

Ahmet Coşkun

- şiirler -

Yayın Tarihi:

31.07.2020

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Ahmet Coşkun

! 957 Iğdır doğumluyum-Ankara da ikamet etmekteyim- herkes gibi yaşamaya çalışmaktayım- kendi halimce...

Acı be usta

İçime bir sancı düşer acı acı
Aç tok fark etmiyor be usta
Günü ne günde ne de dünde
Bakıp iyi göremedim be usta
Yıllar yılı eşeleyip deşeleyip

Kararır gönlüm gökte buluta
Şu akan kanı hangi erk kuruta
Elimden gelse sürsem umutta
Bilmem ne çaresizliktir be usta
Kırk çare kırk çözüm besleyip

İnsan izanı nerde hak mizanı
Arayıp dururum yazıyı yazanı
Herkes kaynatıyor bir kazanı
Hangisine düşsem har be usta
Adalet özgürlük neye sesleyip

Gülde koku yüzde gülümseme
Sevdalanıp bir aşk benimseme
Yürek sızlatıp içten bi hislenme
Kalmamış hiç kimsede be usta
Kim gönülce neşelenip süsleyip

Karaahmet kimin karası yüzde
Rahat yok ki ne yokuş ne düzde
Vicdan merhamet bitmiş özde
Kime baksam hacı hoca be usta
Kimler zalim haramda besleyip

Ahmet Coşkun

Açmaz

Açmaz

Şu cehennemde
Kendimi sana nasıl tanıtıyım
Burada herkes yanık herkes siyah
Herkes birbirinin aynısı ve aynası
Kırmız desen herkes kırmızı
Beyaz desen herkes beyaz
Bir tek mavi yok oda duası

Burada herkes suskun tıp tıp oyunda
Burada herkes papağan aynı tekrarda

Ben seni tanımam sende beni tanıma
Herkesin herkese benzediği ortamda
Burası fabrikasyon imalat üretim bir
Bu nedir demek ne büyük cehalet
Kişi seni kendinden bilir büyük söz
Burada ayna yok herkes birbirine,
Bakarak görür kendini boydan

Kimse olmaz çirkin ördek yavrusu
Terk eder anası babası ve sürüsü

Herkes birbirini tanımaktan korkar
Burada yoktur hayatın başka tınısı
Aynı çalgı aynı solo aynı güzergâh
Aynı makamla başlar akşam sabah
Ondandır böyle güzel rahat refah
Anka kuşu masal külü falan yok
Ondandır üzülüp çekmiyoruz ah

Ahmet Coşkun

Ademin elması aşktır

üç elma düşmez gökte
içinden nefreti sökte
dudak değil beli bükte
ademin elması aşktır
aşığa yeryüzü meşktir

söz olsun şeref namus
konuşulur herbir husus
büyüklük allaha mahsus
ademin elması aşktır
aşığa yeryüzü meşktir

bırak herkesle yarışma
senin olmayana karışma
gün gelir olur duruşma
ademin elması aşktır
aşığa yeryüzü meşktir

gel insana olma düşman
düşman olan olur pişmam
doğrumu haktan şaşman
ademin elması aşktır
aşığa yeryüzü meşktir

karaahmet derdi çekte
aman ferman yok felekte
birde suçumuz ne bilekte
ademin elması aşktır
aşığa yeryüzü meşktir

Ahmet Coşkun

Ağır geliyor sun ağır

Ağır geliyor sun ağır

Durumumun seninle ilgisi yok
Anlayacağını da sanmıyorum
Yüregimi soğutuyorum desem
Çünkü bana ağır geliyor sun
Acılarımı azaltmaya,
Uğraşıyorum aklımca

Belki görmesem
Hani karşılaşmasak
Gider gözümün önünden
Gözlerin kayıp olur
Sesin uzaklaşır
Aklımından çıkarsın belki

Tenindeki bahar kokusu
Rüzgârlara kapılıp dağılır
İçimdeki gülün yaprakları solar
Bir hazana yatarım gönüllüce
Kendi içimde çürüyüp
Başka baharlara geçip

Yoksa olmuyor böyle
Her gün her gün acı ızdırap
Baktıkça bedbaht virane harap
Karanlık odada binlerce serap
Aklımı yitirmekten korkuyorum
Ondan senden kaçışlarım

Ahmet Coşkun

Ağır sevda

Toz dumanla ne bu esiş
Sevdayım sevda kara kış
Dondur ey ayaz buz kesiş
Hangi boyan rengi bozar

Gül açar her mevsim bahar
Bülbül dalında ahu zar
Konduğum dalda intihar
As beni as azar azar

Çek örtünü kara gece
Ay şiir yıldızlar abece
Sevda üstüne bir hece
Mehtaba eyleme nazar

Bu aşk zehir değil iksir
Umana akan bir nehir
Baş koyan gönülde sihir
Göze görünmez el yazar

Ahmet Coşkun

Ağırdır sevda

Ağırdır sevda

Esrik bir kış ayazında
Vurmuşum kendimi sarp kayalara
Kardelen patlıyor anıl şafağında
Kurdun kuşun kuytusunda gece
Yıldız dökülüyor üstüme

Buzum parlıyor güneşe
Vur kendini diyardan diyara
Ayaksız

Hele iki laf et sevda üstüne
Nar dolsun incir boşalsın güne
İn karınca labirentlerine
Dil dokusun
Toprağı

Gül dal'ındayım
Boynumda sevda ipi
Cellat kimin umrunda

Ahmet Coşkun

Ağıt yaktım

Ağıt yaktım

sevda peşinde kaval sesim
yürek acıtan nağmelerim
ağlatmak istemedim ki
uyanmak istedim
uykumu bölerek

dağların morundan aşığı
düzün diz boyu yeşil çimenlerine
boy atmış başakların içinden
gül kokan bahçelerin dibine
cenneti tadıp

mavi gökyüzünün altında
günü güzel geçirmek adına
gece yıldızları döküp üste
mehtapla huzur bulup
yürek doyası

ağıt yaktım
hiç kendimi katmadan hesaba
elim kelepçe boynum kement
ardımda kurşun askerlerin dizlişi
bildim de katmadım

ağıt yaktım
ağalara beylere haramilere

Ahmet Coşkun

Ağlamayın çocuklar

Ağlamayın çocuklar

Ağlamayın çocuklar gün olur
Ay vurur geceye yıldız yol bulur
Şavkı düşer ormanlara görülür
Görkemle raks eder yapraklar
Karıncalar kuşlar çıkıp sevinir

Ağlamayın çocuklar gün olur
Güneş taşları kayaları çatlatır
Bütün hışmıyla yüzlere vurur
Kırılır buzların berki su ısınır
Küçücük yüreklere ışık vurur

Ağlamayın çocuklar gün olur
Gözyaşlarınızdan uçurtma olur
Katman katman gökleri dolandır
Dile gelir mavi kanatları açılır
Size uzanan kötü kem el kırılır

Ağlamayın çocuklar gün olur
Her ev sevgi her dolap ekmek
Açılır bütün kapılar size nimet
Yürek sıcaklığında bir cennet
Kimse edemeyecek size ihanet

Ahmet Coşkun

Ağrı dağı atışması

Ağrı dağı atışması

KÜÇÜK AĞRI

Giyinmişsin gelin duvağı
Beyazın karaları bağlar
Çimenin çiçeğin kan ağlar
Bu ağrı bizim ağrı, Ağrı

BÜYÜK AĞRI

Benim dağların ağa babası
Zirvemde durur Nuh tahtası
Tahta üstü İbrahim sofrası
Bu ağrı bizim ağrı, Ağrı

KÜÇÜK AĞRI

Ağrı'yı Ağrı'ya vursunlar
Düz edip çadırlar kursunlar
Acımı ağrımı durdursunlar
Bu ağrı bizim ağrı, Ağrı

BÜYÜK AĞRI

Baş yüksekse ayak sende
Kavimler yayılır eteğinde
İçte şaklısın giysim üstünde
Bu ağrı bizim ağrı, Ağrı

BERABER

İnsanlık benimle kurtuldu
Bir kez daha dünya kuruldu
Yeşerdi külüm gül çiçek oldu
Bu ağrı bizim ağrı, Ağrı

Ahmet Coşkun

Ağrı düşümde

Ağrı düşümde

Hey yalçın dağım
Kekik kökün keklik sesi
Ttmş yürekte hevesi
Dertli çalan kaval sesi
Morun karışmış kızıla

Bir ayağın ağrı çarşısı
Bir kanat bayazıt st
İğdir ovasına eğmiş baş
Pamuk diden güzellerin
Ufkun da kayıp (mu)

Tuzluca tuz eğrisinde
Kağızman deresi pestil
Sarıkamış don yüreğin
Ani den harap köylerin
Dişsiz glmsyor

Ne zemheriler kırmış
On iki ay inmez karın
Atın terkesin de yarin
Kaç kaçıştır babadan
Kandır başlık parası

Karaahmet kurbandır
Cenazen bile bayramdır
Sana uzanan el haramdır
Oy bizim eller yamandır
Buz yarar kardelenlerin

Ahmet Coşkun

Ah be ceylan

Boynumu böyle bükme be ceylan
Dağlardan ovalara inişini gördüm
Kanayan ciğerimi sökme be ceylan
Heyecanlı hayalini düşünüy gördüm
Boynumu böyle bükme be ceylan
Şevdaya dalıp duruşunu gördüm
İstemediğin ayrılığı ekme be ceylan
Gönülden bana vuruluşunu gördüm
Boynumu böyle bükme be ceylan
Dünyanın yalanına uyuşunu gördüm
Mutsuzluğu üstüne çekme be ceylan
Senden cennet alayı gördüm be ceylan
Boynumu böyle bükme be ceylan
Güllerle açıp mehtaba akışını gördüm
Kurşun ol bu kalbe sekme be ceylan
Kanımın kana kana akışını gördüm

Ahmet Coşkun

Ah be ihtiyarlık

Ah be ihtiyarlık

Artık ben o eski ben değilim
Şehri bir günde on tura çeken
Her bankta iki nefes alıyorum
İhtiyarlık çöktü be oğul

Gün uzun geliyor adım kısa
Gözlerim eksildi dalar pusa
Kulaklarım araç seslerini duysa
Amca diye yer veriyorlar be oğul

Bakıp gördüğün gibi değil beden
Her gün bir şeyler gidiyor elden
Hatıralar canlanıyor kokusu gülden
Yaşamak ne güzel şeymiş be oğul

Gözlerim kalmayacak arkada
Uçurdum kurdu kuşu yuvada
Tek başımayım yemek tavada
Günlerim zor geçiyor be oğul

Unutma dünya insanların kafesi
Sen sen ol doğruya güzele ver sesi
Bekliyoruz Azrail gelip alsın nefesi
Hesabımızla baş başayız be oğul

Ahmet Coşkun

Ah be kurban

Ah be kurban

Hayatı algılamaya harf istemez
Okumak çözmüyor vallahi billahi
Ah be kurban
Belimizi kıran şu kör cehalet
Su akar yolunu bulurda biz bulamayız

Kim iki salkım bir sokum sallasa
Tarlamızı yakar kasamızı patlatır
Takar bizi peşine sürü hesabı
Dağ bayır otlatır
Hayvana kurban olayım
Ah be kurban
İnadımızdır şu kör cehalet

Oturup vicdanımızın üstüne
Nefes aldirtmaz
Kimi vatan sömürür vatansız
Kimi din satar imansız
İzleriz perdesiz
Sanırsın bin yıl yaşayacak ecelsiz
Ah be kurban

Kim örer bu kadar çorap başımıza
Kısar aşımızdan maaşımızdan
Kim para kazanır naaşımızdan
Ah be kurban
E bi düşün artık

Ahmet Coşkun

Ah be oğul

Çektim elimi demden Zemzemden
Kolumu kanatlarımı kırdım
Çaldım kendimden çaldım hayattan
Sen kartallar gibi uçup süzöl

Hapisten armağandır direncim
Zulme haksızlığa eyvallahım
Kaç cinayet mecbur erteledim
Sen kartallar gibi uçup süzöl

Karardı benim bu kara bahtım
Başucuma anıt sevi tahtım
Kuluyum uğruna ölmek ahtım
Sen kartallar gibi uçup süzöl

İntihara gül ekdim bahçede
Dertler yıkandı gönöl çeşmede
Son demde giderim nöbet sende
Sen kartallar gibi uçup süzöl

Ahmet Coşkun

Ah beyim

Ah beyim

Akarken gürül gürül Şu nehir
İnsanın yreğinde dert kahir
Kuşun kursağında dane zehir
Uykuda yatar Şu koca Şehir
Hayal süslerler uykuda beyim

Kör sabahta başlarlar siftaha
Ekmek parası geçmez mataha
Uzaktan utanmaz bir kahkaha
Yeniler kendini çark bir daha
Bırakmaz bir el yakada beyim

Ne çok Şu yeryüzünde padiŐah
Her biri gökyüzüne feriŐtah
Can koymuşlar hedefe nişangâh
Kırklarlar yalan talanı mubah
Kara aklarlar hakka da beyim

Karaahmet tenhada kim ağlar
Kurudu gönülde yeşil bağlar
Feryat figan yıkılıyor dağlar
Haram sofrasında ballar yağlar
Gözyaşları bir lokmada beyim

Ahmet Coşkun

Ahmet Coşkun

Ah etmediğim gün mü var

Ah etmediğim gün mü var

ah; bir ah etsen dertlerin cümlesine
kan kussa ciğerlerim parça parça tükürsem

neyleyim dünyanın mal mülkünü
giysin varsın maddo tüylü kürkünü
ben çekeyim turnam senin yükünü
katar katar göçüp gel bu yana

sevda diye bir dert varmış bilmem evel ezelde
aşık kerem kanmış şirin türküsü dillerde

yönünü çevirdin diyar fizana
el kol yetmez garip nasıl uzana
güç yetmiyor olmuş zalim zamana
bağdaş kurdum aşka alsan divana

düştüğüm sevdada sevda bulmam yanarım
aşık oldum tel kalemde gece gündüz yazarım

gezdim kaç ziyaret içtim zezemi
yitirdim kendimi benim bendemi
gözüm hayalinde görsem endamı
göz yaşından içsem ben kana kana

ne aşıklar geçiyor gözüm önünden
sırtta heybe düşmüş gurbet elde perişan

aç tok ağlar gördüm insan selinde
kim gül açmış kimin kan var elinde
kimin zehir saçar kim bal dilinde
can verenler gördüm geldim ben cana

adım Ahmet Coşkun mahlasım karaahmet
yanıma yurduma uğramasın zalim muhannet

Ahmet Coşkun

Ah gülüm goncam

Ah gülüm goncam

uğrunda gönlümü yaktığım peri
almanın bir türlü yürekten efkarı
eridikim kaldım bir kemik bir deri
ah gülüm goncam kadife seslim

sayende şairim zifrin gecemde
mazim sevdalarım ne gelir elde
defter arasında kalan bir gülde
ah gülüm goncam iksir nefeslim

ah dilim damağım elim ayağım
tadım tuzum yazım sevgi kuşağım
bedenmi saran şal gök kuşağım
ah gülüm goncam aşka heveslim

kuru çöl yüreğim yağmura hasret
bağ kuru dal baykuş olmadı kısmet
kıskanmadım hiç kimselere nisbet
ah gülüm goncam bilsen bêkesim

Ahmet Coşkun

Ah güzel

Ah güzel

Bir sevda akar öyle hoş güzel
Geçti gönlümün baharı güzel
Hazanım bağım döküyor gazel
Geçti gönlümün baharı güzel

Gözlerin yıldız doğrar geceye
Seni gören diz çöker yüceye
Tutulur diller dönmez heceye
Geçti gönlümün baharı güzel

Savrulur saçlar aya güneşe
Gül açar yüzde gülüş pür neşe
Yüz vermediğin döner dervişe
Geçti gönlümün baharı güzel

Karaahmet der bu yaram taze
Gel beni etme mecnun kepaze
Bir buse verde kalksın cenaze
Geçti gönlümün baharı güzel

Ahmet Coşkun

Ahmet Coşkun

Ah mavişim ah

Ah mavişim ahım

denizim okyanusum
canıma can katan sonsuz gökyüzüm
ah iki gözüm senin o maviş iki gözün
canım ciğerim nefesim ateşim közüm
emeğim yemeğim dinim imanın
haşa rabden sonra tek tapınağım
gönül bağım ölüm ağım
hastanım hastayım

bir gül ölüyüm
gömülüp kan kırmızı gamzelerine
sarı saçlarına dolanıp boğulayım dar ağacına
adın nabzımın yükselişi heceleyemem tutulup
görünce mah cemalini kayıp olup susuz yutulup
korkunç derinliklerde acılarla canhıraş çırpınıp
bir dua ile ellerim koynumda kelepçe sıkışıp
kör düğüm kesilip açılmaz kara kutu olup
seyrine kurbanlık

hastayım hastanım ölüm önü
bilsen ne azapla geçiriyorum günü
sallanışını sesini kokunu almak için
günde kaç tekrarlıyorum dilde ölümü
sen ey gecem gündüzüm sabahım ahım
dünyanın bütün derdine çilesine eyvallahım
görün gözüme sözlen sözüme bıçak ol özüme
başka ilaç neşter hançer kesmez beni
el amanım yamanım fermanım kes beni

Ahmet Coşkun

Ah sebebim ah

ah gözlerin
öyle çöker üstüme
dağılır, un ufak olurum içinde
dağ olsam ne, demir olsam ne
erim, erim, eriyorum
mavi değil, mor değil, kor değil
çimen yeşil bir gökkuşağı
süzülüp, süzülüp, sarsıyor
rüzgar dalgalarıyla
sürükleyip
sonra ellerin, incecik ap ak
bileklerine kadar karbeyazı
telden tırnağına kadar naz
bende kış, bende ayaz
bende niyaz
iki cihan hakikattı
derdim nefesim ilacım
sevabım günahım ahım
cennet kokusu nasıl
amacım inancım
berbatım

Ahmet Coşkun

Ah sevgili

Ah sevgili

akşamlar inliyor geceme esip
efkarım dağları sarar sevgili
ellerim bağlandı umudu kesip
hayali sevdanla ruşen sevgili

günlerin hatırı hasreten umut
isyanım zamana perde sevgili
güzel zamanı an tenhalar kanıt
bensiz olmazlara düşen sevgili

yıldızlar ağlıyor aya sarılmış
yüreğim eziyor gökler sevgili
kirpiğin kaşında yaya darılmış
sarmaşık altında busen sevgili

gönülden çıkmıyor acılı sevdan
anzerden ballandık saklı sevgili
silinmiyor izler sevdayı serden
aşk gurura gelmez küsen sevgili

Ahmet Coşkun

Ah sevgilim

Ah sevgilim

Sen bir uçurtma kuyruğu
Kıvrık kıvrım çingene eteği
Her kıvrım döner başka renge
Gök mavilerde dolaşırsın hep
Leylaktan bir demet narçiçeği
Tozumu alma pembe hatırına
Hayat bana tozpembe

Ahmet Coşkun

Ahmet Coşkun

Ah Şu sevdalar

Ne kadınlar sevdim
Sanki rüya, birer hayal
Kimi kaldı sebat etti
Kim kalmadan gitti
Kimi ağladı, kimi güldü
Kimi dünyamı aydınlattı
Kimi gönlümü kararttı
Her biri ayrı bir dünya

Matematiği yok aşkın
Hesap yapan fena yanılır
Terazinin iki kefesi boşsa
Ne borçlu var ne alacaklı
Kalansa, kalan bir Şey yok
Yaprağı dökülmüş ağaçlar
Çıplak hüzünlü bir bahar

Ne kadınlar sevdim
Her biri bir başka umuttu
Ömrün yapraklarında
Mevsim mevsim soldu
Yitip giden hazanlara
Birer hazin sevda

Ahmet Coşkun

Ah Züleyha

Rüzgar topluyorum
Karartılmış bulutlara
Zehir damlıyor
Kanatlarıma
Ah Züleyha

Gözlerin bir hazine
İnci mercan akıyor
Ayazıma

Yusuf mu girdi rüyana
Güneş saçyorsun yüzüme
Yıldızı düşük kara gecede
Fırtınamı biçermisin
Ah Züleyha

Terk etmem Kenan elini
Sarılsın dursun fravun
Boğazıma

Ahmet Coşkun

Aha geldim gidiyorum

Aha geldim gidiyorum

Esip tozma gönül gül bahçeleri
Seyran edip uzaktan gülçeleri
Geldi geçti bu yoldan niceleri
Gönül kanma şu dünya devranına

Alıp götürecek gençliğini sel
Ağaracak siyah saçların tel tel
Dost bildiklerin bir bir olacak el
Gönül kanma şu dünya devranına

Kalırsın bir zaman yalnız başına
Bal şeker katsan tat vermez aşına
Yaş dökersen boşa geçen yaşına
Gönül kanma şu dünya devranına

Bir zamanlar bir karaahmet vardı
Buz dağlarında gezdi gönlü hardı
Şu geniş dünyada yeri çok dardı
Gönül kanma şu dünya devranına

Ahmet Coşkun

Ahmet Coşkun

Ahlak düşüklüğü yaşıyom

Ahlak düşüklüğü yaşıyom

Al la al, al al diyor
Enayinin helal diyor
Bırak ibadeti hitabeti
Bizimle düş kalk diyor
Yanlarına varamıyom
Kendimden korkuyom
Fesat kesatı bilmiyom
Zekâ düşüklüğü yaşıyom
Çup çukurda çırpınıyom
Zavallı derbederim tü bana

Marka marka takımları
Özel salonlarda bakımları
Hurilerle sabah akşamları
Yüzlük yüzlük bahşişleri
Hadi sende gel gel diyor
El uzun pişkin yüz olamıyom
Çalamıyom işe yaramıyom
Ah ahlak düşüklüğü yaşıyom
Kendimden çok utanıyom

Kısıp susup geziniyom
Yuh ben niye böyleyim
Cebimdekini yiyemiyom
Salak salak dürüst oluyom
-Hırsız olmak istiyom hırsız
Okumuş eğitimli abiler gibi
Diplamalı referanslı mastırlı
Beceriksizim her kes ayıplıyo
Baltaya sap map olmaz diyo
Böyle yerin dibine giriyom

Yükselmek kalkınmak istiyom
Kelli felli itibar görmek istiyom
Dürütlük damgasından kurtulup
Zamlamak zullemek kazıklamak
Çalmak çırpma soymak istiyom
Şana şöhrete dalmak istiyom
El bebek gül bebek fındık sekide
Haramın tadını çıkarmak istiyom
Bu ahlak düşüklüğü harap etti

Kabarıyom kubarıyom
Ahada hindi bank kuruyom
Ahlaklı abileri yanıma alıyom
O ka para harcıyom harcıyom
Hayır hasenat helva dağıtıyom
Çocuk okutuyom cami yapıyom
Ata mezarına türbe yaptırıyom
Olurda buralarda tutunamazsam

Çuvallayıp mangırları dıŖa fırtıyom
Öh be kendime geldim mutluyum
Ahlaklı namuslu hayrı sever oluyom
Ŗu ahlak düŖüklüğünden kurtuluyom

Ahmet CoŖkun

Ahmet CoŖkun

Ak dūřmūř saęlarına

Ak dūřmūř saęlarına

şu dağların dile gelmez keklıği
Hele gūzel ak dūřmūř saęlarına
Yaradanın kendine has tekliği
Hele gūzel ak dūřmūř saęlarına

İpek saçların yapışırdı bele
Senin için olunurdu kul kōle
Adın yayılmıřtı yedi dūvele
Hele gūzel ak dūřmūř saęlarına

Bōyledir ha canım dūnyanın toru
Kūl olmadan dōndūreceksin kor,u
Sevda sorulmayacak sırlı soru
Hele gūzel ak dūřmūř saęlarına

řimdi o daęlardan dūze indin mi
Åřk defterinden ismimi sildin mi
Karaahmet diye birin bildin mi
Hele gūzel ak dūřmūř saęlarına

Ahmet Coşkun

Aklım ermiyor

Aklım ermiyor

Bana yapılır bu arkadaş
Gel âşık ol sev sevdalandır
Sonra kayıp ol ortaldan
"Sırta kadem bas"

Bir başkası var çekti gitti desem
Bana bağlı değilsin ki gidersen
Hem sevdiğin bir yok biliyorum
Düşünüyorum aklım ermiyor

Hani desem servet avcısı biri
Bende bulunmaz liranın kırkta biri
Ben sadece erkelere has bilirdim
"Aman el' in kiri"

İşini mi değıştirdin bilmem
Şehri mi terk edip gittin bilmem
Ne bir küs ne bir veda olmadan
Oysa ne güzeldi her şey

Ahmet Coşkun

Aksı sevda

Aksı sevda

-I-
'dünyanın çilesi bağlanmış
İsa çarmığına
Musa baston salıyor suya
Nuh gemisi yelken açmış
davudi bir seste
Süleyman bereketi'

-II-
anka açmış kanadını
cenneti dolaştıracak
ben çok gittim geldim
acının aşısı bulunmuş
sevdaya mekan
aşka deva

-III-
karanlığın gölgesi düşüyor
yavaş yavaş sönüyorum
şu ufukta kayb olan kızıl
alev alev yanan benim
birazdan aşacam dağı
kaf ardı çiçek

-IV-
şafağı söktüm
güneş doğacak
birazdan

Ahmet Coşkun

Alacağın olsun

Alacağın olsun

yüklemiş yükünü gidiyor zalim
kavlimiz varidi aşk yollarında
bilmez ne olacak şu garip halim
güler gezerdim o yar kollarında

bitmezmi bağrında tutuşan ağrı
nereye gidersin kimlerden çağrı
gitmekle bitmiyor sevdanın kahrı
senle yıkanmıştık aşk sularında

yüklemiş yükünü gidiyor zalim
kavlimiz varidi aşk yollarında
bilmez ne olacak şu garip halim
güler gezerdim o yar kollarında

mutlu günü olmaz sevda çekenin
al güldü bağrında oldu dikenim
gönül bahçesine güller ekenim
vefa yok mu ya rab şu kullarında

karaahmet der ki vefasız sevda
demiri döverler kor sıcak tavda
say başında bela hele bir savda
yeşermesin kuru ot bağlarında

Ahmet Coşkun

Alem için bende kulum

Âlem için bende kulum

Deli gönlüm gürleyip esme
Yaram taze üstüne basma
Yüzümü duvarlara asma
Âlem için bende kulum

Sürme yollarımı yokuşa
Aldandım gül yüze nakışa
Eşir oldum zalim bakışa
Âlem için bende kulum

El verdim gönül verdim yâre
Yandı ciğerim pare pare
Kaldım bir başıma ne çare
Âlem için bende bir kulum

Yeter artık biraz ar gönül
Yandım her tarafım har gönül
Bu sevdada yok ki kâr gönül
Âlem için bende kulum

Ahmet Coşkun

Alma ahım tutar bir gün

Alma ahım tutar bir gün

Demiş herkes kendi beğenip seçer
Bir gün bu güzelliğın kalmaz geçer
Koyma beni sevda yolunda naçar
Vay dillerin tutulsun senin vay vay

Kömür gözlerin can yakmaya mı vay
Saçların kement boyun asmaya vay
Garibim bak ahım tutar bir gün vay
Vay güllerin çürüsün senin vay vay

Görenler deste deste gül koşturur
Baldan dilin şeyda bülbül susturur
Güzel neden karaahmet küstürür
Vay ocağın sönsün senin vay vay

Ahmet Coşkun

Ahmet Coşkun

Aman senin balın kaymağın gülün

Tek tabanca gezerim günü alemde
Bir vefayi bulamadım ben kalemde
Kimi görsem dolanır ahlak elemde
Aman senin balın kaymağın gülün

Almış gitmiş başını haram hıyanet
Kardeş kardeşe olmuş bir muhannet
Her köşede sahipsiz kalan cinayet
Aman senin balın kaymağın gülün

Yüreğimdeki iyiye kurşun sıkanlar
Varını bırakıp varlığımdan bıkanlar
Hakkın kelamını günde yüz yıkanlar
Aman senin balın kaymağın gülün

Dara gelir gün gelir gün dara gelir
Darlık da biter elbet gün bola gelir
Durulur sular kötü günler sona gelir
Aman senin balın kaymağın gülün

Karaahmet vatanım yârim canım
Yerim göğüm insandır ey insanım
Bende bir avuç et kemik al kanım
Aman senin balın kaymağın gülün

Ahmet Coşkun

Amansız zamana

Amansız zamana

Dolaştım sılayı gezdim gurbet elleri
Bir güzel almaya aştım çorak çölleri
Sevilmez her diyardan elin güzelleri
Divane gönöl sara sara nar'a düştüm

Eğlendim ay mehtapta tatlı geceler
Her güzelin adı dilde başka heceler
Sen gibi geldi geçti burada niceler
Divane gönöl nara nara zar'a düştüm

Karaahmet yüzün karlı dağlara dönük
Tipi boran sarmış ömrünü ışığın sönük
İnleyip ahetme cümle üç günlük konuk
Divane gönöl vara vara dar'a düştüm

Ahmet Coşkun

Ankaranın kanlı Garı

Ankaranın orta yeri gar
Dört diyardan gelen var
Güzel güne müjde haber
Ölüm geldin aldın gittin

Alay alay halay çektik
Açan al gülden güzeldik
Toprakta her bir renktik
Ölüm geldin aldın gittin

Ensemizde şeytan nefesi
Adım adım o çanı hevesi
Kanla çığlık boğdu sesi
Ölüm geldin aldın gittin

Yazın tarihe, yaz yazıcı
Sende toplu mezar kazıcı
Unutma unutulmuyacak acı
Ölüm geldin aldın gittin

Haykır barışı sen haykır
Sesin gökyüzünde yankır
Bizler ölürüz takır takır
Ölüm geldin aldın gittin

Ahmet Coşkun

Anlaşılmak

Hani diyor ya şair
Beni bir sen anladın
Onu da yanlış anladın
Aynen böyle be sevgili
Ya ben seni anlamıyorum
Ya sen benim ne dediğimi

Hani sen de haklısın
Şiir yazıyorum ya ben
Öldü Allah rahmet etsin
Diye bir cümle kursam
Baş sağlığı için kuyruk
Kimse ölmedi be yahu
Ölümü hatırla ölümü

Açlık yoksulluk diyorum
Abi katkı yapalım biraz
La ila illallah ne alaka ya
Hak adalet desem valla
Sallayıp koyuyorlar sala
Ben mi prangalıyım acep
Sizin zırhlar mı delinmez

Sade saf Türkçe dilim
Köylü anlar şehirlide
Zalim makaraya sarar
Âlim yaygaraya boğar
Cahil koymaz sofraya
Ecnebi beni anlarda
Dildaşım girer meale

Güzellik dost güzellik
Bana sana ve herkese
Valla

Ahmet Coşkun

Arıyorum

Arıyorum

Düştüm yollarına senin
İzinde ses arıyorum
Sesin gelir kulağıma
Yüreğime sus diyorum

Kararmış gözlerim sende
Karanlığa pus diyorum
Şimşek düşmüş yüreğime
Etrafıma süs diyorum

Aklım uçmuş havalarda
Dikenlendim gül diyorum
Gül kalmamış kuru dalda
Kaderime yas diyorum

Yara bere ahu zarım
Derdime derman diyorum
Sevmek olsun benim dar'ım
Al boynuna as diyorum

Ahmet Coşkun

Arzuhal

Arzuhal

Lale karanfil papatya menekşe
Herkes sevdiği gülle pürü neşe
Gülünden vaz geçene ateş düşe
El'de türlü türlü gül var efendim

Günün yüzü taşınır sırlı camda
Ellerin derdi var yüreğim gamda
Ben yâri taşırım ellerim kanda
El'de türlü türlü dil var efendim

Aşığım sinemde yâreler çoktur
Hâdsizlerin gülü sineme oktur
Benim kimselerle alverim yoktur
El'de türlü türlü fal var efendim

Karaahmet dosttur dostu bilinir
Çıplak gezse kürkü postu bilinir
Edep erkân saysa sustu bilinir
El'de türlü türlü hal var efendim

Ahmet Coşkun

Âşık

Âşık

Bir de senin gözünden aksın bu ışık
Cahillik bizde kalsın bir kerem eyle
Şu zamana bir bak meram eyle âşık
Bizim kafamız almaz dardır be âşık

Saz çalmak güzeldir güzeller üstüne
Kanmadan şu dünyanın süsü püsüne
Sen kalk bir ateş yak kötülük köküne
Coş saz sözünden ateş çıksın be âşık

Sevdayı sarhoş gül çiçek gün eyleme
Boynuna senin hak hakikat çiğneme
Gez otur dergâh divan duyur âleme
Aşk umut saklar biraz umut be âşık

Mahirsindir görünmeyeni sezmede
İnsanoğlu yaprak su üstü yüzmede
Bir yaşamak bin açlık kalmış vizede
Yok mu hal çaren dokun tele be âşık

Kime dokunsam dert keder acı dolu
Yardım diye koşan çalmış hasır çulu
Suçüstü tutsan da bükülmüyor kolu
Dünya tamah herkes bir köle be âşık

Bu insanlar bir birine neden kurban
Kimdir bunlar bir birine kin kusturan
Hangi hâkim hikmet bunları çoşturan
Ben çözedim sen çözersin be âşık

Ayetten kalk mizandan gir gel izana
Ahtan zarlar yol bulmuş uzar fizana
Bak bir şu düzene methiye yazana
Yalan tel duvak gelin olmuş be âşık

Karaahmet bir deli, âşık saymazlar
Sözlerim çam sakızı bayar aymazlar
Ağız doğru kalp eğri söyler uymazlar
Sazın çal hak çalmadan anlat be âşık

Ahmet Coşku

Ahmet Coşkun

Âşık Veysel

Âşık Veysel

Yok ile yoğrula geldin cihana
Acıyı bal ettin sundun divana
Tel ile çağırdın can verdin cana
Âlime zalime ders verdi Veysel

Dört kitabın dördünden aktı
Yetmiş iki buçuk ırka bir baktı
Birliğe barışa meşale yaktı
Âlime zalime ders verdi Veysel

Sivas ellerinde çağladı coştu
Yâri ile dertleşmesi çok hoştu
Şadık yâr dediği toprağa koştu
Âlime zalime ders verdi Veysel

Yâd eder anarım nur içinde ol
İzinde yürüyoruz bu güzel yol
İki dünyada toprağın olsun bol
Âlime zalime ders verdi Veysel

Ahmet Coşkun

Aşk

Aşk

Hey gözünü sevdiğim aşk
Arap atlar gibi sıyırmış gemini
Yıkıyor dünyayı bulunca dengini
Zemheriden habersiz deli çoşar

Hey gözünü sevdiğim aşk
Kerem ateşiyle sallar Ferhat gürzünü
Görmeden aşkın karanlık yüzünü
Binmiş rüzgârın atına rekora koşar

Hey gözünü sevdiğim aşk
Kaç kâşifin pusulasını şaşırdın
Kaç yiğidi kaf dağından aşırdın
Gir hele o mezarlığa bak kimler yaşar

Ahmet Coşkun

Aşk aşk

gonca gonca aç bana
yaprak yaprak düş üstüme
dağdayım çöldeyim eldeyim
şu kum fırtınasında vaha ol
yönsüz yolsuz kurda kuşayım

geceyi bırak gündüzde var bana
sevgiyi hasreti özlemi kar bana
ne yapsam olmuyor eller yar bana
şifa değil derdi veremi sar bana
her şeye razı gönül sen gel bana

ellerin yüzüme saçların dökülsün ağızıma
nefesin genzime sevdan sarılsın boğazıma
dayanamadı dağ taş toprak dondu ayazıma
sığamadım sığınamadım bülbül sustu avazıma
dalıp dalıp eğlence oldum bahri kuşlarına

aşk aşk, gören kör etti başka bakamam
evel zaman hayal oldu gün yüzüne çıkamam
öldürsen beni kanım akıtsan kıyıp yıkamam
karaahmet eydir ama artık sensiz yaşıyamam
öyle halin alın gülün kalsın bedenimde benim

Ahmet Coşkun

Aşk ateşi

Aşk ateşi

Gönül yakmasa ateşi ışığı
Sersemlemezsin görünce maşuğu
Bırak sarsın beli sevda kuşağı
Korkma aşk insanı güzelleştirir

Kısık kısık gözlerle bakıyorsun
Pembe pembe oluyor yanakların
Dönüp giderken titrer ayakların
Korkma aşk insanı güzelleştirir

Öpüp koklamadan mı yar yanağı
Bir ömür sürer durur aşk yanığı
Her mahkemede olursun sanığı
Korkma aşk insanı güzelleştirir

Sen at kendini sevda bahçesine
Ruhun doysun kelebek kuş sesine
Senin bu hayat ellerin nesine
Korkma aşk insanı güzelleştirir

Ahmet Coşkun

Aşk bana sor

Sefayı sürem dedin cefa kimin
Boş rüyada yata yata git gönül
Kime açtın kime saçtın sır küpün
Nefs nefesini tuta tuta git gönül

Şerbeti kilden karıp şemse süzdür
Karanlıkta çıksan dağ sana düzdür
Aldanma gül çiçeğe gönül güzdür
Bu sevdayı yuta yuta git gönül

Kuşkanadında bulut arasında
Öylece hoş hayaller ortasında
Gezinip huri melek sofrasında
Söz kaldı mı bata bata git gönül

Gülle bezeli aşkın kanarası
Gocunmaz aşık çengelde yarası
Cehennemden beter ateş orası
Cennet diye sata sata git gönül

Ahmet Coşkun

Aşk benim

Aşk benim

dalıp bahçe güllere
gözün dikip çöllere
mecnun arama divane benim
aşk benim sevda benim

tel tel saçlarına bağlanan
kanayıp yanağında allanan
şeker dillerinde ballanan
aşk benim sevda benim

sevgimdir seni nazlayan
bakışımıdır seni hazlayan
yüreğimdir seni sazlayan
aşk benim sevda benim

yanacaksan bende ateşin
kanacaksan bende suyun
güzelleşeceksen bende huyun
aşk benim sevda benim

Aslı sensen Kerem benim
sadakatta erdem benim
seveceksen ekrem benim
aşk benim sevda benim

gül koparma gül bahçeden
kalsın sandık ceyiz bohçadan
seveceksen gel hakçadan
aşk benim sevda benim

dalma geçmiş efsanelere
kim bilir sonu varır nerelere
akan zamanı salma hedere
aşk benim sevda benim

sarhoşum katıl bana
aşktır bu dokunmaz cana
sevda odur ki birlikte yana
aşk benim sevda benim

Ahmet Coşkun

Aşk burdan geçti

Bindi deli doru atına kamçıladi yürüdü
Dünya hazının koynunda nefessiz uyudu
Gök mavisine büründü denizinde yüzdü
Sevda dizdi bağ bostan gezdi acılar süzdü
Aşk burdan geçti

En körpe çağında selvi dalında
Tomurcuklar açtı gül ağacında
Açıverdi alında güneşin anlında
Sonsuzun sevdası yandı bağrında
Aşk burdan geçti

Eridi dağların karı söndü ateşi volkanı
Şoyundu kabuğundan yüreğini yakarı
Üstünden birikmiş yılları zırhı kalkarı
Düştü izine rüzgara verilmiş harmanı
Aşk burdan geçti

Anılara hapis bazen barış bazen küs
Yüce dağları kaplamış hüzünlü bir sis
Yürekte kalabalıklar dudakta bir sus
Karanlığın ışığında mutluluk bir his
Aşk burdan geçti

Ahmet Coşkun

Aşk cenderesi

Aşk cenderesi

seni görünce
gözlerimin içi gülüyor
heyecanla bir sıcak basıyor
şapşallaşıyorum
heceler dilime dolaşıyor
kelimeler eğilip bükülüyor

gidiyor bütün ciddiyetim
kravatı söküp çeketi atıyorum
dağılıp berduşa dönüyorum
çocuklaşıyorum
elim ayacağım durmuyor yerinde
elektiriğe bağlanıyorum

mavi düşüyor gözlerime
yeşil düşler düşüyor peşime
gökkuşağına sarmalanıyorum
yağmur damlaları dans ediyor
renklerle uçuşuyorum
bir deli savruluyorum

Ahmet Coşkun

Aşk eyle

Aşk eyle

Güldüremedim gönül seni söyle
Avutayım şarkı türkü saz neyle
Acıyla kederle geçmez gün böyle
Üzme beni üzme, gönül aşk eyle

Söyle sarışın mı esmer mi nedir
Gözlerin hangi nazlı güzeldedir
Senin bu tutkunluğun ezeldedir
Üzme beni üzme, gönül aşk eyle

Dünya geçtin cennete saldın elçi
Nerde güzeller orda kaldın bekçi
Öyle yanıksın ki sönmezsün gerçi
Üzme beni üzme, gönül aşk eyle

Karaahmet olmuş sana oyuncak
Kuracaksın kur sevdana salıncak
Şen huzur bulursun ölürüm ancak
Üzme beni üzme, gönül aşk eyle

Ahmet Coşkun

Ahmet Coşkun

Aşk eyle gönül aşk eyle

Aşk eyle gönül aşk eyle

Hele dur bir şöyle kenarda
Aşk eyle gönül aşk eyle, of
Düşme böyle kendi derdine
Birazda benimle meşk eyle

Bitmez güzellere hevesin
Zehir sunsa tas tas içersin
Susadın mı bi sor istersin
Yorulдум ya bir insaf eyle

Saçlarım ak buluta dönüştü
Gözlerim bir umuda üşüştü
Çok akranım toprağa kavuştu
Elin uzat ta bir yardım eyle

Geçiyor mevsim bağbozumu
Korukta mı sandın üzümü
Bırakma dünyada gözümü
Kabullen de artık pes eyle

Ahmet Coşkun

Ahmet Coşkun

Aşk eyle II

Aşk eyle

baktım yüzün, dökülüyor, güllere
sesim duyman, yasak mı var, dillere
bir tek kelam, etmezmısın, ellere
derdin mi var, gel söyleşek, nakş eyle

viran bağda, gezen güzel, neylersin
ahtın mı var, gece gündüz, dönersin
türlü renge, boğulmuşsun, beklersin
gel yanıma, mehtedeyim, bağş eyle

sevdan mı var, soldurursun, rengini
seyr edersin, gamlı dertkar, engini
kim bulmuş ki, şu dünyada, dengini
gel bu derdi, muhabbetle, haşr eyle

hüzünlendi, karaahmet, gülümse
seni sevmek, boyun borcu, ölümse
neler yapmam, sen gibisi, benimse
etme ferman, arzu endam, aşk eyle

Ahmet Coşkun

Aşk için

Aşk için

Ey sevgili sun o zehri şerbeti
Aşk için değil mi onun cenneti
Ben cürümünü almışım boynuma
Artık hiçbir sözün yoktur kıymeti

Ahmet Coşkun

Aşk iir bana

Aşk iir bana

Demirciler demir döver
Ateşin terlediğini gördüm
Aşık olur aşkı bilmez kişi
Bir ekmek fırınıını düşün
Birazda şairlik gibi say
Düşün ekmek ve işçi
Kanar yarası onların

Sen olmayınca sevda düşer
Bir boşluk olur hayallerim
Tuhaf olur bütün hallerim
Gül kokusu çarpıyor beni
Ama çiçek olmuyorum
Hasta oluyorum hasta
Çiçek aşısı oluyorum

İllaki emek vermek gerek
Emeksiz ne aşk ne ekmek
Yalandan oyalanma etrafta
Şu buydu bu şuydu falanda
Ötur yanıma sarıl boynuma
Gözler öpsün eller sevsin
Ağzın nefes kessin

Ahmet Coşkun

Ahmet Coşkun

Aşk iki kişiliktir demiş ustat

Aşk iki kişilik demiş ustat

Kimi sevsem tek başımayım
Aşk iki kişiliktir demiş ustat
Bir eksik var bir eksik bende
Kuş kanadı takınsam fezaya
Kuş bakışı baksam dünyaya
Mesela ağzımla kuş tutsam
Yok babam yok yapamıyom
Ne gelir elden

Gülistanda gezer bülbülüm
Diken kanar incitmem gülüm
Kim ne derse desin lal dilim
Ustat aşk iki kişiliktir demiş
Yok baba yok bu tekli ölüm
Bu ne şans ne talih bilmiyom
Hep bana düşer vay kaderim
Ağlar sızlar giderim

Varmı aksi seda gelsin bana
Varmı benim gibi yana yana
Kimi sevsem düşman bana
Kimi sevsem tek başınayım
Hey erenler aşkı bilen var mı
Aşk iki kişiliktir demiş ustat
Kimi sevsem tek başınayım
Aşkı bilen gelsin

Ahmet Coşkun

Aşk kokusu

Aşk kokusu

Gönül atı dörtnala
Mahmuzluyor yüreği
Umursamaz yarayı

Tüy telek sanki değen cana

Burnundan soluyor
İç çeke çeke bahara
Baygınlık içinde

Sanki miski amber kokuyor

Gözü değmiş kazara
Gelmiş büyü nazara
Çıkmiş can pazara

Deli deli meydan okuyor

Ahmet Coşkun

Aşk koşturması

Aşk koşturması

Heyecan taşıyorum güne
Ne çok elbise değiştiriyorsun
Yetişemiyorum pişti olmaya
Kargalar güler mi görmedim
Aynalar gülüyor bana hani
Ya o kadarda çirkin değilim

Ya benden erken çıkıyorsun
Yada benden geç kalkıyorsun
Her iki halde de telaşlanıyorum
şu ayaküştü gülümsemeler hoş
Gün ayaküştü geçmez ki gülüm
Yanağının alı kaçarsa korkarım

Hani diyorum işi güç bıraksak
İki dem çay iki lafın belini kırsak
Ben senin gözlerini sen kalbimi
Hırsız olup birbirimizden çalsak
Pembe yalan diyorlar ya ondan
Açıkça birbirimizi suçüştü yapsak

Pasajda bir kahve var bilirsin
Bizden başka kimse uğramaz
Ben şiir okusam sen hikayeni
Bitirsek şu ayaküştü zamanı
Bu aceleci işik hızı koşturma
Kesecek ikimizden dermanı

Ahmet Coşkun

Aşk kör ebe

Aşk kör ebe

Aydınlık bir gölge
Aklımın tamda içinde
Canlılık pompalıyor

Ben yürürken güne
Yeşil seriliyor bağ bahçe
Duvar aşıyor gül kokusu
Mavi gökyüzüne doğru
Heyecan içimde
Yol boyu

Karanlığımın içinde ışık
Acılara derman sürer yine
Biliyorum nakışlı hançerle
Parlata parlata gelir üstüme
Ne giz ne bilmece

Var oldukça peşimde olacak
Ölmek cehennem dibi de
Aksi seda işte

Ahmet Coşkun

Ahmet Coşkun

Aşk mı

Aşk mı

böylemi girer aşk garip kalplere
susup kaldım senli güzel dertlere
her gün yeni bir söz yazıp deftere
şiire şarkı türkü mırıldar oldum

ahkam kesip serde kokun gizinde
gül beğenmez oldum bağın özünde
paha biçmez oldum yanan közümde
sevda nasihatta mühürdar oldum

ne güzel şeymiş gönülde akmak
karanlıkta kalıp sevinçler saçmak
boşluğa haykırıp kanatsız uçmak
yalnızlık şehrine hükümdar oldum

Ahmet Coşkun

Aşk olmalı

Aşk olmalı

Aşk ile var edenin aşkıyla aşk
Aşk olmalı insanın hayatında
Yaşın ne önemi var
Aşktır dirilten canı
Hızlandıran kanı
Canın ciğeri
Heyecanı

Aşk olmalı insanın hayatında
Çocuğu genci olgunu ihtiyari
Gökkuşağı rengi/ahenginde

Aşk canlının can özünden var
Irmaklar ummana çağlamalı
Çiçekler mis gibi kokmalı
Güneş ten yakmalı
Ay suyu çekmeli
Yıldız düşmeli
Yüreğe

Hayat hep aşk olmalı
Her derdin dermanı
Aşk tanrı fermanı

Ahmet Coşkun

Aşk ölmez

Aşk ölmez

Dön bak hayaline
Damlar düşer eline
Ateş yanan yüreğine
Öldüm deme yaşam aşktır

Gelende sevilir
Gidende unutulur
Aldanma gözyaşına
Aşka doymaz dünya aşktır

Açık tut semayı
Derdi veren verir devayı
Bir bedende yakma sevdayı
Gelen aşktır giden aşktır

Var olanın tamamında
Var olacak her zamanda
Canlı cansız her olanda
Var edenin kendi aşktır

Ahmet Coşkun

Aşk ötesi

Gün olur senle bulut
Gün olur senle umut
Gün olur senle sukut
Bende her gün dehşet
Beni sevmeden iyi düşün
Aldanma alıma gülüme
Bu mis kokulu baharıma
Bende her mevsim dehşet

Acının en acısında sınanacaksın
Ateşlerin en közünde yanacaksın
Zemheride aç çıplak donacaksın
Bende yaşamak korkunç dehşet
Yalnızlık yoldaşın geceler sırdaşın
Hayallerle anılarla ağrıyacak başın
Sevmişti diye yazılacak mezar taşın
Hala varım diyorsan işte bu dehşet

Ahmet Coşkun

Aşk sarhoşu

Aşk sarhoşu

İçimde bir sevinç gözlerim parlıyor
Tutuşmuş bir ateş sevdayı harlıyor
Kanatlandım gönül geceyi körlüyor
Dağ taş engel nedir vız geliyor bana

Çiçekçi dükkânlarına dalıyorum
Çiçek tanıyor kokular seçiyorum
Cadde sokak aval aval bakıyorum
Her şey sanki tebessüm ediyor bana

Durup dururken gülüyorum her şeye
Kaptırdım kendimi kahkaha neşeye
Hoş sarhoş oturuyorum başköşeye
Yalan dünya tozpembe geliyor bana

Âlem cihan yansa olmaz umurumda
Kan durmuyor kaynıyor damarlarımda
Bende insanım arkadaş her durumda
Bunca dert tapumu edildi tek bana

Ahmet Coşkun

Aşk sende başka duruyor

Aşk sende başka duruyor

Ne âşıklar gördüm çevremde
Hepsi bir başka âlemde
Gözlerim hep takıldı sende
Aşk sende başka duruyor
Güzelim

İzledikçe hayranlığım arttı
Seni sevmek büyük arttı
Utandı gözlerini kapattı
Aşk sende başka duruyor
Güzelim

O gözlerin nasıl gülüyor
Saçlarının teli oynuyor
Ayakların tir tir titiyor
Sevdiğine sokulup baktıkça
Güzelim

Dudakların kıpır kıpır
Kirpiklerin uçuşuyor
Pembeye çalıyor rengin
Yanındaki hiç değil dengin
Güzelim

Aht yemin yalanım yok
Sevda su gibi akıyor
Avuçlarının arasında
Sanki bir aşk tanrıçası
Aşk sende başka duruyor

Güzelim
Ah be güzelim

Ahmet Coşkun

Aşk tersten okunur

Aşk tersten okunur

O güzel insanlar
Güzel güzel öldüler
Gül bahçe gül kokusu
Doyulmaz şirin şerbet
Ve mehtap muhabbet
Kehanet

Gülümseyen korkaklık
Yeni diyarlar keşfinde
Gözler çarmıha girmiş
Ay taşı katreler içre
Sevdanın coğrafyası
Melanet

Gülden sözler dikenli
Ses tonlarında ölüm
Tutuklu serenatlara
Sevdanın zulası var
İçi kurşun dinamit
İhanet

İki yüz bir yüz bin yüz
Kulaçladıkça dümdüz
Âdemin elması zehir
O günden beri kahr
Bir yasaklı bahçede
İbadet

Ahmet Coşkun

Aşk tuttu

Aşk tuttu

bak dönüyor başım
gözlerim kor köz alev
bir tuhafım baygınım
kalbim kut kut atıyor
bir sıcak sarmalında
titriyor her bir yanım
değişmez nöbetlerde
aşk tuttu beni aşk

ah şu naif ruhum ah
katlanamam yalnızlığa
acıyı bal börek ederim
damla kanım akmaz
kan tutar beni kan
sıkı tut ellerimi sıkı tut
dayanamam hastayım
aşk tuttu beni aşk

haydi azıcık gülümse
konduruver bir buse
çok canım çekiyor işte
dudağım uçuklar apse
bal gözlerine al hapse
kanunsuzum kuralsızım
müebbetlik esirim esir
aşk tuttu beni aşk

Ahmet Coşkun

Aşk tutulmaz ki

Aşk tutulmaz ki

Duman içip
Ateşe soyundum
Alevlerle seviştim
Gece sancılarında kalkıp
Aya merdiven dayadım
Yıldız kaınarken
Elim ayağım

Dizgin kopmuş
Dörtnala aşkın atı
Rüzgâra bırakmış kendini
Süzüle süzüle gök maviden
Konmuş gonca gülün dalına
Seher vakti

Daha çiğden çileden
Açılmadan gülün yaprağı
Almış üstüne amade derdi ahı
Yok alayın cümlesine eyvallahı
Ne gece eder gece ne gün sabahı
Eşikte

Bir sevda üstlenmiş
Bir sevda beslemiş
Yürek içi

Ahmet Coşkun

Ahmet Coşkun

Aşk yüzünden

Aşk yüzünden

o gözlerde kaldım göz açamadım
sürükledi durdu hiç kaçamadım
güneşti peşine düştüğüm yaktı
aşk yüzünden çektim ben bu çileyi

saçları yıldızdı gece savuran
mehtabi mavide şafak durduran
ay yüzü uykuda beşik sallayan
aşk yüzünden çektim ben bu çileyi

yağmur giyinmişti güneşe karşı
toprağın kokusu sarmıştı arşı
başak başak ekin öylece hoştu
aşk yüzünden çektim ben bu çileyi

çorak bir mevsime kesildi kurban
kabul görmedi bu sevdayı uryan
ben kül oldum oda kimisi hayran
aşk yüzünden çektim ben bu çileyi

Ahmet Coşkun

Aşka davet

Aşka davet

Gözlerde muhabbet, bilinmez lehçe
Sevdiğiyle herkes, gezer bağ bahçe
Ben kafeste bülbül, sen garip serçe
Çal tel tutmaz sazın, makam belirle

Zaman dursun handa, bir ömür boyu
Şavkın kalsın camda, bir ömür boyu
Yaşam koksun canda, bir ömür boyu
Aşk dök kadeh doldur, ikram belirle

Kim anlar halden kim, sevgili derman
Zaman çalıp ömrü, biçmeden ferman
Hayattan tat almak, korkma armağan
Gel, tut elimden tut, ahkâm belirle

Sev dağlar toz olur, kapanır dize
Mesafe kapanır, görünmez göze
Muhtaç olmaz kimse, ateşe köze
Mutluluk çok kolay, mekân belirle

Ahmet Coşkun

Aşka yatmak

Aşka yatmak

Kulağım bir sese
Elim bir ele muhtaç
Nefesim bir nefese
Bu gece aşka yatacağım
Uzun zamandır sarılmadığım sevgiliye
Duaya

Yapıştı yakama bu yalnızlık
Öylede kalabalık ki sormayasın
Hangi bir halini söyleyeyim hadsizin

Birlikte mehtapta yıldız toplamayı
Gül bahçelerinde el ele gezmeyi
Karşılıklı iki bardak çay içmeyi

Sevişmeyi değil
Kavga etmeyi özledim
Bu gece aşka yatacağım
Yağmur duasına çıkar gibi

Ahmet Coşkun

Aşkî aşk eden âşık

Aşkî aşk eden âşık

Senden ayrı nefes almak efkârđı
Yaşanacak güzel günlerim vardı
Sevdadan sarhoş gönlüm bahardı
Yıldızdan gökkuşağı mehtap vardı

Aşk doyamazdı gecenin rengine
Rûzgâr gül dalında mest ahengine
Bıkıp usanmadan sevda cengine
Güneş şafağın önünden kaçardı

Konunca yanağına aşk öpücüğü
Gamzende harlanır aşk gülücüğü
Büyümez yüreğimde aşk çocuğı
Şah damardan akıp kapın açardı

Ahmet Coşkun

Ahmet Coşkun

Aşkı avare

Aşkı avare

Biri inşaat kurmuş göğüs kafesime
Bu ne kardeşim
Rahat yok huzur yok
Gece gündüz tak tak
Çivi çakıyor kalbime

Unuttum gül kokusunu
Gökyüzünü
Her yanım yâre bere
Doktor filan ne çare
Ne gece var ne gündüz
Ne uyku

Hey kurban olduğumun
Mutahit mimarı
Kat istemem yat istemem
Dokunma gecekonduma
Yıkıyor bu aşkı avare

Ahmet Coşkun

Ahmet Coşkun

Aşk-ı naz

Aşk-ı naz

üstüme aşk döktüler
gül koktu
elimden tuttu
yüreğimi öptü öptü
göz damladı gözüme
dudağımda cevheri
genzım ağızım
içirdi abu kevseri

bir aşkı-i naz

üstüme zaman döktüler
çağ geçti
gök mavi perdeyi örtü
dağlar nöbete kalktı
deniz çarşafını serdi
gülistan gülle sardı
toprak tohuma yattı
üç vakte

bir aşkı-i naz

düşmedi elmalar gökten
Âdemle havvayı görmedim
cennette

Ahmet Coşkun

Aşkım ilahi

Aşkım ilahi

humma kuşum uçar kafın ardında
turna türküsünden aşkın umunda
yusuf zindanında yaban yurdunda
gülüm yaban elden sesin duyarım

gülüm goncam diken olma aşığa
karanlıklar sevda gömer boşluğa
belime rengarenk bağlan kuşağa
gönül gürbetinden geç bir uyarım

aşkla ateşe yandım küller ne bilsin
bülbül dalda kanar güller ne bilsin
haktan gelir ferman cahil ne bilsin
görünmez âlemden sırra ayarım

Ahmet Coşkun

Aşkın deryası

Aşkın deryası

Bülbülün ötüşünde gülün kokusu
Gülün dalının diken diken dokusu
Derindir derinde sevdanın kuyusu
Duyulmuyor sesim gel inletme beni

Yine akşam oldu günün tekrarında
Hangi gül bağındasın kim var yanında
Sen değilmiydin sevdanın ikrarında
Yansın yüreğin yansın inletme beni

Saçların savurup gözlerini çatma
Sevdanın dergâhında beni uyutma
Ahu/zarım yaman yanarsın unutma
Kaldım gönül dağında inletme beni

Şu aşkın deryasında çırpındım durdum
Dağ dayanmaz efkârıma aşktır yurdum
Cennetin köprüsünü gönlünde kurdum
Gel artık mahşerinde inletme beni

Ahmet Coşkun

Ahmet Coşkun

Aşkın kuvvet

Aşkın kuvveti

İsteyince neler olmaz ki
Dağlar un ufak ayaklarında
Denizler yutulur bir bardak
Omuzlarından çıkıverir kanat
Aşk işte öyle kuvvetli ve inat
Cenneti ertele

Zaman kolunda altın saat
Yüreğinde şahlanır doru at
Kendine bir gül bahçe yarat
Kaş göz arasında geçilir sırat
Uzan yorgansız yastıksız yat
Cehennemi ertele

Umudun varsa yazdan
Umuyorsan gelecek birazdan
Korkmuyorsan soğuk ayazdan
Vazgeçme ha duyduğun hazdan
Azrail/i çevir kapıdan
Ölümü ertele

Ahmet Coşkun

Aşkın ömrü kısadır

Aşkın ömrü kısadır

Bu sevda sürececek sonsuza derken
Çar çabuk geldi bir ayrılık erken
Şineme batar sevdiğim gül diken
Zehir oldu doldu sevda kadehim

Kargalara yurt viran gönül tahtım
Düşmüşüm aşka vefasız bedbahtım
Meyler beni meyhaneler neyleyim
Doldur boşalmasın sevda kadehim

Budan böyle dünya bana boş gelir
Yârden gelen cevru cefa hoş gelir
Gelsen bile artık bana naaş gelir
Elimde param parça can kadehim

Ahmet Coşkun

Ahmet Coşkun

Aşkın sofrası

havalanıp haylanma güne
sevda bağlanınca gönüle
çöllerde kalırsın divane
aşkın sofrasında doyulmaz
ağır otur ağır kalk demem

gülistanda aşkın pazarı
gülün dikenle ahuzarı
pazarsız kazılır mezarı
aşkın sofrasında doyulmaz
ağır otur ağır kalk demem

dağlara düşerde ağlarsın
sulara karışır çağlarsın
delirip mecnuna bağlarsın
aşkın sofrasında doyulmaz
ağır otur ağır kalk demem

karaahmet kendime demem
dediğimi kimseye demem
bedeli var varmışın demem
aşkın sofrasında doyulmaz
ağır otur ağır kalk demem

Ahmet Coşkun

Aşkın tahtı tacı senin olsun

Saçılıp da dökülse pür neşe
Bahçede açılma gül menekşe
Bu karasevda sana da düşe
Aşkın tahtı tacı senin olsun

Kalbimin yarası onmaz artık
Gönül kuşu gelip konmaz artık
Kullanmış ateşim yanmaz artık
Aşkın tahtı tacı senin olsun

Karaahmedi karsanda katsan
Yalvar yakar kapısında yatsan
Gayri ağzınla kuşları tutsan
Aşkın tahtı tacı senin olsun

Ahmet Coşkun

Aşkla gel

Aşkla gel

Geçmiş aşkın vakti belki
Vaki olur mu aşkın bilmem
Bilindik aşklar var etrafta
Kafeler ful basar akşamları
Sabahlar el ele geçerken
Benim ellerim karıncalı
Parmak uçları sancılı

Sen çıkıp geliyorsun bana
Bayram şenliği dakikalarda
Sen küsüp gidiyorsun bana
Kırılıyor gün göz kırıklığına
Gömülüyor yürek bir acıya
Ki/ sevmek değil öyle şey
Ne sende var ne bende
Çekim gücünü kim buldu
Bir sormalı bence insanca

Gözlerim düşüyor kaldırma
Kaldırma utancımı yaşıyım
Aşk matematiğe hiç takılmaz
Yorma beni etraflica etrafla
Şu köhne küflü geçmiş miras
Biliyoruz binlere yıla kıyas
Yıkandıkça kirli hamam tas
Uzun lafı kısası ölçüm tek
Ben seni sevmişim o kadar

Şimdi düşün düşlerini kur
İster sev ister gel beni vur
El âleme düşmez kelime
Göğsünü ger gere gere
Çık gel yanıma yanımda
Gülüşlerinle öpücüklerinle
Sevmişim ya kime ne, ne

Ahmet Coşkun

Ahmet Coşkun

Aşkla varım

Aşkla varım

Bir aşk var içimde
Gözlerim bir hoş bakar
Hayaller düşler başlar
Uykular benden kaçar

Dağ aşıyorum aşılmaz
Bağ düşünüyorum solmaz
El sallıyorum aya yıldıza
Güneşe koşuyorum

Nehirlerle akıyorum
Denizle dalgalanıyorum
Okyanusa doluyorum
Mavilerde coşuyorum

Seviyorum nefes almayı
Dalda gül çiçek koklamayı
Karıncayı, kabukta kozayı
Kelebek sevdalanıyorum

Seviyorum evrende olanı
Kuşlarla kanat çırpıp aynı
Hak aşkıyla kalbime dolanı
Gökyüzüne saçıyorum

Ahmet Coşkun

Aşkmısın aşkmısın

Aşkmısın aşkmısın

Gözlerin çağırıyor cebren
Gögümde yıldız çoğalıyor
Ay gölgeliyor perçemlerini
Düşüyor üstüme ağırlığın

Gözlerin değıyor gözlerime
Değmiyor delip geçiyor oy

Güvercin ayağından nağme
Gözlerin ateş gözlerin duman
Sessiz sözsüz şol çılgın çağrı
Aksi kulağımda dalgalanıyor

Bakışın yakıyor güneşi oy
Cehennem sıcakları yüzüme

Çiçek çiçek demetlenmiş
Gökkuşağı takmış saçların
Etrafın renk cümbüşü şölen
Pervane olmuş kelebekler

Vuruluyorum peş peşe oy
Cennet görünüyor gözüme

Ahmet Coşkun

Avuntu

Kıyıları döven kanlı dalga
Kendi içine gömülür ansız
Su çekiliyor her kabarıŖta
Yağmur damlası değdikçe
Biz bir tatil beldesindeyiz
Seraba takılmış ellerimiz
Çölde kumsala lop serilip
Uğultuda aşkla beraberiz

Islık ya korku ya yalnızlık
Keyiften çalınmış an belki
Deniz yılanı dişsiz zehirsiz
Ne güzel bir avuntu ya
Tersten okur cinci hocalar
Dünyayı zapt etmiş zalim
Hala avucunda o bir çakıl
Vermem Allah vermem ha

Ahmet Coşkun

Aymaz yalnızlık

Aymaz yalnızlık

yalnızlık kuduruyor içimde
kalabalığında bangır bangır
zonklatıyor beynimi
kreç duvarı ayırmış kendine
sinemaskop
kendini izliyor zaman tüneline

duvarda tokmaklı saat
kırkbeşlik plak döne döne çalyor
koltuklar el ele tutuşmuş dansta
toz çıkarıyor yıllanmış halı
perdeler açık
yıldız yağdırıyor içeriye

dönüp dönüp kendime tosluyorum
mutsuz bir şölende

Ahmet Coşkun

Aynanın aksı

Aynanın aksı

Sonra beni tuttu, karanlığın gölgesi, sırtıp
Bu sayfalarım s/ana ait, gel beraberce yırtıp
Sönmüş yıldızlara varan, savaş artığı kovanlar
Terfileri sökülmüş adamlar, p/azarlanıyordu

Uykusu alınmış gecelerde aç gözyaşı besler
Tütün b/içimi insanlar, barutu içen askerler
İbadeti ç/alınmış taş binalar can ırak sesler
Rehber eşliğinde karanlığa gözler aralandı

Dikilip dikilip önüme durma, güne b/eş vakit
Melek kanadına binip şeytan azabına y/akıt
Şırın sırlımda, sende bir ucubesin, bu bir akit
İçimde arama kendini, f/arz et ben i/çindeyim

Ben ki çarkım, sense sıırım, inerçikar arşa sırrın
Bu ahenk denk sirkin aynası, içi dolu kan irin
B/aht günü, taht kurulunca, ol seyre kalırsa ferin
Ölümsüz dünyada ölüme yakarış serüvenin

Kime taparsan tap en son yoluna çıkacak kabbe
Hangi ecdat peşine düşersen düş yol varır rabbe
S/oyun kurtul benliğin benciliğinden artık tövbe
O ki var ettiği her şeyi g/özünde ki nura haps eder

Ahmet Coşkun

Ayrılık acı pay

Ayrılık acı pay

Sen bağları bahçeleri kuruttun
Aldın göçün gurbet ele yürüttün
Yüreğimde gam kederi büyüttün
Gayri hasretin dilimde gül açtı

Zemheri ayazlarda yanar oldum
Lokmamı gözyaşıma banar oldum
Mevsimsiz turnalara kanar oldum
Bağrimda ateşler söndü gül açtı

Eğildim dergâha derman aradım
Dertliler kervanında dert taradım
Yâr bahçesine hayalden uğradım
Gördü gözlerim karanlık gül açtı

Gel hele karaahmet bu ne haldir
Şu dünyanın methi çekeri maldır
Her bedenin konuştuğu aynı saldır
Sevdam cennetin bağında gül açtı

Ahmet Coşkun

Ayrılık anlam bulmalı

Ayrılık anlam bulmalı

Güneşinde uyku vakti vardır
Ayrılıklar hep zamana dardır
Hangi sevgili ebedi vardır
Taşan sular derinde yol bulur

Bazen okutmaz iki satırı
Güzellik dile gelir aykırı
Güzel günlerin güzel hatırı
Ummadığın bir anda son bulur

Doyunca kendi çekilir damla
Anlaşılır her anlam zamanla
Ekin nasıl yeşeriyor anla
Her tanecik kendine yer bulur

Kıymeti kadri vardır sevginin
Kalemde zor görevi silginin
Gül pamuk sarılacak ilginin
İnsan kaybettiğini zor bulur

Ahmet Coşkun

Ayrılık üstüne

Ayrılık üstüne

Bul beni bilinmezlerim içinde
Her gün ayrı şekil ayrı biçimde
Kendini seç ayır çıkar içimde
Ben bana sen sana kalasın diye

Resimleri seç anları tara geç
Topla geçmişî ele, elde süzgeç
Ne kadar acı geçse de bu süreç
Herkesin yarası kendine diye

Uzaktan geçsin intikam ihtiras
Sevdaya dâhildir aşkta bir miras
Ne ben öleyim ne sen kendini as
Seven sevdiğini üzmesin diye

Acısı var baş göz üstüne tamam
Bunun karı zararı yok ha aman
Sevmek güzeldir ya, ayrılık yaman
Bölüşek, her şey yaşama has diye

Ahmet Coşkun

Ayşe nur

Günler aylar derken yıllar tükettik
Ayşe nur inadı bırak ben masumun
Kaç kış kaç yaz mevsimler sıralandı
Cami parkının içindeki ağaçlar kurudu
Kıyıda sırtıp duran tek yeşillik benim
Ayşenur inadı bırak selamsız geçme

O gün bu gün kremalı dondurma yasağım
Nizamiye boylarında gezintileri unutma
Ayşe nur inadı bırak ben masumum
Yeni mekanlar açılmış hepsi sensiz
İlk açılışlara gebe şehrin caddeleri bak
Ayşe nur el alemi bırak birazda bana bak

Aynı yollar tozuyor yüzümüz gelip geçtikçe
Aynı gözler dolaşiyor üstümüzde unutma,
Bakıyorum da yeni aşıklar kayar pistimizde
Ayşe nur inadı bırak bir biz eksigiz bize
Saldığın haberler boş getiremezsin beni dize
Sen beni hangi yağmurda ıslattın bilmezsin

Kaç bina kaç cadde kaç sokak değiştirdik
Döndü dolaştı yollar getirdi bizi bize bak
Ayşe nur inadı bırak ben masumum
Tek damla tek gölge düşmedi üstümüze
Ayşenur kaç kez adını çektim ben temize
Kimse görmedi kimse duymadı bir dize

Ayşe nur şu saçmalığı ne olursun artık bırak
Bırakta gün ışığı vursun bu karanlık yüze
Ekmek hatırı suyun azizliği var yüregimizde
Ayşe nur ben sana hiç eğri durmadım düzde
Bütün cetveller pergeller senin çantanda
Sen ölçtün sen biçtin kanunu yalnız sende

Kaç doğru kaç yanlış götürür hadi söyle
Mizanda olsam ağır gelirim ben senden
Ayşe nur inadı bırak ruhum hep işkencede
Ben hiç öç almadım bütün yaralar bende
Haydi son kez doğrul ayna tut penceremde
Ayşe nur ben neyim bak gör söyle, sence

Ahmet Coşkun

Baba

Karlı zorlu kış yolculuğu
Nefesi ile alırdı yüzde soğuğu
Zahmetle büyüttü çoluk çocuğu
Boş kalınca kitapta alırdı soluğu
Şimdi ben bir babayım
Yoksulluğa meydan okudu
Onca bebeyi inatla okuttu

Bıkmadı usanmadı köyü unuttu
Kasaba şehirde nöbet tuttu

Ondan öğrendim sabrı sevmeyi
Dünya malına sırtımı dönmeyi
O gülmedi bize bıraktı gülmeyi
Şimdi ben bir babayım
Baba sırtını verdiği dağdır
Evlatlarına anlatacağın altın çağdır
Babalar ölmez yüreklerde hep sağdır
Bir babasız görsem yüreğim dağ dağdır

Ahmet Coşkun

Bahar kokusu

Bahar kokusu

sessiz ormanın içi
çam kokusu yeşile banmış
toprak nefes alıyor derinden
börtü böcek cıvıldaşıyor
kuş sesleri eşliğinde
ağaç dalları renklenmiş
bir hoş

ince inece bir yağmur
havanın ılığında iniyor
gökgöğ bulutumsu gök
güneş aralanıyor ara sıra
bir açık bir kapalı uzuyor
derin bir huzurla

kışı uğurluyor doğa
kendi kutlamasında

Ahmet Coşkun

Bahar olmadın yar

Başımda bir sevda gönlümde efkar
Seninle bir bahar olmadı yar, yar
Olmaz kimse benim gibi sevdakar
Seninle bir bahar olmadı yar, yar

Sen gülümsemeyince aşığına
Kapattım gönlümü gün ışığına
İçinden düştüğüm gökkuşağına
Seninle bir bahar olmadı yar, yar

Sevmeye doymadım sevda yazarım
Felek ile bitmedi kavgam pazarım
Ölmeden gömüldüğüm aşk mezarım
Seninle bir bahar olmadı yar, yar

Ahmet Coşkun

Balsız arımıyım

Kendim bildim bileli çalışır didinirim
Eğlencede saklansam acıda görünürüm
Kimse bilmezse beni ben kendimi bilirim
Bunca gül çiçek içinde balsız arı/mıyım

Zaman ilaç olur cümle dertlere zamanla
Ömür acı tatlı geçer olmaz hep figanla
Benimde gönlüm dilim dolu dua imanla
Bütün karlar erir ben Ağrının karı/mıyım

Sevdanın önünde eğilirim put tekmilim
Can atarım ateşe uğrunda can kefilim
Niye böyle köşe bucakta kalmış sefilim
Ben vicdansız insafsız sevgili yâri/miyim

Boşa değil gün gecem güzellik uğraşında
Vazife biçerim kendime dağ taş başında
Geziniyorum kaf dağında anka kuşunda
Kendime bir faydam yok ellerin kârı/mıyım

Ahmet Coşkun

Bana gel sen

Bana gel sen

Sıkıldıkça bana gel sen
Çörek börek elimden gelmez
Ama iyi karşılarım
Ellerinde fal açarım
Saçlarını koklarken
Gözlerine sofraya açarım
Çay demde

Sen bulutları dürümle ay arası
Ben yıldız yağdırayım avuçlarına
Güneş sızmasın aramızdan
Sen aydınlat karanlık geceyi

Ben sıkılmam beklemekten
Sen kıldıkça bana gel
Beni sıkmadan gel
Yeter ki gel
Hep gel

Ahmet Coşkun

Bana ne

cevri bahar tattım efendim
yedi veren gülden bana ne
susadım kan içtim efendim
kevser ırmağından bana ne

nice cennet etse halvetin
dünyaya hükm etse devletin
sultan satın alsa servetin
can saramaz candan bana ne

sözlerim var sevdam üstüne
söz etmedim hak söz üstüne
ölürsem gelme naaşım üstüne
sıratı uçup geçsen bana ne

karaahmet dost dost sözüdür
söz insanın görünen yüzüdür
yürekte yanan insan közüdür
gittiğin haç hicazdan bana ne

Ahmet Coşkun

Bana sevdalar getir

Bana sevdalar getir

Yeni doğmuş bebeğin kokusundan
Yuvadan uçmaz kuşun kanadından
Eli böğründe anaların feryadından
Bana sevdalar getir yüzüm gülsün

Kör kuşanmış yıldıza atmış dizgini
Bunca ahkâm çürütmeden sezgini
Utandır gök kubbeden getir mizgini
Bana sevdalar getir yüzüm gülsün

Can canan cevri-ü cefada ahval eder
Gökte meleklerle çıkmış dertle keder
Memleketin havasına suyuna değer
Bana sevdalar getir yüzüm gülsün

Karahaahmet oturmuş karaları bağlar
Önümde uçan zümrüd-ü ankadır yar
Kimse sormaz haller nedir niye ağlar
Bana sevdalar getir yüzüm gülsün

Ahmet Coşkun

Barış mı dedi biri

Barış mı dedi biri

Günün adı özgürlük
Günün adı barış olsun
Zaman mekân sonsuzluk
'Uzatabilirmisiniz
Ellerinizi'
Yada üst üste koyalım
Çocukluğumuzdaki sır
Hep beraber uçuralım
Mavi gökyüzüne kuşları
Çocukların hatırına
Miras olsun

Uyumuş olalım uyanmış olalım
Cennet bahçelerinde gül sarmaya
Ben uyuyorum siz uyanana kadar

Ahmet Coşkun

Barışın adı

Atlı karıncalar kanatlandı bir bir
Çocuk düşlerde

Beyaz bir buluta seslendi
Mor şefkatle sardı kırmızıyı
Masmavi aktı su
Deniz mavi
Gök mavi
Yer havi

Sonbahar sarısıydı yollar
Kurumuş dallar sürüklenen yapraklar
Sinmiş susmuş ne varsa topladı rüzgar
Islığı suyun türküsüne karıştı
Beklenmeyen kışa
Tortusu yağmurlara

Doğada masal yoktu
Mecburdu kış ilk bahara
Mecburdu gece gündüze
Mecburdu ölüm doğuma
Mecburdu erkek kadına
Barışın adı bu ya

Yağmurla güneş bitişti doruklarda
Alaca düştü lapa lapa yağan karlara
Sular aktı karıştı birbirine sellenip
Baharın şiddetinden sallandı yer gök
Yeşilin ucu göründü toprağın ağzından
Kokusu çağırıyordu gülü çiçeği

İnsan eli değmemiş bu diyarı
Uzatın çocuklara

Ahmet Coşkun

Başım eğik bilesin

Başım eğik bilesin

Söyle leylam söyle hani mecnundun
Söyle dağları delen Ferhat ne oldun
Kerem olsaydın alev alıp kül olurdu
Ne söylersen söyle başım eğik bilesin

Hangi yaram açsam göğüs delik deşik
Koynunda avutmaz dünya denen beşik
Meranda gül bitti sen mi olacaksın âşık
Ne söylersen söyle başım eğik bilesin

Atım yok ki tutup yelesini şahlansam
Dostum yok ki alıp seni diyarına atsam
Kuru canım bana ağır sana ne katsam
Ne söylersen söyle başım eğik bilesin

Karaahmet ateşlerden yanarım közüm
Doğru kalmadı ki dünyada aksın özüm
Kalem defter görmez su yüzüne sözüm
Ne söylersen söyle başım eğik bilesin

Ahmet Coşkun

Bayram bu gün

Bayram bu gün

açık sofram süsle bu gün
fakir yoksul doysun bu gün
yetim sabi sarsın bu gün
gel mazluma bayram olsun

gönül sarmış yine hüzne
bir derdimi yazmış bine
sevdadan dağlanmış sine
gel gönlüme bayram olsun

koş seyrana hep karışak
dügün dernek gül barışak
şol cennet bağda dolaşak
gel yer yüzü bayram olsun

karaahmet giy esvabın
eşin dostun gez sevabın
kendine kes her hesabın
gel kendine bayram olsun

Ahmet Coşkun

Bayram olsa

Bayram olsa

çok yük birikti canım, dağılsa şu efkarım
dönüp bakmadan geri, anlaşılrsa ikrarım
eş dost akraba herkes, görüşmek kararım
bir bayram olsa şöyle, görsek gün gözü ile

nasıl özlemişim ah, köyüm o toprak yapı
çocukluğuma dönsem, dolaşsam kapı kapı
bir bir alsam helallik, demeden çöpü sapı
bir bayram olsa şöyle, eğlensek saz söz ile

tükettik bunca zaman, dünya ki üç nefeslik
ekmek aş gam dert işte, dağılmışız kafeslik
tüm hesaplar kapansa, eksiksiz tek seferlik
bir bayram olsa şöyle, buz eritsek köz ile

ömür dediğin ne ki, kalkmadan şu gemimiz
kucaklaştık kaynaştık, bayramlaşıp hepimiz
boş dünyaya sarıldık, dem değil bu demimiz
bir bayram olsa şöyle, şen şakrak neşe ile

Ahmet Coşkun

Bayramlar

Bayramlar

Çocukluğum uzak ücra bir köyde
Hatırladığım kadar o bayramlar
Şimdikinden daha güzel geçerde
Bayramlar güzeldir her bir zaman be

Toplasan çarpsan köy kırk evi geçmez
Sanmayın fakir orda kurban kesmez
Tatlı bol, etse haşa köpek yemez
Bayram, düğün havasında geçer be

Bayram, kimse gitmez uzağa köyden
Gençler üç beş gurup olur bir elden
Hayvan keser ev ev canı gönülden
Yardımlaşma, tadına varırsın be

Bakarsın camii önü düğün dernek
Herkes koşturur peşe el öperek
Yaşlılar mutlu güler gevrek gevrek
Bayramın, bir başka çıkar tadı be

Arifedeyiz aha yarın bayram
Eş dost tatillerden gönderir selam
Çocuktan geçtim torun gelse sevsem
Karaahmet, bayramsız koymayın be

Herkesin bayramını kutlar – güzellikler dilerim...

Ahmet Coşkun

Bazı şeyler beklemez

Bazı şeyler beklemez

Ah sevgili bu ne acele gidiş
Zaman senle derin uykuya

Omzunda aşağı çam kokusu
Gül bağı saç örgün elifi elifine

Elim ılıkta cebim yıldız dolu
Ay kaldı yüzünde gece uykusuz

Öpücük takılmış aklıma dün
Dudaklarım hala güneş yanığı

Yüreğimin şavkında gül kurur
Gelip üstüne vurur sabah ayazı

Işık hızında bir akış yüreğim
Dursam andır geçsem zamandır

Ahmet Coşkun

Beddua

Ben kendimi alıp gidecem
Kendi kendine dağıl bakalım
Duman ol dağların başına
Yağ yağabilirsen enginlere

Madem fazla benim düşünde
Engel benim işinde

Farz et hiç olmadım evrende
Bir sen vardın evelde ezelde
Sen bir başına o gazelde
Gül ol bağlara bahçelere

Bir sonbahar sabahında solmaya
Kal zemheri kışlara

Dayan acıya yalnız uzun gecede
Yıldızlara haykır şafağa türkü söyle
Bedensiz sevişmeler düşsün içine
Pul pul dökülsün dudakların öpüşsüz

Sessiz bir cehennemde kal ölmeye
Dua bekleme

Ahmet Coşkun

Bekle

Bekle

Gün uzadı gece bastı
Çayı deme koyda bekle
Ö yâr suratını astı
Gül yanağı öp te bekle

Bekle bekle yar beklemez
Güzel yar seven teklemes

Bahçelerde gül biçilmez
Her bahçede her gül bitmez
Gül olmazsa bülbül ötmes
Al gülünü seç te bekle

Bekle bekle yar beklemez
Güzel yar seven teklemes

Mendili yakadan aşır
Yiğit olan yâri taşır
Yâre küs olmaz barışır
Var kendinden geçte bekle

Bekle bekle yar beklemez
Güzel yar seven teklemes

Ahmet Coşkun

Beklemeyin

Beklemeyin

Kucaklaşmak için bayramı
Öpüşmek için akşamı
Dua için ölümü
Beklemeyim

Yardım için dileneni
Sadaka için ramazanı
El uzatmak için düşeni
Beklemeyim

Ben çocuktum sen âşık
Ben âşıktım sen yaşlı
Ben yaşlıyım sen toprak
Beklemeyim

Ahmet Coşkun

Bekliyorum

Üstümdeki ağırlık
Kalbimdeki sızı gönlümdeki yara

Bu sevdanın ardından
Mesela seni nasıl sevdiğimden bir iki söz
Niye sevmekten vaz geçtiğinden

Sevda gülüşü
Baktıkça buharlaşıp ıslanan gözlerin
Benim soldukça çiçekleri tazeleyişim
Senin kuruyan yaprakları biriktirişin

Mevsim kovalamacasıydı sanki
Her günün sabahı ilk gördüğüm
Her akşam aynı yolda ayrılışım
Göz derinliğinde kayboluşun
Tekrarı tekmi beklerken
Suretin suretim
Ayaz alevi

Yağmursuz gökkuşağı görünmez göze
Bekliyorum

Ahmet Coşkun

Bela gözlerin

Bir bakışta alır candan canı
Nice dertlere deva gözlerin
Bu kime aşık kime sevdalı
Ah o gözlerin bela gözlerin

Her deseni bin renge işlenmiş
Nice aşk nice sevda yüklenmiş
Gül çiçekli bahara süslenmiş
Ah o gözlerin bela gözlerin

Güzel bakıp atma aşk toruna
Bırakıp beni gitme yoluna
Vur beni gözlerin hatırına
Ah o gözlerin bela gözlerin

Karaahmet gözlere gömüldü
Bana şenlikli bayram düğündü
Dünya ateşle devrilip döndü
Ah o gözlerin bela gözlerin

Ahmet Coşkun

Ben adil olanı sevdim

Ben adil olanı sevdim

Güzelliği çok dünyanın
Dağları ovası akarsuyu
Balı kaymağı ayva narı
Yazı baharı sevdası yâri
Bulanda kalanda yolcu
Ben çorak olanı sevdim

Ağası paşası şol zengini
Azanı bozanı kabadayı
Türbe mesciti hu gezeni
İki dünya üstü tatlı canı
Kendi ışığında kör olanı
Ben yoksul olanı sevdim

Hırs heves doymaz nefsi
Balları böreği tepsi tepsi
Her güzele çekip makası
Her çıkarda şapka takası
Kırk dalda kırk bir vakası
Ben masum olanı sevdim

Bitmez insanın kabahati
Bitmez dünya menfaati
Herkesin yerinde rahatı
Ağzında düşmez salavatı
Harcanan şu güzel hayatı
Ben adil olanı sevdim

Ahmet Coşkun

Ben dağları sevdim

Ben dağları sevdim

Ne Ferhat gibi daldım
Ne kerem gibi yandım

Ben dağları sevdim gülüm
Kurşunsuz

Bakma şehrin keşmekeşinde
Ziftlendiğime

Kimsiz kimliksiz kinsiz
Saçım sağır solum solalı

Rüzgârın gölgesinde özgürlük
Yaktım bağrımı

Ben güle, gül güne hasret kalalı
Ben dağları sevdim gülüm

Dağları

Ahmet Coşkun

Ben kendime ağırım

Ben kendime ağırım

Bakma yüzümdeki gülüşlere
İçimde ölü bir asık surat var
Güneşi kiskandırayım istedim
Belki gece basınca ayda gelir
Kuyruğunda yıldızlarla peşime
Her yıkılışımda

Yaşam kokuyor üstüm başım
Dağ eteklerinde çayır çimen
Güvercin gelincik

Yandıkça dilim şeker bal akar
Çektiğim her nefes duman kor
Aldanıp bulut üstünde yattığım
Sonra kuru bir isin içinde yerde
Nereye baksam karanlık çamur
Hiç kalkmadığım

Aşk kokuyor üstüm başım
Bütün bahçeler başıma boca
Gül yaprakları

Biriktirdiğim aşkları çıkardım
Kıt kanat da olsa harcadım bolca
Eski dostlar da yüreğimi koparınca
Küle dönmeyen ateş yok dünyada
Savuruyorum yürüyüp yol boyunca
Kopuyorum kendimden

İnsan kokuyor üstüm başım
Bütün insanlık başıma boca
Kendi yok oluşumda

Ahmet Coşkun

Ben seni severken akşam olur

Ben seni severken akşam olur

Ben seni severken akşam olur
Gün batmaya gölge kalkmaya
Ufkun kızılı karanlığa dalarken
Dönüşler başlar telaşla evlere
Elleri dolu dolu insanlar yürür
Pencerelerden tek tek ışıklar
Perdeleri delip taşar sokağa

Bomboş caddelerle baş başa
Ellerim cepte selam dururum
Ayın yakınında beliren yıldıza
Dönüp de bakmadan giderken
Ben seni severken gündüz ölür
Fark etmeden karışır kalabalığa
Kayb olur kendi huzmesi içinde

Gözümde mutlu bir gülümseme
Gençlik çağlarımdan esen bir yel
Geçmeyen gül kokusu vede kahve
Ne gündüz ne gece sadece akşam
Her mevsim bir dudak sıcaklığında
Velhasıl ben seni severken canım
Gün biter kendiliğinden akşam olur

Ahmet Coşkun

Bende yanarım

Bende yanarım

Seven yol bulur gönülde buluşur
Yanarım yanarım bende yanarım
Yanmaz dediğin de yanar tutuşur
Yanarım yanarım ben de yanarım

Al olmaz her zaman gülün yaprağı
Kem vurdum açılmaz kalbin kapığı
El değmeden yıkıldı gönül dağı
Yanarım yanarım bende yanarım

Yüreğimde solmuş gülün kuru su
Yârim sözün mahşer günü soru su
Kurumaz gözümden akan duru su
Yanarım yanarım bende yanarım

Mevlam da kaderi böyle mi yazar
Mevla da yazdıysa hangi güç bozar
Karaahmet kalkmış derdini yazar
Yanarım yanarım bende yanarım

Ahmet Coşkun

Benden habersiz

Çıkmazdayım dermansız
Karanlık gecedeyim aysız
Dudaktan heceyim sessiz
Ah aşk benden habersiz

Aşk eriyip sevda kaynıyor
Dalmış hayale uyanmıyor
Kalp heyecana dayanmıyor
Ah aşk benden habersiz

Mis kokusu yakar dimağı
Renklenmiş cennetin bağı
Bağrı sevdanın ikametgâhı
Ah aşk benden habersiz

Ben görürüm de o görmez
Ben yürürüm de o gelmez
Ben dururum da o geçmez
Ah aşk benden habersiz

Karaahmet köre bağlanmış
Habersiz güle diken kalmış
Dara çekilecek ip yağlanmış
Ah aşk benden habersiz

Ahmet Coşkun

Beni bu hallere o yar koydu usta

Beni bu hallere o yar koydu usta

Yüzümde bir tebessüm, sevincim değil
Ağlayıp sızlamaksa , hiç harçım değil
Ezdirmedik gururu , övünmek değil
Beni bu hallere, o yar koydu usta

Sen dışıma bakma, yüreğim çürüdü
Ah gönül bahçemde, gül yaprak kurudu
Yar vefasız çıktı, dert çaldı yürüdü
Beni bu hallere, o yar koydu usta

Bir kısmetsizlik var, sırrına varmadım
Düşündüm taşındım, nedeni bulmadım
Bin kez tövbe olsun, haramı karmadım
Beni bu hallere, o yar koydu usta

Nice gündüz gece, şafak ağarırken
Huzuru bulmadım, aklımda o varken
Geçti gitti ömrüm, bu gün yarın derken
Beni bu hallere, o yar koydu usta

Adımı yazmayın, mezarım taşına
Yolu düşer belki, hiç gitmez hoşuna
Varsın öyle bilsin, sevdik boş boşuna
Beni bu hallere, o yar koydu usta

Ahmet Coşkun

Ahmet Coşkun

Beni sevmez bu güzel

...beni sevmez bu güzel

Eşarbından sarkmış sarı kâküller
Al yanağı örtmüş benekli tüller
Takmış çiftlemiş kırmızı güller
Ben olayım şu güzelin delisi

Gözleri yıldız yüzünde ay parlar
Baktıkça dağlarda eriyor karlar
Uğrunda yıkılır köşkler saraylar
Ben olayım şu güzelin delisi

Yürüyor eda naz neşe yüzünde
Eğleniyor dost yarenin sözünde
Yakarda kül eyler beni közünde
Ben olayım şu güzelin delisi

Gönül bu hesap kitap sorulmaz
Kırk bir suda yıkasan da durulmaz
Sevdalar dengi dengine kurulmaz
Heyhat karaahmet güzeller delisi

Ahmet Coşkun

Ahmet Coşkun

Beni yakan bir güzel

Beni yakan bir güzel

Ara beni zalimin kızı ara
Sen değilmiydin yolları ayıran
İnsaf etmedin düşmeyince dara
Sen öldürür beni öldüren yara

Elimde mendilin kıyısı yanık
İğde ağacının gövdesi yarık
Derin derinde oymuştuk kabarık
Söz öldürür sözün öldüren yara

Güzellerin başucunda aynası
Taranıp taranıp çıkma yanası
Elinde görünen düğün kınası
Göz öldürür gözün öldüren yara

Baka gitme zalimin kız baka
O bakmalar değil mi yürek yaka
Aldatıp beni de bastırma faka
Kavl öldürür kavlin öldüren yara

Ahmet Coşkun

Beni yâre götür gönül

Beni yâre götür gönül

Daldım, daldıkça derine daldım
Bakışlarında yoruldu kaldım
Gönlümü susuz çöllere saldım
Beni yâre götürmez bu gönül

Gülün yaprağı çürüdü kaldı
Göğsümde yara kurudu kaldı
Dönüp bakmadı yürüdü kaldı
Beni yâre götürmez bu gönül

Dediler bu sevda gönül işi
Altından kalkmaz her bir kişi
Hayaldir hasreti sevişi
Beni yâre götürmez bu gönül

Karaahmet düştü halden hale
Yara dermansız bulunmaz çare
Anlatamaz kendini biçare
Beni yâre götürmez bu gönül

Ahmet Coşkun

Benim

o mekandarın adıyla ah etmem sana
bildiđinle dūşmeyesin gaflete zana
kim adına zūlm edersin gafil zamana
parselleyip haramını pay etme bana
zemherimde kardelenlerim açar benim

yoksulun dergahında doğrandım deme
yolcusuyum tövbeakarım vuruldum geme
o serdarın sevdasıyla olmuşum seme
bana şeytan melekleri sual eyleme
kanatsız kuşlarım göklerde uçar benim

Ahmet Coşkun

Benim bana ağlar

Benim bana ağlar

Aşk yüreğin kz, kr etmez gözü
Kırıp dökmeden gel, savurma tozu
Zemheri sevdanın, erimez buzu
Daha pay edilmemiş, ne ksметler var

Hurafeden hırkan, yalanı yayma
Pul etmez putunu, mucize sayma
Vaz geç cambazlıktan, şeytana uyma
Kulum deyip geçme, ne zımmetler var

Kırk bin kere tartsa, eğri terazi
Dünya satın alsan, metre arazi
Toprağa karışır, kefen farazi
Sırра kadem basmış, ne hikmetler var

Karaahmet doğdu doğalı bahtsız
Bütün krallar gçt gitti tahtsız
Nereye baksam a sefil günahsız
Yenmedenryen, ne nimetler var

Ahmet Coşkun

Benim çok aşklarım var

Benim çok aşklarım var

Gül bahçelerde kelebek
Çiçek kokluyorum renk renk
Ölmuşüm güzellere gülbenk
Ben güzeller aşığıyım
Deli divane

Gülsün herkesin yüzü
Hep mavi kalsın gökyüzü
Yokuş olmasın garibin düzü
Kimsenin dudu yetimi öksüzü
Aç açık ortada kalmasın
Ben insan aşığıyım

Dalgalansın göklerde Albayrak
Herkesin derdi sevinci ortak
Kardeşlik barış çınlasın sokak
Yüzler ak yürekler ak alınlar ak
Ben memleket aşığıyım

Soframı gelene geçene açarım
Şükürle oturup hamdla kalkarım
İnsanım eksigim huzurda naçarım
Kanat kırık olsa da rabbime uçarım
Sevdadan Mevla/ya benim serüvenim
Ben Allah aşığıyım

Ahmet Coşkun

Ahmet Coşkun

Benim neyime sevmek

Benim neyime sevmek

Suyu kurudu çardağın
Geçmiş artık gül çağım
İnce belli çay bardağım
Benim neyime sevmek

Günüm hüznle başlar
Cebimde yârden taşlar
Gözümde dolu yaşlar
Benim neyime sevmek

Gece benden aydınlık
Kendimle yok dargınlık
Hesap soran kalabalık
Benim neyime sevmek

Qalmadı elde bir hatıra
Ödenmeyen ağır fatura
Sığdırayım hangi satıra
Benim neyime sevmek

Bir yârim var ela gözlü
Benle değil ölüm sözlü
Öyle güzel cennet yüzlü
Benim neyime sevmek

Ahmet Coşkun

Benim ruhum

Benim ruhum

Bahar açmış güzel günler
Mis kokulu gül bahçeler
Gürül gürül akan sular
Bana doğru gelip durma
Ben kendimle baş başayım

Derviş dergâhında divaneler
Huşu olup dönen pervaneler
Malu mülke gark devraneler
Dilden dile dolaşan efsaneler
Ben derdimle baş başayım

Mecnunu Kerem olan aşıklar
Sevi durağa bağlanan beşikler
Her gece sabaha sevdalı ışıklar
Ulaşılmaz aşılmaz o zor eşikler
Ben kaderimle baş başayım

An gelir başucuma ezrail iner
Bütün ışıklar söner sesler diner
Karaahmet bir ışık topuna girer
Sanma dünya hep böyle döner
Ben vicdanımla baş başayım

Ahmet Coşkun

Benim sevdalarım

Benim sevdalarım

Günü gün eden gönül ağalar
Rüzgâra tutulmuş viran bağlar
Yârin elinden içer ağular
Düşer yola benim sevdalarım

Gözleri kara yanağı aldan
Yükünü taşır saklarım kuldan
Bilemez başıma gelen haldan
Düşer yola benim sevdalarım

Bülbülün güle ahı bendedir
Severim sevda şahı bendedir
Seven yar kapısına bendedir
Düşer yola benim sevdalarım

Karaahmettin gözleri kara
Canım fedadır o güzel yara
Kal uykusundan gelmez umara
Düşer yola benim sevdalarım

Ahmet Coşkun

Benli güzel

Benli güzel

Gel de bir yüreğime dokun
Yüreğin var mı benli güzel
Gözde hançer kirpikte okun
Vurup sineme dokun güzel

Huriler melekler hep sustu
Güzellik ayna bakmaz küstü
Herkes bıraktı yaren dostu
Sana âlem temaşa güzel

Gamzelerin kızılıcak kadehi
Gülücük doldurup ver gâhi
Kalmasın bu gönlümün ahı
Cennetin öbür adı güzel

Göresim var yol ver göresim
Çıkamaz oldu sesim nefesim
Şende kaldı hazım hevesim
Böyle perişan koyma güzel

Ahmet Coşkun

Bensiz atışma

Bensiz atışma

Mecliste söz etmek elbette güzel
Muhabet doyulmaz katılıp söz ol
Aşıklar divana doymaz haz güzel
Dilden tel tezene sende bir saz ol

Sözün söze tuttur varsa bir ayak
Çokta özenme sen kafiyem uyak
Maharetin serde meziyet duyak
Paslanmış yüreğin silkelen gez ol

Üç kulfu bi elham sanma enginiz
Arifte söz bitmez sınar dengeniz
Zorlama kısmetin basma frensiz
boşun sana kalsın sesizce toz ol

Hani ben her telden okur yazarım
Dünya bahçesinde sonsuz gezerim
Sanman bir tek kulu horlar üzerim
Ters köşe yapma sen birazda uz ol

Karahmet kanmaz biraz da ümmi
Kâğıttan yapmıştır batmaz bi gemi
Algım hayat olmuş hak verdi demi
cenge çıkacaksan hazırlan tez ol

Ahmet Coşkun

Beyefendi

Beyefendi

Kıvraniyorsunuz beyefendi kıvraniyorsunuz
Kaç kırık taşıyorsunuz bedeninizde
Kırık kafanızda mı
Sirtınızda mı
Bilemedim

Dağıtıyorsunuz sözü toparlayamıyorsunuz
Her kelime ayrı bir lügattan geliyor
Sonra şaşırıyorsunuz
Terliyorsunuz
Kızarıyorsunuz

Utaniyorsunuz beyefendi utaniyorsunuz
Oflayıp, oflayıp karşınızdakine
Neden bana böyle soruyorsunuz
Sitem ediyorsunuz
Serzenişinde

Tutar dalınız yok beyefendi yok yok
Dününüz gününüzde değil
Sözünüz özünüzde değil
Ondan beyefendi
Hırpalanıyorsunuz

Yazık çok yazık kendinizden utaniyorsunuz
Kendinizden kaçamıyorsunuz
Kendinizi bulamıyorsunuz
Kendinize gelemiyorsunuz
Size kim inansın ki

Ahmet Coşkun

Ahmet Coşkun

Beyim

Beyim

Yaptığın gitmezse insan hoşuna
Gökkuşığı renkte taksan poşuna
Yeminler yalanlar gider boşuna
Düşen bir gün ayağa kalkar beyim

Sevdayı gönülde tutmaz kilitler
Çelik çakı dağ sırtlayan yiğitler
Meydan şenlenir atılır ciritler
Sanma bu meydanlar sahipsiz beyim

Kerem et bir nebze adalet olsun
Bırakma bahçelerin gülü solsun
Desene dokunma ahenkle dolsun
Karınca kararına hürmet beyim

Sarrafım diye gezen çok bezirgan
Götürüp yollarda batırdı kervan
Kaç kudret kalemi yutmuş ol devran
Ekleyeceğin son kâr hüsrân beyim

Gezme dervişi dergâhı bu halla
Her cemaat önüne geçip molla
Bin hac hatip etsen de sen bu yolla
Arzun cenneti göremezsün beyim

Ahmet Coşkun

Bıktım korona

Bıktım korona

aman dikkat aman ha
tebih eder gülüm beni
eldiveni maskeni al ha
gülüm kaçacak yer yok

hızlı dönüyor dört nala
bir oradan bir buradan
yapacak bi şey yok valla
uçsan uçacak yer yok

dönüyorum kapı baca
nefes alacağım yer yok
köşe bucak bi kapmaca
ölsem gidecek yer yok

sıktın artık be korona
git şeytani tak koluna
hasret koydun toruna
sevgi sığacak yer yok

sevda aşka verdik ara
eldiven maskeye hura
cehennem sanki bura
kirişi kıracak yer yok

Ahmet Coşkun

Bilin mi

Bilin mi

sevmekten söz etme bana
ben yarama kurşun sıktım
ölmeyim diye, bilin mi

canımın kabuklarını soydum
öyle dümdüz geçmedi günler
sus, hiç bir söz kar etmez
zidnanı, bilin mi

avucumdaki kuş can çekişir
bırakamam yere, ucurtamam göğe
çaresizliği, bilin mi

bağlandık ki, ip değil, çelik değil
içten içe beslendik sevda ırığına
aşk dediğin sevda değil
içimizi içtik, bilin mi

ben uğrunda ölmek istemedim
uğurun olmak istedim
uğursuzun biriydin, bilin mi

Ahmet Coşkun

Bilirim usta

Bilirim usta

Haklısın usta
Sevda yazacağımda kalem gitmiyor
Ne kelebekler uçuşur gönlümde
Ne yıldızlar valsta gözümde
Ayaklarım kalkıp gitmiyor

Nereye baksam yangın yeri
Yanıyor be usta insanın ciğeri
Melek olmuş şeytanın neferi
Kabarmış küften herkesin defteri
Ay güneş diyeceğim de zifri karanlık

Hoş gör be usta
Biraz insan biraz memleket olsun
Yüreğimiz yanacaksa böyle yansın
Ben aşkı şahından bilirim
Solumda eksilmez güllerim

Ahmet Coşkun

Bilmem

Bilmem

Saçlarından almışsın üç beş makas
Sönük sade elbiseler giyiyorsun
Kabuğuna çekilmiş gibisin
Gözlerindeki ışıktaki yok
Aşka kapıyı kapamışsın sanki, bilmem

Hala güzel hala göz alıcısın
Yürüdükçe asilliğin artıyor
Yere ayak basışın bir başka
Ve oldukça sessiz masum
Hangi acı hüsrana uğradın, bilmem

Sanki bir daha asla der gibi
Başın dönmüyor hiçbir yana
Ciddi ve bir o kadar mesafeli
Sesinde değişmiş oldukça tok
Dokunmayın bana der gibisin, bilmem

Hayranlığım hüzne kapıldı birden
Cesaret edip iki çift söz edebilsem
Fantastik fantazilerim hiç olmadı
Benim ki yüksek dereceli bir beğeni
Yaranı deşmiyeceğimi bir bilsem, bilmem

Ahmet Coşkun

Bilmem kimin kimde nesi var

Bilmem kimin kimde nesi var

Almış başın bir deli rüzgâr
Katmış önün herkesi savar
Herkes birine yakar yalvar
Bilmem kimin kimde nesi var

Sanki akli değil kendinin
Herkes köle bir efendinin
Kolsuz gömlek cepsiz kefenin
Bilmem kimin kimde nesi var

Dostun dosta bitmiş güveni
Harmanı yok koşa düveni
Salya sümük söven söveni
Bilmem kimin kimde nesi var

Susmuş yavan doğrar yavana
Susmuş sözü gitmez divana
Susmuş sesi çıkmaz yalana
Bilmem kimin kimde nesi var

Ahmet Coşkun

Bin bereket

Bin bereket

yaprak perhizinde koca orman
kuşun kursağı kaç gram çiçek özü
belimin çevrevsi kemer izi kırmızı
ah kavalkemiğim hiç çalmıyorsun
iskeletime eşlik

nasılda umut dağıtmıştım
toplamaya çıktım son kuruşu
çalı çırpı arsında yağmur şırıl şırıl
romantizmine yandığım fakirlik
mum yaktırıyor ay mehtapta
içesim var ya kapalı cep

asfaltın hükmü bana sokmez
benzin yakmıyorum ecelden
bir sigaram var oda sarmalık tütün
kaçı kaç para dinine yandığım lüks
ah kendimi köprüden geçiremedim
bir evi nasıl geçiriyim
sıraımustakim

onca çulu üstüme yığıp uzandım
şükrümü başıma sarıp yatıyorum
ne bereket ne bereket
ne dualar ederim bir bilsen

Ahmet Coşkun

Bir aşka düşür beni

Bir aşka düşür beni

Bulutların üstünde gezinsem
Uzansam tüy pamuk atlaslara
Gündüz pürüzsüz maviye gizem
Beni öyle bir aşka düşür ki

Başıma pervane mehtaba bak
Yıldız başımda çepeçevre ak
Hilal almış yıldız boynuma tak
Beni öyle bir aşka düşür ki

Su ayağımda aksın aşağı
Boynumdan aşsın gül başağı
Pür neşe olsun oğul uşağı
Beni öyle bir aşka düşür ki

Dert denen bir kelime olmasın
Kimse hasret özlemde kalmasın
Gülsün gözlerimiz ışık saçsın
Beni öyle bir aşka düşür ki

Sevgili kollarımda bir huzur
Çok şey istediysen görün mazur
Şevincimi saklar olmam muzur
Beni öyle bir aşka düşür ki

Ahmet Coşkun

Ahmet Coşkun

Bir Eylöl akşamı gel

Bir Eylöl akşamı gel

Gün geceye uğurlanırken
Serin bir esinti sarınca
El ayak çekilince
Gün batımı vakti

Börtü böcek çekilince yuvasına
Ufkun kızılığı yükseği aşmadan
Daha ışıklar yanmadan
Sofra telaşında
Çay deminde

Karanlık bir güne uyanmadan
Zaptiye sokakları tutmadan
Şehri sirenler sarmadan
İhtilal ihtimali olmadan
Başka bir zaman dilimi
Tarih yazsın

Bir Eylöl akşamı gel
Şu kangren yaram deşilmeden
Umutsuz mutluluğun eşiğindeyim
Uykulu gözlerle yatağımdan alınmadan
Belki de tam vakti

Zaman bize zaman tanımışken
Ne dersin...

Ahmet Coşkun

Bir güzel gider

Bir güzel gider

salınıp giden edalı güzel
alları başına dolamış gider
benler gerdana sıralı güzel
yaşların yollara salmış gider

erden kalma dağlıyor avazın
eller dua da kimedir niyazın
al yanak pamuk eller ayazın
dört bi yana ağıt salmış gider

bir güzel geçiyor el kınalı
çehresi yaban değil buralı
yüreğimde dert sıra sıralı
sabahı yürekte yakmış gider

zenginın gözünde var derdini
sevenin gönlünde yar derdini
karaahmet sen kendi derdini
el derdine katıp salmış gider

Ahmet Coşkun

Bir güzelden ayrılınca

Bir güzelden ayrılınca

Serin gel ha deli poyraz serin gel
Gönül sevda yitirmiş tanımaz engel
şevdadır bu biçilmiyor baha bedel
der gönül bir güzelden ayrılınca

Vurur başını taşlara zarı zarı
Yüreğini söndürmez dağların karı
Göklere yükselir feryadı havarı
Deli gönül bir güzelden ayrılınca

Ol kaşları keman sinesi dermandır
Bir mr ekip biçeceği harmandır
Düşerse ayrılık hal harap zamandır
lr gönül bir güzelden ayrılınca

Ahmet Coşkun

Bir ikindi vakti

Bir ikindi vakti

nisan ayları yağmurları güzeldi
gençlik yıllarımdan bir alışkanlık
çıkıp ıslana ıslana hep gezerdik
uzaklarda ateş yakıp sofralardık
şimdi yoklar epeyde eş dostla
ondan hep çıkar bir turalarım

aheste bir yağmur var bu gün
ikinci damla düşünce kadar üff
insanın gözünü yoruyor bakmak
gitmekle gitmemek arası kaldım
o da öyle yağmakla yağmamak
beraber dinleniyoruz kuru ıslak

ağaçlar çiçeklenmiş bu ilk bahar
açmakla açmamak arası bi garip
erken de değil her yıl bu zaman
dallar taşıyamazdı ışıl ışıl renkten
nefes aldıkça kokuları saçılırdı
aşk kokardı desem yeridir yani

böyle hava bizde piknik havası
eskiden nevaleyi kapar giderdik
artık içmiyoruz biraz da eskidik
belkide o günlerin tadı tuzu yok
hoş o eski dostluk arkadaşlık da
ben eskimedim zaman eskidi

ne saçım döküldü ne bel bükük
altmışları devirdim kalmadı yük
sevdadan yana boynum bükük
hava kapalı damlalar kesik kesik
bu ikindi vakti bir tat alamadım
anılar bile tuhaf bölük bürçük

Ahmet Coşkun

Bir kadın geçti

Kim bilir kimindi annesi
Hangi vefasızın sevgilisi
Elinde yaşamın felsefesi
Bir kadın geçti allı morlu menekşeli

Üstüne bohçalamıştı yılları
Toplamıştı bütün mevsimleri
Ağır yüklerden uzamıştı kolları
Bir kadın geçti allı morlu menekşeli

Kısılmış göz bebeğinde davet
Yüzündeki her kırışıkta bir evlat
Hüznünde her sevgiliden bir tokat
Bir kadın geçti allı morlu menekşeli

Yol boyu gazellerde ayakları
Gülümseyen çocuklarda bakışları
Esbabında taşıyordu tüm nakışları
Bir kadın geçti allı morlu menekşeli

Buğu buğu üstünde cennet kokusu
Kalmamıştı artık dünyadan korkusu
Dilinde Şen düz ovada keklik türküsü
Bir kadın geçti allı morlu menekşeli

Ahmet Coşkun

Bir küçük sevda

Bir küçük sevda

Aşk koktum yine baştan
Can evimde bir curcuna
Uzanıp yeşil mor örtüye
Mis kokular saçıyor doğa
Göğün mavisine baktıkça
Havada hüznü bir yeşil

Dünya hep canlı cıvıl cıvıl
Güneş toprak işliyor cana
Sarı saçların arasına yeşil
Gözlerin göğsümü deliyor
Yer gök arasına zelzeleyim
Ah benim küçük sevdiğim

Gökkuşağına sarınmışsın
Güneş yumağı sarı saçların
Tellenip dağılır göğsümde
Rüzgârla kanat çırpıyorsun
Bekleye bekleye ölüyorum
Ne zaman doyacağım aşka

Az önce çıkmıştın kapıdan
Ilık nefesin daha yüzümde
Kadife sesin çınlar kulağım
El salıyorsun kapı arasında
Bir öpücüğe kalmayan veda
Ne çok zaman oldu burada

Erkenciyim desem kendime
Zamandır bana hep geciken
Özlem açmış çiçekler burada
Bak hasret soluyor ufkumuz
Eşleşmeyen zaman aralığına
Aşk damlıyor göz pınarlarım

Üç gün beş gün diyorsun ya
Sor zamana sor bir onu bana
Sor sevda yüklediğim yıllara
Sevmek nasıl bir zülüm bela
Saniye geçmesin daha boşa
Bir vefa şu gönlüme son sefa

Ahmet Coşkun

Ahmet Coşkun

Bir muazzam yürüyüşür insanlık

Bir muazzam yürüyüşür insanlık

Toprağın ot yeşerttiği günlerden beri
Çağdan çağa ilerleyip gelen bu insan seli
Nice engellere depremlere savaflara varan
Her karanlığı aydınlığa taşıyan
Muazzam bir yürüyüşün mukaddes akli

Şefi reisi çarı hanı kralı başkanı
Çakısı baltası kılıcı tabancası topu tüfeği
Ödunu kömürü mücevheri altını parası
Musası İması nicesi en son Muhammedi
Muazzam bir yürüyüşün mukaddes akli

Acının açlığını kimsesizliğin kimin kimliğin
Gaspın zaptı raptın kurşunun ve kimyasalın
İçinden biçildikçe türeyip yeşeren onursalın
İnsan, insan denen varlığın yüreğinde saklı
Muazzam bir yürüyüşün mukaddes akli

Ahmet Coşkun

Bir nefes alsam

Bir nefes alsam

gönlü seven yarsan ses ver çağırma
hergün yeni bir dert sokma bağırma
böyle sevda olmaz gel sen uğrama
soğusun yüreğim bir nefes alsam

alsam bir nefes ben çok uzaklarda
yelken açsam göğe mas mavilerde
kucak açsam gelse gök meleklerde
buluttan köşklerde bir nefes alsam

dünya telaşından mal mülk kaygısı
kimsenin kimseye yoktur saygısı
körleşmiş insanın ruhsal algısı
azat etsen beni bir nefes alsam

biraksam bedeni ruhum güvercin
hasretim özlemim mutlu sevincin
tartsa beni mizan artsa direncim
cennetti alada bir nefes alsam

Ahmet Coşkun

Ahmet Coşkun

Bir ömre bin serap

Bir ömre bin serap

ne güzeller sevmişim, gönülde şerbet içmiş
ekilip yeşerdim ben, dalımda güller açmış
kış kıyamet görsemde, gönül sevdayı seçmiş
meyl olan olmayanda, az sevip geçecekler

ömür handır güzelim, aşık sevda yolcusu
her duvara bir dizem, olsun sevda kolcusu
bir ömürde bin serap, yalan rengin bolcusu
kaç devir devran geçse, çalıp dinleyecekler

ay bulanır başımda, gençlik gider yaşımda
cılve nazla bezenip, gidip gelme karşımda
kurumadan yaprağın, kökleri mezar taşımda
bahçende gül çiçekler, güz gelip biçecekler

karaahmet gidecek, bilinmez yolda cesur
aynasına boy versin, kimler bulursa kusur
bir bilinen bir yolda, hak eder beni mansur
göçenler göz önünde, kalanlar göçecekler

Ahmet Coşkun

Bir söz

Bir söz

Gözyaşında demlenen yersiz ve göksüzdür
Vicdanda Allah yoksa ibadet hükümsüzdür

Ahmet Coşkun

Bir şeycik istemem

Bir şeycik istemem

İstemem yünleri pamukları
İpeklerde sizin olsun
Bana
Yurdumun çaputları yeter

Yağları kaymakları balları
Heveslenmem yutkunmam
Bana
Kuru ekmek soğanda yeter

Çengi çalgı maskeli balolara
Yarsımam yalanmam yerinmem
Bana
Çoban kavalından bir ses yeter

Altını gümüşü pırlantası doları
Hanı hamamı köşk sırça sarayı
Bana
Torağımda bir kulübe yeter

Açgözlü görgüsüz haset insanın
Kendi çıkarına gömülü katmanın
Bana
Kedi köpek kuşun yarenliği yeter

Ahmet Coşkun

Bir yer var aklımda

Bir yer var aklımda

Bir yer arıyorum
Gönül rahatlığıyla gideceğim bir yer
Sevginin serpilip çiçek açtığı bir yer
Kimsenin kimseye düşman olmadığı
Gülen yüzlerin gülen gözlerin olduğu
Çocuk gülümsemelerinin bolluğu
Kadın kokusunun karıştığı
Cennet aramıyorum
İnsanın yaşadığı

Tarlaların sürüldüğü
Ekinlerin biçildiği
Bacaların tüttüğü
Sıradan

Yaylarında çadırların kurulduğu
Dağlarında sürülerin beslendiği
Şehrinde fabrikaların kurulduğu
Harmanlarının bolluk bereketiyle
Değirmenlerinin tahıl öğüttüğü
Her bir insanın sevda yürüttüğü
Halayların türkülerin çekildiği
Bütün karanlıkların kötülüklerin
Ağır bir sevda da çürütüldüğü

Bir yer var aklımda bilmediğim
Tam tekmil kuşanıp gitmeye
Kendimi ışınlamaya hazır
Bir zamana

Ahmet Coşkun

Bir zaman

Bir zaman

Yar dertlerin sinemi yaralar
Eller oturmuş bahtım karalar
Perişan haldeyim bu aralar
Yar dizime yatarsın bir zaman
*****zalim bir zaman

Kırılısın süslendiğin aynalar
Kâbus oldu gördüğüm rüyalar
Sen benimken benimdi dünyalar
Has hayallerim vardı bir zaman
*****zalim bir zaman

Hele hayırsız şimdi nerdesin
Benden daha dertli derttemisin
Öldün mü yoksa gurbettemisin
Geçti gitti ömrümüz bir zaman
*****zalim bir zaman

Sevenler birbirini sararlar
Geldi çatı bak mübarek aylar
Hasret özlem kokuyor bayramlar
Sen benim bayramımdın bir zaman
*****zalim bir zaman

Ahmet Coşkun

Ahmet Coşkun

Biraz laflasak

Rüzgarın şarkısını dinlesen
Suyun akışına bıraksan kendini
Eşlik etsen kuş seslerine
Düş gibidir hayat düşünsen
Ve düşmek kolaydır
Herkes düşer
Ya kalkmak
Ah ah ah

Her defasında ayaklarının üstüne
Dimdik kaldığın yerden yürümek
Tavizsiz koşulsuz aynı kararlılıkta
Bir canı vardır insanın kaç kez verse
Canda can kalır mı canında canı var
Verip kurtulmakta var ya
Üzmeyeceksin
Canı da

Hani yaşamak diyorum sanat falan
Pazar diyorum ucuz pahalı al ver
Simdi sen beni ne kadar seviyorsun
Haydi bakalım yüreklice söyle
Seni sevmediğim kadar
Bir tartılsak mı ne
Kaç gram kaç okka
Terazide

Madem bu yolda yürüyeceğiz
Madem başka yolu yok
Ötesi berisi hakka havale
Sen kurtul zincirlerinden
Aha sofrası
Aha nevale

Ahmet Coşkun

Birlik üstüne

Eğilse dikliğı görölür uzaktan
Tevazuu sinede varsa ezelden
Işığı saçılır gölgesi gelmeden
Herkesten bu ışık yayılmaz ki

Su ile ateş sarılınca sevişmez
Yaratılmış yontulsa değışmez
Dengedir kimse sırra erişmez
Bilir bilmez konuşur ayılmaz ki

Her dilde bir güzellik var inan
Her dinde bir güzellik var inan
Her kulda bir güzellik var inan
Kimse kimseye bayılmaz ki

İnsan insanın aynısı dünyada
Eksisi fazlası görölmez aynada
Toplanınca bir ortak paydada
Amel ile emel bir sayılmaz ki

Birlik birden vaz geçme emeğı
Aşk ister biriz beraberiz demeğı
Tanrı sofrasında oturup yemeğı
Karaahmet sesin duyulmaz ki

Ahmet Coşkun

Bizim köyde bir ağa var

Bizim köyde bir ağa var

Ekmez biçer beleş tarla
Bizim köyde bir ağa var
Çobanda o muhtarda o
Bizim köyde bir ağa var

Bütün köyü tek tapuda
Kerpiç taşı her yapıda
İnsanlar dizi dizi kapıda
Bizim köyde bir ağa var

Tavuk çalan yanındadır
Kurban kesen yanındadır
Haç'ça tapan yanındadır
Bizim köyde bir ağa var

Dört bir yana kıblesi var
Salar dağ taş hibesini var
Dakka döner ifadesi var
Bizim köyde bir ağa var

Komutanı var karakolda
Gezer Kaymakamın kolda
Vali sönük yanında solda
Bizim köyde bir ağa var

Kimsenin gücü yetmez
Hâkim savcı dava etmez
Dizer dizer yalan bitmez
Bizim köyde bir ağa var

Arada bir turlar meclisi
Ne rengi belli nede cinsi
İşler bitirir ki sinsini
Bizim köyde bir ağa var

Öpülmekten ıslak eteği
Elinden düşmez köteği
Oki sineklere bal peteği
Bizim köyde bir ağa var

Bir baş olmuş tepebaşı
Başlatmış büyük yarışını
Bal kaymak der kuru aşını
Bizim köyde bir ağa var

Ahmet Coşkun

Bizim mahalle

Bizim mahalle

Eskilerden eser yok
Kimi küstü aldı başını gitti
Kimi vardı hakkın rahmetine
Kimi resmen sopayla kovuldu
Girsek detaya ne gerek birader
Mahalle bizim mahalle

Burada gelenek kendini korur
Ara ara kısa devreler yansa da
Aynı şenlik güzellik hep olur
Bakmayın siz sarhoşlara
Ayılınca naçar kaçarlar
Arada bir zıpçıktılar çıkar
Sanırsın ki deprem zelzele
Sonra bi bakarsın kuru gürültü
Ne heybede var ne höyükte

Anlayacağın altı üstü geyik
Ceylanlar inmez pınara
Aynı mahalle aynı meydan
Kim kırarsa kırsın girişini yayını
Gün gelir alır teskere tayını
Üç gün beş gün anlarsın oyunu
Bizim mahalle güzel mahalle
Misafire güle güle, kalıcıya
Hak ediyorsa armağan başköşe

Evet dostlar burası bizim mahalle
Etmezler hesabı kimseye ihale
Yerlisi yabancıyı hepsi nafile
Vız gelir tırış revandır yola
Özü olmayanın sözü kül sahile
Duyurula, davul zurna ile herkese

Ahmet Coşkun

Boşluğum

içim, içimde ne varsa
göğün sonsuz boşluğu
yerin bütün şekilleri
okyanusların derinliği
sınırsız kuralsız içim
boş, öyle boş, bom boş,
bu ne yaman bir boşluk

nerden çıkar nereye akar
bu bitmez sağanak göz yaşı
kontROLSUZ benliğimin aksi
metruk mesnetsiz mahkemesi
özlemim çingirak yılanları
hasretimle kuduz köpek gibi
yüreğim bu ne yaman bir acı

bir çift göz elleri keski
doğradıkça uzaklaşan gülüş
o ses ruhumu rüzgara salan
rüyasi sallanıp gelip diden
hayal ki hayaletle üstümde
vucudun şehrinde destursuz
sevdiğim bu ne yaman çelişki

Ahmet Coşkun

Boşlukta dans

Boşlukta dans

pencereyi sardı sarı sarmaşık
kanat çırpa çırpa gelen serçecik
şu karanlık odam karma karışık
uykulu gözüme koydu öpücük

günü şenlendiren işve şımarık
oyunun sahnesi şık tek perdelik
kışım bahar oldu gönlümde şenlik
kalmadı dert keder koştur gülcük

dinermi dinmedi o eski yara
neşemi haps etti yine efkara
gün kara baht kara geçmedi hora
doğrudum baktım o sızı incecik

Ahmet Coşkun

Bozuk

Bozuk

dem süreyim diye, çalarım defi
kadehler dökülür, diyemem kafi
insanın hası kalsın dünyaya safi
kalsa düzelmıyor, bozuk devranın

vursam eğrilerin, tepsem keçeye
sulayıp süslesem, vursam çiçeğe
adın sayıklayıp, dudak heceye
ezberini bozsam, bozuk sevdanın

camî cemde değil benim imanım
yüce yaradana , vardır gümanım
su altında yanan, kuru samanım
tesbihini çeksem, bozuk zamanın

karaahmet dilde yanıyor közüm
bir duaya sayar, bin yalan özüm
böyle cennet olmaz, hey iki gözüm
kavgasını vermem, bozuk davanın

Ahmet Coşkun

Bu gece bizim olsun

Bu gece bizim olsun

Gece ay ve yıldızla süslenmiş
Aksi vurmuş dağların yamacına
Suyun yüzünde bir gök belirmiş
Kıyıda sevgililer yıldızını arıyor
Göklerin görkeminde şölen var

Aşk kokusu düşmüş çimene
Yeşilden maviye yol bulmuş
Dalların gölgesi düşmüş suya
Sevgililerin dansı aralıyor ışığı
Yerin bereketinde şölen var

Haykırışlar karışıyor havaya
Sevgiyle girmiş herkes sıraya
Sevgililer isimlerini haykırıyor
Ah bu gece değil her/gün böyle
İnsanların yüreğinde şölen var

Karışmışlar hepsi birbirlerine
Ne günün ne dünün derdi var
İnsan kokusu durmuş halaya
Muhteşem bir güzellik burada
Tanrının sofrasında şölen var

Ahmet Coşkun

Bu gece takılalım

Sessiz sessiz uyutalım herkesi
Haydi kuralım bir sevda sofrası
Çoktur dertleşmedik senle baş başa
Üstümüzde şuh gecenin nefesi

Masada güllerin enfes kokusu
Kadehte demlensin aşkın dokusu
Ay patron yıldızlar müşteri olsun
Eğlesin bizi nağmeler çoşkusunu

Gözlerinden aksın şarap ruhuma
Körkütük sarhoş olalım sen korkma
Ayakların altında aksın deniz
Şafak güneşe uzansın boğulma

Ahmet Coşkun

Bu gün bana güzel

Bu gün bana güzel

bu gün keyfim yerinde
iki dakika yalnızlığı yalnız bırakıp
Öyle bir tur atayım sahile
biraz mavi belki bir güzel
iki soluk bir nefes
biraz temiz hava
ya nasip

kapanmıyacam kafese
bu gün neem bol neyse
cadde park dolaacağım
belki sıcak bir çay simit
az seyirde kalacağım
arzı semayı
akla

bu gün bana dokunmayın
her Şey dört dörtlük yolunda
eski sevgilim gelecek belki
ggste gl yanakta gülüş
başlar yine eski dđŐler
Özlem sevişmeler
didiŐmeler

bu gün hava umut
bahar kokuyor üstüm başım
Çocukça oynaŐmalara aklım
kuşlar gibi uasım var
her Şeye hevesim var
keyfimi bozmayın
gl açtım

Ahmet Coşkun

Bu güzel çok güzel

Bu güzel çok güzel

Can alıp gitti can özümden
Geçti gözümün önünden

Gözler gökyüzünü kaplamış
Denizleri de okyanusa salmış
Yeryüzünün yeşilini katmış
İçten dışa dalgalı büyülü
Gözlere bak gözlere
Aman Allah

Saçları geceyi kovuyor
Yanaklar al kızıl elma
Dudak hurma ezmesi
Gülüşü gül gül açıyor
Ademe diş biliyor
Aman Allah

Ben cennete mi göçtüm
Cennet mi bana düştü
Neredeyim ben nerede
Bir hayali hülya da uçtu
Bu güzellik dünya üstü
Aman Allah

Rüya ise kaldırmayın
Öldüm ise aldırmayın

Ahmet Coşkun

Bu hasret bitmez

Bu hasret bitmez

Gözlerin ufkunda bir kızıl akşam
Aydan önce çıksam yolun üstüne
Yıldızları toplasam gün doğmadan
Siyah maviyi sersem sen gelmeden
Gelip uzansan yamacıma sessizce

Ay doğsa üstümüze on dördünden
Yüzün yüzüme pervane döne düşse
Bütün yıldızları saçlarına diziversem
Sen bir yalnız şarkı eşliğinde aksan
Taçlanırken başın yüreğimin içinde

Sadece ellerin olsun ellerimde tek
Gözlerinle gezsem semayı kat kat
Gündüz koşturmalarımda heyecan
Damarlarımda akan deli kan dursa
Bıraksam kendimi göğsün üstüne

Bin yıllık bir uykuda kalsam öylece
Tükense içimdeki özlemin hasretin
Aktığını görmediğim yaşlarım dinse
Görünmez yaralarımın acısı bitse
Yeniden doğup arınsam bir sabaha

Ahmet Coşkun

Bu iş böyle evel ezel

Bu iş böyle evel ezel

Bizim köye daldı bir araba
Etrafına toplandı maraba
Ne bu haliniz ne oldu size
Lütuf edip diyor merhaba
Şehirden gelmiş davara bak

Üstünde afili süslü takım
İncelip kırılıp atıyor çalım
Birazda üsten bakıyor bize
Süzüyor harap halini halkın
Şehirden gelmiş davara bak

Açıyor sohbeti alıyor sazı
Yol düşünce geliyoruz bazı
Ne eksikiniz var haliniz ne
Söylerken kemi kümü nazı
Şehirden gelmiş davara bak

Devlet sizinle vede partimiz
Çok şükür ayaktayız sayeniz
Biliyorsunuz yakında seçim
Başka yere gitmesin oyunuz
Şehirden gelmiş davara bak

Kesildi kuzu yendi kebablar
Sözleşti gitti eski ahbablar
Kaş göz işareti olur moluru
Marabaya kaldı boş kaplar
Şehirden gelmiş davara bak

Bu düzen böyle evel ezel
Söğüşlerler bizi bir güzel
Eşkiyamız ha atlı ha arabalı
Karaahmetim okuma gazel
Şehirden gelmiş davara bak

Ahmet Coşkun

Bu yangınlar sana

Günün renginde sevdanın dalında
Akışı bir hoş şu hayat halında
Güller nazında arılar balında
Ansız habersiz bu yangınlar sana

Gönül tutulup bir dağ eteğine
Şarılıp derdin kovan peteğine
Örüp bedene ipi ipeğine
Karışıp yanan bu yangınlar sana

Derini deniz gözlerin belası
Cenneti yakar bakışın karası
Aşığa azap dilinin yarası
Bu ateş alev bu yangınlar sana

Bağrımda özlem hasretin hayalde
Tövbeni bozup hele bir gelde
Tipi boranda yar yaşlarım selde
Bu öfke sitem bu yangınlar sana

Ahmet Coşkun

Bulamadım derde derman sevgili

Dediler yar senin çaren ilacın
Nice huri melek ettim başa taç
Eğlendim orada burada bir kaç
Bulamadım derde derman sevgili

Gezip gökte yıldızlara bakarım
Yalçın dağlar olur benim vakarım
Ovalarda çiğdem nergiz toplarım
Bulamadım derde derman sevgili

Nice nimet akar gelir önüme
Nice insan bakar olur seyrime
Ölüm gelir oturur sol böğrüm
Bulamadım derde derman sevgili

Karaahmet bulmaz özünde takat
Gönül arzu eder yüce mükafat
Hakla yeksan olmayınca hakikat
Bulamadım derde derman sevgili

Ahmet Coşkun

Buradan gidelim

Buradan gidelim

Sinemde bir sancı sarar sevdayı
Hayalimde düşün kurar sevdayı
Divane yollarda sorar sevdayı
Gel ha gönül gel buradan gidelim

Gül kokuyor konduğun dallar bülbül
Solmuş sararmış mor menekşe sümbül
Göçmüş kervanlar ne iz kalmış ne kül
Gel ha gönül gel buradan gidelim

Yanarda yanar şu bağırimın közü
Gönül unutmuyor gönülden sözü
Sözünden dönenin kör olsun gözü
Gel ha gönül gel buradan gidelim

Ahmet Coşkun

Bülbüle bakın

Bülbüle bakın

hüzün kaplamış şu arzı arşı
korkuluk olmuş bağlara başı
şafak söktürmüş sehere karşı
gülün dalında bülbüle bakın

bağvan bağlandı bağın başında
budanmış güller kokusu karşıda
sevdayı sesler kurt kuş huşuda
gülün dalında bülbüle bakın

sevda boyanmış tüyü teleği
sevdiği güzel cennet meleği
sırtına giymiş derviş yelegeği
gülün dalında bülbüle bakın

umuda yatmış güle gülümser
germiş göğsünü ahreti bekler
çirpınır çağlar kargışı mahşer
gülün dalında bülbüle bakın

Ahmet Coşkun

Bülbülüm ben güle aşık

Bülbülüm güle aşık

ah ellerim sevda kokar
sesim yanık canlar yakar
felek kanca sokup takar
bülbülüm ben güle aşık

uykusuzum derdim beter
dal beklerim herkes yatar
zift karanlık üstüm örter
bülbülüm ben güle aşık

taş atarlar uçmak olmaz
yaralansan kaçmak olmaz
yara kanar sarmak olmaz
bülbülüm ben güle aşık

her bir hucre aşk dokusu
sarhoş eder aşk kokusu
buram buram aşk buğusu
bülbülüm ben güle aşık

karaahmet kaldım kışta
seher vakti gözler yaşta
yatamıyom sevda başta
bülbülüm ben güle aşık

Ahmet Coşkun

Bülbülün ahı var

Bülbülün ahı var

sevdayi bilmez, isyana sitemkar
küldü sevdaya, nasıl diyeyim yar
düşü zemheri, tükendi gül bahar
gülün zarında, bülbülün ahı var

ahtın mı vardı, hüsrana boğmaya
hasret bıraktın, tatlı söz duymaya
mecburmu kaldın, ateşe koymaya
gülün zarında, bülbülün ahı var

söyle bileyim, hangi derde düştün
mevsim mi geçti, kanatlanıp uçtun
çok mu usandın, terki diyar göçtün
gülün zarında, bülbülün ahı var

karaahmet dur, yol gitmez öteye
paralanma sen, kâr etmez kötüye
dürdüm kaldırdım, açılmaz örtüye
gülün zarında, bülbülün ahı var

Ahmet Coşkun

Ahmet Coşkun

Can ver bana

Can ver bana

Bulutlardayım tozpembe
Güneş yanı başımda komşu
Ay geceme eğlence
Yıldız akıyor yüreğime

Dağlar elimin altında derdest
Denizler içiyorum gönlümce
Nehirler bana yüzer
Başaklar bana dönük

Bir kanadım üstünde dünya
Bir kanadımda küllü mekân
Etrafıma halay gezegenler
Boşluğun ötesindeyim

Kan emiyorum yerden
Güvercin uçuruyorum yere
Uçtan uca kanat çırpıyorum
Dilimde binlerce küfür söve söve

Kararıyorum zifiri zift yağıyorum
Tanrının gazabından önce
Asılıyorum darağacına
Can ver bana

Ahmet Coşkun

Cancağızım

Cancağızım

Üstüme üstüme palas pandıras
Kırk entrika kumpas yıkılıyorsun
Şahlanıp şahlanıp kuduruyorsun
Bu devran senindir be cancağızım

Ol vatan tapusu senin cebinde
Cennet icazeti senin hükümde
Herkesi yatırdın duvar dibinde
Her vara konarsın be cancağızım

Elin değmez çarkın yağı pasına
Gözyaşın düşemez güçsüz yasına
Bütün piyangolar çıkar şansına
Ah var bilirmisin be cancağızım

Divanda çözülür haksız haklıda
Kalsın be meramım içte saklıda
Herkeste dünyaya bakış farklı da
Sende kin gazez var be cancağızım

Zemheride yâre hep bahar yazım
Yurduma sevdalı bülbül avazım
Karaahmet kazın hakka mezarım
Haktan öte mi var be cancağızım

Ahmet Coşkun

Cançiktısı

Tembihlerini
Dut aklımda tutuyorum
Aklın aklımda
Bu rengi biliyorum

Sır yalnız sır'mı
Yürekte nasır
An an'da asır
Seni saklıyorum

Bir hayalet yürüyor
Bir gölge gülüyor
Bir gün ölüyor
Seni düşünüyorum

Önce zamanı tutuyorum
Orda dur
Sonra peşine düşüyorum
Haydi gel

Gözlerin oluyorum
Gözlüyorum
Sabr ediyorum
Deli özlüyorum

Ahmet Coşkun

Canım canım

İsyanım çılgınım yara
Yar dediğin derin yara
Erinmiyor yaz bahara
Canım canım yara yara

Gül içinde gülü aştım
Türlü bade zehir içtim
Eremedim gönül geçtim
Canım canım yara yara

Yol erenin kapısı han
Gelen kapıda verir can
Boyun eğmiş dara cihan
Canım canım yara yara

Ey virane gönül şehrim
Vurulup aşta düşerim
Benim ecelim mahşerim
Canım canım yara yara

Ahmet Coşkun

Canımsın Canan

Canımsın canan

Hayat güzel ömür kısa gör canan
Yalnız yaşanmaz etrafa sor canan
Yanan kalbimi görmeyen kör canan
Karşılıksız sever görme hor canan
Aşk ateşidir bağrımızda yanan

Güzellik güzeldir güzel zamanlar
Gelip de geçer dinlemez amanlar
Ah etme çıkar başından dumanlar
Para etmez artık hanlar hamamlar
Kötüleri sil kalsın güzel anlar

Zaman durmaz gün akar gece peşi
Ömrün balkonunda akşam güneşi
Bakarsın son çay belki son söyleşi
Boş ver konuşma şimdi üçü beşi
Son sevdalarımız başta dolanan

İstemem başka ne olsun ki canan
Tek yanımda güzel gözlerin canan
Tatlı dilde muhabbet kalsın canan
Bir yudum sevgi bir mutluluk canan
Başka nedir ki hayatın anlamı

Ahmet Coşkun

Canlar beni

Canlar beni

Canlar beni canlar beni
Okuryazar anlar beni
Vurulmuşum orta yerde
Renge boyar kanlar beni

Söz söylerim ben o yâre
Peşindeyim kare kare
Şu düzeni tükür yere
Avut saray hanlar beni

Gök sofrası kalktı yerden
Umutunu kesme birden
Yaralanmış kılıç dilden
Yağdır yağdır seller beni

Ben giderim gelen olur
Sanma kalan kulun olur
Sudan kumdan kalen olur
Gül çiçekle yollar beni

Yürü karaahmet yürü
Çobansız değil bu sürü
Deprem tufan olur dürü
Gülümseyen ağlar beni

Ahmet Coşkun

Canlarım

Canlarım

Derdi veren derman verir diyenler
Nice dertler var devası bulunmaz
Kul hakkını hak yoluyla yiyenler
Derman diye diye gezer canlarım

Muska türbe kader kısmeti açmaz
Zengin servetini yoksula saçmaz
Her hacı hoca hak şerbetin içmez
Derman diye diye gezer canlarım

Hakkın varı küllü âlem herkesin
Varıp kapısında durma nekesin
Bunca derdi gamı niye çekesin
Derman diye diye gezer canlarım

Şükür evrende var olan her şeye
Varlık bağışlanmaz bir tek kişiye
Karaahmet sıkışmış bir köşeye
Derman diye diye gezer canlarım

Ahmet Coşkun

Cavlak Osman

Cavlak Osman

gözüne adam kestirmez
adam arar durur dişine

her haber ondan gelir
tağ içinde yerini bulur
ağlar yatıverir döşüne
ölü hortlar gülüşüne
şu bizim cavlak osman

suya göndersen su kurur
dağa göndersen dağ yürür

çoktur gariban hikayesi
her gün eklenir bir yenisi
kendim için değil vallahi
tövbe yukarı hakka illahi
çıkartıverirsin gömleği de

sabah akşam köşem başı
sanki belediyeden maaşı

uzan yere uzan sere serpe
söğüşlediğini ez tepe tepe
bir gün herkes alacak cephe
Hacıbayramda kalırsın kepe
yaparsın tiyatora epe pepe

bozukluklar açmaz seni Osman
cavlağı çekersin cavlak Osman

çarptın benimde yirmi kağıdı
çarptı beni bebem hasta ağıdı
gözyaşınla akan katran yağıdı
acıma duygusu Allahla bağıdı
kırıp parçaladın iman tahtamı

yoksulluk ayıp olmaz onurdur
sen yoksul terinden iç iç kudur

Ahmet Coşkun

Bu şiiri X yarışmasına yollamıştım- ne ödül aldı ne mansiyon- listeye bile giremedi-
bende çok kızdım aha buraya astım - ceza olarak...

Ahmet Coşkun

Cennet güzeli

cennet güzeli

devranı tersine döndürsen felek
gönlümde yangını södürsen felek
durdurup zamanı öldürsen felek
canımdan can alır cennet güzeli

gül kokusu sürmüş gül yanağına
kızıl renk boyanmış gül dudağına
döndükçe dönüyor gül yumağına
daha goncada gül cennet güzeli

kimse kısmetini şansa koymuyor
görenler yüzüne bakıp doymuyor
davul dengi geçmiş çare olmuyor
gönül laf dinlemez cennet güzeli

zümrüt yeşili gözler camdan fanus
dalsan boğulursun sanki okyanus
bir güne bin ömür yatarsın mapus
karaahmet yanar cennet güzeli

Ahmet Coşkun

Cennet turları

Cennet turları

Telaşla bağış içinde bir uğraş
Bir kadının çığlığı diğer kadına
Bir çocuğun ağlama sesine
Bir a/dam voltalarken
Avluyu

T/atlı bir ölüm yaşamak
Sevgilinin saçlarından asılmak
Cebinde ki yıldızları ay/ın boynuna
Sıra sıra sıralarken güneş doğuverir
Gün gül bahçelerinin üstüne
Aşk davul zurna kapı

Bir baba gülümsemesinde saklı
Ana yüreği g/öz duvarlında büyür
Yaşlı bir çift kelebek ömür sayıklar
Uçurtmalar gökyüzünde çoğalır
Rüzgârsız yığılmalar
Göz kamaşır

İbadet hazine peşinde
Hazine insanların döşünde
Kaç bin millet yaşar yeryüzünde
Her birinin muradı var gözünde
Bir cennet var yaşamın kendi özünde
Devridaim sözünde

Var oluş
Sen var olmadan var olan
Kendi mecrasında akarken zaman
Mum yakılmaz daim yanan kandile
Bir efsunun içinde yıkanırken insan
Kendini sunar her gün yeni g/üne

Ahmet Coşkun

Ahmet Coşkun

Cennette hucum

Cennete hücum

Herkes cennete gitmek istiyor
Bütün uğraşlar çabalar cennete
Zaten cennetten gelmemişmiyiz
Âdem ile havva'dan ötürüdür
Allahım onları cennete attı
Sonra onları cennetten attı
Hani cennetten gelmişiz ya
Bu çok isteyişimiz ondan
Hacca gidişimizin sebebi
Namaza duruşumuzun edebi
Oruca dayanmamızın sabrı
İnanç olsa da bir yerden
Farzı mecburiyetten bize
Cennettir cennet sebebi
Geçen bir aşk şiir yazdım
Şair abimizin biri yazmış
Burda güzellere meyl etme
-Nefsine hâkim ol, nefsine
Cennette hurileri hak et'
Ne deyim ki efendim der
Şu huri meselesi kafada
Bir sınav ki geçen yok
Koşuyoruz koşturuyoruz
Yaptığımızı her hayrın
Sebebidir cenneti ala
Yalnız yaptığımız hayrın mı
Yaptığımız şerrin de sebebi
O güzelim cenneti aladır
Eroin parasıyla camii olur
Fakir fukaranın emeğiyle
Harun olur karun olur
Senin alır ciğerini söke söke
Sadaka diye verir döke döke
Sonra cennet rüyasına dalar
Ben cennet aramadım hiç
Ben de düşsem ne güzel
Bana dünyada bir cennet
Cennet ehli gibi yaşayınca
Her yer insana cennet
Cennet arayıp dursunlar
Cennet mi istiyorsunuz
Hak yemeyin haram yemeyin
Kimseyi hakir görmeyin
Din ırk sakın ha ayırmayın
Kadın çocuk öldürmeyin
Hiçbir cana kıymayın
Kendine istediğin ne varsa
Herkes hak ve helal say
Cennettesiniz efendim
Ve de Allahın sevgili kulu

-vallahı cennetlıksınız ha
Banada böyle diyorlar ya
Öyle mi bakalım efendim

Ahmet Coşkun

Ahmet Coşkun

Cevapsızlar

Cevapsızlar

'hiç benim olmadı onun tanrısı, üstümdeydi gölgesi...'

tapınmalarım nafile bir ibadet
bıraktım artık sevmeyi
artık bana mektup yazma
harfli harfsız okumuyorum
benim okuduğum çaresizlikti
senin gözlerinde

suya akittiğim sevda
geceye çizdiğim resim
bir aşkı kaç gün sırtında taşıyor kelebek
kanat yorgunu zamanın
tende çıkmayan koku
damakta kalan tat
bir bilinmez biat
sevda kıldı

acıyı almaz bir mucizeyi aşk
ben hep yazdım hiç okumadın
oysa alfabeler çerezindi
cahilliğimi başıyla
benim gölgem seni var eden
farkına varınca
şiiir oldu evren

'sığınma acizliği sığınır yalnızlığıma, gözlerimi kaparsam'

Ahmet Coşkun

Ceylanım

Ceylanım

Dağlardan seke seke indiğin ova
Melül gözlerinden hüznü bir hava
Kim ürküttü kim yıktırdı sana yuva
Mest eden gözlerin nerde ceylanım

Sarmış göğü karadan kara bulutlar
Kurumuş yeşilleri çürümüş otlar
Bitmiş yüreğinde yarına umutlar
Su içtiğin pınarlar nerde ceylanım

Burada gezerdi ceylanın alası
Etrafında oynar dururdu balası
Seveni uğrardı sevdanın kalası
Gül gülistan diyar nerde ceylanım

Haylada, hele karaahmet haylayım
Ben şu dağların eteğinde yaylayım
Koymadılar koyun kuzuyu yaylayım
Kaval ağlatan sevdan nerde ceylanım

Ahmet Coşkun

Cin cinaslar

Cin cinaslar

çocuklar acıkınca baba sallar papara
anne iki dakkada yapar sunar papara

sessiz olma densize sen de sözle kına
sen sözünü söyle ki varsın o yaksın kına

zengin servetin taşır açıktan çuval tırla
elden bir şey gelmez ki kafayı yiyip tırla

yola çıkacaksan al biraz erzak besleme
şu dünya güzeli kız karşı evde besleme

babası çok akıllı bu oğlan salak süzme
sattığı reçel bal mı bizdeki petek süzme

bağ bağvan yakarım o benim gülümse
gül yüzlü nazlı yarım işve işve gülümse

ne oldu anlamadık merdivenlerden kaydı
mevtayı kaldırdık biz kütükte yoktu kaydı

o güzeller güzeli kaş keman gözler yaydı
ben onu gizli sevdim bilmiyorum kim yaydı

hiç yokluk görmedin mi çekiyor işte nefis
bir kız gördüm inan ki harikulade nefis

Ahmet Coşkun

Covit sayıklamalar

Covit sayıklamalar

pisko sosyal patlamalarım var
ağrılar artmış çor iskeletimde
papatya fallarında gezinirken
hangi renge hangi dengi verip
bir tanı teşhis koysam aklımca

her bir lokman hekim tarifine
sundukları dermana fermanım
elde defter kalem masa başım
şu gezemediğim pazar çarşım
sebzeci baharatçı ve eczacısı

ölüm köy köy gezmiyor artık
her evin kapısınada nöbetçim
hak vakki Allahın emri desem
herkes eşhediyle ezraile vaki
bu nasıl bir sınanma ya rabb

oysa ki ne baharlar var daha
kimin kimde ne hayal hülyası
nicesinin başlamayan rüyası
düş arası üşüşmeler bimece
gülüp geçen gündelik sesler

tutunmak bir ağacın dalına
avunmak açacak bir gülüne
girmek bir ermişin yoluna
haktan gelen baş göz üstü
bir güzel bakışa boyun eğri

bir ölümü alıp gitsem burdan
silik mezar taşımın göz yaşları
toparğa düşmeden damlaları
filizlenmeden üstüm çiçekleri
güneş yeşertsem ilk sabahtan

Ahmet Coşkun

Çağlara sığınmış karanlık

dil acizdir elife gelmez, kalem ne etsin
nefret boyanmış dağı taşı, kelam ne etsin
koru kudurmuş konmuş üste, alem ne etsin
çağlara sığınmış karanlık, karartmış gözü

teklik çıkmazında sığınmış, aslan allaha
savunmasız sahipsiz kalmış, kalan allaha
küfrü kafir kendini aklar, yalan allaha
çağlara sığınmış karanlık, karartmış gözü

yıkılmış yakılmış virane, sönen ocaklar
kapılarda artık görülmez, gülen çocuklar
çıplak yer açık gökyüzünde, kefen kucaklar
çağlara sığınmış karanlık, karartmış gözü

çağdır çağları parçalayan, değişir zaman
göz açıp kapaman kadardır, sevişir zaman
gün değişir dünya değişir, gülüşür zaman
çağlara sığınmış karanlık, karartmış gözü

Ahmet Coşkun

Çağrı

Zifiride ayaklarım adım atamıyorum
Çekilip kenarda kendimi tutamıyorum
Ballı zehir ikram ediliyor yutamıyorum

Dağlarımda gül menekşe kurumuş
Dört yanını düşman almış yürümüş

Elde kalem tutup yazamıyorum be usta
Oyun ki zor oyun bozamıyorum be usta
Kötülüğe mezar kazamıyorum be usta

Dışım buz tutmuş içimde ateşler yanıyor
Ne yazım nede kış beni mevsimsiz sanıyor

Böyle değil bu toprağın cengi cihan töresi
Tarih akar dört kıtaya var mı bundan ötesi
Haydi elele tutuş çiçeklensin her bir yöresi

Fide tutmaz fidanlar kırılır has bahçede
Göç göç dağıldık dağ ovaya yas bahçede

Ahmet Coşkun

Çaresiz yaram

Çaresiz yaram

bağlama karadan başa yemeni
ezelden yakılmış gülü çimeni
dilemen kimseden elden amanı
yaradandan bana çaresiz yaram

kula saymam ki ben başa geleni
kendimde ararım her bir nedeni
uğurladı bu gönül bahtsız gideni
yaradandan bana çaresiz yaram

payıma düşenle payidar oldum
gülistanda yanıp sararıp soldum
tutuldum aşkına bir garip kuldum
yaradandan bana çaresiz yaram

karaahmet ağlar karalar yüzde
kurulmuş âlemin ovası düzde
ne baharda güldüm ah nede güzde
yaradandan bana çaresiz yaram

Ahmet Coşkun

Çatlak gelin

Çatlak gelin

yumurta soyamaz soğana değmez
ortaya ne koysan sofraya beğenmez
kurtlanmış kapacak elini sürmez
kimseler beğenmez bu çatlak gelin

modaya kapılmış kürkü paristen
perdesi kir isten mutfağı küften
boya badanadan o rükküş süsten
yüzün görülmüyor be çatlak gelin

kapmış çift mendili çeker halayı
oğlan kafeslenmiş yakmış abayı
elalem yarsınmaz yemiş ayvayı
kıs kıs pozlar atar ha çatlak gelin

sakın varma üste bozar pozunu
bin bir fırlıdak var bozar kozunu
edep erkan haşa bozar dozunu
çatır çatır çenen oy çatlak gelin

şirin şerbet akar sulu her yana
elinde oyuncak olmuş kaynana
karaahmet çevir yüzün bu yana
şeytanı kandırır şu çatlak gelin

Ahmet Coşkun

Çaylak

Çaylak

seslen seslen sustum yarim
korktum yere pustum yarim
kamçı kırbaç postum yarim
senle olmak neymiş kârim

cimdik cimdik cimcik yarim
burnu yerde dimdik yarim

gözler ateş kaşlar hancer
dokunmadan sözle biçer
şaha kalkıp öne geçer
senle olmak neymiş kârim

cimdik cimdik cimcik yarim
burnu yerde dimdik yarim

çaylak oldum düştüm dile
hasret kaldım gonca güle
seni sevdim koydun küle
senle olmak neymiş kârim

cimdik cimdik cimcik yarim
burnu yerde dimdik yarim

Ahmet Coşkun

Çekilin dağlar

hey gidi dağlar yolumu açın
uçarım yüceden başın eğilsin
tuzağın uzağın aradan kalksın
ıslansın gözlerin ıslansın dağlar

eğletme sevdayı yolların uzun
çiçek açmıyor kurumuş düzün

yorgunum kalkmaz kanatlarım
göğsümde kararmış umutlarım
damla düşmez kuru bulutlarım
senmısın benden heybetli dağlar

aşk kokarım üstüm başım sevda
çıktım meydana kavgaysa kavga

Ahmet Coşkun

Çekim

Çekim

Ah şu yer çekimi
Kendimi nerden bıraksam
Düşüyorum
Hani gönülden geçmiyor da değil
Bir gök çekimi olsa

Aya komşu yıldız toplasam
Mehtabına meftunum ey peri kızı
Korkuyorum gündüzden güneşe doğru
Sen gibi yakar mı beni
Daha ne eriyeceğim

Diyorum ya saklanıyorum köşe bucak
Çekim çekim çekiyorsun beni
Uçurumlar yarlar dipsiz kara delikler
Ah ne tatlı acılar korkular
Solum felç

Bir bilsen araftayım

Ahmet Coşkun

Çıkamam karşına

Çıkamam karşına

sal deli gönül sal, çölün çorağına
var mı ki mecalim, saldın ırağına
nasıl geleceğim, sevda durağına
yıktım köprüleri, çıkamam karşına

yenildim gurura, çıktım nafile
yalnızlık içinde, sevdasız sefile
kaldım yollarında, geçtikçe kafile
utancın içinde, çıkamam karşına

suçumu bilirim, sığındım afına
dinleyip ellerin, uyduysam lafına
hakkındır sürsende, o dağın kafına
sen beni ararsın, çıkamam karşına

karaahmet kuldur, eksiğim başıyla
ardında ağlamam, beddua karğıyla
sığındığım gökler, yağmurla yağışla
sen gel demeyince, çıkamam karşına

Ahmet Coşkun

Çıkış

Çıkış

Bu gün
Güneşe yükseliyorum
Zemherinin göbeği
Parmaklarımın ucu uyuştu soğuktan
Bir nefes sıcaklığı yeter

Bu akşam
Geceye yükseliyorum
Zifiri karanlığın içinden
Ayın gölgeli yüzünden
Bir parça aydınlık yeter

Bir sabah bekliyorum
Yaratıcının yasalarının işlediği
Her şeyin zamanında vaktinde olduğu,
Ve doğduğu
Yıldız dolusu mavi yeter

Açlıktan ölenler
Korkudan kaçanlar
Zülüm pervanesinde dönenler
Şartelleri indirdim
Sizinle gömüldüğüm azap yeter

Gün
Tanrıya seslenişte boğulmuş
Ufukta başka bir dünya gördüm
Çürüttüm bütün diyalektiği
Cennetse kalsın bu kıyamet yeter

Ahmet Coşkun

Çıksan pencereye ne var

Şimdi şairler aşk okur
Gülün deminde bir bahar
Ayda perçem perçem yar
Çıksan pencereye ne var

Dağların şavkında alev
Işıkları sönmüş her ev
Özgürlüğe halaylı grev
Çıksan pencereye ne var

Şimdi bir efsane destan
Gözlerini silipte yastan
Şu etrafındaki is pustan
Çıksan pencereye ne var

Sevda akar kara gözlerin
Anadolu sallamış dizlerin
Yarın olacak hep bizlerin
Çıksan pencereye ne var

Ahmet Coşkun

Çıktın yoluma

Çıktın yoluma

Sordun mu bu yolun sonunda ne var
Söylemedim toprağı kürerim
Taşı çakılı ayıklarım
Çıktın yoluma

Aklımdan geçmedi
Beraber yürümek menzile doğru
Takıldın peşime tek kelime etmeden
Çıktın yoluma

Yorulduyum yürüyemem sen git
Mecalim takatim yok göze alamıyorum
Böyle oyunbozanlık olur mu yarı yolda
Çıktın yoluma

Dön hadi sende kalanlar ne olacak
Benden alıp götürdüklerin ne olacak
Yolun ortası iki uca aynı meşakkate
Çıktın yoluma

Şurada bir ağaç dibinde çeşme
Üstünde mavi gök sarmaşık gölge
Ver elini biraz dinlenelim hele
Çıktın yoluma

Ahmet Coşkun

Çıldırđım

Çıldırđım

Seni ne zaman görsem
Gözlerinde eriyorum
Bana bir şeyler oluyor
Dur bi dakika ne olursun

Ne olur kız arkadaşım ol
Çay kahve içelim şurada
Belki bir de yemek yeriz
Uzun uzun konuşuruz ha

Ben sana hayranım deli
Öyle böyle değil çok kötü
Vallahi ferim feleğim şaştı
Sen konuş hep ben dinleyim

Bir merhaba elini sıkıyım
Yanaklarından bir busecik
Bütün bayramlarıma bedel
Bir kez sarılayım nefessiz

Takmam gelse ferishtahi
Dünya gözüyle dokunsam
Şesini kokunu doya doya
Ölüyüm selasız gömsünler

Ahmet Coşkun

Çınar

Çınar

Hey gidi koça çınar
Başın göğe değer ama
Gövden paramparça
Bedenin çizik çizik
Bana benziyorsun yazık

Balta vursa kesmez kökün
Hangi vagon çeker yükün
Uşüşmüş kargalar dalına
Tırtıklıyorlar sökün sökün
Öyle rahat dingin durun
Gözün aç etrafa bakın

Kaç mevsime renk verdin
Hangi kuşlara yuva oldun
Nice kışlar savup savurdun
İçinde öldü böcük kurdun
Herkes göçtü sen durdun
Heybetine kapılıp baktıkça
Ben kurudum

Ahmet Coşkun

Çocuk yansımalar

Çocuk yansımalar

Emzik zamanlar gelmiyor aklıma
Kalabalık çocukluğumun açlığı
Bir tandır başını sevmiştim
Sıcak ekmek sıcak hikâyeler
Ayaklarım ısınırdı
Salladıkça

Kış fena geçerdi bilirdim
Gecenin uzunluğunda
Kurt ulumaları karışırdı
Köpek havlamalarına

Her zaman bayramlık şeker olurdu cebinde
Ninem dev anası gibi görünürdü gözüme
Onca torunu saklanırdı eteğine

Bir metre yükseklikte ki toprak evimiz
El kadar penceresinde ekmek isterdim
Annem uzatırdı ben uzanırdım
Ne kadar yüksek
Elim yetmezdi

Babam anneme 'Eze bajar herim' dediğinde
Ben köyün içine doğru çıkacak sanırdım
Nerden biliyim şehre gideceğini
Günler sonra gelirdi

Ahmet Coşkun

Çocuklar için

Aslında ben bir romandım
Kendime çok ağır geldim
Haydi az küçül kısıl dedim
Hikaye oldum sevilmedim
Bari bir küçük öykü olsun
Dedim anlatılsın kahvede
Onu da çok kaba buldum
En iyisi özet yapıyım ben
Belki düşer ders kitaplarına
Çocuklar için

Bilye olsun sokak başında
Bazen de ceviz oynasınlar
Boyalı aşıkları kimse bilmez
Bezden ipten toplar da yok
Uçurtmanın zamanı geçmez
Bak biri bağılıyor oralardan
Çelik çomak zamanı değil
Çocuğun çoktur zamanı
Çocuklar için

Anne baba öğretmenlere
Okulsuz öğretmenlere de
Öğrenci yolluyalım arasına
Sınıf siz öğretmenler olsun
Çimende bağdaş kuralım mı
Öğretmensiz okullara inat
Çocuklar için

Ali hoca hiç çıkmaz aklımda
Ne sert bir tokat patlatmıştı
Bir hafta kabakulak gezdim
Ulker hoca yanaklarımı okşar
Sen şair olacaksın Karaoğlan
Herodot unutulur mu asla
Atilladan başlar Homerosa
Bilgi değil anıdır kalanlar
Çocuklar için

Gülü anlat dikenini de söyle
Parmakları kanarsa öpsün
Aşkı anlatta ayrılıkta varde
Yalnızlığa bırakma sevdayı
Senin doğrun para etmez
Yeter ki yalan katma içine
O doğruyu bulur hayatta
Yüreginde sevgi varsa ver
Çocuklar için

Ahmet Coşkun

Çocukluğum peşimde

Çocukluğum peşimde

Gece uykularıma akar selamsız sabahsız
O büyüdükçe ben küçülüyorum gözlerinde
Kalkıyor geziniyorum bir çocuğun peşinde
Seyrüseferdeyiz birlikte dolaşıp âlemde

Gözümü açtığım evin kapısında düşünüp
Girip girmemek arası bir korkuya kapılıp
Kırık pencerenin pervazına sessiz tutunup
Sesler dinliyorum bir kalabalığın içinden

Koşturuyorum ev içinde yara bere haylaz
Göz göze kalıp kendimi arıyorum az biraz
Seviyorlar beni çekiş tokuş ev hali bir naz
Başka bir hasret kanıyor yaralı yüreğimde

İlk kopuşun izlerinden sarsılıyor pencere
Babam diyor okula gitsin artık acemlere
Dalıyorum yayılan koyun kuzu seslerine
İçim titriyor ilk kez korkuyla tanışıyorum

Okumaya gittiğim acem köy içimde sızı
Yanağım sıkıp gözlerimi öpen acem kızı
Ve unutamadığım o en masum sevda izi
Göz yorgunu uyanıyorum kalabalık şehre

Ahmet Coşkun

Dağımda gezme

Dağımda gezme

Bu dağlarda vuruldum
Gurbet ellere sürüldüm
Yanıp sönüp köz kül oldum
Sevdaya yürek dayanmaz

Ahu gözler baldan süzme
Ceylan dağlarımda gezme
Yüreğim kırk pare ezme
Sevdaya yürek dayanmaz

Yakma ateşler peşime
Kalkıp gidemem işime
Korkular salma düşüme
Sevdaya yürek dayanmaz

Beni bağlamaz buralar
Mevsimsiz göçer turnalar
Göllerde yüzmez sunalar
Sevdaya yürek dayanmaz

Ahmet Coşkun

Dağıttın beni

Dağıttın beni

Gözlerin ilaç
Dudakların pansuman
Sarılman sargı bezim olsun
Her gün Kurşunlanıp kurşunlanıp
Süklüm büklüm sana geleyim yar

İşsiz güçsüz boş gezen olayım
İşim gücüm avare sevdalık olsun
Bitmesin kadehim senle dolsun
İçip içip körkütük sarhoş kalayım
Demhanem ol destursuz dalayım yar

Sahnemde tek çalgı cengi sen ol
Masamda yiyecek içecek tek sen ol
Günüme geceme yüreğime sen dol
Raksınla yıkılsın dağılsın bu esrar alkol
Ecelim ol döne döne ölümden zevk alayım yar

Ahmet Coşkun

Ahmet Coşkun

Dağlar

Asumana erişir başınız hey dağlar
Mihnet etmezsiniz kimselere bey dağlar
Deyin hele bu deli gönlüm niye ağlar
Deliyim divaneyim içerim mey dağlar

Yazınız gül bezenir benzer ala mora
Kışınız kabristan günü geçirmez hora
Gül bağrımda küle döndüm amanım dağlar
Başımda sevda devrilmişim alabora

Gürler ateş alevle saçarsınız haber
Çiğlerle dökülür canlar edersin heder
Efkârını dört bir yana sallarsın dağlar
Canımdan bezmişim cananım benden beter

Koyun koyuna yatıp kavuşan oy dağlar
Kara bulutla sisle savaşan oy dağlar
Neyleyim nere gidip kime sığınayım
Can dağlar canan dağlar dermanım oy dağlar

Ahmet Coşkun

Dağlar telaşım

Dağlar telaşım

soğutmaz mı karlar yanan ateşi
duman duman tüten yüce dağlar oy
yalnız gezenlerin yokmudur eşi
başımda telaşım yüce dağlar oy

koymaz dağı dağa erişsin kader
göğsün gerip göğe şahlanma yeter
bu hasretlik yakar közün kül eder
kül değil mi aslın yüce dağlar oy

göğsün gül çimendir başın karlar
pınarından suyu içer ceylanlar
ne güzeller varıp otak kurarlar
gözün değmedi mi yüce dağlar oy

efkar karaahmet efkardır bu gün
yârin kola takan yapar toy düğün
yalnızlık özgürlük demiştin öğün
candan caydım cayma yüce dağlar oy

Ahmet Coşkun

Dağlar vardır

Dağlar vardır

Dik yamaçlar sert kayalar arasında
Dağın aşkıdır düzde güle can veren
Gölgesi düşer yaylaların üstüne
Dağlar vardır dağın ardında sevdiğim

El vermeden elin tutulmaz ellerim
Turnanın kanadında türkü dillerim
Sevda mecnun olur keremi söylerim
Dağlar vardır dağın ardında sevdiğim

Yanardağlar kül savurur külü olmaz
Haktan yana yürüyenin kulu olmaz
Dikenle kanamayanın gülü olmaz
Dağlar vardır dağın ardında sevdiğim

Karaahmet dediğinde bir kara kul
Kime yar olmuş dünyada para pul
Gel sen beni sevdalı bir yoklukta bul
Dağlar vardır dağın ardında sevdiğim

Ahmet Coşkun

Daha burda duruyorum

Daha burda duruyorum

Gel kasırğa, gel tufan gel
Daha burda duruyorum
Gürleyen gök ağan bulut
Daha burda duruyorum

Ben ne etim nede kemik
Sen say beni demir çelik
Bulamasın geçer gedik
Daha burda duruyorum

Dünya geri geri saymaz
Karanlık ışığı yaymaz
Uğraşın boşadır aymaz
Daha burda duruyorum

Gelin gelin daha daha
Senin doldurduğun saha
Boş kalacak yarın aha
Daha burda duruyorum

Köle devri kalktı gayri
Hak dediğin olmaz ayrı
Bu ayrının yoktur hayrı
Daha burda duruyorum

Karaahmet çoktur kara
Bu çemberi yara yara
Dönecektir gün bahara
Daha burda duruyorum

Ahmet Coşkun

Daha kahr çekemem

Daha kahr çekemem

yine mi esiyor hoyrat rüzgârlar
önüne katacak külüm mu kaldı
virane bağlarda tükendi yıllar
bahar açan gonca gülüm mu kaldı

kanayan hicranım kaynar yürekte
geçmişim gözümde oynar beekte
ecel baş ucumda eller tetikte
güller koklayacak günüm mü kaldı

ah divane gönül çekme bu kahrı
bırak artık dinsin bitmeyen ağrı
usul usul gelen huzura çağrı
söyle be tatmadık ölüm mu kaldı

Ahmet Coşkun

Ahmet Coşkun

Dalımı kır benim

Dalımı kır benim

ulan kahpe felek nedir çektiğim
kaç sınav kaç derstir gelip geçtiğim
küpün zehir bitmez dikip içtiğim
belimi kır benim gözün kör olsun

bülbülüm öterdim vakti seherde
etrafımda raksta gönca güllerde
sevdayla süslenip gurbet ellerde
dalımı kır benim gözün kör olsun

uzanmadı elim haram olana
değmedi şu dilim yalan dolana
kıymadım körpe tende solana
elimi kır benim gözün kör olsun

ozan olup gezdim âlemi seyyah
can dedim herkese etmedim tamah
neye el atıysam dedirttin ey vah
telimi kır benim gözün kör olsun

bir beni gör aman etrafın görme
mazluma yoksula göğsün germe
günaha girersin bir yara derme
salımı kır benim gözün kör olsun

Ahmet Coşkun

Dar vakit

Bir mayhoş şarkı çalınır içimde
Ey gönül telimi titreten güzel
Vakit yakın hazırlık var göçümde
Ben ölürken özlem vuslata özel

Ahmet Coşkun

Darıldım

Darıldım

Şekerim, sen de ;
Ankara havası gibisin.
Azıyon bozuyon tozuyon
Yağmıyorsun.
Ben kartopu oynamak istiyorum.
Sen ayaza vuruyon...

Ahmet Coşkun

Dedi- demedim

Dedi- demedim

bir güzel geçti çarşı pazardan
bir iç çektim ses geçti kulaktan
bu ne güzellik kalp çatlatan
- ay şu salağa bak, dedi
nefeslerken

saçların parlıyor boya mı
gözlerin gök kuşağı lens mi
dudak kat katmer gerçek mi
-manyak deli mi ne, dedi
gülümserken

ne güzel esvapların nerden
çin hint ipeği mi avrupadan mı
nasılda yakışmış yakıştırmışsın
-geç bunları karnım tok, dedi
heveslerken

bir gülüşü var yağları eritir
cilve nazı asletini belirtir
bu güzellik insanı delirtir
- git peşimde gelme, dedi
terslerken

iki laf etsek ismin bağışlasan
karşı kafede çay içip laflasak
izin versen tanışıp koklaşsak
-haydi haydi işim çok, dedi
sepetlerken

bunlar karaahmedi del eder
aklı baştan gider seyr eder
gördükçe güzellere meyl eder
- ay bu deli yine burada, dedi
rastlarken

Ahmet Coşkun

Değildi

Değildi

çocukluğum sevinçli
genliğim dirençli
olgunluğum bereketli
değildi

yurdun ücra köşesi
on bir çocuklu aile
ağalık beylik derken
kabahat babamda
değildi

çok çalıştım uğraştım
her ne iş olsa yaptım
lakin biri iki yapamadım
kimseyi öteye kakmadım
asla kabahat bende
değildi

düzenin düzenekleri
kaldırmış seçenekleri
otlattı bizim gibileri
sömürdü semizlendi
kaldık bir deri bir kemik
görünen zenginlik bizde
değildi

velhasıl bizden selam
kınayanlara iki kelam

Ahmet Coşkun

Değirmen

Değirmen

ömrümü bitiren yalan tavgılar
aslan dediklerim keskin avcılar
dalkavuk şarlattan o hav havcılar
elimde ne varsa yutuyor bilsen

can koyarsın yola döşerler taşlar
ne oyun tuzaklar dökerler yaşlar
şahit tuttukları puşt salla başlar
pazarsız üç beşe satıyor bilsen

sinemde efkarım yaram eskiden
içtiğim falan yok dert bu meretten
sevmeyi bıraktım ben bu sebepten
ellerim boşluğu tutuyor bilsen

zor hayatın yolu beni çok yordu
sevdalım dediğim yürekte kordu
karaahmet kalktı mahşeri sordu
gök yerin üstüne çöküyor bilsen

Ahmet Coşkun

Değme güzel

Değme güzel

Sırma saçın ardın sıra yer gezer
Seni gören iflah olmaz kör gezer
Sen variken huri melek zor gezer
Adın duyan meht eyleyip söyleşir

Kadifedir sesi doyumsuz nazı
Dünya nimetinden alınmaz hazzı
Kurban olum kime yazıldı yazı
Adın duyan meht eyleyip söyleşir

Yanaklar baldandır dudaklar al al
Boncuk boncuk dizilmiş gerdana hal
Kâhinler gözlerinden okuyor fal
Adın duyan meht eyleyip söyleşir

Hangi dile hangi ele meyilsen
Hangi ipek muhcevhere kayilsen
Emret bu dünyada neye naysen
Adın duyan meht eyleyip söyleşir

Karaahmet böyle güzel gördün mü
Yol eyleyip saçlarını ördün mü
Yanağını yanağına sürdün mü
Adın duyan meht eyleyip söyleşir

Ahmet Coşkun

Deli eder aşığı sevmelerin

Deli eder aşığı sevmelerin

Sanki İğdının dörtlü yoncası
Coşar senede dört sefer biçilir
Kaşında gözünde telli kancası
Deli eder aşığı sevmelerin

Saçlarını tle gle dolamış
Akranını çaya suya yollamış
Sevdiğini yan surlarda kollamış
Deli eder aşığı sevmelerin

Toplamış eline gl papatya
Giyinmiş giysisi renkli çaputya
Elinde elma sevdiğı armutya
Deli eder aşığı sevmelerin

Cirit atıyor İğdının düzüne
Abayı da yakmış kesmiş gözüne
Ah inansa tabansızın sözüne
Deli eder aşığı sevmelerin

Ahmet Coşkun

Deli sevmeli

Deli sevmeli

Özlemi olmalı insanın
Püfür püfür burnunda
Gül kokusu rüzgâra
Karışıp esmeli

Hasret çekmeli insan
Çay buğusunda boğulup
Tütün dumanında pus
Kararmalı gözleri fersiz
Vuslat beklemeli

Aşkî efsanevi sevdada
Saman alevinden uzak
Bir ömürlük heyecan
Huzur almalı acısından
İnziva bir cennette

Deli sevmeli insan
Hem de zır deli ve
-Zil zurna sarhoş
Yaşamalı sevdiğini

Ahmet Coşkun

Delidir sevda bilirim

Delidir sevda bilirim

Çöl ortasında bahçe, meşakatli sevda
Bir seraptır o vaha, aşıklar aldanmaz mı
Vurur sineyi dağa, gün yüzü görmez daha
Rüzgâr esip toz duman, benz sararıp solmaz mı

Ardından kalan yâri, başını koyar yastığa
Geceye sevdalanıp, gözün diker kuşluğa
İlaç merhem olmaz ki, yüreğinde boşluğa
Ah ettikçe kahrolup, saçlarını yolmaz mı

Neylesin seven acep, nedir bu muhasara
Derviş misali düşüp, ol diyardan diyara
Soldukça gülistanda, gül diker boş mezara
Güzel rabbim katında, mekan cennet olmaz mı

An'a sığılmaz bir ömür, sevda nelere bedel
Sıralarınır araya, dert gam dağ taşlar engel
Can parçalayan sestir, canım sevgili dön gel
Yalan dünyada seven, sevdiğine kalmaz mı

Karaahmet korkuyor, sevda gelirse başa
Nereye gitsin garip, baş vurup hangi taşta
Dostu hüznünde kalır, düşmanları temaşa
Tutulmuş taze yâre, şifasını bulmaz mı

Ahmet Coşkun

Delinin birisine

Delinin birisine

Gözleri göz göz dağlıyor yüreği
Allahım hangi cennetin meleği
Tam da asmişken duvara eleği
Vurulmuşum delinin birisine

Karakaşları gözüne yay etmiş
Almış aklımı başımdan zay etmiş
Susturmuş ağzım dilimi lal etmiş
Vurulmuşum delinin birisine

Kendine oyuncak etmek emeli
Oyun oynuyor benimle besbelli
Derdi gönlünü eğlendirmek belli
Vurulmuşum delinin birisine

Başladı bende şair bunaması
Geliyor eşten dosttan kınaması
Kimse anlamıyor aşk kanaması
Vurulmuşum delinin birisine

Delicesine dalmışım sevdaya
Kafam güzel bakmıyorum aynaya
Davullar çala güzeller oynaya
Vurulmuşum delinin birisine

Ahmet Coşkun

Dem olsun

Dem olsun

Aşkın defterini kaldırmıştım rafa
Seni görünce sevda düştü aklıma
Yaşadığım sevdalar kalsın saklıma

Savuşturduk çok hazanı var olsun
Bahar olsun da kaçınıcı olursa olsun
Ahir ömürde şu gönül de şad olsun

Güllerin mis koktuğu bahçede gül sen
Yıkılmış bentleri gönül coşuyor bil sen
Sevdaya bir adım at elimden tut sen

Murat murattır inat etme gel insafa
Aşk yaş baş zaman bilmez sürer sefa
Razıyım bahtım ne çıkarsa son defa

Ahmet Coşkun

Ahmet Coşkun

Demir atlar yakın eder ölümü

Demir atlar yakın eder ölümü

Artık demir atlar sallındı göğe
Hangi yiğit kalkıp kendini öve
Koca mermiler yeri döve döve
Cenk dediğin karşı karşıya olur

Tanklar toplar sıralanır kenara
Görünmeden vurulur her kara
Ateşler toprağı ezer yara yara
Cenk dediğin karşı karşıya olur

Köroğlu tüfek dediğin de ne ki
Göğün ortasına kurulmuş seki
Okyanuslardan fırlıyor füze ki
Cenk dediğin karşı karşıya olur

Çok sıkışsa patlatacak atomu
İnsanlığı tehdit ediyor tutumu
Barış dediğin savaştan kötümü
Cenk dediğin karşı karşıya olur

Ahmet Coşkun

Derbeder

ayaş oldum meyhaneler
serseri sokak caddeler
benden beter viraneler
kucak açtı kucak bana

senden başka yar sevmedim
seven oldu sevemedim
köşe bucak kaçtım durdum
hiç bir yere gidemedim

ıçttım açmaz sabahlarda
durmadım hiç bir kararda
herkes yerli ben firarda
sığınacak koy bulmadım

gönül yaktım gül uğruna
gül ekmem gönül dağına
oda taş bassın bağrına
Derbederim bir başıma

Ahmet Coşkun

Derdime derman olmayan sevgili

Derdime derman olmayan sevgili

Selamı sabahı kestin keseli
Ecelim boynumda kaldı asılı
Kimseler silemez gözümde seli
Derdime derman olmayan sevgili

Turnalar bu elden uçup göçeli
Huzurum kalmadı günüm çileli
Deli gönlüm öz canından geçeli
Derdime derman olmayan sevgili

Evveli anlardan çıkmaz hayali
Ben bu acılara doydu doyalı
Beni cehenneme koydun koyalı
Derdime derman olmayan sevgili

Bu dünyada kalmışım tek başıma
Allanıp pullanıp çıksan karşıma
Şen olmaz bu gönül gitmez hoşuma
Derdime derman olmayan sevgili

Ahmet Coşkun

Dermanım yok dokunma

Değmen dostlar değmen bu yarama
Yan yana dağlar koydu arama
Felek ateşler koydu bağrıma
Hekim doktor kar etmiyor aman-aman

Gezdim ziyaretler dergâhları
Duydum dinledim feryat ahları
Dua niyaz gezen bedbahtları
Yazmayınca Mevla yazmaz aman- aman

Bir gül yüzlü nazeninim vardı
Yüce dağ başında beyaz kardı
Erir avucumda yaşlar kaldı
Sevdiğim bahtım umudum aman- aman

Devrana da kurban şu devrana
Demi bahtımı koymuş fermana
Dert yazsam hangi çöle ummana
Dermansız kalmışım aman aman - aman

Ahmet Coşkun

Dert benim

Dert benim

Derdi ızdırabım bana mahsus
Verdi bana üstü açık mapus
Belki sebebi günahım husus
İsyanım içimde kurşun yara

Derdin sebebini veren bilir
Çaresiz olan elden ne gelir
İstese dermanı anda verir
Vermeyişidir içimde yara

Doğdum doğal çileyi verdi
Ben dikeldim hep o yere serdi
Bunda kalkmadım çare vermedi
Huzura bunla sınanmam yara

İsterim sağlık güzel günleri
Yürek içinde vurulmuş peri
Açılmıyor bu dünya defteri
Sayfalar içimde bir bir yara

Karaahmet bunu da çekecek
Belki ömrü buna da yetecek
Kalmadı gücüm kuvvet bitecek
Gücümün yetmemesi bir yara

Ahmet Coşkun

Dert et gönül

Dert et gönül

Senin kime ne faydan olacak
Pişmezse aşın tütmece ocak
Derler komşu komşuya muhtaç
Aldanma kim kime kucak açacak
Herkes kendi kaderiyle boğuşacak

Efsunlu lafları koy bir kenara
Kurt pusuda ceylan inince pınara
Gözlerinin güzelliği etmiyor para
Güçsüz sokağında yaban atar nara
Kendini bul ki değışsin bu manzara

Çıkarıyorsan ekmeğini taştan
Şevgili kadar kutsaldır emek kıskan
Sahip çıkacaksın alın terine kan revan
Açgözlülerde ne insaf olur ne vicdan
Sensin derman sen olacaksın ferman

Gül yüzlü nazlı yârin hatırı için
Kanat çırpacak güvercinlerin için
Seni sen yapacak yarınların için
Senin gibi olan herkesler için
Dert et gönül asıl kavgaya

Ahmet Coşkun

Dertli

Dertli

Bulut bulut çökme yağıp başıma
Dağıt pus dumanın dağlar başına
Dağlarda dayanmaz gözüm yaşına
Kurban olduğum yar bela başıma

Yaz günü gül çiçek döner başımda
Kara gün bilinmez gelsin yaş/ımda
Kusur bulmaz bin kez arar şaşımda
Kurban olduğum yar bela başıma

Ok saplanmış sinem kanar saklıda
Söz kar etmez zalim sanki haklıda
Çalar yerden yere söyler farklıda
Kurban olduğum yar bela başıma

Karaahmet günü dün de arama
İlaç sürmez oldu zalim yarama
Tıknandım nefessiz geldi burama
Kurban olduğum yar bela başıma

Ahmet Coşkun

Ahmet Coşkun

Dertli dolap

Dertli dolap

sarhoşum sarhoş aşk köşe bucak
kadehlerde sevdam içerim sıcak
tesellim olmuyor yabanda kucak
sokaklarda yattım sokağı sevdim

görmüyorum artık nerdesin şimdi
sormuyorum artık sevdiğin kimdi
nasıl düştüm gözden inmeler indi
dertlerine yandım dertler sevdim

gönül göz göz yara gözleri yaram
usandım gurbetten sözleri yaram
aşk meşki unuttum özlemi yaram
hasretine yandım hasretin sevdim

yaşama sebebim kara gün oldun
kalbim kuyusunda sararıp soldun
hayalimde hasret cennetti yoldun
alıp cehennemin cennetti sevdim

Ahmet Coşkun

Dertli gelen yar

Sabahın erinden çıkmış ayaza
Yolumu gözler yolunu kurbanım
Üşümüş yanaklar allar beyaza
Tel tel dağılmış saçına kurbanım

Sabahtan telaşı vurmuş rüzgâra
Gözlerde kararmış uslu yağmura
Süzülmüş yanaklar al al mahmura
Gözden akan tane yaşa kurbanım

Kim ne dedi canım kim üzdü seni
Dağılsın dünyanın o çarkı ekseni
Vururum dağlara kurup meskeni
Dağları eylerim pamuk kurbanım

Aldanma âleme şu dünya süsüne
Göğsümün üstünde açsın gül sine
Bu yürek bu sevda bedel hepsine
Bak uğruna neler yanar kurbanım

Ahmet Coşkun

Ahmet Coşkun

Dertsizin derdi var

Dertsizinde derdi var

salgın salmış her bir yanı
mal mülk olan yine yanı
gel etme sen küfür yanı
dertsizin de bir derdi var

soğuk sıcak suya değmez
payla desen paya değmez
âlem yansa keyfe değmez
dertsizin de bir derdi var

baksan meşhur adı sanı
kör yoksulu zengin sanı
sorsan yok der algı sanı
dertsizin de bir derdi var

karaahmet hakka tabi
doğru yoldan koşar tabi
herkes bozuk odur tabi
dertsizin de bir derdi var

Ahmet Coşkun

Deviremedik devran seni

Hükmünü dayandırdın hakka
Durup karşıya sattın çaka
Gözlerimize baka baka
Çürütemedik yalan seni

Aşkla eyledin bunca zulmü
Zehirli ellerinde gülmü
Koklayanlar tattı ölümü
Deviremedik devran seni

Çığlık çığlığa bu avazı
Ettin bunu gönlünün hazı
Görmez kimse gizli niyazı
Çıkaramadık kalan seni

Bitecek ha buda bitecek
Sönen ocaklar hep tütecek
Gör sen ne sultanlar göçecek
İhya etmez bu talan seni

Ahmet Coşkun

Dilek

Dilek

Karışılmaz bilirim
Yücenin kararına
Baktıkça gözlerine
Eriyorum damla damla
Kalma benden sonraya
Uyuyamam mezarımda
Ya benle gel ya önce git

Elbet bensizde sürer
Bir şekilde yaşamın
Belki benden de güzel
Geçer günün akşamın
İçimde korku şüphe var
Ya geçmezse diye diye
Kahroluyorum bilesin

Böyle istek dua olurmu
Oldu işte ben diliyorum
Artık bu sevda aşk değil
Kadim bir dostluktur ki
Bırakıp gidemiyorum
Ya benle gel ya önce git
Öteleri dar etme bana

Deva olmadı doktor ilaç
Olmadık kimselere muhtaç
Olduk birbirimize tutaç
Yolun sonu belirlenirken
Edindiğim bu tek amaç
Kırılmak darılmak yok
Ya benle gel ya önce git

Ahmet Coşkun

Dinmeyen şarkım

Dinmeyen şarkım

Duymuyorsun sesimi şu kalbimi
Sevdandan akan kanlı gözyaşımı
Şu kadersiz şu talihsiz başımı
Alıp gidemedim ben kendimi ah

Bekledim durdum sevda durağında
Bakmadan gelip geçtin ırağında
Bir kez olsun öpseydim dudağında
Sevmedin gittin bir türlü beni ah

İstedim çok istedim yar gönülden
Düşmüş yıldızımız aşk gider elden
Çağlar sevda çalarız ayrı telden
Şevda çalmadık birbirimize ah

İki dünya aşkın yakamda ah ah
Ne gün akşam ne akşamdır sabah
Ben seccadeyim sen elimde tesbah
Bir hayal âlemde sevişiriz ah

Ahmet Coşkun

Ahmet Coşkun

Distopya

Distopya

ellerim bulut kokuyor
dolaştıkça gökyüzünde
damlaya hasret yürek hararet
yerden toz kalkıyor burnuma
yağma telaşım şimşekleniyor
sırtıma denizler yüklü

güneş yakılmış ay darılmış
masa üstünde yıldız karılmış

çocuklar çirpiniyor suyumda
baloncuklar üflüyorlar havaya
annelerinin eteklerini tuta tuta
yaşlı dünyanın yaşlı insanları
hacetsiz hicrette amansızlık
adamlar yürüyor pusulasız

büyük kumar blof nafile
kazanmak kayıptan ağır

kum fırtınası sahra kervansız
vaha kaçıyor önümden koştukça
yeşil uzaklaştıkça ağaçlar kuruyor
ağaç kurudukça güller soluyor
güller soldukça aşk kaçıyor
aşk kaçtıkça hayat ölüyor

doğumum gerçekleşmiyor
ilkbahar kucaklaşmasında

Ahmet Coşkun

Doğal direniş

Doğal direniş

gecenin koynunda
sallandım na hamak

onlar güneşi kovdular
günün karanlığında
ay kuşandı yıldız yağdı
gece yaktı ışıklarını

bulutlar yürüdü
çarpışa çarpışa
ateş yağdırdı gökler
toprağı yara yara

yağdı yağdı yağdı
yađdıķça sel aldı dağ taş
sullar gölleşti nehirleşti
denizleşti

deniz mas mavi kesildi
gökle el sıkışıp ufukta
etraf yeşillendi
gülçiçek karanfil lale

güneşe uyanmışım
boynumda gökkuşağı

Ahmet Coşkun

Dokunma

Dokunma

kitledim kendimi
kendim açmaya takatım mecalım yok
cesaretim
okuma beni
karanlık saylarda silik harfler
hece çıkaramaz kelime düzemezsin
cümle kuramazsın
antik bu alfabe

yüz yılların toprağına gömülü
vebalı bir sandık
dokunsan hastalığa tutulursun
açsan
korkunun dehşetinde gözlerin çatlar

güllerin yakıldığı günü
ekmeğın haram edildiğı anı
kanın şerbet içildiğı zamanı
gözleri kalpleri olmayan dev yaratıkları
bulursun

çek elini üstümden
ben bile el dokunamam
ört yavaşça perdemi
dua istemem

acıma hiç

Ahmet Coşkun

Dost aradı durdu gönlüm

Dost aradı durdu gönlüm

Her tanışa gardaş oldum
Sırtım verip sırdaş oldum
Yol yürüdüm yoldaş oldum
Dost aradı durdu gönlüm

Gözüm yoktur para pulda
Sevap günah çoktur kulda
Kime gölge kime dulda
Dost aradı durdu gönlüm

Şu üç günlük dünya yalan
Bir muhabbet etsek baldan
Gün gün zarar ettik kârdan
Dost aradı durdu gönlüm

Kara günde damın çökse
Bir köşede boyun bükse
Kime gidip derdin dökse
Dost aradı durdu gönlüm

Karaahmet tabut tutan
Toprağın bir kürek atan
Allah razı olsun dosttan
Dost aradı durdu gönlüm

Ahmet Coşkun

Ahmet Coşkun

Dost dost

Gönül kaldım yine seninle baş başa
Gidip başımı vurayım hangi taşa
Bir başına kaşık çalınmıyor aş
Hani kapıların çalacak dost hani

Dünya malı mı tuttu kara gözleri
Yoksa karanlığa mı düştü yüzleri
Nedense terk ettiler tek tek bizleri
Hani kapıların çalacak dost hani

Ay ışığında süzülen o sevgili
Küğüdan güzeldi baldan tatlı dili
Oda akıttı gözlerimizden seli
Hani kapıların çalacak dost hani

Dem vurur dervişlerim aşka sevdaya
Karşılıksız şu dağlarda yaşamaya
Dost diye yanıp elele tutuşmaya
Hani kapılarım çalacak dost hani

Karaahmet kurban olayım söyletme
Şu kahpe dünya hallerni belletme
Maziyi canlandırıp boşa inletme
Hani kapıların çalacak dost hani

Ahmet Coşkun

Dörtlükler

Yerim

Zahmet edip bana bir yer aramayın
Tutup beni sizler, bir yere koymayın
Ne sağda ne solda, nede havadayım
Nerde canlı nerde insan, ben ordayım

Eski günlerden

Sabah öğlen akşam rutindi iştiamamız
Az işkence az küfür sipariş ölümümüz
Sağ olsunlar hizmette kusur etmediler
Hele o yine bekleriz tebessümlerinizi

Aşk

Düş hele sevdaya
Kırılınsın el ayak
Kanatlısın yürek
Gel o zaman uçmaya

İkilik

Aklında varsa ayrı gayrı
Olmaz hiçbir ilmin hayrı
Ne oku ne yaz kardeşim
Kalırsın hep çıplak eğri

Taraf

Tarafılığınız saklı bir taraf
Tarafınızla doluyken etraf
Tutup yemin ettiniz tuhaf
Tüh kimler inanmış saf saf

Hak

Dünya güzel nimet bol idi
Helal haram hepsi yol idi
Ecele boyun büktü gariban
Ölümse yediği tek gol idi

İnanç

Yüreği akli teraziye koyan değilim
Havayı atıp, havayı satan değilim
Mukaddes benim mukaddesatım
Yüceden ayrı yere bükük değilim

Katılık

Şimdi sen bana nasılsın desen

Ben sana iyiyim birader desem
Diyemeyiz ikimizde nasırlıyız
Benim ki ayakta gidip kessem
senin nasırın yürekte serssem

Şeref

Eşref adından bir harf atlattı öne
Şeref olduda onun anasının adı döne
Dediki bu meret böyle döner her yöne
Ah oğul bana sor nasıl geldi bu güne

Ah

Şimdi sen orda kal
Ağzın dudağın bal
Sorma bana ahval
Boynundadır vebal

Sevda

üzülme kendine küsen benim
dert etme sen sevdam benim
sen rüzgarlara tozup gidince
toprağı yeşertecek çöl benim

Bebekler

Bebekler gül yüzlü melekler
Elleri yüzleri kan bebekler
Güvercin Güvercin ah gökler
Size kıyanı cehennem bekler

Memleket

Sev bu memleketi güzel memleket
Herbir fikre açık bu güzel memleket
Yeterki küfürle kanla kuşatma beyni
Her canlyı cennettir bu memleket

Ahmet Coşkun

Dur be güzellik

Dur be güzellik

bana mı hep tersin
surat ekşitip gidersin
anladık çok güzelsin
baktık, destursuz ya

alım alım yıkıyor da
geleni geçeni bakıyor
gülüşün yürek yakıyor
ylece dudak büküyor
yazık, valla bana yazık
piskoloji bozuluyor ya

ağız açıp laf mı ettik
kötü söz m söyledik
sevap demişler sevap
hayır gitmez mı sana
anan baban hayrına
doya doya baksak ya

hele bir dur güzellik
göz kapatıp gezemem
şavkın vuruyor alnıma
gözlerim kamaşıyor ya

Ahmet Coşkun

Dünya

Dünya

Güneş tutuyor sana ayna
Ay mehtap düşer payına
Kokuşmuş kül kokan dünya
Batasın desem batmazsın
Dön dur her gün etrafımda

Mor sümbüllü dağların var
Toprağa can veren suların
Yaz olursun döner kış olursun
Çok kızarsan fırtına boransın
Yak canımı yak çemberinde

Eksem edersin kurt kuşa yem
Sürsem takarsın boynuma gem
Şerbetinde var ya içirirsin sem
Bilmem kimlere oluyorsun dem
Ne alıp vermediğin var benden

Bir murat almadım ben senden
Her yeni günüm berbat dünden
Anlamıyorsun ki garip halimden
Kurtar karaahmeti beterinden
Karala sil, sil adımları defterinden

Ahmet Coşkun

Dünya güzeli

Dünya güzeli

kurban olduğum
okyanusu sıgdırmış gözüne
ufkun kızılını yakmış yüzüne
ah gelipte otursaydın dizime
hele bakın şu dünya güzeline

giymiş çiçek çiçek fistanı
örük örük saçlar sarmış gerdanı
gamzesine bal sızdırmış yaradanı
yürür ki gül kokusu alsın meydanı
hele bakın şu dünya güzeline

öyle ince öyle nazik dolaşıyor
güldükçe gökkuşağı oluşuyor
pervanelenip yıldızlar uçuşuyor
lal bülbüleşip dalında ötüşüyor
hele bakın şu dünya güzeline

hüri melek cennetten dilek mi
gözlerime görünen mübarek mi
deli gönül varıp kapısına ölek mi
yoksa aldatan şu kahpe felek mi
hele bakın şu dünya güzeline

Ahmet Coşkun

Düş düşmeler

Düş düşmeler

düşersin düş içine
Babil asma bahçelerinin
bir l/ale devri iken devran
sefasına vakıf

düşersin dalında
olgunlaşmış meyve iken
bir elle götürülürken ağza
yaban dilin damağın hişmi

düşersin bazı çok erken
sonbahar güzünde yaprak
göz yaşın kanlı akıntıya
akşam kızılına

düşerisin aydın amanı
Rüzgâr gibi geçen akışı
düşler düşünmez zamanı
mürekep kururda

düşersin kuş düşümü
her zaman erken bir zaman
sen hiç kırlangıç oldun mu
devri âlemde

Ahmet Coşkun

Düş vurgunu

Düş vurgunu

Vurur dağlar aşar giderim
Kışın boranın senin olsun
Eş dost akrabayı silerim
Tek yanımda nazlı yar olsun

Benden gün hesabını sorma
Zehir boğazdan geçmez lokma
Kötü kader yakam bırakma
Tek yanımda nazlı yar olsun

Yıkar yakarsın evi barkı
Zülüm edip kesersin rızkı
Vurup canım alırsın belki
Tek yanımda nazlı yar olsun

Hele yürü bre karaahmet
Karlara büründü memleket
Güneş vurmuyacak kalk terket
Tek yanımda nazlı yar olsun

Ahmet Coşkun

Düş yangınları

Düş yangınları

Seni görüyorum akıl dışı bir seyirde
Benliğim ruhum benden uzaklaşıyor
Ah bu düş yangınları sersemliyorum

Saçların dalga dalga sarıyor yüzümü
Kolların bir deli güçle sarıp kavriyor
Gözlerin delip geçiyor can ciğerimden
Sarmaş dolaş bir yoğrulma depreminde
Bir telaşla irkiliyorum sendeleyip
Ecel terleri dökülüyor başımdan

İnce bir hastalığa tutulmuşum takatsiz
Taşıyamıyorum kendimi zamanın içinde
Ezrailim gelse böyle korku salmaz içime
Eşşedle savuştururum elhamdülillah sıramı
Şeni savuşturamıyorum başımdan bir türlü
Öldürecek beni bu düş yangınları

Düşüyorum düş dağlarına tam tek mil
Kurdu kuşu ayazı canbazı üşüşüyor üstüme
Üstüme üstüme geliyorsun, niye gelmiyorsun

Ahmet Coşkun

Düş yorgunu

Düş yorgunu

Ağaç soyuldu yapraktan
Ne hazin şu hazan vakti
Rüzgâr ılık çalar daldan
Yazdan kalma çaputlar
Saçak salkım sallamada

Çabuk geçti bunca bahar
Urperiyor titriyor damar
Göklere doğru bir yalvar
Bu mu acep son zemheri
Açacak mı gelecek bahar

Gölge tutmaz oldu kökü
Gözlerini kaplar bir uyku
Düşleri düştü düşünden
Dalgacı bir acı gülüşünde
Yağmur gökkuşağı peşinde

Ahmet Coşkun

Düşman oldu neyleyim

Düşman oldu neyleyim

Söyle anam söyle bizim halları
Sofrada eksik etmezdik balları
Kardeş kardeş diye açtık kolları
Ondan düşman oldu bize bilin mi

Evlerimiz bakar sokak sokağa
Gecekondü sattı vardı konağa
Avcı olmuş av düşürür tuzaga
Neden düşman oldu bize bilin mi

Yakasında gül yüzükte enfiye
Neyi kaptıysa doldurdu küfeye
Ustalaştı mesleğinde hafiye
Pasa düşman oldu bize bilin mi

Ƙaraahmet oldu şimdi kurbanlık
Üstüme serilen kefen bayramlık
Para etti bir ucuz kahramanlık
Susa düşman oldu bize bilin mi

Ahmet Coşkun

Düşme yollara güzel

Düşme yollara güzel

uzanır yollarım gurbet ellere
gözyaşım karıştı akan sellere
düşürme güzelim beni dillere
güzel benimle sen düşme yollara

çok ekmeğin suyun içtim oy dağlar
çayır çimeninde gezdim gül bağlar
kalamam giderim el kolum bağlar
güzel benimle sen düşme yollara

kurdu kuşu avlar burda avcılar
derdim anlatamam hakim savcılar
ağlar gider burdan gelmez yolcular
güzel benimle sen düşme yollara

çıkтым yücelere seyrana baktım
dağların kariydım eridim aktım
karaahmet der ki sevdalar yaktım
güzel benimle sen düşme yollara

Ahmet Coşkun

Düştüm

Düştüm

Çayın yanındaki şekere uzandım
Yuvarlanıp yerlere düştüm
Boyum kadar seki küçüktüm
Kollarım bacaklarım sıyrılmış
Çenem dudaklarım ezilmiş
Şigara kâğıdıyla sarmışlar
O yüzden bir tütün keşim
Sürmüşler şekerliği önüme
Geçmiş ağlamalarım
Geçmedi ağrılarım

Okulda bir kız vardı
Güzel mi güzel ana baba öğretmen
Bir içim su, üstelik benden büyük
Takıldım peşine aşka düştüm
Gündüz geceden kara düştü
Çok ağladım sızladım
O da beni sevmedi
Kızı bana vermediler
Geçti sevdalarım
Geçmedi ağrılarım

Çok iş buldum çalıştım
Hak istedim zam istedim vermediler
Her defasında kelle paça dışarı attılar
Bir şeyleri düzelttikçe devrilip düştüm
Başkasına düş olmaktan düştüm
Anlayacağınız her eşikten düştüm
Derken kendimi sevdim kendim
Kendi içimde buldum kendimi
Ben zaten bir düştüm
Geçti ağrılarım

Ahmet Coşkun

Düştüm eline

Aldın uykularımı sarhoş gezerim
Düştü yüregime sevdan sezerim
Sana eyvallah etmezdim güzelim
Boyun eğmezdim düştüm eline

Hercai gezdimde güle dala çalım
Bilmezdim böyle olacakmış halım
Bu sevdaki oldu bana ölüm kalım
Boyun eğmezdim düştüm eline

Kırıldı döküldü kahrolası gururum
Arsız yüzsüz gelip kapına dururum
Ağır geliyor ağır kendimi vururum
Boyun eğmezdim düştüm eline

Soyundum kendimden sana geldim
Sen ne dersin de artık odur efendim
Yemin olsun sevdaya boyun eğdim
Boyun eğmezdim düştüm eline

Hasret beter acıymış cana güzelim
Bilemedim senle yoğrulmuş ezelim
Sensiz keremim mecnunda gezerim
Boyun eğmezdim düştüm eline

Gel gözüme uyku gönlüme perde ol
Cennettim hurim bahçede gülüm ol
Gel senle geçsin her anım ecelim ol
Boyun eğmezdim düştüm eline

Ahmet Coşkun

Ecel Őerbetim

Ecel Őerbetim

Yar benim hayalim hasretim
Derya dergâh gezer gurbetim
Yar benim bulunmaz nimetim
Yoluna öldüğüm sevdalım

Bahçemin solmayan kar gülü
Boynu bükük koyma bülbülü
Sensiz geçen her günüm ölü
Nasıl bilmem kadir kıymetin

Nere gidip nerde durayım
Kantar kabuk tutmaz yarayım
Senden benim köşküm sarayım
Sensin benim ecel Őerbetim

Ahmet Coşkun

Ahmet Coşkun

Ecelsi

Ecelsi

Öyle yakıyor içimi
Güneşin göbeğine taht kurmuş
Aydınlık bir ateşte
Ağzından ay düşüyor geceme
Yıldız dökülüyor üstüme

Herkes oturmuş
Ben ayaktayım
Bir ağaca bağlı sımsıkı
Rüyası

Dağlar kokuyor burnumda
Sulardan akıyorum sazlık arası
Ulaşılmazındayım denizlerin
İçimde boğulma korkusu
Ağlamak istiyorum

Orda bir kaza var
Ne çok insan birikmiş
Bakıyorum uzaktan acımsı
Kendime

Şu tutkunluk tutulmuşluk var ya
Kaldırmış iki dünyayı aradan
Şarmış mumyalamış canlı canlı
Ölümcül hastalık olsa keşke,
Ölümsüz

Güller daha kozada
Şarkılar rüzgarın ağzında
Bir ruh sevişmesinde
Bitkin

Ahmet Coşkun

Ecelsin

Ecelsin

gel
emir senden olsun

dar ağacındayım dar ağacında
sallandıkça
can çekişiyorum boynum kıldan
ister ipimi çek ister dalı kes

tutunamadım işte
asıldığım her sevgi pamuk ipliği
damla görmedim kaşında gözünde kipriğinde
ondandır
intiharım

seni bayınca aydım
ayın vurmadığı yüzüme
güneşin değmediği gözüme
yerine getirmediğim sözüme
söz geçiremediğim özüme

gel
ezrailin eli yakanda olsa da
kutsa beni vaz geçir
berbatım
pimsizim

Ahmet Coşkun

Efendi hazretleri

Efendi hazretleri

Öyle gözlerinin içine bakıyorlar
Şifa bekleyen ölümcül hasta gibi
Muska yazmıyor dua etmiyorsun
Çözemedim sendi ki bu kerameti
Bakıyorsun bakıyorsun bakıyorsun
Merak ettim acep ne görüyorsun

Sakalların eski çağ saz âşıkları gibi
Öylece duruyorsun uslu kibar nazlı
Kıpırdamasan taş filan sanacam ha
Ellerini öpüyorlar senin pek gençsin
Akrabamı bunlar bir yere mi yolcusun
Pek bir anlam veremedim doğrusu

Kazanlar kaynıyor sofralar kuruluyor
Gelen gidenin haddi hesabı yapılmaz
Ne zaman dertleri dinliyorsun bilmem
Deva nasıl dağıtıyorsun onu hiç bilmem
Han kurmuşsun yolcu konaklar gün gün
Bir telaş bir hizmet sanki her gün düğün

Yolculuk hali yolum düştü sürgün
Bende yattım kalktım birkaç gün
Yiyip içtiğime döktüm üç beş güğüm
Dedim belki bana da bulaşır büyün
Uçan kuşla dolaşmış teleğin tüyün
O günde bu günde gün aynı gün

Ahmet Coşkun

Efkârı gönlüme salan dilber

Efkârı gönlüme salan dilber

Uykuları sana rüyaları sana
Aklımı aldın kendine kiraya
Mülkünü kontrole bir uğra
Efkârı gönlüme salan dilber

Gözleri bozuk su sızdırıyor
Dilleri tutuk adını tekliyor
Eşiği kapısı yıkık dökülüyor
Efkârı gönlüme salan dilber

Bakmazmısın şu cemalime
Ağyarın içinde garip halime
Hangi sevda revadır zülüme
Efkârı gönlüme salan dilber

Bir gül ki bu gönül şen olsun
Tek anan baban hayrı olsun
Kaşın gözün sadakası olsun
Efkârı gönlüme salan dilber

Ahmet Coşkun

Efkarım efkar

Efkarım efkar

çekilmez çileyim ah gelde dayan
cehennem değil mi içimde yanan
var mı benim gibi bir hayal saran
çektiğim çekme sen dara as beni

sevdam yollarında gezer tozarım
yardan gelen davet olsun isterim
gönül gül gülistan türkü söylerim
gönlünde aşk yoksa dara as beni

nicedir kayıbım yolum bulmazım
bi sevdaya düştüm iflah olmazım
efkarım dumanım nefes almazım
yaşamak haramdır dara as beni

karaahmet sırrım haktan sezeli
bu sevdam çok zormuş evel ezeli
yüzümden yansıman açık tecelli
iki can bir yanmaz dara as beni

Ahmet Coşkun

Eğleşme gönül

Eğleşme gönül

düşürme gönül
düşürme sevdaya
zar zor yürürken
meşakkatli hayat yolunda
nasıl baş ederim sevdıyla
benim gençlik çağlarım mı var

kül etmeyim gönca gülleri
lal etmeyim şiirin dilleri
bir Ferhat bir Mecnun daha
bir Leyla bir Şirin daha
salmayalım dağlara çöllere
destan yazmaya fermanım mı var

kaç harami kaç eşkiya yoluma
kaç sevda ölü doğdu kollarıma
gül bahçeler geçip dağ aşarken
harmansız mevsimlerim oldu
aç açıkta büyütüm tüm aşkları
külleri yakmaya dermanım mı var

Ahmet Coşkun

Eks

Eks

ateşler yaktıran yıllarım heder
ışmarın kar etmez hicrana sevgili
yaşadığım sanma ölümden beter
bunca gam dert cana fazla sevgili

yolcuyum geçtim minderi serde
gözlerinde yanan alevler nerde
bakışında yansır bir kara perde
mutlu olmadın mı hazla sevgili

sallanırdın ceylan bakışın kıran
senindi çağlayan o devri devran
baktım şu hanene harabe viran
kim kandırdı seni gazla sevgili

seviyordun sende bir zaman beni
mendillerde kalan busen rengini
cebimde eskittim son armağanı
ne var yetinseydin azla sevgili

Ahmet Coşkun

El insaf

El insaf

hani kötü günde dosttuk
attık kenara ayırık küslük
Ellaziğda deprem süslük
acı kar mı olur hıyar

iki yüzlük kira binlik
olur mu hiç böyle hinlik
imanınız kaç dinlik
din umur mı olur hıyar

çocuk yaşlı yoksul hepsi
böyle günde kâr kapısı
olmaz insan böyle sinsi
haram yar mı olur hıyar

tüküreyim vicdanına
girme garip günahına
dünya malı tamahına
böyle var mı olur hıyar

Ahmet Coşkun

Ahmet Coşkun

Ele gel ha ele gel

Ele gel ha gönül el'e gel
Dökülsün derdin dile gel
Yabancı bırak yaren ele gel
İki kaya üstüste dağ olmaz
Dağlar dağa benzesin

Gül kokusu tutmuş havayı
Nakış nakış örmüş sevdayı
Aşk eylemiş gönül davayı
Bir çiçek ile yaz gelmez
Bağlar güle bezensin

Kurulur bozulur düzenin
Sanma ki deva bulur azanın
Bir gün kalemi kırılır yazanın
Karaahmet senin ozanın
Sözden söze gezinsin

Ahmet Coşkun

Erime

Erime

soğuk esiyorum
içimin sıcaklığına kayna
boğazımda lapalıyor kar
kurularken ıslak mendiller
ç/öp yığınları

herkesin çığılığı
bir başkasına t/ürkü
frekasiyla oynarken
gökyüzü dengesinin
yağmur cızırtısı geçer

el uçlarım y/ara
tutamıyor dokunamıyor
göğüs kafesimdeki duaya
çürüyor ilk bahar çiçekleri
içim bir başka zemheri

ilktir kutsuyorum
kendimi ben evren e
benleri g/ezdim uzakta
bir bana benziyen aradım
benden b/aşka kimse yok

Ahmet Coşkun

Esin

Esin

Renklerimiz zevklerimiz ayrı
Bu arkadaşlığın yoktur hayrı
Sende peşimi bırak gayrı
Nedenini bana sorma
Of of kendini yorma
Esin bana sarma

Dudakların Bağdat hurma
Kızıl saçların burma burma
Almışsın yedi renk boyama
Et kokuyorsun saç kavurma
Of of Esin kudurma
Esin bana sarma

Her gün manikür pedikür
Gönlünde gam yok şükür
Tamam bu güzel bir kür
Başka yerde tezgâh kur
Of of Esin beni yorma
Esin bana sarma

Ahmet Coşkun

Ahmet Coşkun

Eski yara

Eski yara

Saldın yüreğimi gama ateşe
Çektin elini candan yürekten yar
Dal gibi kurudum kalmadı neşe
Dilim varmadı ah etmeye yar yar

Bağ yolunun arkasında çay akar
Ben gittim de yüreğini kim yakar
Bağlamış kolları hüzünlü bakar
Ne oldu gülüm yaran mı var yar yar

Feryadım figanım dağları aştı
Gönül peşinde cihani dolaştı
Bulamadım kaldım ciğerim pişti
Yaram tazelendi ölesin yar yar

Eksilmez buranın yağmur bulutu
Bağ kurudu çay suyunu kuruttu
Bu gönül yandı kul oldu unuttu
Geçti ağlamanın zamanı yar yar

Ahmet Coşkun

Ahmet Coşkun

Esrik eskimeler

Esrik eskimeler

sen bir pişmanlık ol
saklan tavan arasına
karış eski oyuncaklara
hevesi havası uçmuş
anısı kahr

tamiri olmayan eşya
nereye konuluyorsa
oraya da koyulmaz ki
yüzünü atacak yer
gülüşler eskir mi
dünkü öpücüğün
baldan akan ağı

sövgüye dönüşmüş
bir zamanların övgü
gözlerin bir başka
nerde o mavi deniz
o gülden benz

tavan arası sızıyor
ne çok tüketmişiz
gün be gün azalan
yenik yediverenin
ah o gül devranlar
küskün keyfe keder

çabuk söbelendik
kara kediye

Ahmet Coşkun

Eve kapattı Virüs

Eve kapattı VİRÜS

işe vardım izdiham
sordum nedir hayırdır
dediler hastalar engelliler
VE DE ALTMİŞ YAŞ ÜSTÜLER EVE
ben iyiyim sağlığım yerinde
desem de dinleyen olmadı

kapattım makinayı
topladım etraf masayı
çıktım koridora boncuk boncuk
dizilmiş akranlar güle oynaya
izin servisi liste yapmış
basıyor peş peşe belgeyi

aldım izin kağıdı ayda onbeş
borçtu fatura gaz internet
caddeyi dolandım durdum
ödemeleri yaptım tek tek
öğlen vakti atladım dolmuşa
kapandım eve, kapandım

haberleri dinledikçe
vahametini anlamıştım zaten
insan bire bir yaşayınca
bakıyor ki bu iş çok çetin
mahalle boş, boş sokaklar
markete uğradım boş raflar

ne kolonya var de bulgur
detrajanlar uçmuş yerinden
yine talan etmiş insanlar
mağaza marketleri ha bire
Allah korusun bulaşırsa
yemekle kurtulacak sanki

neyse kapandım eve
dezenfekte ettim odamı
kıtıplığı taradım ilk defa
seçtim üç beş okumadığım
iki hafta beslenecen bilgiyle
şu lanet virüs gidene kadar

Ahmet Coşkun

Evin güzel

Evin güzel

kurmuşsun evini güzel mi güzel
hangi birin desem mükemmel özel
bir kusur bulamaz bir akli evel
güzel mevla hoş gör burda sıkıldım

döşemişsin yere dağlar denizler
yeşertmişsin içe bağlar bahçeler
asmışsin yukarı kocaman fener
güzel mevla hoş gör burda sıkıldım

gecen bilem süslü ekilmiş yıldız
sanki nöbetinde hep ay dedemiz
ne çok yiyecek var yer bedenimiz
güzel mevla hoş gör burda sıkıldım

depremler savaşlar ve hastalıklar
perişan insanlar bitmez salgınlar
aç gözlü doymayan kötü insanlar
güzel mevla hoş gör burda sıkıldım

bulbül ahu zarda güller perişan
güzel bir yarına görünmez nişan
nasıl mutlu olur burda yaşayan
güzel mevla hoş gör burda sıkıldım

Ahmet Coşkun

Ey hayat

Ey hayat

Her günah sevapta arar sırrını
Sarı bir makaraya düş yerini
Günü doğurur dünden beterini
Hangi karanlıkta güneş doğardı

Düş ülkesine uçurdum güvercin
Gökkuşuğu üstü masum direncim
Çocuk gözlerle kelebek sevincim
Her gelen dalga selimi boğardı

Ey gözünü sevdiğim güzel hayat
Bırakmadın garip yoksulu rahat
Yüklendin bunca ahı vah heyhat
Duymadın kulakların hep sağırdı

Nedir ya rab bu harami üslenme
Kime baksam o kapıda beslenme
Yürü bre karaahmet seslenme
Göze görünse melekler ağlardı

Ahmet Coşkun

Ey kişi

Ey kişi

kalırsan yoksul dul yetim ahına
dalarsan sefanın zevk günahına
tamahta edersen dünya malına
buysan kim olursan afı bekleme
yattığın yer olsun narı cehennem

haram olan hak helal sayanda
olursan mazluma yalan beyanda
kör gözle zalime zülme uyanda
buysan kim olursan afı bekleme
yattığın yer olsun narı cehennem

insan arasında ki fitne fesat
edersen bahçler bağları kesat
her şeyi edersen kendine fırsat
buysan kim olursan afı bekleme
yattığın yer olsun narı cehennem

Ahmet Coşkun

Eylüle

kaç şiir yazdım sana hüzünlü ay
varsın sarı yaprakların dökülsün
pamuklara sarıla sarıla sokaklara
soğuk esintin kapatsın düğmeleri
yaz görüp bahar yad etmezken
ben daha beterlerinide gördüm
göksüz güneşsiz damlarda
sevgilinin gözleri kör bıçak
yollar ıradıkça

son sevgilide gitti
son gemi çoktan gitti
ne gerçeğim ne hayalim
can ferini çekiyor bedenden
beklemem kimse gelmez peşimden
sevdiklerim eksildi artmadı dışımdan
ne yazar bir şey eksilmese azmimden
ekmek kırığı kursağıma fazlaiken
düyayı soktuğum yere

eylül de geçer ocağı şu/bat basar
kim bilir kim nerde can asar

Ahmet Coşkun

Fani dünya

Fani dünya

fani dünya fani bilemedim oy
düştüm ateşine gülemedim oy
gülenler ağlasın gülüşüne oy
bende geldim geçtim diyemedim oy

pervane hevestim dönen çarkında
allandım pulladım renkli parkında
haylı zaman geçti oldum farkında
bende geldim geçtim diyemedim oy

dost yaren sevdiğim elimiş vay vay
sevda sardım cana selimiş vay vay
kurşun değil yakan dilimiş vay vay
bende geldim geçtim diyemedim oy

yaram yaradandan göz göz ezelden
naşibim dermanım bu söz saz elden
çığden çıksam pişsem diye tez elden
bende geldim geçtim diyemedim oy

Ahmet Coşkun

Farkındalık

Farkındalık

Hayatın
Kısa ve kıymetli olduğunu
Anladığımdan beridir,
Acele etmiyorum hiçbir şeye

Hafızamda ve lügatımda,
Çıkardım telaş denen kelimeyi
Sabrımı iki katına çıkardım
Kalmam gereken yerde,
Hep biraz daha fazla kaldım

Kalışım demlensin diye
Tadını alayım anın zamanın
Ben ve o, ya da orası her neyse

Yiyecekse tada kaldım
Manzaraysa seyre daldım
Sevgiliyse gözlerinde kala kaldım
Zamanım varken feyz almanın fevkinde
Zamanım az hem de çok çok az
Ve haksızlığa bulaşmadan

Elimde gelmişse bir el uzatmak birine

Ahmet Coşkun

Ahmet Coşkun

Felek aman vermez

Felek aman vermez

Ŗu dağların eteğinde bağlar
Pınarından akar serin sular
Yar içinde gezinip gül koklar
Çürüdü ömrüm çürüdü eyvah

Sallanırdım taŖ çakı çıkınca
Gözlerim ateŖ ŖimŖek çakınca
Olurdu devler gözde karınca
Çürüdü ömrüm çürüdü eyvah

Bendim güzellerin dilinde söz
Sevdaya katılıp yanardım köz
Felek Ŗu devri zamanı bir çöz
Çürüdü ömrüm çürüdü eyvah

Hey gidi karaahmet hayıflan
Buna diyorlar ömürde tufan
Yaza yazıla tükendi sayfan
Çürüdü ömrüm çürüdü eyvah

Ahmet CoŖkun

Ferman isterim

Ferman isterim

Usandım canımdan afet ya rap
Çektiğim bu zahmet çile azap
Nere el atsam dağılmış harap
Gönül derdime derman isterim

Sevdiğim bahçelerde gül gonca
Gün süremedim ömür boyunca
Göğüs kafesim de demir kanca
Kara yazıma ferman isterim

Hasrete salındım hasımım yok
Şu âlemde kimseye kastım yok
Şana feryadım başka üstüm yok
Ekip biçecek harman isterim

Ahmet Coşkun

Feryadıma ses mı var

Feryadıma ses mı var

ehil ol deli gönül ehil ol
söz verme her güzele mehil ol
el kolay sen kendine kefil ol
akıl ermez sırlarım var benim

Ağustos akıyor ter toz başım
gözünde büyür bir tabak aşım
yıl dolmadan tamamlanır yaşım
kış donduran karlarım var benim

meht edemem hazanın hanını
bencileyin kim vermiş canını
dokuz ayla boş göbek bağını
haktan yansır nurlarım var benim

bin bir ayet okur kitap elde
merhamet vicadan yok hitap dilde
ganimet saymış vurgunu selde
yemeden tok pirlirim var benim

verde sürünenlerde bir havar
başının değdiği göğde ne var
bilmezsın bir ah kaç sevap savar
ayrı bakmaz dinlerim var benim

hele karaahmet hele boy ver
dikiş tutmaz bu düzen koy ver
beyler el değmez ağzına soy ver
melek olmaz cinlerim var benim

Ahmet Coşkun

Fırsat

Fırsat

bi sussan varya anlatacam
bi ağzımı açtırsan ah, bir ah
sana neler neler anlatacam
bırakmıyorsun ki bir türlü
hep sen anlatıyorsun
o güzel sevdaları
Keremleri
Leylaları
Mecnunları
komşuları
romanları şiirleri
tamam ağzın dilin bal
benim sevdam içimde lal
diyemiyorum ki
her şeyi bırak iki dakika bende kal

Ahmet Coşkun

Fıtratın seyri değişmez

Yorgunluğu büyüyor yolların
Gözlerim artık kesmiyor uzağı
İçimin ışığı içimi aydınlatmıyor
Kendime öylesine karanlığım
Dışarda değişen bir şey yok
Her şey çocukluğum gençliğim
Cıvıl cıvıl süren bir yaşam
Baka kaldığım

Ömür sen ne başa bela şeysin
Göz açılıp kapanmadan daha
Saman alevi olupbittin çabucak
Ya sen gönül neden gün tazesin
Zamanı durdurmuş bekliyorsun
Kimin var neye güveniyorsun
Ne süsün kaldı ne heyecanın
Yaprakla rüzgâra ısılık

Sevdin sevgililer kaldı
Sövdün düşmanlar kaldı
Kök saldın torun torbalar kaldı
Kötü anlar güzel zamanlar kaldı
Bilmem ki kime kimin nesi kaldı
Hele bir sor şu dünya kime kaldı
Bir nefes daha derken

Şu doğa ne harika öğretmen

Ahmet Coşkun

Fikri sabit

Fikri sabit

vurduk Şu alemin dibine kibrit
insan oğlu Şaşmış kendine ifrit
cendere iÇinde bir fikri sabit
bakmıyor bilime bunca icata

yağıra gidiyor kısmet bulmaya
yağmura Đıkıyor toplu duaya
Şeyhin kapısında medet ummaya
bilse ah bir dini Đüler halına

alıŐmıŐ fukara bedava tembel
amel yok iÇinde tamamı emel
ah Őuda ah buda önünde engel
koŐuyor dűŐtűkĐe kadere Őansa

alın teri helal uymaz aklına
haramda yűzenin heves malına
bu niye bűyledir varmaz farkına
son bahar yapraĐı olup rűzgâra

Ahmet Coşkun

Fitnat

Fitnat

işve nazdan noksan hilkat
kör hatçenin kızı fitnat
haset fesat hele sök at
gül bal olsan parmak banmam

artist basar her bir pozu
sokak cadde katar tozu
elinde var hep bir kozu
gül bal olsan parmak banmam

kostak kostak oynak gezer
komşu gezip fallar düzer
kalem tutmaz resim çizer
gül bal olsan parmak banmam

yatacak yer bulsa kalkmaz
leyla olsa sevda kokmaz
bir acayip hoppa tıknaz
gül bal olsan parmak banmam

herkese bir kusur beller
o güldükçe solar güller
iplik tutmaz iğne diller
gül bal olsan parmak banmam

ölüm gezer bak dört koldan
arı bıkmış petek baldan
haldan bilmez çekil yoldan
gül bal olsan parmak banmam

Ahmet Coşkun

Ahmet Coşkun

Galiba ben aşığım

Galiba ben aşığım

Şair/miyim bilmiyorum
Özan desem bir şey çalmıyorum
Valla hayat boyunca bir şey çalmadım
Aklım ermezken çocukluğumdan belki
İlla biri bana bir şey diyecekse aşığım
Bana âşık desin

Üstelik maymun iştahlı bir aşığım
Dakka başı günü birlik âşık olurum
Başladığım güne yaptığım her işe
Severim çevremde her ne var ise

Mırıldanıp tatlı tatlı gezerim
Yazılmamış duyulmamış kelimeler
Kendiliğinden dilime kulağıma dolar
Sanki önce duyulmuş söylenmiş gibi
Bakarım kimse yazıp söylememiş
Oturup kendim yazarım

Bu mırıl/danlık başa çok iş açar
Evde hanım hırçınlaşır âşık/mısın
Çocuklar üfff çeker baba kes şunu
İş yerinde arkadaşlar bir bakarım
Dut kesilmiş bana bakarlar
Zınk deyip kendime gelirim
Valla elimde değil

Yaş da kemale ereli epey
Sokak caddelerde dolaşırken
Kısık kısık el cepte söylenirim
Uzaktan kulak kesilen olunca
Volüm düşürüp yol değiştiririm
Öyle işte bir deli divaneyim

Ahmet Coşkun

Gardaş

Gardaş

Bu şakşaklar cakcaklar öldürdü
İnan uykumu kaçırdı be gardaş
Sözlerin ağlarken beni güldürdü
Güzelse zil takıp oynayım gardaş
Gel beni güzel bir şeye inandır

Aklım ermez alavere dalavereye
Zeytin peyner yok kaldık kuruya
Çalışanda çalışmayanda buraya
Ne o taraf ne bu taraf gel gardaş
Gel beni haklı bir şeye inandır

Eğitim desen hal bilmez elde
Hastane desen git yarın gelde
Emara altı ay bir ayda rötgene
Parası batsın sağlık bu gardaş
Gel beni adil bir şeye inandır

Evet senin gibi düşünmüyorum
Oy verdiği de oy vermiyorum
Bundan beyis de görmüyorum
İşlerimiz Allaha havale gardaş
Gel beni tarafsız bir şeye inandır

Yalanla uyuyup uyutulduğumuz
Duygulara yenik soyulduğumuz
Bitsin yalancı hırsıza kulluğumuz
Gözleri artık dört açalım gardaş
Gel beni doğru bir şeye inandır

Kim sevmez vatanını yurdunu
Düşman ederek döker kurdunu
Susuz karada yemişiz vurgunu
Un var şeker var ustada gardaş
Gel beni yeni bir şeye inandır

Karaahmet bir garip vatandaş
Vur sırtına vur sende vur gardaş
Elele verelim birlikte yavaş yavaş
Memleket perişan halde gardaş
Gel beni senle bir şeye inandır

Ahmet Coşkun

Garip bülbül

Garip bülbül

tn bir başkadır gln kahrından mıdır
tutumu dallardasın yanarsın bülbül bülbül
ekilmez naz edalar gln Őanından mıdır
her dem boyunu eĒip kanarsın bülbül bülbül

turnalar katar katar gcm cennet diyara
daĒlardan keklik ter leylek kurulmuş dara
sönmez mi korun kzn kapanmaz mı bu yara
sis dumanın eksilmez ttersin bülbül bülbül

kapanır gün güneşe kar yaĒmur sancıların
gün be gün katlanıyor dert kamet acıların
gülmez talih kaderin açmaz gl goncaların
temmuzda ayazlarsın titrersin bülbül bülbül

baĒvanın gl baĒında bir yer bulamadın mı
gönlünce sevdalanıp bir yar bulamadın mı
göçmeden Şu fanide Şen Şad olamadın mı
kesildi ses soluĒun tnersin bülbül bülbül

Ahmet Coşkun

Garip bülbülüm

Garip bülbülüm

hani sevdiğimdin başıma taçtın
yabandan mı geçtin dağları açtın
benden mı geçtin gözümde yaştın
koydun haldan hala halsız bülbülüm

dalın mı kırıldı dkldn gülüm
kapılmış yaprağın ruzgra sürüm
sen yanarsan bil ki yandığın külüm
garip yetim kalan dalsız bülbülüm

bağ bağ gezer oldum bağvan sorarım
kokun arar oldum çiçek yoklarım
ele güne demem derdim saklarım
viranemde kalmış sessiz bülbülüm

kışlar okudum bahar yazmadan
kanatlandım uçtum Bağdat gezmeden
kavuştuk bir zaman kimse sezmeden
yaramı sarmazlar yarsız bülbülüm

Ahmet Coşkun

Gariptir ayrılık hikâyeler

Gariptir ayrılık hikâyeler

Işığa pervane kelebek
Karanlıkta r/aks edemez
G/ece yarasaya dönüşür
yüzü kendine yabancı yalancı
ağlar, içinde ağlayan başka

sıcaklığı eriyip taşan bir buz yangını
kaç mevsim gezinir ç/an kafesinde
rüzgâra örtünür, yağmur sığınağı
kadife bir s/esin melodisi kulağında
neyi varsa harcar yeminden geçen
teselli etmez

alfabe yırtılıp sözcükler ölünce
yeni bir dil öğrenmeye acil acemi
sevda bitip tükenmeyen bir şey
zaman ikilemez uçuk üryan uçup
aşk başkasının olurda sevda ölür
fark etmez

her bahar çiçekler açar gül mavi
sular gürül gürül akar mas mavi
kuşlar kanat çırpar sonsuzluğa
seyri gülistan bağrında cennet
kalır kendine virane müdavim
çark etmez

Ahmet Coşkun

Gavurun kızı gavur

Gavurun kızı

Savur saçların savur
Gavurun kızı gavur
Kavur yüreği kavur
Bu devranda geçecek

Tel tel saçın burması
kalem kalem sırması
Sanki Bağdat turnası
Bu devranda geçecek

Atmış gamı kederi
Yakmış çifte feneri
Yakıyor her bir yeri
Bu devranda geçecek

Karaahmet titreme
Umudunu yitirme
Kısa ömrün bitirme
Bu devranda geçecek

Ahmet Coşkun

Gecenin hüznü

Gecenin hüznü

bu gecede sensiz daldım ufka
yaşları tutamadım yürek yufka
ay yüzünü karartı yıldız ağladı
rüzgar eşlik etti serince sarıp
ağaçlardan hüznünlü bir şarkı
börtü böcek yılan çıyan hep
dertleştik dertli dertli

gözlerin aktı gözlerime
ceylanları kışkıandıran bakışların
uzandım kara toprağın bağrına
gülüşlerini aldım al yanağından
toprak kokusu yeşille doyup
ağladım durdum kendi halime
kör bir yalnızlık kucağında

ellerini tuttuğum tatlı günler
açardı menekşeler sümbüler
avuçlarımızda uçardı kelebekler
koşarken güllerin arasından
her çiçeğe anlatırdık masallar
ey sevgili nerdesin ne haber
var mı benden sana bir haber

Ahmet Coşkun

Geç

Hangi birimiz bir sevdanın kurbanı değiliz

Hangi sen alıkoyar beni bu gün gitmelere
Bulutlar doldu taşı rüzgarlar savurdu geçti
Bir yürek atım denizden hırçın dalgalara
Ey nazlı gül sen hep o mevsimlerde kal

Bir ateş yaktı tümünden yanıp kül oldu
Hangi toprak yeşertecek kuru bir dalı
Gülde kurur defter yaprakları arasında
Alt yazısız çevrilir sayfalar al al renksiz

Gözlerin aynı güzellikte bakmaz maviye
Saçların artık hatırlatmaz hiçbir geceyi
Bir olur tanla gün batımları yalnızlıkta
Mırıldandığın şarkının sözleri duyulmaz

Hangi ben alıkoyar seni bu gün gitmelere
Bütün sular akmış okyanus lebeleb dolu
Olmayanın olmaz sevdası masalı destanı
Geçtir geçmiştir kim kime verecek hesabı

Hangi birimiz bir sevdayı tutabildik ellerimizde

Ahmet Coşkun

Geç bunları geç geç

Geç bunları geç geç

Sağımdan düşersin soluma geç
Taşımam ben sırtımda yengeç
Öyle fiştekluyorsun tarafını seç
Tarafsızım tarafsız sen gel geç
Koşturup yarıştıma be birader

Benim dünyam börtü böcek
Dağ bayır gökyüzü türlü çiçek
Masum çocuklar hep gülecek
Benim için insanlık tek gerçek
Sıkıştırıp sokuşturma be birader

Dinin hepsi inansan birdir bir
İrkin hepsi uyansan birdir bir
Peygamber yüz yirmi olsa da
İnandığımız Allah tek birdir bir
Atıştırıp çatıştırma be birader

Sevmek ki ibadettir ibadette geç
Sakin düzenbazlara olma süzgeç
Kendine biçtiğini herkeslere seç
Gerisini boş ver mutlu ol gül geç
Küstürüp kusturma be birader

Ahmet Coşkun

Geç geçiyor

Geç geçiyor

Ah şu zaman zalim
Feleğin elinde kaldım
Bir gün silinecek adım
Gel artık güzel yârim
Dem devran edelim
Yarını bilinmez günün

Yağmadan bulutun
Çatlamadan tohumun
Solmadan gül yaprağın
Hatırı olsun bir çayın
Zaman durduran anın
Hafızamda saklananın
Tazelensin canlansın

Şu karanlık sokağın
Çamur çukur yolların
Yanmayan lambanın
Cam kırık pencerenin
Gel artık güzel yârim
Ne tespih ne postum
Ne kürküm ne kostüm
Çıplak us ve nu beden

Bir nefes el sığağın
Bir bakış göz ışığın
Bir tatlı söz aşığın
Riyasız yalın akışın
Gitmeyen dönüşün
Gül kokan öpüşün

Geçmez de geçmişin
Aynada sarkan ibrişin
Avuçta saklanan yaşın
Göçmen kuşu telaşın
Tozpembe aldanışın
Gel artık güzel yârim
Kutsayıp el basışım

Gönül'e içten girelim
Şu sese kulak verelim
Derdi kederi dürelim
Gel bu düşü görelim
Dem devran edelim
Ant olsun an sürelim
Dolsun o yarım kalan
Ağuyu zezem içelim

Çay koydum ocakta
Şalincak boş saçakta

Akşam ay mehtapta
Diken üstünde arafta
Her gün aynı hesapta
Gönül avuta avuta

Gel artık güzel yârim
Dem devran edelim

Ahmet Coşkun

Geçemedim

Geçemedim

Söyle be kurban olduğum nedir bu naz
Geliyorsun bir surat gidiyorsun bir sürat
Ömrümü bitirdin bitmiyor bu cenk caz
Tek tek köprüler geçtim sen oldun sırat

Ahmet Coşkun

Ahmet Coşkun

Geçmiş zaman olur ki

Zaman çok şey alıp götürse de
Gördüm, evet oydu

Kestane rengi saçlarının
Omuzdan aşan kısmını açık sarıya
Boyayıp beline sererdi
Her zaman bir yarım sarışın havası vardı
Kaşlarını kılıç gibi çeker
Kirpiğini ok gibi ayırık yukarı dikerdi
Yaya gerilmiş ok gibi
Hala öyle

Kocaman gözleri ürkmüş kedi gibi
Dört yana dönüyordu hala öyle
Öyle olmasına öyle de
Beni tanımadı

Yine sevdiği parlak elbiseler giymişti
Yalnız kokusunu değiştirmiş
Benim kokladığım o koku yoktu
Hırçınlığını derin bir olgunluğa bırakmış
Karşı masamda oturuyordu
Göz göze geldik çokça
Tepkisizdi

Hatta bu da kim der gibiydi
Yemeğini bitirmiş üstüne sigarasını yakmıştı
İki yana boş boş üfleyerek üst üste
Eskinden içmiyordu

Bende çok değişmemiştim
Fiziğim onun bildiği gibi duruyordu
Saçlarım da hala gür ama gümüşe çalmış
Karagözlerim eskisi kadar parlamasa da

Kalkmaya yeltenince
Çaktırmadan ayaklarımı öne doğru uzattım
Yavaş bir hamle nazik bir seslenişle
_ beyefendi rica etsem toplanırmısınız biraz
Dedi
Yavaşça tabi dedim
Gözlerine sokularak kalkıp centilmence
Geçti gitti arkasına bakmadan

Yok yok tanımamıştır beni
Ama oydu yanılmam imkânsız

Ahmet Coşkun

Gel be gönül

Gel be gönül

Dal kurumuş gül sararmış bağ bozuk
Gezme artık yar peşinden sana yazık
Gelgeç sevda sarhoşluğundan gönül

Yar zamanı geçti yarlık kalmadı
Ne dağ kaldı ne dağlarda ceylan
Bülbül olsan konacak dal kalmadı
Bekleme viran bahçeler başında
Opüp koklanacak gül kalmadı

Baktığın yüz sahte kaş göz sahte
Uzun uzun sallanan kirpik sahte
Renk renk dalgalanan saç sahte
Güzellik bozmuş kendi kendini
Kimsenin vefası kalmamış ahte

Nerde bizim köy çeşmesi başında
Su dolduran cilveli işveli güzeller
Köyde de kalmadı o güzeller gönül
Zaman aldı canın özünü süpürdü
Bu çağa kendini uyduramazsın gel

Sevdalar çalgı çengi çaka hava gösteriş
Gel gönül deli gönül artık gitme zamanı
Aldatır rüsva eder seni bulaman amanı

Ahmet Coşkun

Gel ey

Gel ey

gel ey dağlarda keklik ötüşlüm
gel ey göllerde ördek yüzüşlüm
gel ey bağlarda çiçek kokuşlum
bülbülün dalda kalmış perişan

gel ey gönülde gülden nadidem
gel ey dudaklar baldan akidem
gel ey yüzümde gülen ifadem
bülbülün dalda kalmış perişan

gel ey geceme mehtabım ayım
gel ey kaşları kemanım yayım
gel ey sofrada ekmeyim cayım
bülbülün dalda kalmış perişan

içeyim gözden bir yudum bade
olsun şu ömrüm sonsuz amade
cennet cehenemim sen ol sade
bülbülün dalda kalmış perişan

Ahmet Coşkun

Gel gidelim

Gel gidelim

karanlık gecede yıldız
içime düşüyor gündüz
sevdanın yolu dümdüz
gel benimle gel gidelim
gel iki gönlü bir edelim

çalı diken yolları biçek
gül açmış diyara göçek
yalçında bir yaban çiçek
gel benimle gel gidelim
gel iki gönlü bir edelim

sev beni sevda şerbetine
düşelim aşkın gurbetine
şu iki gönlün hürmetine
gel benimle gel gidelim
gel iki gönlü bir edelim

şu dünyaya fani diyorlar
cennet varmış gidiyorlar
sevda derdi bilmiyorlar
gel benimle gel gidelim
gel iki gönlü bir edelim

Ahmet Coşkun

Gel ha gel

Gel ha gel

Göz açtım açalı düştüm hayale
Hayalde düşte aradım gel ha gel
Geldi geçti kaç kervan kaç kabile
Gözlerime yaşlar düştü gel ha gel

Kader bana sundu zehir şerbeti
Tükenmedi yüreğimin gurbeti
Hasret oldu yârin tatlı sohbeti
Yaralara közler düştü gel ha gel

Kapandım kaldım gönül dergâhında
Bir başıma döndüm aşk semahında
Çal kapımı bir bayram sabahında
Deli gönlüm dara düştü gel ha gel

Ahmet Coşkun

Gel ha yârim

Gel ha yârim

Hasretin beter canıma yetti
Gel ha yârim bana seher vakti
Çıkalım karşı yüce dağlara
Şaklar seveni umudum dağlar

Yaban oldu el oldu buralar
Her gelen bizi okur karalar
Günden güne artıyor yaralar
Bize haram oldu şu gül bağlar

Neylesin deli gönül neylesin
Varıp gurbet ellerde eğlensin
Sevda geçilmez herkes bellesin
Bekleyin destan yazacam çağlar

Hele de karaahmet hele de
Mal mülkü yakıp verdik seledede
Dünya bedel bir güzel güle de
Seven dağ deler sevmeyen ağlar

Ahmet Coşkun

Gel kavli karar edelim

Gel kavli karar edelim

seni başımın üstde taşıyacam bir ömür
bir dediğin iki olmayacak her sözün emir

gülüm ol sen benim gülüm
her mevsim renk renk açan
koklayıp göğsüme basayım
senle nefes alayım bir ömür

böyle derde bir gün gözünde yaş akıtırsam
lanetle beni cuzzam vadisine olsun sürgüm

gönder beni cehennemine dibine
ineliyip ağlasamda sürüne sürüne
asla ah etmem dinime imanıma
hasretinle kavrulayım bir ömür

böyle bir sevmeyi hangi engel engeller ki
senden uzakta olmak mı ah ölürsem belki

sev beni ne olur sev güzelim
ben seni korkunç seviyorum
göremem diye korkuyorum
gözüm önünde ol bir ömür

Ahmet Coşkun

Gel sevdiğim cananım

Gel sevdiğim cananım

devran olsun dem sürelim
bahtımızda ne var görelim
ölümse yolumuzda ölelim
gel sevdiğim gel cananım
kalmadı canda dermanım

Kerem olup yuttum ateşi
Ferhatım deldim dağı taşı
taşıyamam bu dertli başı
gel sevdiğim gel cananım
dağlara yazılı fermanım

kaçamam el kolum bağlı
köz kebabım ciyeri dağlı
boynumda ilmik var yağlı
gel sevdiğim gel cananım
sevdan yoluna revanım

dünay benim ara devrem
sevdadır öteye sermayem
canansız cennet neyleyem
gel sevdiğim gel cananım
aşk döküldüm harmanım

Ahmet Coşkun

Gel sevdiğim kurbanım

Gel sevdiğim kurbanım

sevdiğim cananım canım kurbanım
yüreği sevdamlı aşktan yananım
vefasız gönlüme değmez kurbanım
elin tutup vursam gitsem dağlara

yaşları yarama merhem olanım
derdimden deryada sarhoş olanım
dillere düşmüş aşk destan olanım
kırsam kem dilleri gitsem dağlara

gönlümü sabırsız gönle sunduğum
dağlanıp harlarda dertle yunduğum
her öğün sofrandan zehir bandığım
kırsam kör zincirler gitsem dağlara

bahar gelmiş dağ taş gül gülistan hey
karaahmet gönlün sis pus kıştan hey
fırsat verme sakın düşman dosta hey
gelmez yarım çıksam gitsem dağlara

Ahmet Coşkun

Gel söyle

Gel söyle

Bülbülüm kondum didarın dalına
Boyandım rengine vardım alına
Görmeden geçti salına salına
Suçum nedir bilemedim gel söyle

Yar eyle yar eyle, yaramı eyle
Yârim yaram derin geçmiyor böyle
Çok derman deva eyledim eyleşmiyor
Çare nedir bilmedim gel söyle

Çevrilmiş dört yandan aşkın kalesi
Boynumda bükük sevdamin lalesi
Gel etme eyleme ciğer paresi
Ölmek nedir bilemedim gel söyle

Ahmet Coşkun

Geldi geđti burdan turna sűrűsű

Geldi geđti burdan turna sűrűsű

özemedim felek senin derdini
Kim çözmüş fendini aşmış bendini
Kimlere söyleyeyim ben derdimi
Geldi geđti burdan turna sűrűsű

İlkbaharda gül goncası görmedim
Hazarında hűzne yaprak sermedim
Nasipsizim bir gününe ermedim
Geldi geđti burdan turna sűrűsű

Yanardağım bitmez korum alevim
Ne zorumuş űu cihanda görevim
Kanadı kırık turnam içinde evim
Geldi geđti burdan turna sűrűsű

Yasta geldi karaahmet yasta git
Ölemedin űu torađa basta git
Yaşamak zor geldi kendin asta git
Geldi geđti burdan turna sűrűsű

Ahmet Coşkun

Gelirse

Gelirse

düştüm dara yardan haber gelirse
bunca derdi yazan bana hoşmusun
görüp baksan hal ahvalim gelirse
benden ayrı gezen yarım hoşmusun

ol tenhadan şol bedenim gelirse
aleme bakıp utanmazım hoşmusun
yasak bağrın koymaz sevda gelirse
solar güller soldurmazım hoşmusun

aymaz oldum elden günden gelirse
sarmalayıp sarmayanım hoşmusun
dökme damla heder dünden gelirse
dertle başım bağlayanım hoşmusun

kalır sevdam şü mahşerim gelirse
hak divanda gözleyenim hoşmusun
huma kuşum susmaz dile gelirse
dalda bülbül öldürenim hoşmusun

Ahmet Coşkun

Gelsen artık

Gelsen artık

boğuyor içimde ki suskular
sesim keşildi sense duvar
sensiz çığılığı duysan ne var
gelsen artık mevsim bahar

tazeledim gönlümü gülden
yudum yıkadım ağzı dilden
selam sabahı kestim elden
gelsen artık mevsim bahar

gözler fener yüz ay kamer
gönlüm kaptırdığım dilber
sevdaya etme gölge siper
gelsen artık mevsim bahar

gözüm damladan usandı
gönül efkardan paslandı
ömür son demine yaslandı
gelsen artık mevsim bahar

gül yüzlü gül kokulu gülüm
ayrılık sevdalılara ar zülüm
ah bilsen bu yaşarken ölüm
gelsen artık mevsim bahar

Ahmet Coşkun

Gelsinde

Gelsinde

O vurdu beni can evimden gider
Yaralarım kanadıkça kan güder
Alevsiz ateşsiz dumanlar tüter
Sevdami yalan eden gelsinde

Bendim şu dağların moru yeşili
Bülbül sesim gül dalına aşılı
Yüreğimde mezarın var eşili
Gençliğimi talan eden gelsinde

Ey güzellik toprak çürütür teni
Solar gökkuşağı renklerin tonu
Gayri yoktur konuşulacak konu
Beni sana yılan eden gelsinde

Ahmet Coşkun

Ahmet Coşkun

Gezdim dünya üzerinde

Feri kalktı gözlerimin
Bağı sökük dizlerimin
Onü açık sözlerimin
Gezdim dünya üzerinde

Yürüdüm yollarım ayrı
Ayrılıkta görmem hayrı
Meydanda toplanın gayrı
Yazdım dünya üzerinde

Şu sesimi duyan gelsin
Hevesimi kıran gelsin
Giden gitti kalan gelsin
Bezdim dünya üzerinde

yaram kanar dost derine
Suç yüklemem hiç birine
Belki yüze hak görüne
Kazdım dünya üzerinde

Karaahmet çığır çağır
Yüklendiğin yükler ağır
Aleme baktım kör sağır
Sezdim dünya üzerinde

Ahmet Coşkun

Gidiyorum

Gitti dönmüyor gidenim
Çürüdü benlik bedenim
Sormasın dostum yarenim
Selam veda gidiyorum

Karlarım mevsimsiz yağar
Herkes gün güneş doğar
Karanlıklar beni boğar
Selam veda gidiyorum

Köyüm şehrim memleketim
Akıl vicdan adaletim
Yeter artık çok sabrettim
Selam veda gididyorum

Güvercin kanadı gülüm
Çarşı Pazar gezer ölüm
Kaldıramam bunca zülüm
Selam veda gidiyorum

Ahmet Coşkun

Girme benle arama

Girme benle arama

divane gezerim eren değilim
hak orda dururken veren değilim
nasıldır güzel gün gören değilim
bende olmayana katma beni

dil varmaz yetime sesi yükseltmem
el kırılır değmez bir yoksul itmem
oturup zalimle muhabbet etmem
bende olmayana katma beni

ğnm ayakta sofran istemem
viranem gldendir saray istemem
varlığım kldendir ateş istemem
bende olmayana katma beni

yürürüm yolumda diken ayıklar
gönlüm bir hasreti içten sayıklar
cennet bağındayım gelsin layıklar
bende olmayana katma beni

Ahmet Coşkun

Git be yalan dünya

hele dünya senin benle ne derdin
ben sustukça vurup üstüme geldin
cehenneme çıra sen beni bildin
neden niçinini sor kendine git

kime dardım kime yardım sana ne
hangi suça verdin ceza bahane
baktım herkeslerin hali şahane
bu açmazın birde yor kendine git

git yalan dünya git bırak peşimi
yokuşlara sürdün her bir işimi
ayrı koydun benden dost eşimi
istemem varını sar kendine git

karaahmet kara bahtın kanıyor
emek verdiğin bağ bahçe yanıyor
günde gül solmuş bülbül ağlıyor
yaşıyorum deme vur kendini git

Ahmet Coşkun

Gizemli biri

Ben seni hep gizemli buldum
İçe kapalı yürüyüşlerde geçer
Zaman
Gülme yasaklı günlerim son buldu
Gülmek en çok sana yakışır bilsen

İnce ip ince bir sesle güne seslenirken
Gün gürültüyle kalabalığa gömülürdü
Demek sabahtı
Demek herkes karışmış dünya telaşına
Geç kalmışım

Saçının boyası hep aynıydı dudak boyanda
Kokuna aklım ermedi böyle bir kokumu var
Sen mi böyle dört mevsim bahar kokardın
Bilmiyorum

Renkli elbiseleri ne çok severdin
Ertesi günü beklemek azap olurdu
İnce uzun boyuna, hep boydan giyerdin
İlk defa seni tanıyınca boyumun kısalığına
Hayıflandım

Ahmet Coşkun

Goncagül

Goncagül

Derdime derman yarama ilacım
Arar dururum nicedir muhtacım
Yaktı yandırdı beni gönül sancım
Gül ağacında kuruyan Goncagül

Üzülüp bana derdimi sorarsın
Söylenip boşa kendini yorarsın
Ya senin derdin ne neyi saklarsın
Kimin bu hançer yarası Goncagül

Kaşın gözün dile destan endamın
Herkesi koşarsın dostça yardımın
Bin ölçer bir atarsın tek adımın
Çözülüyor düğümlerin Goncagül

Çölü gördüm ufukta ateş alev
Aynı gemide bir yolculuk velev
Kaldır şu kara perdeyi sende sev
Lakin benim vadem doldu Goncagül

Ahmet Coşkun

Gölgen düştü güne

Gölgen düştü

...senden sonra milat
Ekmeğin buğusu büyüsü bozuldu
Suların tadı çayın rengi değişti
Gölgen düştü güne

Yıldızlar avucumdan kayıp gitti
Ay küştü geceye
Zifiri

Gün benden sakladı güneşini
Aklım düşünmeyi bıraktı
Kalbim atmayı
Senin durduğun yerde durdu her şey

Göğsümde dikenler çoğaldı
Hoyrat bir sevda sürdü
Gülsüz gülücüksüz

İklim beşinci mevsim
Adapta olamadım gökyüzüne
Alışamadım gökkuşağına

Kaldım öyle sessiz renksiz

Ahmet Coşkun

Gönlü hoş eyle

Gönlü hoş eyle

İki yan yanaktan gül takar
Ay güneştir su gibi akar
Sevdiğine öyle hoş bakar
Bal lokması yârimiz bizim

Kavgamız onun gül çehresi
Gülsün o gönlün bir tanesi
Pervanede dönsün hanesi
Aşktır sönmez harımız bizim

Ëker biçer varır göçeriz
Önünden eğilip geçeriz
Hakkın kapısında naçarız
Hoş görmektir kârımız bizim

Hünkârım hanım geldi dile
Dile dedi benden ne dile
Taç taht altın gönlü ne bile
İşte böyle halımız bizim

Ahmet Coşkun

Gönlüm toktur sevdiğim

Döküldü yaprağım dağıldım hazana
Derttir yandığım dert mi sana sevdiğim
Damla damla eridim aktım zamana
Sevdadan başka suçum yoktur sevdiğim

Gözlerinin deryasında yüzdüm kaldım
Saçlarının tellerinde gezdim kaldım
Hayalinin hülyasında sızdım kaldım
Sevdana muhabbetim çoktur sevdiğim

Dünya güle güzelle bezensin dönsün
Nice canlar alevlensin yanıp sönsün
Desinler bana karaahmet sen körsün
Bir başkasına gönlüm toktur sevdiğim

Ahmet Coşkun

Gönlüme düştün

Gönlüme düşen şu güzel
Gölüne gül takmış gezer
Güzellik Mevla/dan ezel
Bir ateş afata benzer

Örmüş ipek sarı sağlar
Al yanaklar çatal kaşlar
Yeşil gözler can bakışlar
Cihanda cennete benzer

Yüzde benler saya saya
Güneşe benzer eş aya
Yıldızlar peşinde yaya
Haktan bir nişana benzer

Karaahmet gördü yazar
Sevda sardım azar azar
Dilim methetmekten bezar
Mest etmiş nazara benzer

Ahmet Coşkun

Ahmet Coşkun

Gönlün hoş olsun

Gönlün hoş olsun

Her şeyi düzene koydum
Eskisi gibi
- senin istediğin gibi
Pırıl pırıl mis kokuyor
Her yer

Telaşa ne hacet canım içi
Gönlümü hoş eden güzel
Gönlün hoş olsun

Masanın üstü yapma çiçek
Yanında şekerlik dolu
Kıyısında kolonya
Perdeleri çekmiyorum
Bakarsın ara sıra
Ben meşgulken
Henüz gelen yok
Gelen baş göz üstü
Dalma sese gürültüye
Ben eskisi gibi düzenlesem de
Hiçbir şey eskisi gibi değil

Arifeden kaçıyor insanlar
Şehir yetim kalıyor
Evler öksüz
Gönül ıssız

Gönlümü hoş eden güzel
Gönlün hoş olsun

Biraz daha zaman geçsin
Beraber parka çıkarız
Çocuklar gelmezse de
Biz çocuklaşırız
Şeker toplarız
Bakarsın

Solar yanakta buse
Kurur elde öpücük

Ahmet Coşkun

Gönül bahar olunca

Gönül bahar olunca

Güller açmış gönül bağında
Sular seller gibi çağlıyor
Kar erimiş gönül dağında
Kervan olmuş yükün bağlıyor

Ses verildi sevda narama
El vurdu bir güzel yarama
Gayrı bende dert gam arama
Gözüm başka bir şey görmüyor

Karaahmet cennet nazlı yar
Şu ömür dediğin kaç gün var
Dur artık gezme diyar diyar
Kimse her dem devran sürmüyor

Ahmet Coşkun

Gönül budalası

Gönül budalası

Eğlen gönül eğlen benimle
Her gün bir aşk bir eğlence
Sal kendini sevdaya delice
Sen beni demir çelik sandın

Gülistanda güllere sarılırsın
Koklamazsan küser darılırsın
Gün mehtapta yatar kalırsın
Sen beni demir çelik sandın

Ne yer yurdun ne yârin belli
Gezersin herkese âşık sevdalı
Aşk çölünde gezen arsız deli
Sen beni demir çelik sandın

İşin gücün güvercin kelebek
Gökte çırpınan yuvasız leylek
Çile yükün almışsın severek
Sen beni demir çelik sandın

Ahmet Coşkun

Gönül dağı toz duman

Gönül dağı toz duman

Hele şu dağların alı moruna
Takıl sevdiğim takıl da koluma
Çok gidiyor hasetlerin zoruna
Al yanağın baldudağın mestiyim

Gezelim çarşı Pazar bahçelerde
Son verelim sevda denilen derde
Düşman ile aramıza bir perde
Koyalım gel işitilmez sesteyim

Yiğit ola düşmanım benden yiğit
Çeker miydım karlı dağlara ağıt
Es deli rüzgâr gam efkârı dağıt
Hayli zamandır yar ile küsteyim

Yârim ceylan bakışlı dağ maralı
Cahildir bilmez sevdanın kuralı
Kanma düşmana yüreğim yaralı
Ölüyorum yataklarda hastayım

Ahmet Coşkun

Gönül dağım

Gönül dağım

Yar yitirdim gençlik çağımda
Daha kalmam GÖNÜL dağında
Ömür verdim yandıım uğruna
Hayal kurmam GÖNÜL dağında

İlkbaharda gül açmaz bağıım
Fide dikmem GÖNÜL dağında
Hasret özlem gurbeğ ayağıım
Turna geçmez GÖNÜL dağında

Yanar sönmez közler narıma
Su aramam GÖNÜL dağında
Basamadım ceylanımı bağıırma
Avcı olmam GÖNÜL dağında

KARAAHMET yolun yorgunu
Sevdam kaldı GÖNÜL dağında
Derin yaram yedim vurgunu
Daha kalmam GÖNÜL dağında

Ahmet Coşkun

Ahmet Coşkun

Gönül dostum

Gönül dostum

gönül başıma türlü belasın
dertleri saysam sen en alasın
yakama gülsün gözüme fersin
ayrılmaz dostum geçti yıl sene

gecede yıldız ay oldun bana
mehtabı içtik hep kana kana
senle oturduk sarıp zamana
ayrılmaz dostum geçti yıl sene

güzel peşinde geçti günlerin
bağ bahçe gezip nazlı güllerin
sarhoşluğunda tatlı dillerin
ayrılmaz dostum geçti yıl sene

ben ağladıkça gül çiçek açtın
ben kapandıkça sen kucak açtın
baş eğdim durdum başa iş açtın
ayrılmaz dostum geçti yıl sene

dergaha dervişim aktın umansız
sana sözüm yok ferman faydasız
ah be dostum ah sevda amansız
ayrılmaz dostum geçti yıl sene

Ahmet Coşkun

Gönül ilacım olsan

Gönül ilacım olsan

sabah erden varınca, sevdan yokuşuna
tav ettim çok dilberi, gönlümüz hoşuna
alıp sardılar cana, kalk sevdam boşuna
dediler cennet mekan, saraya sürdüler

herkes koydu varını, var diye bildiği
yere göğe koymazlar, yar diye bildiği
kim ateşten gömleğe, sar diye bildiği
gözler gözlere değer, daraya sürdüler

gönül ilacım olsan, sürmem ki yarama
hak helalden gayrıyı, koydunsa arama
ahlayıp oflamam hiç, kayılsam sırama
yar yarem içinde dost, ağyara sürdüler

geldim aşk diyanına, dem alıp vermeye
yardılar yüreğimden, görmezi görmeye
açmışta sayfa sayfa, serimden sermaye
akar gönlümden aklar, karaya sürdüler

bülbül derdest olunca, gül açmaz gülistan
bağrın hakka yanmazsa, yazılmaz o destan
toy boylan hakir görme, karaahmet ustan
yüz bin nebiyle kalkmaz, cezaya sürdüler

Ahmet Coşkun

Gönül işi

Gönül işi

Gönül koymak bize kalsın
Biz kimlere gönül koymadık ki

'körler sağırlar birbirini ağırlar'

Ağırlamanın
Ağrısı zamanın icabı hüneri

Bende bir gönül var
Gönül koymaz
'G/üne'

Şiirlerini volta da okur
Gül düşer görünmez gökten
Avluya

'şu üstü açık hapisane'
ç/ok vurdu bizi yürekten
yaralı yaşamayı sevdik

Yârimiz yaramızı sevdi
Biz kanamayı

Ahmet Coşkun

Ahmet Coşkun

Gönül kuşu uçtu benden

Gönül kuşu uçtu benden

Hayat sana güzel hoştum
Sevda dağlarında koştum
Su gibi çağladım coştum
Gönül kuşu uçtu benden

Dört dolandım her bir yanı
Bitmez sandım dünya gani
Sevdim sevdim hepsi hani
Gönül kuşu uçtu benden

Kime yardan kime vardan
Sezdim iz etmedim kardan
Kolay değil hepsi zordan
Gönül kuşu uçtu bende

Ömür dalda yaprak yaprak
Düştü daldan doydu toprak
Zaman denen kahpe kaypak
Gönül kuşu uçtu benden

Dünya gözde boz bulanık
Gönül desen hala yanık
Başköşede oldum konuk
Gönül kuşu uçtu benden

Ahmet Coşkun

Ahmet Coşkun

Gönül IV

Gönül köşesinde gülümser
Damla ile yıkanır sevdayı süsler
Yangınıni harlayıp azar azar besler
Yara taze yara azgın bilmez ki neyler

Hayal ile kaf dağını dolandır
Düştüğü gülistanda gülden budandır
Ayrık otu ile tanışır dili damağı tatlanır
Kem gözle yalan sözle tanışıp bulanır

Döker aşkı söze sevdaya özünü arar
Aşar dağları denizleri kendini yorar
Ferhatlar aslılar düşleyip derdini sorar
İyi ile kötü tartılmaz teraziye niye kurar

Karaahmet göremezsın dünyayı karasız
Sen hiç sevda gördün mü yaşsız yarasız
Ne ölümler yaşanır bir ömürde çaresiz
Yalan ömür fani beden tükenirmi çilesiz

Ahmet Coşkun

Gönül yarası

ben el sallarken
sen el çırpıyordun
görmedin
haramiler geçiyordu dört nala

yıkılsın şu kalenin burcu
dinmez yüreğimin hıncı
toplan at omzuna hurcu
gelmez gönlümün sevinci

geceler kararmadı günden
hiç uyumadım
gün hafta ay seneler seneler
nice gelen gidenler

yüreğimin ortası yar yar
bende türlü türlü hal var
para pul rahat olmadı kâr
çözüldü ruhumun dirneği

güller kokusuz
günler birbirinin aynısı
yaşıyor desinler hikayesi
aldık sattık yaşadık hal çaresi

şurda şuramada bir deli yangın
yanar yanar düşüyorum baygın
nedense seni sevdiğim yaygın
deli de değilim kaybettim bilinci

ben bilmiyorum doğrusu
öyle diyorlar
bırak seni kendimi unutmuşken
kim ne diyor kimin umrunda

ey zaman al, al beni koynuna
bırakmayasın feleğin oynuna
günahım varsa onun boynuna
etme beni el kapısında dilenci

Ahmet Coşkun

Görmek

Görmek

insanın yarısı içteyse eğer
yarısı dıştadır görmeye değer
görmekse arifte altın kemer
ikiyi bir gören sıratı geçenler

Ahmet Coşkun

Görünmez yarımı gördün mü ki sen

Bilinmez derdinin, dermanı olmaz
Beyhude gezip, derman arama
Fanidir bu dünya, faniye kalmaz
Görünmez yarımı, gördün mü ki sen

İçtiğim dem zehir, sayma sefaya
Sağlık sıhhat deyip, alma kafaya
Yalanla dolanla düşme tufaya
Görünmez yarımı, gördün mü ki sen

Gülü sunduğum yar gülmez yüzüme
Hep yokuştur yolum, inilmez düze
İki mevsim tutsak, kış ile güze
Görünmez yarımı, gördün mü ki sen

Yankır arzı semada dileklerim
Kabul görsün diye, onca beklerim
Terk edip gitse de, tüm sevdiklerim
Görünmez yarımı, gördün mü ki sen

Karaahmet, yine oldu kanrevan
Kanla sürüp giden, şu kanlı devran
Kime gidip, kimden dileyim aman
Görünmez yarımı, gördün mü ki sen

Ahmet Coşkun

Göz göze

Göz göze

Aşk yazıyorum
Dünya aşeriyor

Karın ağrısı bir açlık
Açlığın gözlerini gördüm
Öyle parlak öyle keskin yuvasından fırlamış
Etiyle kemiği arasında çember çeviriyor

Gülücük içinde gül gül çocuklar
El sallıyorlar uçan kuşlara
Kurşun elleri ayakları
Gözyaşı artığı

Güvercin satıyor amcalar
Kanadında pamuk şekerler

Çekirge sürüsü sarmış ormanı
Ne ağaç ne dal ne yaprak kalmış
Çırlıçıplak her şey rüzgâr ıslığında
Âyin var tanrılar mangal partisinde

Aşk yazıyorum
Aşkla yaratana

Ahmet Coşkun

Gözlerin çekiyor

Gözlerin çekiyor

ne güzel gözlerin var
ay mı yıldız mı güneş mi
baktıkça aydınlatıyor içimi
döndükçe renkleniyor
içine çekip yutuyor
destursuz bismillahsız

renkten renge giriyor
mavi akıyor yeşile seriliyor
nokta nokta kızıla kaçıyor
çember çember siyaha uzuyor
sudan uflenen baloncuklar gibi
içten dışa dalga dalga yayılıp
yanıp yanıp sönen bir fanus
koyu kahve zeytin ela bela

gülüyor gözlerin gülüyor
yanağını gamzeni dişlerini
anlını saçlarını içine çekerek
ahenkle uyumla yansıtarak
ışığa pervane gelemek gibi
kendi etrafında dansta

kaşın çekmiş kemeri
kirpklerin almış siperi
atamadım adım beri
ne güzel gözlerin var
hep bana baksa ne var
bende olsam bahtiyar

Ahmet Coşkun

Gözlerin gece

Gözlerin gece

Ay kapmış yüzünü
Yıldız gamzelerinde
Dişlerin fener alayı
Gökkuşuğı dönüyor

Sesinden saz çengi
Kokundan gül kaçar
Yürüyüşünde ahenk
Gülüşün çiçek çelenk

Hasretim bir tek söze
Söv say gönlünce dök
Bütün müstehcenleri
Ki söz öldürmez beni

Mahkumum çok eski
Sevda zindanlarında
Kırsan şu zinciri kilidi
Ölüm sessizliğindeyim

Ölüm karaşı gözlerin
Bir kez değmesin cana
Söndürür bütün ışıkları
Sen çıramı yak benim

Ahmet Coşkun

Gurbete zılgıt

Gurbete zılgıt

ahtın aldım, gurbet eli, sızlanma
benden dertli, olamazsın, ağlama
yarın sen de, yaren sende, daha ne
bir bana bak, yapayalnız, sendeyim

gölün açmış, göğün mavi, sevinçlik
şarkı öyler, börtü böcek, gül çiçek
yarım kalmış, sılam uzak, yol gerek
bir bana bak, yapayalnız, sendeyim

karaahmet, sevdalanmış, kime ne
derdi sarmış, dağ ovaya, dinleme
sevdan yok ki, başın eğsen, halime
bir bana bak, yapayalnız, sendeyim

Ahmet Coşkun

Gül sevdası

Gül sevdası

Dudak çatlatıyor menekşenin moru
Güneş yakıyor kırmızı gülün koru
Ah şu bülbülün kırık kanadı kolu
Gülün sevdası sarmış her bir diyarı

Sevdam yolcular deryada batar iken
Umut deryasında ufka açar yelken
Herkes gönlüne gül sokar gülse diken
Gülün sevdası sarmış her bir diyarı

Bahçıvanı bekler bağların başında
Gül isterse biter her dağın taşında
Dikenler çürür bülbülün gözyaşında
Gülün sevdası sarmış her bir diyarı

Ahmet Coşkun

Ahmet Coşkun

Gülden diken

Gülden diken

Solgun surat
Somurtkan yüz
Ne cilve var ne naz huysuz
Adını nur koymuşlar nursuz
Beni çekiştiriyor uyuz uğursuz

Konuşur sesi duyulmaz fos fısır
Aziz misafir gelsen sermez hasır
Elli böğründe büzülür kasım kasır
Yakınında geçilmez buz havası yansır
Sanırsın ki morgda unutulmuş cansız

Bütün güller güzeldir sevilir
Herkes gül bulur gönlünce sevinir
Tel örgüye sarılıp yatar mı hiç insan
Delik deşik olup her yanı parçalanır
Bir Allahtan iki güllerden özür dilerim

Bu başka bir yaratık
Tövbe yarabbi nerden çattık
Belki de insan neslinden artık
Vallahi kimse etmez ekmeğine katık
Kimse alınmasın üstüne sanmayın abarttık

Ahmet Coşkun

Güldeyim

Güldeyim

Uzandım gül ağacının dibine
Gül yaprakları döküldü üstüme
Gül kokuları doluyor nefesime
Güldeyim güllerdeyim

Gülüm uzanmış dizime
Gözlerini dikmiş gözüme
Elleri değiyor kaşıma kirpiğime
Güldeyim güllerdeyim

Gül mevsimi gün yaz bahar
Aşk bağırıyor etraf bar bar
Bende hoş bir güzellik var
Güldeyim güllerdeyim

Ahmet Coşkun

Güldür gül

Güldür gül

Bu gün cennet bana
Sevdiğim gelmiş bana
Artık ölüm yok bana
Sevdiğim güldür gül

Gözleri zeytin tanesi
Gözleri gece lambası
Gözleri yıldız yağması
Sevdiğim güldür gül

Dilinde şeker şerbeti
Yüreğime sular serpti
Kolunda aşkın sepeti
Sevdiğim güldür gül

Koyulaştırdık sohbeti
Yaktık özlemi hasreti
Gökkuşuğu altı vuslatı
Sevdiğim güldür gül

Ahmet Coşkun

Ahmet Coşkun

Güle güle usta

Güle güle usta

Ahlar eskitti ne varsa
Yok/mu güzel bir gün be usta
Olmaz mı hiç garibanın yenisi
Azar üstüne azar satılır pazarda
Hangi yazı bu hangi göz değmesi

Ufkun kızılı denize yaymış alevi
Su yanar mı usta damlalar manevi
Kimin lokması kuru kimin ki kallavi
Meyveler mi dalından asar kendini
Rüzgâr mı koparıp sürükler yaprağı

Sen ah et ben dua hangi dinde dilde
Bizim bulmacamız çözülmez bir bilde
Bülbül şakıyor her sabah gonca gülde
Aç acına vuslat ağlıyor sönmüş külde
Sahipsiz kalmış sevdalar kime be usta

Ahmet Coşkun

Gülen Őir

Gülen Őir

Ben gln Őiiriyim
Diken arsından canhıraş
Taş yarararak çıkarım güne
Güneş iŐınlarını sara sara
Çiğ dŐrmem goncama

Ben gln Őiiriyim
Sen günün ayın yılın Şiiri ol
Güzel yerlere yüreklere dol
Herkes gersin sana kanat kol
Bu gülistan olmasın l

Ben gln Őiiriyim
Mis kokar bağım her dem
Bütün çiçeklerle eyleriz dem
Biz ki dervişi sevdadan ederiz sersem
Hafız içeriz sohbetlerde eyleriz kerem

Ben gülen Őiirim glmeyene geldim

Ahmet Coşkun

Ahmet Coşkun

Gülüvergül

Gülüvergül

kaldır şu kasveti
daracık odaya serme
pencereden sarkar ağrı
mor saklar kapı arası
eşığı güne germe

yara saklama ez
sarmasız sürmesiz gez
ne mey ol nede çerez
ışık arama sensin güneş
gün ar etsin sen gülümse

hangi eller dokunur
gül kokan tenine
gülüşünde cennet akar
ateşin cehennem yakar
aş kendini yansı tuvale

gül kokusuz
gül renksiz
gül sevdasız
olmaz

göz yaşından sulanır saksi
eteğinden öper çiçek
duvar buğular yüzün
bacada tüten düman
yanan sen

insan kendi çığlığında var
inle sessiz sokağa koca şehre
karış kalabalığa korkusuzca
ayaklarının üstüne
üstüne, üstüne

sana gelir huma kuşu
gagasında kevser suyu
cennetin gül kokusu
yaşamın dokusu
sen sen sen

gülüver aşk
gülüvergül

Ahmet Coşkun

Gün kelebek

Gün kelebek

tesadüf olsa gerek
bu gün bahçedeyim
baktım üç beş kelebek
hepsi güzel renk renk
çocukluğum aklımda
yakalardım tek tek
defter arsına
üzüldüm
kelebek

karanlık dansta
lambada kelebek
masa örtüm kelebek
gün geceyi sürerek
kelebek günü olsa gerek
an arası kurumuş
ne koku ne renk
ah kısa zaman
kelebek

ah ömrüm
kelebek

Ahmet Coşkun

Günden evvel doğar ışığın

Günden evvel doğar ışığın

Günden evvel doğar ışığın
Buzları eriten gülüşlerin var
Ne çoktur güzel senin aşığın
Suları köpürten dalgaların var
Herkes sana âşık herkes sana yar

Kaşlar kameri yüzlerin şarabi
Aksinde aynalar kırılır ya rabbi
Cennet kokusuyla kokarsın sabi
Halden hale sokan harelerin var
Herkes sana âşık herkes sana yar

İpek kumaşlar üstünde yanar
Tüm renkler gamzelerinde kanar
Bir bakışınla çağlayan sular donar
Devasın her sevdaya çarelerin var
Herkes sana âşık herkes sana yar

Kalem almış kim çizmiş resmini
Bu ne güzelliştir koyamadık ismini
Cenneti alada bulurmuyuz cismini
Söyle güzel daha ne hünerlerin var
Herkes sana âşık herkes sana yar

Kim olacak sana arkadaş dost eş
Kim olursa olsun iki dünya çilekeş
Bu güzelliği taşıyamaz her serkeş
Dayanılmaz intihari nüvelerin var
Herkes sana âşık herkes sana yar

Ahmet Coşkun

Güneş saklanan karanlık

Ademin kaburgasında ki kemiğe dena
Lilitle Havva
Bir Cin tayfesine misafir olsak
Ayetti okumdan söylencelere dalsak
Yanmayan soba güneş ne ışık ne ısı
Buz gibi hava

Güzel adın düşmez yıkanmamış ağızda
Kimin ayağının altındaydı sahi cennetin
Kara çaputlara sarılmış sakallı adamlar
Uçkurunda
Ömerin sırtında bir çuval taş adalet
Gönderdiğin koç kabul görmedi
Adem kestik

Gül ve gökkuşuğu ne güzel yer gök arası
İsteseydin kan yağdırırdın toprağa rahmet
Adem dediğin ne ki biraz toprak biraz su
Yani çamur
Nurunla nuşuz ezelden evele alemin rabbi
Lakin hayırla şerrin arasında düşeceğiz gayb'a
Haşa

Ahmet Coşkun

Günlük

Günlük

açık hava güneş açmış
ilkbahar her yan çiçek açmış
neden herkes kapı pencere kapatmış
daraldım ruhum yaralanmış
insan yüzü yüzümden uzak kalmış
gülücük hapis sevda kapris yapmış
aşk derin uykuya dalmış

baharda bahar gelecek
bahar ne zaman gelecek
sular çekilmiş karadan
Nuh gemisi ağrı'dan inecek
salın kuşları güverteye
ekin tohumları toprağa
bırakın hayvanları sokağa
çıkartın insanları yer yüzüne

insan debeleniyor
doğa canlanıyor
yeni doğum sancıları
yeni gün doğacak

Ahmet Coşkun

Güz

Güz

Yapraklar suya dökülmüş boyluca
Yeşili sarıya sarıdan mora ıslanmış
Orman olmadığı kadar nu havasında
Rüzgâr en hızlı sevişmede gürültülü
Dalları çalı tadında kırıp geçiyor
Güneş en soğuk öğle sofrasından
Akşama doğru sessiz sakin süzülüyor

Toprağın sevimli çocukları çekilmiş
Ağaç diplerinden ara sıra seyranda
Başlarını çıkarıp çekip bakışıyorlar
Akşam ortası bir mehtap havası
İnsanlar ortama ayak uydurmuş
Banklarda sarılı oturmuş sevgililer
Anneler çocuklarını göğüs arasına

Kar beyazına hasret bir bekleyiş
Gecenin sabahı, sabahın akşamı
Diyalektik diye bir şey var doğada
Biliyoruz dünyanın dönüşünü ki
Direnc verir dingin bir demlemede
Korkutmuyor kimseyi bu zemheri
Unutturur serpilecek kır çiçekleri

Ahmet Coşkun

Güzel beni söyletme

Güzel beni söyletme

Girdim o güzelin saklı başına
Gördüm baktım neleri var neleri
Gözler gördüm sanki gece feneri
Mis kokuyor herbiyanı mest oldum

Giymiş ince dantel renkli urbalar
Belden aşrı saçların örüp bağlar
Baktıkça eriyor yürekte yağlar
Kaldım ahu zarında derdest oldum

Benim olsan güzle kurban olam
Sarılısam ince bele gönle dolam
Benim olmazsan saçım başım yolam
Serildim kıblesine post oldum

Ecelden mühlet istedim bekletme
Mecnun edip salma çöle söyletme
Gel beni arşı alaya mimletme
Azrail yanımda bekler dost oldum

Ahmet Coşkun

Ahmet Coşkun

Güzel bir şey söyle

Güzel bir şey söyle

Bana güzel bir şey söyle
Nasıl dilinden dökülüyor
Ağır olur sevdanın bedeli
Git işine yakma kendini
Bırak narına yanayım

He canım
Candan öte ne var
Gül düşer göğsün üstüne
Çiğ düşer benim yüreğime
Gözlerin yol olur geceler
Yıldızlar tespih elimde
Gözlerim gökyüzünde
Kayıp duş avuçlarıma
Gece mavisini gelsin aşka
İçimi yaksın gül kokusu
Ay kıskansın tepede

Cennet olsan canıma can
Cehennem olsan sarılırım
Senin adın Araf mı yoksa
Ne taraftan sarılısam oy
Öbür tarafa sarkıyorsun

He canım
Ne demek işine bak
İşim bu seni sevmek
İste kar getireyim Ağrıdan
İpek şal getireyim acemden
İste can vereyim canımdan
Bir ömür taşıyım bağrımda
Bırak ben narına yanayım
Aşka dâhil olmayan ne var
Sensizlik ölümün öbür adı
Yükle ne varsa

Ahmet Coşkun

Güzel günler

Güzel günler

ah neydi o günler sen esince
turnanın mevsim isyanı vardı

rüzgârın esamesi okunmaz
mis gibi sevdanın badı vardı

gürler geçirdi o yaz baharlar
dilde damaktan abadı vardı

sevdalılar gezerdi şu sahilde
yaşamanın güzel tadı vardı

türkü şarkı eyler güzel kızlar
gözlerde vuslatın yadı vardı

gülistanda açar gonca güller
şakırdı bülbüllerin şadı vardı

gözde parlar gönüllere dolar
aşktı gün cennetin adı vardı

kesilir bütün ayaklar yerden
uçardı herkes kanadı vardı

sürsün böyle devir buyurdu
karaahmedin muradı vardı

Ahmet Coşkun

Ha Leylam

Buz tutmuş zemheri
Şu ağrının dumanı
Şimdi soyka zamanı
Gül döker her yanı
Ha Leylam

Iğdırın dörtlü yoncası
Kozada ölür goncası
Elif basız gezer hocası
Ölüm döker her yanı
Ha Leylam

Kismet döker kurşunu
Tek çeşit kur turşunu
Uçurma sebat kuşunu
Umut döker her yanı
Ha Leylam

Karaahmet sana mecnun
Kimler oldu sana meftun
Sen dergahsın ben sütun
Sevda döker her yanı
Ha Leylam

Ahmet Coşkun

Haber salın yare

Haber salın yare

haber salın yare meydana çıksın
güzeller seyranda bir sen yoksun
süslenip taranıp uykudan kalksın
sarıl sevdiceğim sevda gül koksun

esmer sarışın kumral nazlı incesi
kaktusu venüsü gülden goncası
toplanmış yiğitler gönül sancısı
sarıl sevdiceğim kollarım kopsun

haydi karaahmet sevdanın hası
misk amber kokuyor yarin nefesi
üç günlük dünyada yardan hevesi
sarıl sevdiceğim kıyamet kopsun

Ahmet Coşkun

Hadi gel

Hadi gel

Kavga sevdanın biber tuzu
Sen anla ben olurum kuzu
Seven güldürmeli gül yüzü
Sevki âlem kıskansın bizi
Sevenler çekmesin işkence

Olma böyle çılgın delice
Bana acılar çektirince
Ayrılık mı sana eğlence
Sen ayrı ben ayrı gezince
Bitiyor mi ki bu işkence

Gülü dikensiz sanmayasın
Ben yanayım sen yanmayasın
Sevda bilmeze kanmayasın
Her gün düğün mü oynayasın
Sirt vermeden bitmez işkence

Ahmet Coşkun

Haikularım

Etraf bembeyaz
Arkadaş hareketsiz;
Burnuna havuç.
a/c

Akşam güneşi
Denizin ufkunda ev;
Efkar güzeli.
a/c

rüzgara kanıp
tartsa beni uçacak;
şemsiyem şişti.
a/c

Kuşlar aynı renk
Gölün suyu çekilmiş;
Her zaman olmaz.
a/c

beni göstermez
bir tek güneşe ayna;
ışıl ışıl cam.
a/c

yağmur sonrası
orman dolaşmalısın;
cennet bahçesi.
a/c

yıldız gözlüyor
yağmur karanlık gece
şiir yazacak bön
a/c

Ahmet Coşkun

Hakka âşık kendimi ermiş sandım

Hakka âşık kendimi ermiş sandım

Yar dilinden nağmelerim vardı
Haktan işlenmiş döğmelerim vardı
Güzeller sevip öğmelerim vardı
Hakka âşık kendimi ermiş sandım

Tel telleyip dil dilledim avara
İsmimi yazdırdım kapı duvara
Bilemedim benim cahil fukara
Hakka âşık kendimi ermiş sandım

Varmadım âlemin sırrı sihrine
Herkes kail olsun kendi behrine
Bir damlayım akamadım nehrine
Hakka âşık kendimi ermiş sandım

Karaahmet irşat senin neyine
Dünya düzenini kurmuş keyfine
Sen çalıp oynamayasın define
Hakka âşık kendimi ermiş sandım

Ahmet Coşkun

Haksıza hak eylemem

Haksıza hak eylemem

Zar ile nazarda geçer eyyamım
Bilinsin kendime değil evhamım
Kalıcı değilim bende mihmanım
Bunca zulmü zuhur etme eyleme

Çekerim acıyı acımdan ölmem
Bin sofraya kurulsun üstüne gelmem
Yoksul ekmeğini bir dilim dilmem
Harama meylim yok etme eyleme

Dilsizin ağzından söyleme sözü
Körün yüreğinde bulaman közü
Hakkın kitabından çıkarma özü
Hak kelamını gasp etme eyleme

Ahmet Coşkun

Haldan bilmez yarım

Haldan bilmez yarım

haldan bilmez yarım halımı sorma
yaylalar gül çimen gezerken hani
nesi varmış diye yaramın sorma
köşe bucak nağme yazarken hani

çiçekler kopardım göğüs yakana
sevişirdik aşkdan günden saklana
mehtaptan yıldızlar suya akana
bacadan evlere sarkardık hani

koştuğun koştuğun dakika saniye
sarıp öpücükler döktün maniye
saçından üstünden verdin hediye
ayrılısam ölürüm diyordun hani

karaahmet ağlar geçen maziye
ölsem mezarıma gelmen taziye
ölmedim sevdadan sayın gaziye
muradı gözünde demeyin hani

Ahmet Coşkun

Halımız hal değil

Halımız hal değil

Bize yağmur iner damla
Şel gelse su bizi sürümez
Ömrümüz geçti gitti zamla
Aç eve ekmek götürmez
Hırsız arsız yapışık yakamız

Hep çalışırız canla başla
Bir ömür üç kuruş maaşla
Ezilir başlarımız sert taşla
Hiç birimiz başa gelemiz
Hile hurda kesilir önümüz

Harama uzanmaz elimiz
Doğruda şükür dua dilimiz
Ağır yükler altında belimiz
Hak alınır bize hiç verilmez
Cinci dinci toplar parsamız

Borçlar edinip faiz öderiz
Ölmeye en önlerde gideriz
Bu çağda çağdaş kölelerimiz
Bekleriz spartaküs gelemiz
Aç yurtseverlik bizim çakamız

Ahmet Coşkun

Halis efendi

Köyden çıkalı çok oldu
Gitti şehirde lord oldu
Eşegi kağnısı ford oldu
Vallahi buna göz değdi

Dediler karanlık işleri
Kapmıştı tüm köşeleri
İçkisi rus ingliz şişeleri
Vallahi buna göz değdi

Göbeği öbek öbek idi
Kahvesi halis dibek idi
Etarında onca köpek idi
Vallahi buna göz değdi

Verirdi hep ziyafetini
İtalyadan şık kıyafetini
Götürürdü lüferi yayını
Vallahi buna göz değdi

İşte devrandı o devran
Hızla gelip gitti zaman
Zaman verirmi hiç aman
Vallahi buna göz değdi

Tutuldu ince hastalığa
Çok arayıp durdu şifa
Servet akıttı çine kafa
Vallahi buna göz değdi

Kalmadı yanında tek kul
Uçtu gitti onca para pul
Şişti şişti oldu bir davul
Vallahi buna göz değdi

Kör talih dedi merhaba
Yoldan çıkmıştı o araba
Ah dediğin bu dünyada
Vallaha buna göz değdi

Harama değen göz değil
Ahtır ah kader söz değil
İnsan dediğin yoz değil
Vallahi buna göz değdi

Karaahmet bak ders al
Neylersin dünyada mal
Bir garibe sor sen ahval
Vallahi buna göz değdi

Ahmet Coşkun

Haramzadeler

haramzadeler

kalk kullahım kalk, yüzüme baksa
tavşan çıkar şimdi, yüreğin yoksa
aldanma şatavat, bunlar şamata
haram kazananlar, hayrı severler

hayratı var görsen, şu haznedarın
rahmet okurlar bak, leşe mundarın
beş tur hacı vardır, kapı hunkarın
haram kazananlar, hayrı severler

dizmiş fakir yoksul, atıyor beş beş
emek memek yoktur, hepsi beleş
nerde zırnık görse, namusu peşkeş
haram kazananlar, hayrı severler

bin bir kılık bunlar, batıl dinlerin
ant yemin aklarlar, sihri cinlerin
cennet sayıklarlar, vebal binlerin
haram kazananlar, hayrı severler

karaahmet kolla, ha kendin kolla
bunlar can yakarlar, her bir yolla
cenneti sunsalar, bekleme solla
haram kazananlar, hayrı severler

Ahmet Coşkun

Haris

Haris

ey ümette haris olan harici
kalsın kerametın olma aracı
mülküme ne sahip ol ne kiracı
olki dermanın dert imanın servet

iki koyun gütsen birisi meler
kuzunun feryadı dağları deler
ardın sıra gelen izleri siler
yüreğin kararmış sığmaz adalet

hak bilirim haktan gelen sineme
katlanırım ah zar etmem dinime
şükr ederim her gün kara günüme
kanayan vicdanlar bulmaz selamet

karaahmet eğil halkın yoksuldur
serveti bir hasır bir kuru çuldur
körelt şu nefsinı şeytanı öldür
paylaş neyin varsa yok başka cennet

Ahmet Coşkun

Hasreti yüreğimde gl sevgili

Hasreti yüreğimde gl sevgili

Ayda yüzünü aradım sarhoŖça
Yıldızımı buldum diye bomboŖça
Ah sensiz vakitler geçmiyor hoŖça
Ey hasreti yüreğimde gl sevgili

Konduđum dallar Ąrd ayakta
UĄamam gücüm kalmadı kanatta
Senden baŖka beklentim yok hayatta
Ey hasreti yüreğimde gl sevgili

zlemleri nakŖ ettim sokaklara
Resimler Ąızdım beton duvarlara
Islık Ąalıp gezdım gece kuŖlara
Ey hasreti yüreğimde gl sevgili

Karaahmet körkütük âŖık hala
Bir kez bana gelsen verilsin sala
O zaman benimdir cenneti ala
Ey hasreti yüreğimde gl sevgili

Ahmet CoŖkun

Hatırıma düştü

Hatırıma düştü

haber salın şu Ağrının yücesinde kara buza
varıp otak kuracağım karlar erimeden yaza
ceylanları sekiyor mu kekikleri kokuyor mu
torunlar acemler varıp çadırları kuruyor mu

kürt kızları allı morlu yedi etek çiçekli mi
sürü besleyen beylerin çadırı kırk direkli mi
kaval tüten çobanları kurdu boğan yürekli mi
birlikte beraberlikte o düzenler sürüyor mu

sıla edindik gurbeti kaçmakla bulduk kolayı
genzimizde kalmış tadı bu hasret özlem olayı
varıp geldik desek acep sevinir mi emmi dayı
eskisi gibi herkesler bir birini koruyor mu

karaahmet çıksam bende şu Ağrının eteğine
İğdirdan baba evimin elim değse merteğine
sağ olsaydın güzel anam razı olsam köteğine
saçlarını taradığım ceylan gözlüm duruyor mu

Ahmet Coşkun

Hava nasıl sizin oralarda

Hava nasıl sizin oralarda

Bulutlar gözünü karartmış
Sarıp sarmalamış yeri göğü
Yıldırım düştü ormana
Bir ağaç öldü
Kaç yaprak
Kaç dal

Tedirginim dışarı çıkmaya
Kıyamet kıymete bindi
Göz gözü görmüyor

Gün ne kadar arkaya kaçmış
Bir sis var pis kokulu
Yol görünmüyor
Üç beş metre
Burun buruna
Değeceğiz

Hava nasıl sizin oralarda
Var mı dalın gülü
Sevgilinin eli

Ya mavi...

Ahmet Coşkun

Hay dünya

Hay dünya

Günden güne artar derdim kederim
Geldim gidiyorum tadın almadım
Ekmeğimi gözyaşıma banarım
Hay dünya, hay hay dünya yıkılasın

Ne dem gördüm bağında dergâhında
Ne yar buldum ömrün gençlik çağında
Bir hay hoyun kanıp gittim ardında
Hay dünya, hay hay dünya yıkılasın

Kale tuttum dört yana hak pasladım
Kar boranda kaldım dondum ıslandım
Ne insafa ne vicdana rastladım
Hay dünya, hay hay dünya yıkılasın

Karaahmet hamurunu karınca
Toplanır boş teknesinde karınca
Utanmaz çıplak huzura varınca
Hay dünya, hay hay dünya yıkılasın

Ahmet Coşkun

Hay gül hay gül gülümüz

Dert kederdir günümüz
Hay gül hay gül gülümüz
Kapanır açılmaz önümüz
Hay gül hay gül gülümüz

işsizlik açlık kaderimiz
Mapus zindan beteriz
Kuruş kurşun bedelimiz
Hay gül hay gül gülümüz

Devran bizim diyemedik
Günümüzü gül edemedik
Her ömrümüz yırtık gedik
Hay gül hay gül gülümüz

Gül yüzüne hasret hepimiz
Gün yüzüne çıksak hepimiz
Güz yüzünü yırtsak hepimiz
Hay gül hay gül gülümüz

Ahmet Coşkun

Hayalle hayaletim

Hayalle hayaletim

Güneş çekildi ay vurmaz
Karanlığıma

Mavi tutuyor beni
Ellerim su
Gözlerim
Gök

Sahile inemiyorum
Martılar üşüşüyor recme
Ellerim gül yarası
Ah dilimde

Yüzün yüzümde
Taşlar sekmiyor
Su yüzünde

Bir denizkızı yükseliyor ıııslak
Hoş bir gülümseme nefesi sıcak
Sarıyor kanatları

Dalga geçiyor dalgalar benimle
Mezar sessizliği

Ahmet Coşkun

Ahmet Coşkun

Hayat bana borçlusun

Hayat bana borçlusun

gelişimdeymiş vefalı bir yokluk
beraber büyüüp serpildik
ben şikayet etmedim oda terketmedi
ikimizde eksiktik
kimsenin kimseye sözü olmadı

benden başkasına cömertti
nedense hep beni inleтип meletti
onun zenginliğinin bolluğunun farkındaydım
sende al sende kazan sende çoğalt deyip durdu
ben beceremedim yada içimden gelmedi

azı sevdim galiba ondan belki
yazlarımda kış ayazda koydu beni
sevgililerim bile azdı yada az kaldılar
az onlara da yetmedi gün geldi
renği doyumsuz dünyaya bir daha mı geleceklerdi

sonra yakınlar arkadaşlar uzaklar
yakası düğmesize çıkartılar adımı
kravatlıykende iki düğmem açıldı hep
tuturamadım hiç iki şeyi birbirine
eksikti işim aşım ibadettim

hep hiçtim her şeyi hiç bildiğim gibi
toprak olacağıma hiç şüphem yoktu
o toptakta yeşerip çiçekleneceğime inanmadım
bir arının benden bal çalacağına
hiç her şeydi bende hiçlediğim ondan

ben yaratana borçluyum hayat bana
ödeşemedik işte

Ahmet Coşkun

Hayat kime güzel

Hayat kime güzel

Cipleri mercedesleri atmışlar garaja
Bir filimdir her gün girer bir dublaja
Ekmeğe zam yokmuş takıp gramaja
Aç mı suçlu tok mu suçlu belli değil

Bu günü yarına nasıl çıkarsın fukara
Zam üstüne zam kafasına vura vura
Çalışanlara altı ayda bir sadaka para
Veren mi suçlu alan mı suçlu belli değil

İnsanlar utana utana giderler pazara
Dün pazar etiğiyle karşılaşırsa kazara
Yüzü tutmaz utancından girer mezara
Yaşayan mı suçlu ölen mi suçlu belli değil

Duyun da görün zalim zamanın ettiğini
Belli midir kimin gücünün kime yettiğini
Herkesler biri birine doğrultmuş tetiğini
Ölen mi suçlu vuran mı suçlu belli değil

Gel sen karaahmeti susturup küstürme
İnsanların böyle yaşaması gider gücüme
Hayat güzeldir kime güzel haykır yüzüme
Söyleyen mi suçlu susan mı suçlu belli değil

Ahmet Coşkun

Hayata katılmak

Hayata katılmak

Bu karmaşa bu sarmaşık sorunlar
Olsa da olmasa da hayat sürüyor
Var olmanın inanılmaz telaşında
Günde bitiyor gecede tekrarında

Üst komşu eve uğramış not bana
Abi hizmetlerime baksın diyerek
Ev siparişleri var akşamdan not
Masamda epey iş var bitirmeliyim

Sabah çayı ayaküstü yudumladım
Kapıcı bina önünü isteksiz yıkıyor
Caddeye servis durağına vardım
Benden önce gelenlere günaydın

Kısa yol metro altından geçiyorum
Oturmuşlar çocuklar keman çalıyor
Kolay gelsin dedim iki lira atıyorum
Gülüşüyorlar sağ ol abi el sallayıp

Caddede yürüyorum seyri sefada
Dükkânlar vitrinlerini bayramlamış
İnsanlar işlerine yetişme telaşında
Kadınlar hep şık güzel ve dekolte

Ne çok dilenci var bu sıralarda ya
İşe varana kadar bozuk para bitiyor
Ha çocuk varsa veriyorum yoksa yok
Akşam torun gelecek erken çıkarım

Ahmet Coşkun

He gönül he

He gönül he

Karadır kışlarım gülmem bahara
Söyleyin vefasız bayramlar etsin
Selam olsun kaçan yüreksiz yara
Söyleyin vefasız bayramlar etsin

Çekilmez şu gönül dağın dumanı
Yağmurun altında hasat harmanı
Ağlamış kalmışım vuslat zamanı
Söyleyin vefasız bayramlar etsin

Bağlarda buluşup çalardım sazı
Bülbüldüm susturdu yârin avazı
Öptüğüm dudağın sevinci hazzı
Söyleyin vefasız bayramlar etsin

O zamanlar gece gündüz arardı
Koşup tenhalarda yaram sarardı
Omzumun üstünde yıldız toplardı
Söyleyin vefasız bayramlar etsin

Ahmet Coşkun

Ahmet Coşkun

Hele bir sevde

Hele bir sevde

gülden gülüşeri düşmüş yanağa
gamzesi erişmiş baldan dudağa
doyulmaz güzellik baştan ayağa
damla damla kevser dile akınca

neyleyim faninin malı mülkünü
atlas libas giyer giymem kürkünü
çekerim içime dert gam yükünü
bir hoş olur gönlüm yare bakınca

hele bir sevdalan başkadır dünya
mest abat ediyor gördüğün rüya
geçmez an saniye gün saya saya
gönülde kor ateş sevda yakınca

amade olmayan sevmeyi bilmez
yürekler sevdasız gülmeyi bilmez
sevdasız gün süren ölmeyi bilmez
bahardır her mevsim kola takınca

hey be karaahmet başını eğdir
sevdanın sırrını kıymete değdir
koynuna gül alan dağlara beydir
ölüm göze alan görmez sakınca

Ahmet Coşkun

Hele hele

Hele hele

Düzene çatıyorum diye çatma bana
Kurban olduğum aç da bak cüzdana
Evde nafaka bekler eş çocuklar ana
Sen kimin kulu kölesi bekçisisin hele

Benim derdim ne aliye nede veliyle
Sözün varsa çık söyle usul edebiyle
Kim soyuyor bizi kimlerin ağız eliyle
Sen kimin kulu kölesi bekçisisin hele

Vatan dediğin başımın en güzel tacı
Din iman yüreğimde bedenimin ilacı
Bu toprakta yaşayanlar kardeş bacı
Sen kimin kulu kölesi bekçisisin hele

Ata at ite it demek ne zamandır suç
Seni kudurtup çıldırtanlar hangi güç
Sırtını dayayıp yaslandığın hangi uç
Sen kimin kulu kölesi bekçisisin hele

Karaahmet asıla kesile yaşadı hayat
Diyoruz son bulsun sömürü saltanat
Tüm insanlara iş aş biraz olsun rahat
Sen kimin kulu kölesi bekçisisin hele

Ahmet Coşkun

Hep ağırdı yüküm

Hep ağırdı yüküm

kırılır günün ışığı
gül yüzün gönlüme düştüğünde
bir sevinci tutamam ellerimde
yüreğimin korkuları telaşıma karışır
hikayesini baştan okurum sevdamin
ne çok günahım varmış ya rabbi
dünyada kısmetmiş cehennemim
kendime kestim bütün cezaları

bilmediğim bir dünyaya düştüm
dünya küçük derler ya yalan söylenmiş
dünya içinde dünyalar var sırrına eremediğim
ben cin de gördüm şeytan da melek uğramadı
bende üstüne düşmedim zaten

her yılı acı hüsrana kaza ölümle uğurladım
günü işsizlik yoksulluk hastalıkla uğurladım
zamanı kavgalar içinde geçirdim durdum
hak mücadelesi eksik olmadı başımdan
çünkü haksızlığa uğradım durdum

ne dünya değişti ne düzen ne de ben
bıraktım artık ipin ucunu dibine kadar
şimdi sen bu şiiri okursan ağlama
çünkü ben hiç ağlamadım
utandığımdan değil
zaman olmadı

Ahmet Coşkun

Her Şey

Her Şey

sen hurisin
sen meleksin
sen abu kevsersin
sen bu sonsuz evrensin
cennet sensin

gözle yıldız
yüzle ay güneş
sözle ekmek çay
sallanınca dağ ova deniz
gün yüzü sensin

ateşle harlanmış
nurla narlanmış
aşkla parlanmış
Allah bismillah ya Rab
hikmet sensin

sen elemsin
sen kedersin
sen çilesin
kapandım kaldım kapına
dergah sensin

dağ taş ağlar bana
eş dost ağlar bana
yer gök ağlar bana
göz yaşım gökyüzüne
imdat sensin

Ahmet Coşkun

Her yerde aşk var

Her yerde aşk var

mavi masmavi gökyüzü
yeşil gül çiçek yer yüzü
kuşlar kanat çırpıyor
her yerde aşka var
her yerde sevda

tıklım tıklım cadde sokak
fınk atıyor genci yaşlısı bak
eğlenceye akıyor dere ırmak
her yerde aşk var
her yerde sevda

haydi bırak yüreğini suya
haydi dal sende gör bir rüya
dert etmeye gelmez bu dünya
her yerde aşk var
her yerde sevda

el ele bir gül bir gönül
sende kendine bir seven bul
unut her şeyi bir aşka gömül
her yerde aşk var
her yerde sevda

Ahmet Coşkun

Herkes gibiyim

Herkes gibiyim

Hüznümün içinde bir damla
Dolar yüreğim dolar gamla
Geçer dedim kaldı zamanla
Bir sen olsan ah bir sen olsan

Baktım solan güllere camdan
Rüzgâr kar boran eser handan
Çökmüş üste ağır zamandan
Bir ben olsam ah bir ben olsam

Ne ben eski benim ne de sen
Zaman çok değiştirdi bilsen
Güzel rüyalar kâbus görsen
Kimse kimse değil bir bilsen

Acıma anla devr âlemi
Boşa ettik bunca kelamı
Kaç yazar ki versen sela/mı
Can yok herkes canlı cenaze

Ahmet Coşkun

Herkes gitsin yolunca

Herkes gitsin yolunca

Yeşillenmiş bağlar bahçeler
Güzeller sevdiğini seçerler
Gelin olmuş kızlar göçerler
Sevemedim seni doyunca

Sevda beklerim gün boyunca
Gün sararıp akşam olunca
Bahar geçer yaprak solunca
Dert etmem yanım sen olunca

Yârim yolu kestirmeden seç
Eller revan oldu kaldık geç
Çürüdü harmanda kaldı çeç
Şilme gözüme yaş dolunca

Cebimde gülkurusu mendil
Bu kaçınıcı mübarek kandil
Ağzımda kurudu tatlı dil
Artık herkes gitsin yolunca

Ahmet Coşkun

Hesap

Hesap

Yanın narenciye bahçeler
Kıyısı deniz masmavi göğü
Yıldız arası sal salıncağın
Işık hızı kuş uçuşu arzular
Sihrim olsa elim yetmez

Ölüm bi soğuk bi soğuk
Saç tellerin titreyince
Bedene doğru iner üşü

Şu barakayı yıkma üste
Karıncalar dökülür piste
Onlar bir ekmek toplar
Alın terin kalkar tiviste
Yürü göğünde aheste

Araf benim yurdum da
Sen kıl köprüye bi uzan
Hayır hasanetin kazan

Bir akıl yürütmen var
Benim terazim tartmaz
Mizan mizan diye gezen
Ah pimi bıraksan elden
Doğanın kanunu üstün

Ne çok mahşerin var
Sözümü dinle sen gel
Ben gittim geldim evvel

Ahmet Coşkun

Ahmet Coşkun

Hey

Hey

sanma böyle geçip gidecek
hele 'gün ola devran ola'
hey dağları savuran rüzgâr
yorulup vereceksin mola
kimler geldi gitti bu yola
ektik ekinleri harman ola

gün hep doğudan doğacak
gökte hep ay yıldız olacak
dağ yeşerip deniz taşacak
hey evi barkı deviren boran
mevsin dönüp yaz gelecek
gül kokacak bağ bahçeler

oğlanlar çakı çelik çıkacak
kızlar ayna tarak çekecek
harman yeri düğün biçecek
hey güneş örten kara bulut
yer yeşil gök maiye dönecek
dönecek devran dönecek

Ahmet Coşkun

Heybetli dağlar

Heybetli dağlar

Hey hey hey, heybetli dağlar
Göğün yükseğine dayanmış
Öylece mağrur duryorsunuz
Düze burun bükuyorsunuz
Tanrıya en yakın sizmısınız
Havanızdan geçilmez

Hiç mi eğilmez başınız
Bükülmez mi hiç beliniz
Düzlere serilmezsiniz
Nedir bu azım bu azamet
Nedir sizdeki alayi hikmet

Kurda kuşa bakarsınız
Böğrünüzde eşkiya saklarsınız
Garibe açılmaz mı kapınız
Yoksula açılmaz mı sofranız
Haramilerle yatarsınız

Hey hey hey heybetli dağlar
Siz mahşerden muafmısınız
Yoksa çok mu günahsızsınız
Cenneten tapu mu aldınız
Ne dir sizin bu inadınız

Dağlarda delinir toprağı elenir
Siz ferhat görmemişsiniz

Ahmet Coşkun

Hiç hali

Hiç hali

hanı aklıma düşüyorsun ya
bir sıcaklık sarıyor bedenimi
bütün uzuvlarım harektleniyor
ilk önce saçlarım dikenleşiyor
sonra nabız sayım yükseliyor
kırkikindime yağıyorum içre
sonra soğuyorum buzlaşp

sonra çocuklaşıyorum neşeyle
sanki elbebek gülbebek mişim
anlamsızca ara sıra ağlayarak
gülücükler saçıyorum etrafıma
kimse yok boşluğa boşluğuma

yüzüm kızarıyor yeni aşk gibi
kısılıyor gözlerim bir noktada
çağrım yapıyorum iç güdümlerle
bir sureti görmeye çalışarak
göz kapakları ara ara kaparak
gölgeler karışıyor bir birlerine
o yüzü, o resmi, çok eskilerden

yaşımıyor hayalim gözüme
yağmurlar kar etmiyor közüme
söz geçiremiyorum sözüme
külüm köze dönüyor taze
bu bendeki hiç hali

Ahmet Coşkun

Hiç ki

Hiç ki

hiç böyle düşmemiştii gök
hiç yaşam olmamıştı yük
maymun gözü kapadı ilk
ve herkes birbirine hiç ki

Ahmet Coşkun

Hikmet

Hikmet

karınca yol bulup reele erişir
söylesene senin aklın neye erişir
fare duvar deler peynere erişir
söylesene senin aklın neye erişir

kedi köpek sesi duyunca sıvışır
sular buhar olur buluta karışır
damlalar sıza sıza denize kavuşur
söylesene senin aklın neye erişir

horozlar seherle kümeste ötüşür
turnalar mevsim şaşmaz göçüşür
güvercini görse ne güzel öpüşür
söylesene senin aklın neye erişir

çamurdan canlı ürüyor bende
inanmıyorsan başında bekle izle
şu dünyanın varlığını sessizce gözle
söylesene senin aklın neye erişir

halden anlamayan hakka ulaşmaz
kendini bilmeyen bilinene ulaşmaz
bu yol bilge yoldur herkes ulaşmaz
söylesene senin aklın neye erişir

cennet yüreğın en masum köşesi
ordadır yaşam sevinci gönül neşesi
kirlenirse dağılır kırılır yürek şişesi
söylesene senin aklın neye erişir

Ahmet Coşkun

Ahmet Coşkun

Hoptirik

Hoptirik

Karışıp katılırız ulaşım
Bu günlük bir karşılaşma
Sen yinede bana bulaşma
Taze simit sıcak çay alışma
Aman sevme beni istemem

Yanık yanık tütüyorsun
İnciğin cıncığının boncuğun
Tuhaf kokular sürüp
Öyle hava atıyorsun
Aman sevme beni istemem

Ben sana merhaba derim
O kadar ve selam giderim
Şunun şurasında kücücük şehir
Daracık sokak kısacık cadde
Aman sevme beni istemem

Tanışık olmak başa bela
Gülüp eğleniriz dersin ne ala
İllada bir fal açmak hala
Peşimden koşturuyorsun
Aman sevme beni istemem

Ay'ı sev güneşi sev
Dağı ormanı denizi ağaçları sev
Kediyi köpeği kuzuyu sev
Sev bütün canlıları gönülden
Aman sevme beni istemem

Sevgiyi öğren sevgiyi sev
Anlamayı dinlemeyi sabrı sev
Gururu boş ver erdemi sev
Sonra gel beni sev
Aman sevme beni istemem

Ahmet Coşkun

İğdir düzüne vurdum kendimi

Başımı kaldırdım Ağrı gömüt
Su boyu yonca sazlık söğüt
Ana kurban verme bana öğüt
İğdir düzünün başı sonu görünmez

Baktıkça yorar uzaklar gözümü
Sevdiğim hasret görmez yüzümü
Düşmana varıp diyemedim sözümü
İğdir düzünün başı sonu görünmez

Sinek yaylasında adımı anarlar
Mapusluk günlerim ziyan sayarlar
Çıkar gelirim elbet bir gün duyarlar
İğdir düzünün başı sonu görünmez

Vereydi de mevlam taşa can vereydi
Şu İğdir düzünde meydan yiğit göreydi
Düşmanım hışmımdan haddin bileydi
İğdir düzünün başı sonu görünmez

Ahmet Coşkun

Iska

Iska

arada kaydım durdum
ne yer yüzü gördü ne gök yüzü

kalabalık aile coşkusunda çocukluk
yıllara damgasını vuran yoksulluk
açlığında şükür ve tokluk
sürükledi gitti

yarın gül koynu olmadı sığınağım
her zaman dumanlıydı dağlarım
şehir kulağı barınağım

vefası olmadı onca çabanın
kendi çıkarları peşinde dostlarım
yalan içinde kaybolan doğrularım
belki bundandı baş ağrılarım

hayat iska geçti beni iska
el cepte ılık dudakta
takmadım bile

Ahmet Coşkun

İssız ıslık

İssız ıslık

Zaman koydum cezveye
Bir nefesçik bir rahat vermez
Bir günde taşmasa şu kahve
Yine ağzımın tadı kaçacak
Sevende yok sevgilide

Albastı perdeler
Tuhaf mı bizim pencereler
Gece şeffaf gündüz şeffaf
İster saten ister keçe kapla
Karıncalaşan ekran misali
Cin cin cirit atıyor gölgeler
Kan karası gül renginde
Birimizden biri hayalet

Korkuyorum da
Psikiyatrik durumlar var
Gündüz korkusu da bir başka
Arayıp duruyorum kimsecikler yok
Ya arı sürüsü gibi üşüşürlerse başıma

Evdeki saksıları bir bir attım
Önümüz bahar sakar bahçe
Musluklar bozuk prizlerde
Boya badana tutmaz evler
Damlamıyor ama ısınmıyor da
Kim var şu evin içinde sus pus
Kapılar kendinden açılıp kapanır
Ürküyorum gölgemle cebelleş

Tekli ikilik tavla oyunu sıkı
Zarına ince gümüş erittim
Kim atarsa atsın hep düşüş
Bir onun pulunu bir bunun
Topla dur el âlemin çulunu

Ahmet Coşkun

Issızlık

göğüs kafesimde
kol gezer eşkiya sürüsü
başım sevda bağlar kuytuda
atımın terkisinde yaşmaklı sevgili
dağları toz duman geçiyor asi
zalim bey orduları dört nala
bir yandan yürek sevinci
bir yandan korku
küf mağara

sazlarım dudak tellerini
tekrarlanan bir türkü zamanın
derini çıkmazımda aşığım deruni
serhat ellerin bir kara kışı üstüme
tükenmiş erzak kapanmış yollar
çabalarım ulaşmaya ramak
soğuk nefesim toz buza
kendimi yakıyorum
sıcak sıcak

gözlerimde kiristal damlalar
değmiyor tenime şehirli ellerin
düş arası bir yolak eğrilir önüme
şiir oluyor aşk, şair oluyor hayat
ben kaybında başka bir âlem
renkleniyor karanlık ansıza
dans ediyor cemi cümle
bir acaip cenk
karmaşa

issızlık ruhumun derinliklerine
savurgan ömrün cafcacflı seferine
dönüşsüz düşlere haps kahr zindanı
gül demetler belirsiz güzergaha
kuşlar denizi aşalı çok olmuş
yavaştan kıyıya yanaşan sal
ağır ağır sallar kürekleri
bir insan bir aşk
bir ölüm

geceyi boğan yalnızlığıma
yıldız toplayan çocuklar peşine
ay korkusu gün güneşini saklarken
çağlayan derya gürültüsüne karışıp
bir acayip sessizlik sızıyor içeri
varlığın hiçliğinde ki özlem
tanımsız bir hasrete
gözler aralanıyor
keskin keskin

ölüler nasıl çıkar gök yüzüne

dinamitlenmiş bir yarın gizine
mezar üstü bir güvercin kanatlanır
ince beyaz bir tül uçuşur rüzgarda
hayalin hay hayında düşünürken
gömülür sevdalar gülistana
bunca kuşku kurguda
bir parmak bal ağza
sonsuz

Ahmet Coşkun

Işık sevgiye müptela

Işık sevgiye müptela

Bir annenin yüreğinde büyü
Bir çocuk gözünde gülümse
Yakılsa ışıklar karanlık ölse

Bir gülün yaprağını soyarken
Bir gecenin yıldızını sayarken
Bir günün güneşi doğarken

Bir sabahın eri işe koşarken
Bir akşam sofrada otururken
Yatağında uykuyu beklerken

Aşkla sevgiliyi öpüp sarılınca
Çoluk çocukla piknik yapınca
Bir arkadaşla yan yana olunca

Bir düğünde eğlenip halsizlikte
Bir cenaze defninde sessizlikte
Kısa geçen ömür süslenmekte

Gül açacaksa kurşun sık yüreğe

Ahmet Coşkun

Işın

Işın

zemheriydi buz kestim
karları yardım
kardelen açtım
beyaz üstünde maviye çalıp
aşkla kucklaştım
üstümde toprak kokusu karın gözyaşları

tenha bir zamandı gökkuşağının altından geçtim

bulut sarıldım kat kat yağmura demlendim
gökyüzünün dansına heves
boynumda ayın kameri
cebim dolu yıldız
ılık çaldım şafağa güneşi beklerken
beni güneşe gömün

seviştim gül bittim

Ahmet Coşkun

İçim yaraydı

İçim yaraydı

gönül sesim sustu, sustuda canım
takatım ferim yok, kaynamaz kanım
aşkta herkes yolcu, artık ben hanım
sevmedim bir daha, içim karaydı

gül koklayamdım, o gülden sonra
şen günüm olmadı, o günden sonra
mutlu olmuş gitmiş, o benden sonra
sevmedim bir daha, içim yaraydı

elde güller açmış, diken gevenim
benim kendime yok, artık güvenim
ekinsiz harmanım, dönmez düvenim
sevmedim bir daha, içim naraydı

Ahmet Coşkun

İçimde dağ kalır

İçimde dağ kalır

ah şu böğrümü delen dağlar ah
mevsimdir gül çiçek açmazmısın
tutuşmuş içinde deli yangınlar ah
söndürüp külünü savurmazmısın
bir nev bahar vursa yanık yüzüne

güzeller dizilimiş Iğdırın düzüne
Ağrının eteğinden çoban közüne
sevenler girmez mi sevgili gözüne
kavalın türküsüne katılmazmısın
bir çift söz söyler namert yüzüne

bir zamanlar şu yaylada at sürdüm
altın saçlı mavi gözlü bir kız gördüm
güneş görmeye ay kesip ikiye böldüm
içimde mayınlar ayıklayıp sökemezsin
kaç zemheri kırdım gülmeyen yüzüne

efsane içinden çıkıvermiş peri kızları
göklerde arıyor hep o parlak yıldızları
dinermi hiç karaahettin içinde sızıları
yürüsen Iğdır düzünü tüketemezsin
oturup ne dualar saldık gök yüzüne

Ahmet Coşkun

İçimin odaları

içimin odaları

görünce gördüğün görsel sadece
kocaman bir şehir çiçekli bahçe
kaç oda kaç eve konmuyor serçe
güllü pencereden kokum kaçıyor

göze bak renginde kaç gökkuşuğu
her kuşakta kanlı bir devrin çağı
kimine örümcek sarmış kör ağı
karanlıkta kalmış lamba soruyor

ayaklar dempremde ara açmıyor
eller gök yüzünde perde açmıyor
kalmış kar kış ayaz kapın açmıyor
yüz bin yıl yaşlısı ayet okuyor

ağlamak kahkaha içim bunalım
bağışta zor beyi konuk gül hanım
bilmiyorum nedir ne ister canım
neşemin üstüne yaşım doluyor

solumdan siliğim sağdan yaralı
bazen kendim oldum alem kralı
çıplak oldu beden kefen pahalı
kimliğim kayıpta morga yolluyor

Ahmet Coşkun

İlacım şiir

İlacım şiir

bir zamanlar yabandım dağlarda
dal kırıp çiçek kopardım yaylada
başı boş gezip köşe bucak ortada
haddimi halimi bilmeden gezdim
deva oldu şiir sardı azgın yaramı

hatır gönüller kırdım keyfi keyfi
çalıp oynadım hep kendime defi
önüme koymadım hiç bir hedefi
bir başıma ortada bezgin gezdim
deva oldu şiir sardı bezgin yaramı

yüreğim hep çözülmez bilmecede
yıldız düştü başıma kara gecede
şafakla serildi ömüme bir seccade
yanan ateşle âlem sezdim gezdim
deva oldu şiir sardı ezgin yaramı

ruhumu okşadı bir kanatlı melek
uçurdu beni kanatlarında severek
seyr eyledik kainatı ilk kez bilerek
benliğimden sıyrılıp üzgün gezdim
deva oldu şiir sardı kızgın yaramı

Ahmet Coşkun

İlahi sarhoş

İlahi sarhoş

acunu perdeledim cennette daldım
misk -i amber kokar hoş her yanımda
o ne hoş görkemdir meşke bayıldım
seyrinde sarhoşum seçemiyorum

etraf yıldız hüzme yanıpta söner
sazendeler çalar melekler döner
ipekler kuşanmış sevdiğim iner
sunulan dem kevser içemiyorum

görünür cismimiz tülsüz camlarda
oturmuşlar hepsi loş makamlarda
muhabbet açılmış hoş ahkamlarda
zamanın içinden geçemiyorum

Ahmet Coşkun

İnce hastalığım ince

İnce hastalığım ince

Ah be hekim başı kendini yorma
Başka şikâyet var mı diye sorma
Haplan olmuyor tedavin koruma
Beter hastalık durup nüks ediyor

Bi yerim durup öbür yer kanıyor
Yangınım var cayır cayır yanıyor
Titriyorum korkum beden sarıyor
Tam bitiyor diyorum nüks ediyor

Verdin ilaçları renk renk buraya
Hemşire doktorlar girmiş sıraya
Boşa harcaşıp kıymayın paraya
Hastalık değil dert bu nüks ediyor

Bak önce kalbimin ritmi bozuldu
İçtim içtim ciğerlerim köz oldu
Eş dostum kalmadı hepsi toz oldu
Bir serserilik bende nüks ediyor

Belden aşar saçlar gece karası
Gözler bulutsu gökyüzü mavisi
Rüyamda gezip durur ay perisi
Bana musallat oldu nüks ediyor

Divane hayal düşürür yadına
Sevda diyorlarmış bunun adına
Yâre kavuşup ermez muradına
Kuru çöllerde serap nüks ediyor

Ahmet Coşkun

Ahmet Coşkun

İncinme Yar

Yıkılsa dağlar dökülse üstüme
Sormam o zalim feleğe kaştın ne
Açsın dursun yaralar yüreğime
İncinme yar incinirim incitmem

Kışlarım baharı gül aramam ben
Yaraya başka derman aramam ben
İsyân edip bahane aramam ben
İncinme yar incinirim incitmem

Bülbülün konuğu dala küserim
Gülün dibinde dikenler keserim
Kânaşa da elim aşkla süslerim
İncinme yar incinirim incitmem

Karayı bulama beyaz karlara
Karla sarınıp soğumaz bu yara
Aşığın düştüğü ağu efkara
İncinme yar incinirim incitmem

Ahmet Coşkun

İnsan gibi değil insandır

İnsan gibi değil insandır

Her şiir bir insandır
Hadi anlat bana insanları
Nasıl başlayalım işe kurban
Serserisi vardır seken kurşun gibi
Hedefsiz habersiz sıkılır ortalığa
Kendi de kimi vurduğunu bilmez

Küfür bazı vardır haşa huzurdan
Yıkasan temizlenmez kırk sabunla
Enayisi vardır takılır gelir peşine
Kurnazı vardır tetikte bekler hin
Vurmaya fırsat arar birini cin cin
Fiyakalısı vardır şık moda giyimli
Havasından caddeden geçilmez

Efendisi vardır güne değer güzelce
Bilgesi vardır içini yakar sızlatır derince
Sevdalısı vardır alıp götürür güzel yâre
Vatan aşığı vardır can katar her tele
Kendini boyayan vardır her renge
Birde ben bilirimler vardır ki sorma
Konu verirler her meclis boş köşeye
Aslan keserler ejderha çizerler öyle

Şiir akıldan değil yürekten damlamazsa
Biraz eksik bira güdük birazda hasımhane
Tekniği hecesi bilmececi kurmacası bir yana
Bir şey veriyor mu önce ona bakmak gerek
Kulakları çınlasın bir şair dostumun sözüdür
İnsana geleceğe bir şey veriyorsa eğer yaz
Şiir olmazsa hikayedir nesirdir nottur güne
Şen kendini ne sanırsan san kıymeti yoktur
İki satır kimlik karakterini döker ortaya tak

Ahmet Coşkun

İp panoraması

İp panoraması

Şu ipi boynumuzdan çıkaramadık
Ha bu gün çekilecek ha da yarın
Herkesin ipi elinde sap sallıyor
Neden birilerine ipsiz derler ki
Bende ipsiz olmak isterdim yani
Belki daha güzel olurdu hayatım
Evlerin balkonlarına ip çekmişler
Çamaşırları sermişler rengarenk
Adam evlenecek kuyumcuda put
İp getirmiş gelinin parmak ölçüsü
Pratik çözümleri çok bir milletiz

Birde ipim kuşağım meselesi var
Birader ne çok ipe un seren var
Vurdumduymazlığın adı da ipten
Kıyamet kopmuş adam pek rahat
-Ya boş ver abi gel otur iplene

Küfür/ün okkalısı aslında ipten
Biri yeni bir şey mi atar ortaya
Ha o mu aman ha ipini koparmış
Efelenen olur onun ipini çekecem
Hele ipe şanı şöhreti olanlar var
Bağlantısı çok iyi ipten adam alır
Güzelde ipli türkülerimiz vardır
İpin ucu bendedir bir ucu sendedir
Aslında en trajikomik olanda bu
Adam bizim ipimizle bizi boğuyor
Öf ne bu ipe sapa gelmez şeyler

Geçen lokmacıya bir uğradım
Pestilden sucuk şeker yapmışlar
Yalan değil vallahi canım çekti
Elimi attım bir tanesini alayım
İçine ip geçirmişler tiksindim

Herkes kendi ipine dolana dursun
İpin tatlısı çocukların oyununda
Onlar ipe seksek oynar ip atlar
En gelişmiş sahadır bizde ipçilik
Yanında numaralı şişler eşantiyon
Üzülme herkeşe göre de ip var
Yani kolay ucuz sanayii tirikotaj
Sıcak tutar mı kışı çıkarır mı dersin
Valla vardığın emi/ye dayıya bağlı
Kimine para pul servet getirse de
Şu ip olayı bizi de bayağı gerdi

Korkan korkar ipten biz korkmayız
Bu korkusuz olduğumuzdan değil

Elbette biz de canız kanız insanız
Yüreğimiz titremiştir ayaz sabahlarda
-Denizi ipe çeken karayı da çeker ne var

Ha unuttum bir de ip cambazları var
Aklınıza sirk gelebilir onlar emektar
Başka benim bahsettiğim cambazlar
İpiyle kuyuya inilmeyenler bir kenara
Birde ipe sarılmalar kim kimin ipine
Mesela şeyhin ağaların ipine sarılan
Zenginın zevatın ipine sarılanlar var
Bazen öyle sarılmalar olur ki şaşarsın
Kilitlenip kör düğüm olurlar yekpare
Onları birbirinden çöremezsiniz asla
Dünyanın cılkı da çıkar ipi de kopar

Yünü eğirenin tezgahta dokuyanın
Her rengi ilmik ilmik satıp okuyanın
İlmi var ilmi öyle herkes beceremez
Şimdi diyeceksin abi ama taktın ipe
_ Evet bizim ipte çok canlarımız var

Ahmet Coşkun

İstemez

Mevsim bahara koyan gonca gülse
Bülbülü meste koyan gonca gülse
Sevda ateşe koyan gonca gülse
Kadere küskün başka yar istemez

Kismetin yoksa dönmüyorsa vara
Daim tökezleyip düşersen dara
Aldığın sattığın etmezse para
Yokluğu nasiplenmiş var istemez

Yalan dünya şöyle böyle geçecek
Herkes, nasip ayrı alıp içecek
Sevap, günahı da kendi biçecek
Kovanda zehir varsa bal istemez

Ahmet Coşkun

İsterim ki (bir şaire nazire)

İsterim ki (bir şaire nazire)

bulutsa gölge güneşe, dönüşün yağmura yağsın
toprak kokusunu alsın, şu koca orman canlansın
dallarında yeşil yaprak , tomurcuklarım gül açsın
kör tohum çekilsin yerden, isterim ki bolluk olsun

karınca damında güneş, kedinin tabağından yem
yemekte tuz çayında dem, insan yüreğinde erdem
mutluluk şarkılarıyla, depreşsin her dem şu evren
sevdayla yoğrulsun yürek, isterim ki huzur olsun

ve kuşlar göğün dansında, gökkuşağı oluştursun
dağların doruğunda gül, denizler mavi köpürsün
hak dergahımda kutsalım, dünyada ebedi sürsün
memleketim baştan başa, isterim ki âbad olsun

Ahmet Coşkun

İşçi marşı

İşçi marşı

yürüyor işçi ordusu
elleri nasır tabanları şiş
doluyor tersaneler fabrikalar
yayılıyor dükkan mağaza geniş
çalışıyor işçi ordusu

nefesi ekmek buğusu
alın teri kevser
tütüyor bacalar yükseliyor binalar
yükseliyor kazançlar omuzlarda
çalışıyor işçi ordusu

kadını kızı erkeği çocuğu
dolmuş memleketin köşesi bucağı
umudu geleceği aşı ocağı
koymuş emeği bakmaz soğuk sığağa
çalışıyor işçi ordusu

tarımda göcebe misafir
madende cesur korkusuz
fabrikada vardiyalı nefessiz
yurduna sevdalı emsalsiz
yürüyor işçi ordusu

Ahmet Coşkun

bu salgın dönemimde mağdur ve mahsur kalan işçilerimize armağandır- unutulmasınlar diye;

Ahmet Coşkun

İşim gücüm Şükran

evet evet işim gücüm Şükran
tabi hemen dediniz yine mi aşk
bilmem aşk mı başka bir adı var mı
şimdi sabah kalkarım yedirip içiririm
temizler giydirir arabasına bindiririm
saat yedi kırkbeş bakıcı damlar kapıdan
ben çıkar işe giderim
saat akşam altı-on kapıdan içeri girerim
bakıcı çıkar gider

akşam gelirim çayını yemeğini veririm
biraz sohbet hal hatır çoluk çocuk derken
cihazlarını giydiririm üçgeni eline alır
demir-lastik bir giyim kuşamı içinde
robot gibi evin içinde dolanır durur
boydan boya bir duvarı ayna yaptım
adımlarını atabilsin
bedenini görebilsin
ben yokken düşmesin diye

evet evet gün böyle
her gün sabah aynı akşam aynı gün aynı
hesap yaptım bu gün onbeş yıl 5 ay 8 gün
olmuş bu gün sanki dün yada hep böyle
bunca zaman bir kanepede başucunda
a demeden ayaktayım uyur ayık ayaktayım
tam tekmil
bir de şu şairliğim
üstüne tuz biber

maviyi ona kestim denizi üstüne örtü
dikmenin yokuşundan saçları topuklarında
topukları zangır zangır titretirken asfaltları
onun liseli çağları benim asker dönüşüm zamanlar
ben ona ne ömürler biçmişim yüreğimde
bir ömür vermişim çok mu
o benim eşim aşkım sevdam ilkim iklimim
ben onu tanıdım tanıyalı
işim gücüm Şükran

Ah Şükran ah

Ahmet Coşkun

Kaçamadım

Kaçamadım

kaç göç dalgası vurdu serime
sözüm geçmez oldu bak özüme
çeksem gitsem diyorum kaçtır
kaçamadım kaldım çor çölüne
- derman/sızım

kaç yar sevdim kaçak gönlüme
koptu geçti seller sular gölüne
aşka tövbe etsem diyorum kaçtır
kaçamadım bağlandım al perisine
-baht/sızım

kaç ömür verdin bana dünyada
tamamı geçti hülyalı rüyada
kıyıda gemilerim yakılmış kaçtır
kaçamadım asıldım rüzgâr yelesine
- aman/sızım

aman deyim gayrı beni yormayın
gidesim var sakın önde durmayın
durdurdunuz beni bilmem kaçtır
kaçamadım cehennemden cennetine
-günah/sızım

Ahmet Coşkun

Ahmet Coşkun

Kader kitabı

Kader kitabı

insan diye geldim nedir fermanım
bu ne cehennemdir akıyor kanım
feryadım figanım yanar dört yanım
kader kitabından silinmiş adım

ekmeğim ağızımdan çalınmış gider
sevdiğim yurdundan sürülmüş gider
sevenler göğsünden vurulmuş gider
kader kitabından silinmiş adım

zalimler zulmünü sokmuş kitaba
almış ayet cüzü ters düz hitaba
yerim yurdum üste dünya haraba
kader kitabından silinmiş adım

karaahmet kötü dünyaya hakim
hava atıyor bak makamım mevkim
her gün yeniliyor yeni bir tahkim
kader kitabından silinmiş adım

Ahmet Coşkun

Kaderdir çekerim

Kaderdir çekerim

Baharda bulutlar ağlardı
Bekliyordum belki yağardı
Ömür tükendi saç ağardı
Yar koydu ya yarı yollarda

Katlandım sevdanın adına
Hamak diye bindim salına
Kâr etmedi dünya malına
Yar koydu ya yarı yollarda

Deva bulamadım gönlüme
Süslü hayal umutlar güme
Felek oyunun gider gücüme
Yar koydu ya yarı yollarda

Kalmadı gönlümde hevesim
Laldır bu kavga çıkmaz sesim
Sormayın sebep son nefesim
Yar koydu ya yarı yollarda

Ahmet Coşkun

Kadın ve gün

Kadın ve gün

K/okum sevdayı salar yüreklere
Ben gülüm kıymetimi kim anlar
Gül ki yaprağından kan damlar
Kan benden kahır benden akar
Adım verilmiş hava ve toprağa
Küfürler bana yeminler bana
T/aht kurmuşlar göğüs pareme
K/adın bacı eş sevgili ve ana

Cennet serili ayaklarım altında
Cehennem taşırım avuçlarımda
Her gün gül sökölür b/ağrımda
Yağmurlar bana rahmete iner
Topraklar bana ibadet yeşerir
Göğsümde diner her dert bela
Benim üstüme yıkılır aşk sevda
Bana k/esilir dışımdaki her ceza

Bağş edilmiş yıldan günse bana
Bırakın gün güzel doğsun bana
Ben her gün kesilip vurulurken
Kimseler gelmez feryadı figana
Öldürmeyin ölmeyin uğrumda
Avuçlarımdaki ateşi alın yeter
Yaşatın beni sevecen bir canla
Sizi de götürüyüm cennettim/e

Ahmet Coşkun

Kaf dağına gittim

Kaf dağına gittim

Korktum
İsrafil suru dudağa,
Götürürken gördüm
Zangoç ipine sarıldı
Davudî sesler içinde

Çıktım
Kaf dağına gittim
Kafam epey güzeldi
Güzeller çok güzeldi
Burası bir şehri ezeldi

Gördüm
Gül kokusu gül bahçeler
Dansın deminde dönen,
Kanatları pırlanta periler
Kol kola bütün sevenler

Dediler
Buraya çıkan inmez aşığı
Yol mu şaşırđın kalem aşığı
Etrafımı sardı gökkuşığı ışığı
Hizmette döndü hurisi uşığı

Sevdim
Güvercin uçuşunda sabiler
Cümle hakkın safına tabiler
Söylenir şarkı türkü rubailer
Uydum uyudum uyarmayın

Ahmet Coşkun

Kalan

ey sevgili geçmez böyle efkarım
eyleşem gönlümü sefa ü seyran

yansımaz yüzüme hiç ızdırabım
virane harabım dilemem aman

dünümün gölgesi karanlık örtüm
bin kez doğsan güne güneşin yalan

dinmiyor ne etsem amansız çilem
ne kadar yok saysam gönlüme talan

bir nar-ı yar aşkın, bedene sarsam
ne zaman giyinsem kalırım uryan

anmam güzelliğın lütuf istemem
yüreğim bir volkan cennet kavuran

Ahmet Coşkun

Kalana bak

Kalana bak

sen zamana meydan oku
durma fitne fesat doku
çıksın her bir şeyin b.ku
gölgen batır mezar kalır

malın mülkün evin barkın
yağlandıkça dönen çarkın
dilde türkü sırtlan kürkün
pulun geçmez cürüm kalır

neyy yazar olsan bey paşa
soğuk toprak mermer taş
lakap yazsan köşem baş
duan olmaz küfrün kalır

kopar kopar dallarda gül
ötmez artık şeyda bülbül
cennet diyen beklen ödül
kül bulaman ateş kalır

Ahmet Coşkun

Kalbim duracak

Kalbim duracak

Derler ki on bin
Kuş türü var dünyada
Ah kuşlar uçamadım
Bülbülce âşıklığım
Güliden ötürü

Kartal mı en çok güçlüdür
Şahinler mi en çok içli
Kaçınız etçi yırtıcı
Akbabayı silişim
Leşten ötürü

Serçe mi boynu en bükük
Sizin mi başınızda kavuk
Uçmayanınız mı tavuk
Leylek midir en dalkavuk
Turnaya haykırışım
Göçten ötürü

Martının rüyası simit
Güvercin maviye aşık
Haberci kuş akla zarar
Keklik vurmuş sırta dağlar
Anka/ya yanıklığım
Küliden ötürü

Tanrım insana eş mi yarattı
Yarasanın gecesini karartı
Sizde kim yapar ahtı bahtı
Var mı padişahınızın tahtı
Cümlenize selamım
Uçmaktan ötürü

Ahmet Coşkun

Düzenleme NAZAN YINANÇ a aittir- teşekkürlerimle

Ahmet Coşkun

Kalemim sevdaya düşmüyor

Kalemim sevdaya düşmüyor

Gökte yıldız yağar baş göz üstüne
Kalemim sevdaya düşmüyor usta
Yüreğim yangında beden üşüyor
Kalemim sevdaya düşmüyor usta

Düş arası uykum düşüncem hasta
tozluk havadayım gözlerim pusta
Dağılsın dumanlar efkarım sarsta
Kalemim sevdaya düşmüyor usta

Elimde bir al gül dalında bülbül
Sevdası bağrında yanmış kor kül
Karaahmet sarıl vatan tek ödül
Kalemim sevdaya düşmüyor usta

Ahmet Coşkun

Kalkıp gidemem

Kalkıp gidemem

Gözlerinde gezdim devri dünyayı
Allanmış gamzeler ballar damlayı
Bırakmaz bağında gönül salmayı
Yatarım gün akşam kalkıp gidemem

Türlü çiçek kokusuyla esiyor
Sarhoş edip nefesimi kesiyor
Cellat kemendi boynuma asıyor
Yatarım gün akşam kalkıp gidemem

Kaldım sevdanın serin gölgesine
Tutuldun mu sen derdin böylesine
Gönül eziyet etmez kölesine
Yatarım gün akşam kalkıp gidemem

Karaahmet yedi renge büründü
Peşin sıra sürüm sürüm süründü
Bu dünya bitti ötelere göründü
Yatarım gün akşam kalkıp gidemem

Ahmet Coşkun

Kanal sende pay al

Kanal sende pay al

Üretim in arkı çakıldı
para kanal istanbula takıldı
katlar gelir mi Allaha havale
yine bodrolar sokaklarda yakıldı
işçi memur esnaf baka kaldı
cret asgarini altında kaldı

kıyayı kapmış hacı hoca şeyhler
yüksek kulelerde atılacak keyfler

dişim ağrıyor kanal aılacak
damarım tıklalı oda fena olacak
parasız doktor eline almaz bıçak
aşsız emeksiz dumansız nice ocak
istanbula kanal kendinde var ancak
beyler kanal üstüne kanal yapacak

bu senede canım geçmez bu sene
Mahsuni şerifim kismetse gelecek sene

Ahmet Coşkun

Kar yağıyor düşlerime

Kar yağıyor düşlerime

Bakma güzel bakma edalı
Etme deli gönlümü sevdalı
Gönül doğdum doğalı yaralı
Kar yağıyor düşlerime

Kaderimin önü ardı perde
Benle tükenip akma derde
Kanat kırılır kalkmaz yerde
Kim takılsa peşlerime

Yok talihim yoktur şansım
Düşman kasılır kasım kasım
Bırak güzellik sende kalsın
Akıl ermez işlerime

Burda ne hancıym ne yolcu
Kör çöldeyim akbabalar kolcu
Gözyaşını akıtma burcu burcu
Pençe pençe düşlerime

Ahmet Coşkun 17/03/2018 Ankara

Ahmet Coşkun

Kara kutu

Kara kutu

Bütün yeminler döküldü ortaya
Yine de işler girmedi rotaya
Herkes birini getirir oltaya
Kara kutu ötededir efendim

Derim ki kanma her yüze gülene
Kardeş bile bazen harcar biline
İnsan çiğdir hâkim olmaz kendine
Kara kutu ötededir efendim

Yüz aynanın bile yüzünü asar
İnsanoğlu saklar kendini kasar
Bilir de çoğu zaman ama susar
Kara kutu ötededir efendim

Acı sözler acıdan mı bilinmez
Tatlı sözleri baldan mı bilinmez
Yüzde ifade haldan mı bilinmez
Kara kutu ötededir efendim

Bir ömür ölçtüm biçtim anlamadım
İlaç oldum bir damla damlamadım
Karaahmet bir fayda sağlamadım
Kara kutu ötededir efendim

Ahmet Coşkun

Karabasan

Karabasan

ne zaman
bir sızı düşse yüreğime
bir çocuk ağlıyor duvar dibinde
bir lokma alırken ağızıma
üstüme yürüyor akın akın insanlar
boğuluyorum

el kanar
yaralar gelir aklıma
derin kapanmaz kapuk tutmaz yaralar
dervişler gibi aca yatarım
donkişot gibi hayali canavarlara saldırırım
elimi atarım kın benim kılıç başka
boynum gider gelir

savaşıyorum cephesiz
ölüyorum ölüyorum ölüyorum
bütün ölülerin arasında
mavi bir rüzgar esiyor
mavi sular akıyor
ufkun kızılına
erişip

Ahmet Coşkun

Karanın sevdası kara

Adım adım geldim gelme peri
Tuttum aşp geçilmez çeperi
İl il el gezme aslı misali
Bu kıyametin olmaz siperi

Gönül zindanında gülmü açar
Mapus müebbet kalınca naçar
Sevdadan düşüp düşüp içeri
Gözlerin pervane ateş saçar

Saçlarından kara her gün gece
Yüreği ayırır hece hece
Açılır kapanmaz aşk pazarı
Çözülmedi çözülmez bilmece

Dervişi dergağa bağlayan ne
Ateşe ışığı sağlayan ne
Dermanı yok bu yaranın ezel
Görünmez göğümde ağlayan ne

Ahmet Coşkun

Karışık

Karışık

karınca istilasına uğradım, üstelik kış
nasıl çıktınız bu ayazda
sırtımın sıvazlanması neye hayırsa
taşınacak yük mü var
yer altını su bastı

dünden kalan bulaşık yalaşık
musluk az akıyor, üstelik su bulanık
gelde durula, kurula
hoş ampul patlamış, ev karanlık
ev mi, evmi kaldı, döküldü

öndeki bahçede kimse oturmuyor
kimse başını pencereden çıkarmaz
su elektrik nanay, mum seyrettik romantik
akıyor mübarek elle tutuca, pek yapış yapış
nerde mesire günleri, bakal yolu bile azap

çırp çırp çıkmaz kiri pası tozu
ya ben niye devlendim sahi, bu kahramanlık
iyi ki pisküvit var, birde şu elektirik süpürgesi
elimi yüzümü yıkamaya üşeniyom, alıştım
hep diyor yat zıbar, içimden gelmiyor yıkanmak

empati diye bir şey varmış, sempati gibi
hadi canım kim kimi sevmiş, beni sevsinler
ata sözüyle beni kandırıyor, albenisi var
'veren el alan elden üstündür' ne hikmetse
bende mecal yok, sende ecel yok, ölümsüz
az çıkiver üste

Ahmet Coşkun

Kendime

Ben harf toparım
Kelime kaynatırım
Gökkuşağı altında
Renklere asarım
kendimi

Bir marangozhaneyim
Yüreğin ciğerinde
Aşk keser sevda döverim
Ateş tezgahında
Kendime

Gidenin cennetinden
Gelenin cehennemine
Durmadan gider gelirim
Gül eker su taşırım
Bendime

Ahmet Coşkun

Kendimi tutamıyorum

İçinde bir hoşluğun sarhoşum
Bayar beni bu güzeller güzeli
Bırakmışım kendimi içi boşum
Yayar beni bu güzeller güzeli

Sesi zemzemden keskin iç ki
Cennete davetkar bir peri ki
Zamanı tekmiil teslim almış ki
Dağlar beni bu güzeller güzeli

O cennet güzellerinin en hası
Sildi götürdü yüreğimde pası
Ekti yüreğime yaşamak hevesi
Bağlar beni bu güzeller güzeli

Çılgınca kendimi tutamıyorum
Bakıp bakıp ona doyamıyorum
Onsuz geçen an'a bağıyorum
Cayar beni bu güzeller güzeli

Ahmet Coşkun

Kendimle geçinemiyorum

Kendimle geçinemiyorum

Ne zaman kessem kıyısından köşesinden kendimi
Bıçağın en kör tarafı denk gelir

Gerdikçe gerer konuşmak, sonra suratım asılır
Düşerim düşlere, ses kalabalığında
Kuşlar üşüşür didiklemeye

Yazmak konuşma hasretimi biraz gidermek ihtiyacı
Yazma esiri oldum
Bir ses bir söz
Kendimle

Merakım meraklıların merakına hiç benzemez
Sorumda sorularına tabi
Bu güne kadar hiçbir sorumun cevabını alamadım
Hep ben cevap veriyorum
Bir bakıştan fazlası gelmiyor cevabi

Gerçekten bu yerde bu diyarda mı yaşıyorum
Kim buralı kim nereli
Sanırım gözlerim de artık net göremiyor
Ve işitme kaybım da arttı
Bu hal ne hal, bilmiyorum
Bunama gel gitleri

Kendimi testlere soktum bazen şu öz eleştiri dedikleri
Herkesle iyi geçiniyorum sorun sıkıntı yok
Buldum galiba
Ben kendimle geçinemiyorum
Bazen İlyas salman gelir aklıma hababamdan
Oğlum silah mı dayıyorlar ensene yazma
Gül bahçe solar

Gülüyorum
Başka dünyaların insanların hayallerine dalıyorum
Bize benzerler mi acaba
Aynıysa boşuna gezegen arası yolculuğa çıkmayım
Benim kurduğum bir dünya var da
Orda bir ben varım
Kendimle kavga edip duruyorum
Ayıran yok birader

Ahmet Coşkun

Kesme beni

Kesme beni

Ne bu çektiğim benim yardan
Yüreğim kurtulmuyor dardan
Ne anladım yazdan bahardan
Estim rüzgârla kesme beni

Bahçelerin dikenini gülü
Oyalayıp durma bülbülü
Kaldır gül yüzündeki tülü
Ahu gözlerden kesme beni

Sakın ha benden bulma suçu
Olayım ak göğsünde burcu
Gel kalkmadan sevdanın göçü
Baş koydum yola kesme beni

Ahmet Coşkun

Kınamalar

Kınamalar

sustur beni dilim gönül durmuyor
kalbimde yara var kanar dinmiyor
kınar beni eş dost derdim bilmiyor
neyim yokmuş neye ağlar dururum

malın ekmek yemek cayın sığının
hanem çatım sağlam tüter ocağın
uzan keyfim çıkar sana ne uzağın
neyim yoksul fakir söyler dururum

dertmiş bana dünya yarın batacak
senden başka yokmu kulaç atacak
dost mu var düşen kim elin tutacak
neyim hak adaleet sayar dururum

rahat batar sana karaahemet der
dizinde derman yok gözlerinde fer
fedam canım kedim bu yola nefer
neyim sevdasıymış ağlar dururum

Ahmet Coşkun

Kırılsam kırılmaz benim

Kırılsam kırılmaz benim

sihir benim sırda benim
topraktandır benim genim
çelik camdandır bedenim
kırılsam kırılmaz benim

kök salarım kök tutarım
devran sürer çağ yutarım
taş olur taşa taparım
kırılsam kırılmaz benim

ben okur yazar kitaplar
bana hutbede hitaplar
bana tutulur muratlar
kırılsam kırılmaz benim

o cehennem olan benim
o cennette koyan benim
soyanda doyanda benim
kırılsam kırılmaz benim

bendedir varın tüm özü
benim aşk sevdanın közü
ben söylerim güzel sözü
kırılsam kırılmaz benim

Ahmet Coşkun

Kıskanç kovit

Kıskanç kovit

çıkamaz olduk seyrangaha
sağlı sollu ayrıldık güzergaha
bakmaya korkar olduk vallaha
güzellere sırtımızı döner olduk

kaldı gözlerin akışkan rengi
herkesin yüzü başka bir çengi
seçip ayıramaz olduk ahengi
kendi halimize güler oynar olduk

özelminde kaldı el sıcaklığın
hasretle kurudu yanak öpücüğün
yar saklar oldu o nazlı gülücüğün
sevdanın kokusunu alamaz olduk

Ahmet Coşkun

Ki

Ki

Yeni doğdum hayat, yaşım bir sanki
Sanmak bir hayaldir, hüsranım belki
Bitmeyen özlemdir, gönlüm yanar ki
Günü dün yap bana, neler vermem ki

Ahmet Coşkun

Kim vurdu

Çalınmış bizim coğrafyamız
Yedi düvele davul tokmağız
Dönen çark içinde çakmağız
Değişir zabıt tutanak adımız
Değişir hep hasım hısımımız
Kim vursa kim vurdu ya giderim

Beni kırk şekle sokar kırk dağa salar

Gün olmuş ter akıtmışım
Gün gelmiş kan akıtmışım
Gani topraklara ekilmişim
Harmanlara savrulmuşum
Karışmışım kaybolmuşum
Kim vursa kim vurdu ya giderim

Alınmışım makasa düşmüşüm takasa

Kaldırsam bir başımı
Tutar seyyare dağları
Çakal sokak caddeleri
Tekmil ol yılanı çıyanı
İhbarı muhbiri binbiri
Kim vursa kim vurdu ya giderim

Ne cehennem tehlikeyim kendi cennetimde

Dönerim gül karanfil
Bulmam kimseyi kefil
Hinoğlu hin hain sefil
Karıncanın sırtında fil
Sur borusun çal İsrafil
Kim vursa kim vurdu ya giderim

Beyaz düşsem düşüne hortlakla uyanır

Ahmet Coşkun

Kocadım Şu koca Şehirde

Kocadım Şu koca Şehirde

Kaç semt değiştirdim Şu Şehirde
Mahalle dolu insanlar geldi geçti
Yüzleri okurdum sonra kıyafetleri
Ardından sözleri atardım cebime
Gerektiğinde karşı sözü bulmaya

Gecedен yollara çıktım seneler
Sade sessiz gökyüzü ve yıldızlar
Herkes sıcak yatak derin uykuda
Ördeği civcivi yuvada bıraktığım
Ekmek parası kovaladığım günler

Geceleri köpekler bir tuhaf havlar
Ya et kokusu ya insan kokusundan
Bazı ilahi bir gizlilikten bahis dilleri
Sezersin sokak aralarını adımlarken
Hırsız arsız evsiz ava çıkmış yolsuzu

Tanımak öyle kolay değil övünme
İnsan çıkara bağlanmış bukalemun
Ne zaman meleksi kanadı çırpacağı
Ne zaman vampir dişlerini takacağı
Asla ve asla belli olmayan mahlukat

Su gibi aktı gitti ömür debdebede
Farkında bile olmadık devri daimin
Artık eşrafından sayılır olduk semtin
Herkes birbirinin soy seceresine vakıf
Ve okunan salaları isimsiz bilir olduk

Ahmet Coşkun

Kokusu burnumda

Kokusu burnumda

ruhum kavuşmuşken maviye
denizi özlüyorum ayaklarım suda
kanat çırpıyorum bir kör kuyuda

kırlangıç bezgini yollar
güvercinim uçuyor havaya
dolu dizgin hayaller
ayakları parçalanmış derviş heybesinde

kokusu burnumda hanımelinin
bulutlanmış iğde yaprakları yağıyor
hoş bir tütsüleme mevsimin

güzel kızları vardı
şu kırık betonlu sallı caddenin
akşamı boyardı gece
çek şu sandalyeyi bir kahve

Ahmet Coşkun

Kolay kolaydır şairim

Kolay kolaydır şairim

İçince yalaktan yalanmak kolay
Temmuzda terleyip susamak olay
Beleş düğünlerde şenlenip halay
Paldır küldür coşup nara atalı

Kolaya düzmek kolaydır şairim
Düzene düzde bir seni göreyim
Düzensize düzde hakkın vereyim
Öküzün boynuzu dağın çatalı

Perdenin ardı hacivat karagöz
Görünene ne kılavuz ne de göz
Haydi güzellik üstüne bir çift söz
Utkun mu tutuldu dil mi yaralı

Behr eylemez didarı şah dildarım
Hangi maksuduma isyan pınarım
Göğsümde yeşeren gülü kınarım
Koyduk üstü üste dertler sıralı

Oturup karaahmeti yorarlar
Kimim diye ordan burdan sorarlar
Fırsat bulsa dar ağaca yollarlar
Merhamet kurumuş vicdan paralı

Ahmet Coşkun

Konuşamıyom

Konuşamıyom

Yüreğime kilit vurdum konuşamıyom
Gül bana abayı yakmış tutuşamıyom
Boyun eğdim el dilinden sataşamıyom
Hele kurban bir yol bana haber getirin

Kaldım bir başıma deyin yaşayamıyom
Mevsim ağır göçüm alıp taşınamıyom
Dost yarenimde kalmadı danişamıyom
Hele kurban bir yol bana haber getirin

Sazsız sözsüz bu mahşere alişamıyom
Herkes yârini bellemiş karişamıyom
Yürür aşkın kervanları yarişamıyom
Hele kurban bir yol bana haber getirin

Ahmet Coşkun

Kör yalnızlık

Kör yalnızlık

Üstümdeki elbise sıkıyor
Ayaklarım kaynar ateşte
Sıcak ötesi terler basıyor
Çöl hapsinde kumlara
Şavrulmuş gibiyim
Ne kadar yürürsen yürü
Hep aynı yer, izler aynı
Yüzler aynı sözler aynı

Ben kendime yalanım
Bir yalanda sınınanım
Boş bir mide boş kalp
Yeni doğmuş bebe gibi
Şol beşikte sallananım
Yaşım hem ilk hem son
Her zaman hep zamanım
Yok mecalim yok amanım

Hayal içinde bir dünya
Haram içinde bir derya
Dalda düşen ham meyva
Göz damlası bir sevda
Kabus bir yalnızlığım
Karıştığım çok çoklara
Ayrılıp sıyrılıp dökülüp
Bu benim kör yalnızlığım

Ahmet Coşkun

Köylüm

Köylüm

Düzenimiz düzen değil
Boştur ambar boştur ağıl
Hep diyorlar sabret eğil
Gül gülistan var ilerde

Ağa bizim sütü döker
Kurt bizim kuzuyu kapar
Bey bizim çocuğu döver
Bizim ekmek küf kilerde

Kanalı var su gelmiyor
Bini sağsan bir dolmuyor
Terin karşılık vermiyor
Göçü göçüren şehirde

Sarı inek sütü kesti
Sarı öküz dönmez pisti
Çamur çömlek kırık testi
Şesimizi duyan nerde

Ekip biçtiğimiz belli
Kimse uzatmıyor eli
Vergi zamlar kırar beli
Birazda almadan verde

Ahmet Coşkun

Kulaklık

Kulaklık

biri aklımı almış
cayır cayır harcıyor

çarşı pazar geziyorum
renkli kesemin içi bom boş
mağazalara hayran bakıyorum
almasamda güzel şeyler

sarraflar süslü
iki bayram arası koca yıl

biri aklıma veriyor
şeker şerbet hayal hülya
gökyüzü açılıyor bereket

iki doğru bir yalan etmez
gerçek benim çırılçıplak

inansam dalacam içine
hayati memati vız gelir
nara üstüne nara
- düşünce dara
canın kıymet olmuyor

bu akşam keyfsizim
uğramayın

Ahmet Coşkun

Kurban olayım

Kurban olayım

Eğme güzel başın, rabbimin lütfu
Demezmiydın daim, baş göz üstüne
Dertle dertlenme hiç, açar bir ufku
Derde dermanım yok, derman olayım

Baharlar düşün sen, rengarenk gül
Şarkılar söylüyor, omzunda bülbül
Ömrü sundum sana, yeter ki sen gül
Derde dermanım yok, kurban olayım

Ey benim canım can, etme gam figan
Dertte hoştur bazen, haktan armağan
Perde gözde kalksın, herkes büryan
Derde dermanım yok, ferman olayım

Ahmet Coşkun

Kurban olduğum güzel öldürdün beni

Kurban olduğum güzel öldürdün beni

Gülerken güller dökülüyor peşi sıra
Kurban olduğum güzel öldürdün beni
Dilinden dökülüyor yedi diyarın balı
Kurban olduğum güzel öldürdün beni

Hangi yörenin hangi törenin bakışı bu
Isparta uşak mı hangi halının nakışı bu
Fırat Kızılırmak hangi nehirin akışı bu
Kurban olduğum güzel öldürdün beni

Iğdır ovasından mı haran kurağından mı
Konya mı gezdin Mevlana durağından mı
Güzelliğın ülke aştı acem eli ırağından mı
Kurban olduğum güzel öldürdün beni

Hey gidi karaahmet subaşına kurulma
Dağlardan inen kar sularında durulma
Destursuz girip gül bahçesinde vurulma
Kurban olduğum güzel öldürdün beni

Ahmet Coşkun

Kuş kıyameti

Kuş kıyameti

siyah beyaz kuşlar uçuşuyor
burası eskiden kargalıkmiş
sesleri çok bet
buranın güvercinleri
hiç de öyle beyaz özgürlük kokmuyor
nerde o taklacı güvercinler
apak
bunlar obur mu obur sadece yemleniyorlar
ve çok kirliler
süslü kuşlar kuş cennetinde

burası hala kargalık
serçe

Ahmet Coşkun

Kuş olsam

Kuş olsam

Ben bir kuş olmalıydım
Durmadan gezip uçanıdan
Gökler benim olmalıydı sonsuz
Güneş ay yıldız gezegen bulutlar
Ve bütün şehirleri bütün insanları
Canlı cansız her şeyi tanımalıydım
Güzel çirkin ne varsa yeryüzünde

Birçok işte çalıştım durdum
Son durağım memuriyette çakıldım
Masa bana ağır ben masaya sağırım
İnsana yardımım sanırlar menfaatim
Bir saat öğlen çarşığı dolanmak nefes
Yetmiyor bana daralıyor boğuluyorum
Mağaza vitrinleri sokaklar bıktı benden

Tanımayanlar aylak serseri sanır belki
Kelime topluyorum suret biriktiriyorum
Gerçek alıp nakış nakış hayal işliyorum
Geceyi sabaha çıkaramıyorum uğraştan
Sevdalarım var acılı ballanmış petekte
Aalaaddinın cinide yetişemez düşlerime
Hapsoldüğüm küçücük daracık yerimde

Daracığında düşünlenir cümle kelimeler
Aklımın harmanında harfleri yutamıyorum
Ne isterim ben kuş kursağım ucuz esvabım
Gökyüzü benim rengarenk döşeli sarayım
Ah kanatlansam karışsam kuş sürülerine
Vursam kendimi çöllere dağlara vursam
Tutmayın beni bir yerlerde duramıyorum

Ahmet Coşkun

Ahmet Coşkun

Kuşlar

Kuşlar

Derler ki on bin
Kuş türü var dünyada
Ah kuşlar uçamadım
Bülbülce âşıklığım
Gülden ötürü

Kartal mı en güçlüdür
Şahinler mi çok içlidir
Kaçınız etçi yırtıcıdır
Akbabayı silişim
Leşten ötürü

Serçemi en boynu bükük
Sizin de başınızda kavuk
Uçmayanınız mı tavuk
Leylek mi en dalkavuk
Turnaya haykırışım
Göçten ötürü

Martının sadakati simitmiş
Habere varışınız yalanmış
Güvercin özürlüğü çalmış
Keklik vurur sırta dağlar
Anka/ya yanıklığım
Külden ötürü

Tanrım insana eş mi yarattı
Yarasanın gecesini karartı
Sizde kim yapar kime bahtı
Var mı padişahınızın tahtı
Cümlenize selamım
Uçmaktan ötürü

Ahmet Coşkun

Ahmet Coşkun

Kül geceler

Kül geceler

Karanlık suya dök gözlerimi
Yıldıza hasret aya özlemimi
Mehtaba serenat sözlerimi
Arala perdeni ışığı yak geceler

Gözlerimin ferini söndüren
Beni sokaklarda döndüren
İçimde sevda söküp öldüren
Başımda nöbet cellat geceler

Ne zaman sökecek şafağın
Şenlenecek mi gönül bağım
Hangi ellerde örülmüş ağım
Beni yalnızlığa boğan geceler

Gelmedi o gül yüzlü ceylan
Ömrümü ettim yolunda talan
Bir avuç kül ondan geri kalan
Uykuma intihar katan geceler

Ahmet Coşkun

Kül mavi

Kül mavi

bu sabah sakin hava
çıktım yürüyüş yoluna
üç tur beş tur yoruldum erkenden
uzandıım bir çam dibine
ayakkabılarım başıma yastık
daldım gök yüzüne

derin durgun bulanık kül mavi
bulutlar öbek öbek üst üste yığılmış
yeni yağmış yumuşacık kar misali
sanki binlerce kırılmış koyun yunu
mavi kadar durgun kül girisi
pamuk şekeri desem yeri

sabah kahvaltı yapmadan çıktım
vakit epey geçmiş ikindi arası
etrafa çevirdim başımı yeşil mi yeşil
park bentinin kenarları gül sıralı
çamın sıkı gövdesinin arasından
süzdüm yaşını başını

bencileyin yorgun ve eski
hiç esmiyor yeşilin baharın kokusu
nedense burnumda kül kokusu
bir yanım mavi bir yanım ölü
arafta gibiyim ne tarafa düşsem
kül, küllüyen kül

Ahmet Coşkun

Kül olasin dağlar

Sıra sıra dağlar sıralanmış yine
Yollarda kalmışım yol olasin dağlar
Kol kanadım kırık yaralanmış sine
Sevdaya eğilip kul olası dağlar

Yârin gözü yaşlı gurbet ellerinde
Giyinmiş kuşanmış eli bellerinde
Turnalar uçuyor sunalar göllerinde
Mevsim uğramaz çöl olasin dağlar

Oturmuş türküler yakıyor sevdaya
Yârin gül kokusu karışmış havaya
Hasreti çöküyor gözlerim damlaya
Yüreğim yanıyor kül olasin dağlar

Sen ki kurda kuşa bağrını açarsın
Yazların gelende gül çiçek saçarsın
Eğildim önünde bana mı naçarsın
Taş kaya mı bağran kör olasin dağlar

Ahmet Coşkun

Kül olma gel

Dilimde ballanır sevda söylevi
Virane kalmış garip gönül evi
Boşa geçmez bunun ateş alevi
Kül ısıtmaz bedeni, kül olma gel

Derman devası havası hevesi
Cihana yayılmış bülbülün sesi
Gül kurumuş gül açmaz bu da nesi
Kül ısıtmaz bedeni, kül olma gel

Ey canımın canı sevgili yar, yar
Yarenler yarla geçirdi kaç bahar
Yaralı sinemde her gün intihar
Kül ısıtmaz bedeni, kül olma gel

Aslıya özenme kerem değilim
Yanmakta değil vuslata meyilim
Kaçma benden yaban değil ehilim
Kül ısıtmaz bedeni, kül olma gel

Ahmet Coşkun

Küstüm çiçeği

Küstüm çiçeği

Gözler gece gökyüzü içinde ay
Hareler yıldız yıldız yanıp söner
Kararsız kalır pervaneye döner
Bir başkadır havası, küs çiçeğim

En çok çay içince düşer aklıma
Sıcak buğusu perde olur cama
Gölgeler bahtıma yalnızlığıma
Buz olsa da eritir, küs çiçeğim

Süslense sallansa çıksa eyvana
Saçları dalgalansa dört bir yana
Gülse, yaz bahar baş eğip utana
Hayatın ta kendisi, küs çiçeğim

Gönlü varsa abu hayat sevene
Onunla baş edemez her divane
Bakmaz görmez öyle bana bigâne
Eşi benzeri yoktur, küs çiçeğim

Ahmet Coşkun

Küsüm küs

Küsüm küs

En zor zamanlarında sana koştum
Senle güle senle güneşe sevdalandım
Gözlerinde yazları baharları bitirdim
Sende bana ahtını ahvalini getirdin
Doya doya olmasa da gıdım gıdım,
Paylaşıp sürdük meşakkatli hayatı
Sen de bir vefa olmadın yarama
Çekildin, çektin gittin karanlığına
Küsüm sana, küsüm sevgili

Hiç sormadınız perişan halımı
Nerde yaşar nerde uyurgezerim
Nerde çalışırım ne yer ne içerim
Derdim mi var dermanım mı var
Söze sohbeta ihtiyacım mı var
Uzaktan uzağa selam verip geçtiniz
Oysa ne çok beraberliğimiz olmuştu
Ne çok yemiş içmişliğimiz vardı
Küsüm size, küsüm dostlar

Ne varsa çekip aldın elimden
Düzeltemedim eğrilerle belimi
Neye atımsa yandı çektim elimi
Darbe üstüne darbe vurdun da,
Biri iki edelim demedim yetindim
Yetindiğimi de aldın ya elimden
Sevdiği kuluna verirmiş ağır yükü,
Diye diye sevindirip avuttun beni
Küsüm sana, küsüm hayat

Ahmet Coşkun

La felek

La felek

Ulan felek ne istiyorsun benden
Loton toton piyango vuruyor
Terfi rütbeyi kimse bize vermiyor
Çirilçıplak doğduk çıplak yaşıyoruz

Alıyoruz satıyoruz biri iki etmiyor
Maaşa bağladık yine eve yetmiyor
Bir uğursuzluktur baştan gitmiyor
Çirilçıplak doğduk çıplak yaşıyoruz

Harçlık verdiğim bebe atlı arabalı
Köyden düşen fabrikalı marabalı
Herkes olmuş ağa bey para babalı
Çirilçıplak doğduk çıplak yaşıyoruz

Helal helal, diye diye, helak olduk
Ömür geldi geçti güller gibi solduk
Miras bekleyene bolca borç koyduk
Çirilçıplak doğduk çıplak yaşıyoruz

Öbür dünyada hesap soracaklarmış
Beni burda yoran orda yorulacakmış
Benim halim dünyada ne olacakmış
Çirilçıplak doğduk çıplak yaşıyoruz

Şu naçiz bedenim çekilip soğumadan
Nem eksik bende isterim o yağmadan
La ölüp gideceğiz bir öğün doymadan
Çirilçıplak doğduk çıplak yaşıyoruz

Ahmet Coşkun

Laf edene bak

Laf edene bak

o lokmayı önce kendine yuttur
sonra eteğinden taşları döktür
o zaman uğrada bana kök söktür
başında saçta yok yollarım seni

boş beyin sarılmış ipek yorgana
el tarlasında ot doymuyor dana
çayı geçemiyor dalmış ummana
deryada çamura çalarım seni

kata kat giyinik deryayım sanma
yakalandığın çor devasız humma
yanıyorsan söyle çekek tulumba
dalga dalga vurup soyarım seni

kış görmemiş dut vurmuş ayaza
aleme renk verir kendin beyaza
yükseğe uçuyor bak sen şu kaza
desen desen çizer boyarım seni

uzaktan şahlanmak güzeldir belki
hele sen benimle yüz yüze gel ki
aşıklık bedenden taşan bir sel ki
Hızır'dan hızım var sollarım seni

Ahmet Coşkun

Lal bizde

Lal bizde

Dağları süsleriz yedi renge
Hiçbir rengimizde yoktur denge
Bülbülün notasıyla ahenge
Çıkarızda, gül açmaz dal bizde

Övünürüz kendimizle sahte
Sadık olmayızda hiç bir ahte
Emeksiz ibadetsiz cennette
Koşarızda, abdestsiz hal bizde

Allah kitap lafını duyunca
Örnekleriz ay güneş karınca
İş üleşip paylaşmak olunca
Kaçarızda, arısız bal bizde

Adalet karaahmet adalet
Adaletsizlik yıkarmış devlet
Bu çığlıktır adalete davet
Bilirizde, duyanlar lal bizde

Ahmet Coşkun

Lal kapılar

Lal kapılar

Âşık olup gönül verdim nicesine
Çıkamadım dağların şu yücesine
Eremedim gönlümün mertebesine
Bir yarıdır bir yaradır yürek kapısı

Kuşlar yuva yaparmış çalı çöp ile
Kimi aş bulmaz kimi altın küp ile
Toprak has mayadır yok içinde hile
Bir yarıdır bir yaradır ekmek kapısı

Herkesin acısının bir başka rengi
Duymaza duyurmaya çalışma dengi
Bozulmasın düzenin bozuk ahengi
Bir yarıdır bir yaradır çekmek kapısı

Kırk kapı kırk dergâhta ettim sabahı
Çilehanemde sessiz döndüm semahı
Tövbe diyende gördüm ahı tamahı
Bir yarıdır bir yaradır ermek kapısı

Ahmet Coşkun

Le le Canê

Le le Canê

Le le canê dağ kekliğim
Dağ taşımaz şu çektiğim
Kurur yeşermez ektiğim
Yere batsın şu mertliğim

Yayla yanık dağ harlanmış
Her kapıya kelp bağlanmış
Hak etmeze taç sağlanmış
Yere batsın şu mertliğim

Nere baksam kanlar kanar
Lokma ekmek canlar yanar
Barbar çömmüş bala banar
Yere batsın şu mertliğim

Gülüm vardı güldürmedim
Düşmanım var öldürmedim
Yürek ateş söndürmedim
Yere batsın şu mertliğim

Yaksam canı ateş saçsam
Duvar yıksam kapı açsam
Le le canê göçsem kaçsam
Yere batsın şu mertliğim

Ahmet Coşkun

Ahmet Coşkun

Leyla

Leyla

Okulda da hiç leyla diye kız yoktu
Doğrusu bizim sülalede leyla yoktu
Allah hala kim soktu leylayı aklıma
Ne bilim koydum kafama bir kere
Sevgilim olacaksa eğer leyla olsun
Olsun da leyla diye biri yok, yok ki

Öyle aradım durdum deli divane
Tanıştığım her kıza ilk sorum oldu
Af edesiniz adınız mahsuru yoksa
Ya şu koca şehirde şu kadar insan
İnsan bir leyla bulamaz mı bulmadım
Kafam bozuk mu bozuk, bin beş yüz

Akşam daldım meyhaneye çat kapı
Biraz da kurnaz ayağına yatıverdım
İki üç kadeh attıktan sonra garsona
Buruşuk ekşimsi bir sesle seslendim
-Bakarmısınız Leyla burada mı Leyla
Çocuk koşarak yanıma geldi saygıyla
-Sarı Leyla mı abi, evet demiş oldum

Oturdu mu yanıma bir leyla sorma
Allah var leylada leyla bir içim su
Sohbet epey koyulaştırdık derken
Demez mi benim asıl adım Necla
Fırladım kalktım yerimden fişek gibi
Hesap diye bağırmışım herkes şaşkın

Gönül leylasını ne zaman bulacak ki
Leyla diye diye, leyla oldum, ah leyla
Leylaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaa

Ahmet Coşkun

Leyla güzel ama aslı başkadır

Leyla güzel ama aslı başkadır

Baba sen uçuyorsun çift kanat
Yürüdü demeler demek hikâye
Bizde yürümeler tek mil kıt kanat
Kazanç güzel de ter atmak başkadır

Çağ ayna olmuş yol ışık hızında
Temmuz donar gariban ayazında
Gizli değil bal kimin boğazında
Sözler güzeldir gör ki mask başkadır

Biz lokmayı kuruşla toplamaya
Sen dağlarda takıl kayak kaymaya
Şömine başında kebab yapmaya
Leyla güzel ama aslı başkadır

Kardeşiz yoktur ayrı gayrımız can
Söylemek pek hoştur gerisi yalan
Biz helal haram derken sende talan
Hak etmek eyvalla da gasp başkadır

Kanat taksam geçermiyim sıratı
Hangi sevap mekân eder cenneti
Hayal hikmet sardı karaahmetti
Hesap tutmak güzel vermek başkadır

Ahmet Coşkun

Mahsuni

Mahsuni

didinip didiştin, hep ip inceden
istedin özgürlük, gelsin geceden
anlamı söktüdüñ, her bi heceden
bulamamdı cahil, yol, yol Mahsuni

gülistandamısın, kokarmı güller
sazın türkü türkü, çalar mı teller
bıraktığın sözler, söylemez diller
afşin elbistanın, çöl, çöl Mahsuni

zamanın behrinde, açık sinema
çalmıştın sazını, yoksul halkıma
hatırımnda kalmış daldım anı ma
engin denizlere, dol, dol Mahsuni

değişsin dediğin, değişmez oldu
ardın sıra ne çok, gül çiçek soldu
o güzel yurduna, muhannet doldu
çalanı çırpanı, bol, bol Mahsuni

gökte yıldız yıldız, pervane dönen
kıvılcımlar saçıp, şimşekler çeken
dermanı bilmezdi, boynunu büken
ağrıyan tarafım, sol, sol Mahsuni

Ahmet Coşkun

Matrak

Haydi Şimdi içeri
Şimdi gün dışarı
Őırlı dolap kitlice
Ne büyük baŐarı

Dol ay miladına
ęek güneşi üstüne
Hızlan baba hızlan
Tak kuŐkanadına

Deniz köpürmüŐ
Nehir kudurmuş
Sular ęok sabunlu
Apak beyaz olmuş

Biri bir Şey demeli
ęehir zıkkım yemeli
Ölüm açlık bahane
Yok kimsenin emeli

Tut beni ha tut
Gökte kara bulut
Havada damla don
İçine girmez umut

Ahmet Coşkun

Mavi

Mavi

Ben kuş değilim
Kanatsız kuşlarla uçtum
Düştüm

Maviye âşıktım

Yeşilin dalından habersiz
Kırmızıyı tatmadan
Gül renginde

Maviye âşıktım

Yaprak kuruyup dökülünce
Yüzüm sararıp solunca
Sarıyı sezdim

Maviye âşıktım

Siyah kostüm giydim
Hiç çıkartmadım
Asil değildi

Maviye âşıktım

Mazgallar kapanmadan
Göze görünmüyor
Güvercin beyazı

Maviye âşıktım

Mavi bir ateşte
Mavi seviştim
Maviştim

Maviye âşıktım

Gözleri mavi masmavi
Gökyüzünü çalmıştı
Maviydi ecelim

Maviye âşıktım

Ahmet Coşkun

Mavi kuş

Mavi kuş

Đam çürüğü beden titriyor hasta
Önümüz hep perdelendi sis pusta
Umut etmek bir ömre vardı usta
En çok sevgilileri koyduk yasta
Mavi kuş hangi gökyüzünde uçar

Gözlerimden kaçır bir dağ ceylanı
Gezden gözden iradı heyecanı
Gelmedi yaz bahar yayla zamanı
Sevdaya düşen esirgemez canı
Mavi kuş hangi gökyüzünde uçar

Git benim dilimden turnalar uçur
Getir dağlarımdan mevsimsiz geçir
Dost kalmadı düşman halime acır
Kapanmış gökyüzü bulutlar sancır
Mavi kuş hangi gökyüzünde uçar

Düş koyduk döşüne kara toprağın
Hiç üzölme parçalanmasın bağrın
Toprak anadır doğuracak yarın
Bizden sana kalan bu olsun kârın
Mavi kuş hangi gökyüzünde uçar

Ahmet Coşkun

Mavim

Mavim

yanılıtıyor yanılıyorum
şöylesene gözlerin ne mavisi
İran kehribarı gibi geceyi saçıyor
ateş rengini

her renge döne döne
halay çekiyor baş ucumda
yüreğime çift pervane
kelebek uçuşu
şarkılar eşliğinde

suyu saklıyorum denize
maviler çıkıyor üste
asumana ahenkle
seni yansıtan ufka

deniz kızı olma
cenneten huri melek de
aslı da olma karışıp aleve
kem gözler kalksın üstünde
her hangi biri ol benimle

söze gelsin bu gölge
kanıt olsun gerçekliğime
bu hayal sebebiyet ölüme
uyandırma yanımda uyu
renk ol soluk rengime

Ahmet Coşkun

Mazi bana ağlar

Mazi bana ağlar

Gönlüm rüyalara aldanma kanma
Yakıp kendin boş sevdaya kapılma
Giden geri gelmez sakın inanma
Ömrüm sana gül açmaz mevsim geçti

Ateş gibi yakan gözler ıslandı
O al yanak baldudak dünde kaldı
Deli bir sevdandı rüzgârlar aldı
Hasretim özlemim hevesim geçti

Ne aşılacak dağ var ne mor bağlar
Kötü bir kader mazim bana ağlar
Yapa yalnızım her dert bana uğrar
Kaldım bir başıma kervanım geçti

Ahmet Coşkun

Ahmet Coşkun

Medet ya medet

Medet ya medet

Yunus aşkına düşsem o yollara
Mevlana aşkına açılısam kollara
dört kitap içip dökülsem çöllere
ömür kervanım yollarda perişan

dost varamadım gidip o menzile
kopsa kıyamet koparsan zelzele
doldur kevserin sevdami tazele
ömür kervanım yollarda perişan

Eyüp/ün sabrı çatlatır can beden
Yakup hasreti yakıyor can beden
Yunus karnında yaşatır can beden
ömür kervanım yollarda perişan

Âdemi bilip bir âdem/e küsmem
kalkıp Musanın dağına yürümem
Muhammet ağın elimle öremem
ömür kervanım yollarda perişan

yalan dünyada günahlar saklansa
divan dergaha çıkmadan aklansa
medet ya medet hak elin dokunsa
ömür kervanım yollarda perişan

Ahmet Coşkun

Mest oldum

Mest oldum

Gülüşünde gül kokuyor
Gamzesinde bal akıyor
Ah bakışın can yakıyor
Ne güzelsin ne tatlısın

Saçların gül yaprağı mı
Yanak ağız kaymağı mı
Endamın sevda dağı mı
Ne güzelsin ne tatlısın

Ah güzel seninle olsam
Sevdamla sararıp solsam
Ahir ömür aşkla dolsam
Ne güzelsin ne tatlısın

Derde derman ilaç gibi
Konsan başıma taç gibi
Tapsam sana inanç gibi
Ne güzelsin ne tatlısın

Ahmet Coşkun

Mızımak yok

Mızımak yok

çok şey mi istedim ama yaptın ha
canın sağ olsun be diyordun hani
seçtim seçtim aldım sesin etme ha
surat murat senin yüz benim olsun

çemkirme öf pofü kalmasın dilde
renk koku tap taze solmasın gülde
ak pak mendil olsan sallansın elde
hüzün hazan senin yaz benim olsun

yok kıymeti harbi mal mul servetin
aşk meşk bana yeter deyip direttin
hesap kitap yapmam söyle niyetin
kavil karar senin söz benim olsun

çömertliğin akar aşkta çok bolsun
aç göğsünü bussem üst üste konsun
sevdadan boğulsun ağız dil donsun
haram günah senin haz benim olsun

sen dedin ben uydum mızıma sakın
kalk aynadan bakın, bakın ha bakın
ne taraftan baksan hak bana yakın
kaza kalan senin farz benim olsun

Ahmet Coşkun

Mim

Mim

saçlarımdan kördüğüm b'ağlı
ağzımda kef
her seferinde yüküm inci sedef
ç'alınır def

âlemler g'eziyorum kendi âlemimde
mim mimlenmişim
ceplerimde ezberlenmiş cüzler dökülüyor
göz bebeğimde ki lam'dan lanse
suskun denizin dibi
kıyıya vuran çiçekler

Elifini arayan elif'im
gün ışığında karanlık bir örtü
cehennemde közlenen ateş
cennette gül
adlara b'ağlanmış göbekbağım
sırtımda eski çağ seyisin kamçı izleri

g'özümde
bir alaca karanlık kuşağı
kar yumağı yuvarlanmalarım
rüzgarla savuşup

Ahmet Coşkun

Muhtacım

Muhtacım

Zaman beni amansız bıraktı
Hiçbir emrine direncim yok
Şimdi tamda senin zamanın
Gel,dile benden ne dilersen
Ağrıdan kar getireyim
Bağdattan hurma

Kokun burnumda
Hayalin gözlerimde
Perde perde inip çıkarken
Düşüver gökten zembille
Düş ol, gerçeğimin ortasına
Mutlu et beni

Yüzyıllık mahkum gibiyim
Hasretim bir parça gökyüzüne
Ilık ılık nefesin essin yanaklarıma
Ellerin, ellerin sarsın özlemimi
Katık ol ilaç ol su ol
Açlık ve susuzluğuma

Ahmet Coşkun

Muhtar efendi

Muhtar efendi

Atasözlerine atlayıp geldin ya
Kol kırılınca yen parçalanıyor
İyi tutuyorsun ipin ucunu da
Samanlık tutuşursa köy yanar
Dip dibe evler muhtar efendi

Ölç bir direk direnci diğerince
Dam çökünce duvar dayanmaz
At sırtında gidene yol yormaz
Yayalara soracaksın çakılı taşı
Sarptır geçiyolu muhtar efendi

Encümenin azan eminle dayın
Korucu bekçin eniştenle kayın
Devletten çıkartırsın ceza tayın
Sonradan çıkmaz mı karakoyun
Eşraftan hazinen muhtar efendi

Kasada kuruşu insanda duruşu
Söz söyleyenin sözünü çalarsın
Kim bilir kimlere davul çalarsın
Sihir kerametın çıplağı çullarsın
Çan çalıyor çanlar muhtar efendi

Adalet kalkalı yaşanan kıyamet
Fırat kıyısındaki koyunlar iskelet
Suale menkul sarmayan hikmet
Bulamadık içinde farz ile sünnet
Kimedir bu minnet muhtar efendi

Ahmet Coşkun

Ahmet Coşkun

Musallat

Musallat

Öldürüp öldürüp
Her gün karşında görmekten usandın demi
Beni
Kaç kez pılımı pırtımı toplayıp gittim bilsen
O gitmeler hep gel geldi belki

Sen hep temizlik yaptın kırıntıları toplaya toplaya
Darılma ama çok titizsin sende
Oysa ben dağınıklığı ne çok severdim
Havayı koklayan ıslığımla
Ah sen beni cennet bağda sanırdın
Senin kovduğunu ben çağırıyordum
En çok da senin adına

Adın dedim de en sevdiğim kelime
Ama sen ona bir ek yaparak çağırmamı isterdin
Ben serserinin tekiyim hiç beyefendi olmadım ki
Böyle dobra içinden geldiği gibi
Uzun lafı kısası ben yalnız seni değil
Hayatı da böyle sevdim
Ama senle daha da bir güzelleşirdi

Ne yapıyorsun şimdi deterjancıda mı çalışıyorsun
Günde öyle temiz öyle berrak
Ben ölmekten korkmam ki
Şöyle bir dolaşsak diyorum akşam üstü
Sen yine öldür ben yine dirilirim
Olur mu

Ahmet Coşkun

Ahmet Coşkun

Mutluluk

Mutluluk

Mutluluk avularınızdaki sıcaklıktır
Birbirinizin elini tutun ki, soğumasın

Ahmet Coşkun

Mutluluk benim neyime

Bülbül olup konsam şu gül dalına
Gül solar, gülistan, hazana döner
Bir kara bahtı yazmış Mevla bana
Hasretim, özlemim, hüsrana döner

Gönül perişan şu sevda çarkında
Herkes bağ bostan sular arkında
Perişan halimin herkes farkında
Çoğalır dertlerim ummana döner

Gönül yanar söner külünde açar
Gül gül dolaşsa da gülünde açar
Gönül düşüren gül zemheri açar
Zemheride gülüm figana döner

Karaahmet, ömür, kader kurbanı
Narı cehennemde tüter dumanı
Çok çileler çekmiş cennet mekânı
Diyenler olsa da, pişmana döner

Ahmet Coşkun

Mutsuzluğumu gör

Kabuğu soyulmuş ağacım
Dikenler arasında gülsüz
Güz rüzgırları eşliğindeyim
Uşuyorum yalnız yapraksız
Sirtim baharlara dönük

Bulut sessizliği sarmış havayı
Sis burumuş kaplamış ovayı
Beyazlara bürünmüş dağlar
Eli böğründe hüzünlü yaşlı
Göğün boşluğuna dökölüp

Buz tutmuş içimde nehirler
Kalp atışlarımda ince bir sızı
Göz bebeğimde sonsuzluk izi
Taşıp taşıp giden ahlı kahırlar
Bendeki mutsuzluğu anlasana

Kabristana gülsüz girilmez
Düşün ölüye dua esirgenmez
Say ki duana muhtacım şimdi
Ellerin aç yukarı sonra kavuştı
Güvercinlerle uçtuğumu gör

Ahmet Coşkun

Nafile

Nafile

Yakınca alevime rüzgâr katma
Biraz duman birazda bulut eyle
Şimşegine ey valla yağmurla gel
Bir nefes serinlet garip bağrımı

Şu kuru orman ne yangınlar gördü
Gözyaşı döktü üstüne gökyüzü
Canlar verdi canlanmadı can özü
Kimseler dindiremedi kalp ağrımı

Çektiğimiz cahil yüküdür kalkmaz
Dökeriz şeker balı akamaz tatmaz
Yatar karanlıkta bir lamba yakmaz
Sustum sustum, geri aldım çağrımı

Ahmet Coşkun

Nankörlük

Nankörlük

şimdi ne yapayım, toparlan da gel
ne zaman dağıldım, yalan, söylesem
ya ben miyim suçlu, hep çırpı çengel
yikanmış kaşksın, sanki, söylesem

imza sirkülerim, defterde kalsın
ne hükmü var sanki, sözlü kanıtın
belki de inkardır, demek yanıtın
iyi gün kötü gün, ne iş söylesem

yarısını aşmak, mı, yarımından taşmak
sevmek bir ikilik, tek kalsam şaşmak
yemin kimi çarpar, yara kaşmak
kurmali kurmaca, boş iş söylesem

mutluluk bir resimdir, canlı çizilmez
yemin bir boş laftır, boğaz dizilmez
kim demiş çek git sen, kalan ezilmez
aşk canı çeker de, sevda söylesem

Ahmet Coşkun

Nar ı yar ıı

Yürek kar soğu
İnce ince buz tutar
Kırılır cam kırığı olur
Kana karışır akar jilet keskinliği
Saç telinden ayak tırnaklarına kadar
Kazır bedeni deler deşer bağırtır

Bedenden can çırpınır dayanır gırtlığa
Terki diyara dörtnala tam tekmil amade
Akıl denen şey kararsız gidip gelmelerde
Aşk eski günlerden bir gülümseme alaycı
Solunu esir ve de teslim almış cehennem

Kanat çırpar yüksek mavilerde alıcı kuşlar
Teskere yok terhis imkânsız izinler kaldırılmış
Silahsız talimsiz teçhizatsız savaşın ortasında
Kelebek ne dönersin ne uçarsın ışık değil ateş

Bir gül solar bahçenin en karanlık köşesinde
Bir fidan dikilmiş kuru çorak torağa soyulmuş
Gündüz çekilmiş sişte ayazlar gecede üşümüş
Canın canavarlaştığı ruhun şeytana teslimiyeti
Bir sevdayı kıyamet ki silip süpürmüş her şeyi
Aman aman, aman döküldüm narı harmandayım

Ahmet Coşkun

Nar ı yar IV

Gözlerin bir nehir baktıkça içime akar

Yüzün bozkır toprağı kadar kuru benli
Saçını her boynundan öteleyişin
Cennet kokusu
Güvercinler uçuyor uzak bir ormana
Yeşilin kokusu bahar ısığında büyü

Sevda nasıl bir şey
Bir şey var sende beni alıp götürüyor
Ve/ bir şey var seni alıp getiriyor
Uzak memleketlerde uçuşan yabani kuşlar
Göç mevsimidir bu

“Aşkta ve savaşta her şey mubah”

Gün aşar yaylaların ovaların üstünden
Gece basar şehri ışık kuşağına gömülür
Gezici kafestir gönül sevda içinde ölür
İki söz bekler seni şafakla üstüne yürür
Ellerin gül kokar ellerin hayat ellerin sevgi

Korkma ve sadece gülümse dünya büyür

Ahmet Coşkun

Nar-ı yar

Ellerin gül serpiyor ey gülden gül
Gül saçıyor gülüşlerin ölür bülbül
Şelvi boylu mor menekşe sümbül
Ürkek narin güzel kırılmasın gönül

Yüzer su üstünde ince buz olursun
Ne kadar parlak ne kadar duru'sun
İnci güzelliğinde cevahir durur'sun
Elmasta keskin kehribar gözlüsün

Ateşi aşkı yakan ne ben ne sensin
Bırak elalemler bildiğin ezberlesin
Kesilecek yollar kesilir kesemezsin
Ateşlerde demlenir sevdalar bilesin

Ahmet Coşkun

Nasıl olacak abi

Nasıl olacak abi

Solcuyu eleştiremiyorsun
Vay sömürücü faşist diyor
Sağcıyı eleştiremiyorsun
Vatan haini komünist diyor
Dinciye eleştiremiyorsun
Dinsiz imansız münafık diyor

Herkesin yaptığı kendine güzel
Bu kavga sürüp duruyor ezel
Kimisi ne oradan ne buradan
Atıyor uçsuz bucaksız gazel
Söylesene nasıl olacak abi
Kim gelip belimizi düzelterek

Hırsız suçüstü yakalıyorsun
Vallahi baktım almayacaktım
Namussuzu iş üstüne görüyon
Abi valla anladığın gibi değil
Bu nasıl şey etiğimin şeyi ya
Tutup açığa çıkaramıyoruz

Ortalık renk cümbüşü valla
Kimse rengini belli etmiyor
Herkes kendince bukalemun
Herkes kendince gökkuşağı
Her gün yağmur yağıyor da
Kimse altından geçmiyor

Nasıl olacak abi

Ahmet Coşkun

Naz ediyor nazlı yâr

Naz ediyor nazlı yâr

Başımda aşkım efkârım
Bilsen dünyayı yakarım
Yapma ben kime bakarım
Naz ediyor nazlı yârım

Sana açar tüm güllerim
Sende biter tüm günlerim
Seni söyler hep dilerim
Naz ediyor nazlı yârım

Elbet sevmek sakınmaktır
Yârin zülfüne dokunmaktır
Hasret özlem yakınmaktır
Naz ediyor nazlı yârım

Ben şairim sevdabazım
Kışlar ortasında yazım
Senin sevdandan enkazım
Naz ediyor nazlı yârım

Ahmet Coşkun

Ne dilerseñ haktan dile

Ne dilerseñ haktan dile

kapanmaz kanıyor gönül yareler
bu yareler kangren ciğer pareler
bulunmaz hekimde buna çareler
derviş dergahında ağlayıp durma

ocaklar yatırlar gezme boş hane
muska falda deva yok boş anane
hüküm haktan gelir kullar bahane
çaresizden çare bekleyip durma

bir gül gülümsese mutlu sanırsın
cevheri cümbüşü yalan kanarsın
dünya fani denmiş boşa yanarsın
karanlıkta ışık arayıp durma

ne dilerseñ haktan dile be gönül
mürşidin hürşidi gönülde gönül
mevlanın yazdığı hoştur be gönül
kahredip kendini dağlayıp durma

Ahmet Coşkun

Ne fayda

Ne fayda

içimde yaraya baksan, irin kök salmış göz gözler
meydan okusam ecele, bir melek kapımı gözler
ne fayda gülüm ne fayda, vuslata ermiyor gözler
bir tek ben ağlardım, bir ben, bir aşık deli divane

sen benim olasın diye, nice yalvardım yakardım
yar gönlün gönlümde olsa, cihan alemi yakardım
bir tek ben ağlardım, bir ben, bir aşık deli divane

ağlamak seni getirse, haydi bulut hapse derdim
güneşin bekçisi olur, ah zamana ferman derdim
çaktırmazdım tek şimşeği, içimden ateşi derdim
bir tek ben ağlardım, bir ben, bir aşık deli divane

gamı gazeli hazanı, saklayan duman dağlardım
güller gülistanda açar, ben ciğerimi dağlardım
bir tek ben ağlardım, bir ben, bir aşık deli divane

Ahmet Coşkun

Ne gelir elden

Ne gelir elden

neyleyim canım ben bu sevdayı
lokman tabibi var gidemedim
ey edemedim ah ben bu yarayı
eğdim boynumu aman diledim

yazılıyormuş kader ezelden
gönül kul olmuş geçmiyor güzelden
bağlandı el kolum ne gelir elden
eğdim boynumu aman diledim

oy kadir Mevla garipler gülmez
yare doymayan yanarda sönmez
benim derdimi kimseler bilmez
eğdim boynumu aman diledim

ne köşk saraylar yanmış küllenmiş
kalk sevdiğim kalk bağlar güllenmiş
ruh terk etmeden kimse ölmezmiş
eğdim boynumu aman diledim

Ahmet Coşkun

Ne halsin

Ne halsin

Örmüş saçlarını bükle bükle
Bağ bağ etmiş başın üstüne
Soyunmuş boyun ördek gibi
Susuz yüzüyor su kenarında
Rüzgârmısın selmısın ne halsin

Ne o yanaklar pembe mor
Işık süzgecinden dolaşır kor
Dudaklarından aşağı dökülüp
Gülücük deryasından taşıyor
Güneşmısın yıldızmısın ne halsin

Kolların sallandıkça ak ellerin
Raks eder her adımda bellerin
Açma ağzını dökülür balların
Bu ne naz bu ne incelik güzelim
Kazamısın belamısın ne halsin

Karaahmet güzeller hastası
Onunda yaşlanmak tek hatası
Kör olasıca şu gönül batası
Hangi dağın hangi bağın gülü
Gerçekmısın hayalmısın ne halsin

Ahmet Coşkun

Ne olur güzel benden geçme

Ne olur güzel benden geçme

Sözlerim acıdır seni açmaz
Soldu bağımnda güller açmaz
Gönül kapımı kimse açmaz
Ne olur güzel benden geçme

Gönül başka güle varmaz
Oldu deli divane kanmaz
Elim kalem tutup yazmaz
Ne olur güzel benden geçme

Geçip gitme buradan havalı
Bu gönül sana yanık sevdalı
Çekilmez bu aşkın ahı vebalı
Ne olur güzel benden geçme

Karahmet sevdalara doymaz
Aşkın şerbetinden içer aymaz
Yaramı başka kimseler sarmaz
Ne olur güzel benden geçme

Ahmet Coşkun

Ne sandın

Ne sandın

baharda açıyor göncalar güller
eriyor karlarım dağlarda seller
konuyor dallara şeyda bülbüler
sevda zamanına aymazmı sandın

gönlüne bir sevda koyup taşıyan
canından can sanıp onla yaşıyan
hayal etmez mi hiç sıcacık aşıyan
vuslatın vakitne varmazmı sandın

bu eller ezelden böyle olmazdı
seherde açardı güller solmazdı
sevdaya düşeni naçar kalmazdı
aşkın ateşinde yanmazmı sandın

hele karaahmet hele sevdaya
durmuyor yerinde baş kor belaya
lakabım karadan bahtım karaya
bir gün ak günlerim olmazmı sandın

Ahmet Coşkun

Ne söylesem taşa beyler

Ne söylesem taşa beyler

Baka baka gözden oldum
Dil tüylendi sözden oldum
Utandım ben yüzden oldum
Ne söylesem boşa beyler

Dost ilinde gezdim durdum
Gül çiçektir benim yurdum
Dağ başında kuşum kurdum
Ne söylesem hoş beyler

Umut olsun bu gün yarın
Dürüslüktür benim kârın
Urbadan geç dosta sarın
Ne söylesem coşa beyler

Karaahmet nerde yârin
Dergâh divan gezin arın
Kalmasın üstünde kirin
Ne söylesem taşa beyler

Ahmet Coşkun

Ahmet Coşkun

Ne zaman geleceksin

Ne zaman geleceksin

dağlarda kar eridi sönmedi yürek koru
bağlar güle bezenmiş dağların açtı moru
ey güzeller güzelli gözümün kutsal nuru
seninle çiçeklenip güzele karıştım ben

hasretinden yetmez mi acılar giyindiğim
uğrunda her gelene bükülüp eğildiğim
kandiller gibi yanıp mum gibi eridiğim
mevsimler güze döndü gazele karıştım ben

Ahmet Coşkun

Nefessizim

Sırını ver koca dağlar
Ey her bahar çoşan sular
Soldu bağım gl goncalar
Benim sevdam niye kalsın

Yağmur boran kara kışım
Bir yuvasız yalnız kuşum
Haram oldu sevda düşüm
Benim sevdam niye kalsın

Çare olmaz aşk gönlüme
Çıkar yollar koy önüme
Gl gülücük yok günüme
Benim sevdam niye kalsın

Ömür harap şu ummanda
Can nefesiz hal yamanda
Tkendim şu zor zamanda
Benim sevdam niye kalsın

Karaahmet kalk bir sefer
Aç yelkeni çık son sefer
Herkes aşka kle nefer
Benim sevdam niye kalsın

Ahmet Coşkun

Negatif

Negatif

nükte ile kapattı
hevesim kitlendi
söz sıkıştı dış arama
rengime verdi alev
hiç bu kadar allanmamıştım

ukte içimde ki sevda
bir bardak serpmek ateşe
küllenen acı duman tütüdü
söz bazen kılıç kırar
süngü düşer belden

zavallı dünya
nasılda poh pohta
devasa alet edevat icat
üst kullanıcılar
akıl takımı

sevda türküleri var
birde puşt pazarları
sevdasız kerevet
imansız ibadet
tanrısal ihanet

dünya tek içimlik sigara
uçar duman zehir kalır

Ahmet Coşkun

Nerde yârim turnalar

Nerde yârim turnalar

Yok mu aranızda benim kınalım
Katar katar ötüp gelen turnalar
Baka kaldım yine gelmez yaralım
Aşk sevdıyla kanat açan turnalar

türkü türkü coşup şişer yutağı
Uçup yüksek dalda kurar otağı
Gül çiçekle besler yavru yatağı
Sevdayı hasrete salan turnalar

Yârin yana alan gökte süzülür
Yakar türküsünü katar düzülür
Yürek yara kanar kime küsülür
Gelsin bana yari bulan turnalar

Ƙaraahmet geçmez gönül yarası
Ömür geçer geçmez gönül yarası
Huma kuşu geçmez gönül yarası
göz yaşımı görüp göçen turnalar

Ahmet Coşkun

Nere gideyim

Nere gideyim

Bir ben kaldım sessiz inimde
Herkes köşk sarayını süsledi
Acı zehrin tadı kalmış dilimde
Yazan şarkı türküyü besteledi
Sular gibi gül ağacını besledi
Yol bulamadım nere gideyim

Güzeller yürür cadde boyunda
Birbirinden nazlı güzel cilveli
Yârini bulan sevdanın yolunda
Oynar düğün dernek toyunda
Ben kalmışım elleri koynunda
Yar bulamadım nere gideyim

Gökte uçan allı telli turnalar
Yârine mektup salan sunalar
Gülün dalında bülbül olanlar
Hasretinden sararıp solanlar
Sevda beşiğinde sallananlar
Dal bulamadım nere gideyim

Yâre giden yollarım kapandı
Hançer gibi sineme saplandı
Benimkisi ömür değil talandı
Gördüğüm yaşadığım yalandı
Karaahmette avcıydı avlandı
Kâr bulamadım nere gideyim

Ahmet Coşkun

Nevbahar

Nevbahar

Buğusu çekiliyor toprağın
Yeşilin ucu filizlenmiş yerde
Dalların düğümleri göğermiş
Ak bulutlar akıyor dağ arası
Mavi en mavi sadeliğinde
El açsan avucuna dolacak
Baharın kokusu tütmüş
Yeryüzü şenleniyor

Bir neşe var insanda
Kışlıklar atılmış üstten
Yüzler gül gülücük güzel
Adımlar hızlı hızlı atılıyor
Umut var her nefes alışta
Kadınlar bir başka güzel
Erkekler daha güçlü
Çocuklar pür neşe

Memleket bir hoş
Sevda olmuş akıyorlar
Sokaklarda caddelerde
Dağlar mor ovalar yeşil
Gökkuşuğu çekmiş halayı
Şarkı türkü çığlık çığığa
Her şey çok güzel olacak
Yarınlar korkusuz kaygısız

Ahmet Coşkun

Ahmet Coşkun

Neyim var ki başka

açma deli gönül,aşk ile aramı
çektiğim acımdır, savarım sıramı
dem vurup devirme, kanatıp yaramı
yaradanım yarım, neyim var ki başka

sarhoş olan sensin, halı perişanım
göz açtım ağlarım, katredir nişanım
sevdaya yürüdüm, kim olur düşmanım
yaradanım yarım, neyim var ki başka

sun şerbetin meyin, sözü bal eyleyim
sende varsa neyim, senle pay eyleyim
dert derde devadır,dert deva eyleyim
yaradanım yarım, neyim var ki başka

piştim gül ateşte, gül içimde hardır
kavrulur kavuşmaz, gelmeyen bahardır
karaahmet dönmez, dönmek intihardır
yaradanım yarım, neyim var ki başka

Ahmet Coşkun

Neyine heves edeyim

Neyine heves edeyim

Yalan dünya sende gözüm açalı
Ağı/dur nasibim balların nerde
Köşe bucak kötülükten kaçalı
Sarıp koruyacak kolların nerde

Kısmet ile gelir kullar dünyaya
Herkesin nasibi ayrıymış güya
Hasretim hayalim gördüğüm rüya
Kismetten kesilmiş kulların nerde

Gezemedim şu dağların morunda
Meczip edip dolandırdın torunda
Süründürdün çorağında çorunda
Rengârenk gül açan dalların nerde

Kurusan su taşımam devranına
Şerçeyi kondurtmazsın harmanına
Ölsem de boyun eğmem fermanına
Cennette uzanan yolların nerde

Ahmet Coşkun

Nur'a

Liseli aşıklar geçerdi yoldan
Sen saklanırdın apartman aralarına
'Kızımın yaşaması gerekenleri yaşıyorum'
Derdin
Pembeleşen yüzünde kırpılırdı gözlerin
Ben sarılırdım usul usul
Sen 'apartmanlardan bakan olur' derdin
Mesafe kordon araya
Ne bahardı hatırla
Kaçınıcı
Sen sesimde ben gözlerinde ölürdüm
Tekrarlanan şiir mısralarında
Sonra
Bir filim sahnesinde bir andan bahs ederdin
Sorardın bana
Görmedin mi
En çok seninle sinemayı sevmiştim
Sessice kalırdın bana
Sen ölürdün ben doğardım
Ben ölürdüm sen yağardın
Karıştırdık toprağa
Gözümüz açardık bir ilk bahara
Kuşun kanadında
Ne kadar güzeldi gökyüzü
Hatırla

Ahmet Coşkun

O an ölürüm

O an ölürüm

gün güzel geçer bana
al yanağından bir makas alınca
arap atlar koşar önümden
dökülür üstüme kaysı çiçekleri
gül kokusu serpilir nefsim
ölümü öyle zor belleme
o an ölürüm

koşarak geldiğinde durak başında
kolların açıla açıla tatlı gülümsemeye
sıkı sıkı sarılınca boynumdan belime
kanatlarım göğe değer habersizce
bütün renkler dans eder çevremde
elden ayaktan kesilirim
öyle bir hoş olurum
o an ölürüm

Ahmet Coşkun

O güzel

O güzel

O güzel bir hoş ediyor havayı
Kuş olur gönül dolaşır semayı
Sevda dergâhında çeker halayı
O güzelin peşinde sarhoş gönül

Bülbül olup şakıyınca dalında
Dayanılmaz eda nazlar halında
Sarılınca cennet eder bağında
O güzelin peşinde sarhoş gönül

Yaz düşüyor hazanıma kışıma
İlkbaharda taylar gibi koşuma
Yalan değil çok gidiyor hoşuma
O güzelin peşinde sarhoş gönül

Karaahmet dağların karı buzu
Sütten kesilmemiş anasız kuzu
Yokuşu kırmış geçemiyor düzü
O güzelin peşinde sarhoş gönül

Ahmet Coşkune

Ahmet Coşkun

O sevgili kadın anadır

O sevgili kadın anadır

Hayat hep tatlı değil az acıdır
Sevgi bütün dertlerin ilacıdır
Yârden yüksünmek olur mu hiç
Madem sevdik başımızın tacıdır

Hem ana hem bacı he sevgilidir
Ardımızda bir koruyan bekçidir
Her zaman önümüzde bir elçidir
Madem sevdik başımızın tacıdır

Gülistanda güneştir gül çiçektir
Bütün çiçekleri süsleyen renktir
O ki nice koç yiğitlere denktir
Madem sevdik başımızın tacıdır

Sene hafta yıl karınca misali
Sevgiyi yoğurur o aşk timsali
O dur seni saracak tek vefalı
Madem sevdik başımızın tacıdır

Ahmet Coşkun

Ahmet Coşkun

Okusbokus

çıkar iki eklen bir dörtlen topla
istediğin kadar sen zıpla hopla
bu sirkte k/ovarlar adamı copla
canbaz sihirbazı ve düzenbazı

saf cııldak eğri lakin eksik yok
aklını almazlar sok cebine sok
aç mı var arama sakın âlem tok
hillebazı gambaz ve hokkabazı

elindedir defter cetvel kalemi
milim milim ölçer dünya alemi
açtan tok piçten koç eder kelamı
şerbetler incede ve okşar nabzı

cümlesi galyanda hayra alamet
süsler hayalini bir yalan cennet
yaşadığı tümnden tanrısal nimet
kanar aydın cahil ve de yobazı

karaahmet serpme unu havaya
kuşlar toplanacak sela/m duaya
elleşme herkesler t/atlı rüyaya
dalsınlar bakalım ve dünden razı

Ahmet Coşkun

Okutma beni

bildim bilineni katma söze
okuduk ayeti akiti biz
bu alemi perde etme göze
perdesiz alemde gezeriz biz

dervişler devayla geldi geçti
alimler kuş oldu uçtu geçti
zalim olanlar can biçti geçti
cansız bedenlerde gezeriz biz

gördüm hayattan ummiyim ummi
ister ummeten ol ister zimmi
geçer dünyanın sefası demmi
demsiz demhanede gezeriz biz

karaahmede boyun eğdirme
kanlı elini bana değdirme
bana gelip cennet beğendirme
hakkın cennetini gezeriz biz

Ahmet Coşkun

OIII

OIII

sen bana bir ateş ver aşkınla dağlar yansın
buz tutmuş şu bedenim eriyip şaha kalsın
sıcak mevsimi getir tohum toprak canlansın
ey ezel bahtım şansım ol bağş eden nerdesin

zaman cenderesinde nice bin yıllardayım
Âdem doğumu gördüm günün yaşındayım
okusam üflesemde bu sonun başındayım
ey kader kısmetimi ol marş eden nerdesin

savaşlarda sevdayı kanlı gömleğe koyduk
her varına göz koyduk hazinelerin soyduk
aşkınlan düşüp yolla ah zarında boğulduk
ey zalim haksızları ol haşr eden nerdesin

rüzgârla yayılıyor bitemeyen salgınların
kul elinde çıkıyor sönmeyen yangınların
karaahmet çaresiz bitmez mi fermanların
ey kat kat bu gökleri ol arş eden nerdesin

Ahmet Coşkun

Olsun gardaş olsun

fakir fukaranın dişi tırnağı artığı
istiyerek devletine varlık yarattığı
devleti insani için hakıyla harcattığı
kimki varsa can feda başımıza gül olsun

yoksul garip çalıştırıp hakkını yiyenler
din vatan postunda ülkeyi talan edenler
haksız yere baş edilen emmi dayı yiğenler
kimse hanesi dağılsın yıkılsın kül olsun

doktor tabip saramıyor derindir yaremiz
işgal ediliyor her hücermiz her karemiz
ışık görmez ilaç bulmaz oldu her hanemiz
bunu reva görenler beterinden hal olsun

-ki çocuğa ilişeni kadını deşeni
-ve kim ki ezip çiğniyorsa yere düşeni
-kim çekiyorsa zulmün zalimliğin başını
bu dünyada soyu soppu kurusun çöl olsun

neyimiz kaldı daha neyimizi soysunlar
şu karaahmeti kaynar kazana koysunlar
hakikat ateşleyip baş ucumda dursunlar
benssem beni yakın gözüm kör dilim lal olsun

Ahmet Coşkun

Oy ceylan

Oy ceylan

Kurudu sular kurak mevsimim
İnme gönül pınarıma ceylan
Çoktur benim düşmanım hasımım
Oy deşsen ne sevdalar var benim

Av olsan avcı olmam yanarım
Ezelden yaralıyım kanarım
Sanma ki bir çift göze kanarım
Oy göz göz gözelerim var benim

Bir ahunun ah zarı boynumda
Başka güzel saramam koynumda
Sanma ki ben sevdaya doydumda
Oy göğe sığmaz acım var benim

Bendeki feleğin bir azabı
Bol yağdırmış başıma gazabı
Kâtip olsa derdimi yaza bi
Oy kimlere isyanım var benim

Ahmet Coşkun

Oy gözünü sevdiğim yar

Oy gözünü sevdiğim yar

Geldi geçti yaz baharın
Nedir senin bana zararın
Dertten başka var mı kârın
Oy gözünü sevdiğim yar

Güller açmış aldan mora
Koşturmuşsun beni tora
Yokuş yağış yora yora
Oy gözünü sevdiğim yar

Dağ dedin de yarmadım mı
Gel dedin de varmadım mı
Sar dedin de sarmadım mı
Oy gözünü sevdiğim yar

Aşk ile aşerdim şiştim
Sevda dedin yandım piştim
Gece gündüz sana koştum
Oy gözünü sevdiğim yar

Ahmet Coşkun

Ödendi

Ödendi

Şaman alevi sevda
Üfledim söndü gitti

Mayısta bayraktım hazıranda kırmızı
Eylül de kafeste kuş
Ödemeler sıkıntılı

Kara
Aydınlıkta doğan karanlığa sözüm var
Yalnız yüreğim mi aklaştı

Yeni bir aşktır alevi sönmez içimde
Eskiden atığım bahşış etmez
Toplasan faturalarını

Eleğimden elenme
Ben çoktan geçtim

Ahmet Coşkun

Ahmet Coşkun

Öldürdün beni

Öldürdün beni

Koydum ateşe şu hasreti
Kül edip savuramadım ki
Özlemin özümü yitirdi ki
Çilehaneden çıkmadım ki

Görse gözlerim ferî açılır
Burnuma mis koku saçılır
Karasevdadır nasıl kaçılır
Bu gönül yedi bitirdi beni

Rüzgâr olsam essem sana
Yağmur olup yağsam sana
Kurban olup kesilsem sana
Ruh bedenden çıkmıyor ki

Diyorum ki görünmez olsam
Zamanlarda bilinmez olsam
Gül yüzünde gülücük olsam
Var sen görme sevme beni

Ahmet Coşkun

Ölen gider ölüm kalır

Ölen gider ölüm kalır
(Küçük İskender anısına)

Şairlerde ölür
İllaki akşamüstü olmaz
Gelip çatar o vakti zaman
Her ölüm erken, ölen genç
Hükümsüzdür bütün ağıtlar
Şair mesajını erken alandır
En hazırlıklı olandır
Ölümü okur

Jorge Luis Borges 85 inde
Ne tatlı anlatmış o güzel anı
Neler yapardım neler derken
İskender o amansız kavgada
Bir dize daha bir satır daha
Bedene meydan okurcasına
Kalem ağacın asil meyvesi
Hoşlanır taşlanır

Ölen gider ölüm kalır bize
Peki ölümsüzlere ne derler
Dünyaya dağılır onca eserler
Anılır okunur her an var gibi
Nesilden nesile asırdan aşıra
Anadolu şair ozan toprağıdır
Küçük İskender ışıklarla ol
Yücede şad ol

Ahmet Coşkun

Çağdaşız ama- şairi görmedim- tanışıklığımız olmadı - üç beş magazin haberi ve epey şiirini okumuşluğum var- Allahtan rahmet diliyorum- dilim bu kadarına döndü- umarım - sevenlerini yakınlarını -incitmemişimdir...

Ahmet Coşkun

Ölesim var

Ölesim var

sevdaya koy beni yeni doğumda
koynunda ninile göğüs boğumda
nefesin nefesim ilk soluğumda
çocuklar gibiyim çok sevesim var

nakış nakış örsen beni bedene
anlında kakül yanaktan gamze
say beni kendine gözünde gizle
sana karışmaya çok hevesim var

bir gülümse yeter sabah olmasın
ay mehtap yıldız ol gece olmasın
gök kuşağı ol da yağmur olmasın
köle olup kapında çok durasım var

bir kez ol yanaktan sarılıp öpsem
bir kez ol dudaktan yapışıp öpsem
bir kez ol gözlerden akışıp öpsem
yaşamak neymiş ki çok ölesim var

Ahmet Coşkun

Ölü sesler

Ölü sesler

sen bir çiçek ol
sen bir dilek ol

aşık yardan usanmış dönmüş kuru yaprağa
yakın düşmez hasretin yel savurmuş uzağa
görsen açan gülleri umut gömdüm toprağa

gözümde haresin
gönlümde yaresin

mis kokuyor çiçekler cennetin vadisinde
halayıklar çevirmiş pervane hizmetinde
semazenler semahta aşkın şهادetinde

sevdim sevdam olmaz
gelsem devam olmaz

ölü bırakılmışım sevda meydanlarında
üç beş vakte salınıp papatyalar falında
bu nasıl bir yok oluş çileli muammada

ya kail ol
ya zail ol

beni şair sayma, içim şiir sair

Ahmet Coşkun

Ölüm üstüne

Ölüm üstüne

ölüm düşünür mi
bir ölüm yaşamın hangi otağına direk
ölü bir çadır saçta ekmek pişirilir mi
çay buğusunda üflenirken buhar
hangi kurbanlara kesilir bahar
süslü sözler mi
süslü mezar taşı mı
sukut ne ki
hangi kıymet bir cana bedel

bebekler anlar mı ölümü
analar niye ölür diri diri
dulluk saltanat mı
yetimlik cennetlik mi
hangi kahraman ölüme kılıç çalar
hangi korkak boynunu sürer kılıca
ölüm sıgar mı bir kayıt defterine
dua bir iltifat mı menfaat mı
sala hep aynı yöne mı verilir

bir yaşam kaç ölüm eder
ölüm yaşamaya değer mi
kutsalımız neyi kutsar

ölü çiçekler filizlenir mi

Ahmet Coşkun

Ölüm üşür havada

Ölüm üşür havada

Acı bulutlar kaynıyor
Karara karara çoğalıyor
Şimşeklere boğuyor göğü
Fırtına olup yağıyor yere
Rüzgârında kara haberler
Ateş düştüğü yeri yakar

Ay ağlıyor nazlı gecede
Gözlerinden yıldız dökülüyor
Güneşler batıyor günün şafağında
Çocukların yüzünde acı masumiyet
Saçlarını yoluyor çığlıksız kadınlar
Gölge düşmüş gülüşlerin üstüne

Ben yansam yanamam
Ben ağlasam ağlayamam
Ben senin yerinde olamam
Bir acı ki korkar paylaşamam
Kim öpmüş ölümü gözünden
Kör olsun iki gözü birden

Ahmet Coşkun

Ahmet Coşkun

Ölünmüyor

Ölünmüyor

yürek yangınları sönmüyor gel gör
öl demek kolaydır bak ölünmüyor
sevdaya salmışsın çekinme gel gör
sözlerin kurşunda bak ölünmüyor

gönül taşıyamaz sanma bu derdi
bu kahır öldürse demem yar verdi
kim demiş sevmiş de murada erdi
sürünüyorum ya bak ölünmüyor

gecem kara bağlar başımda nöbet
her gün divandayım diyorlar sabret
bedduam ahım yok zehirim şerbet
sevdaya boyandım bak ölünmüyor

karaahmet ey vah ecelim yardan
çektiğim ne varsa sayarım kârdan
esamem okunmaz giderim burdan
dileğim mutlu ol bak ölünmüyor

Ahmet Coşkun

Ömrü bi vefa

Ömür bi vefa

bir hayali resim, çizmişim odama
uzaklardan misafir, konuk yadıma
sessiz duvar masa, suskun adıma
kanasam kan revan, kimin umrunda

gözlerim pervane, döner boşluğa
anlar gelir geçer, gönlüm hoşluğa
zaman çılgın akar, bir sarhoşluğa
eğlencem hayali, kimin umrunda

sevda katletmişim, gömüp maziye
kendi cenazeme, geldim taziye
sevabım günahım, vur teraziye
mahşere varmışım, kimin umrunda

dostlar sevgililer, onca sevenim
sohbet ettiğim o, yüksek divanım
dilimden düşmeyen, inanç imanım
muratsız ölmüşüm, kimin umrunda

Ahmet Coşkun

Ahmet Coşkun

Ömür

Ömür

zaman beni aldattı ömür
göz yaşımı damlattı ömür
sevdim fakat ağlattı ömür
aşk güzeldi doyamadım ki

kara günlerim başladı ömür
bahar düşlerim kışladı ömür
sevda ciğerimi dağladı ömür
gün geçti gün göremedim ki

alın terimden artmadı ömür
helale haram katmadı ömür
bulsada boğaz yutmadı ömür
helal olsunu duyamadım ki

bitmiyor çile huzur be ömür
kendine olma kusur be ömür
dünya varıda küsür be ömür
tadımlık tuzluk bulamadım ki

eyvallah ettim herkese ömür
boşa geçsinde tükense ömür
vaz geçtim ben nedense ömür
yaşamak ölmek ölemedim ki

Ahmet Coşkun

Ömür geçti

Ömür geçti

göl baharda açan çiçek
ömür geçti ömür geçti
hani kevser verde içek
ömür geçti ömür geçti

gönül bağım hazan olur
dost bildiğin bozan olur
baht dediğin yazan olur
ömür geçti ömür geçti

bölböl gibi şakımadım
yar koluna takınmadım
yandım da yakınmadım
ömür geçti ömür geçti

aldım yarım sattım yarım
olmadı hiç benim kârım
düzen sana sitemkârım
ömür geçti ömür geçti

şu dünyanın derdi gamı
gördüm nice çiği hamı
sinem yaran onca kemi
ömür geçti ömür geçti

yaksam atsam ben'i küle
gönül verdim bir tek güle
cehennemim meşk nafile
ömür geçti ömür geğtik

şair oldum yazdım suya
sesim sözüm âlem duya
zalim köşkü olsun gayya
ömrü geçti ömür geçti

çarkı çürük göçük dünya
bölbölü de ettin mum ya
karaahmet mecnun leyla
ömür geçti ömür geçti

Ahmet Coşkun

Ahmet Coşkun

Ömür nazende

Ömür nazende

Öyle nazlı ki duruşun
Kalbe ince ince vuruşun
Can çıkıyor kınından
O tatlı tatlı yürüyüşün
Gülümse gül koksun

Gözlerin gökkuşağı çalmış
Aksi vurur tenine bulutsu
Kaş kirpikler yıldız yıldız
Gölgeliyor güzellikleri
Gülümse gül koksun

Cenneti tarife ne gerek
Sende vücut bulmuş alası
Süzül de gel ceylan balası
Avcıların eli titrer tetikte
Gülümse gül koksun

Hey gidi beyhude ömür
Geldi son limana attı demir
Dünya güzelliği bana kahr
Bu gün yarın incek emir
Gülümse gül koksun

Şavkın vurdu karaahmete
Çöktü durdu divana medete
Doyulmuyor senle sohbeta
Aman vurdu zaman vurdu
Gülümse gül koksun

Ahmet Coşkun

Ömür ve Gönül

Ömür ve Gönül

bıktım usandım hey ömür
çürüdüm gücüm yetmiyor
aşkla beni sömür ha sömür
can bedenim sanma demir
sen kal ben giderim gönül

gülde oldum dalda oldum
zehiri içtim ben bal oldum
sevda doldum bi hal oldum
kah ata yelle kah nal oldum
türkü olup sazda çal oldum
pel perişan hederim gönül

dünyanın alında allandım
feleğin beşiğinde şallandım
düğüm düğme bağlandım
karaidim aklanıp paklandım
kah aşınayım kah saklandım
kendi içimde beterim gönül

ne olmazlara varıp sarıldım
destelerle oyunla karıldım
kah bulandım kah arındım
çokca kez tüz buz dağıldım
sınama sınanmam darıldım
viaran bağlara öterim gönül

Ahmet Coşkun

Ömür yaktırır Şu güzel

Ömür yaktırır Şu güzel

Benzeri yoktur cennette
Görünür melek surette
Kaşları kalem kudrette
Aklımı alan Şu güzel

Gözlerim gül gülistanda
Geziniyor bağ bostanda
Nazlanıyor mor fistanda
Dünya güzeli Şu güzel

Çıksam dağları yoklasam
Elden gül olsa koklasam
Sarsam canıma saklasam
Kalbimi çalsa Şu güzel

Karaahmet gönül ferman
Bu fermana olmaz derman
Kış ortası kalkmaz harman
Ömür yaktırır Şu güzel

Ahmet Coşkun

Ötenin ötesi

Ötenin ötesi

Şu dünyayı zehir eden zalimler
Size yol gösteren hangi âlimler
Kim o okuryazar bilge kalemler
Hangi davanız hak kitaptan öte
Uzak tutun beni benlikten öte

Doymaz gözü dünya malı peşine
Kaptırmış kendini cennet düşüne
Haram fırsat kaçsa vurur düşüne
Görmez gözler iki dünyadan öte
Uzak tutun beni benlikten öte

Aşktır yaşamak aşk hakkını versen
Doğruyu tutsan hep yalanı yersen
Uğrunda öldüğüm kalkıp da gelsen
Başım eğmedim hiç sevdadan öte
Uzak tutun beni benlikten öte

Karaahmet neden duyarsın hicap
Cehennem korkusu değil ki sevap
Gönül hanesinde bir yudum şarap
Hangi sevmek günah vebalden öte
Uzak tutun beni benlikten öte

Ahmet Coşkun

Ahmet Coşkun

Öyle gül bahçesi sunmadılar bize

Öyle gül bahçesi sunmadılar bize

Kaç kez anımızdan öptü ölüm
Kapanmadık celladın el ayağına
Bu sevgisiz bu yaşam artığı hayat
Güzel yarınlara bizden armağandı
Öyle, gül bahçesi sunmadılar bize

Ne esvabımız yeniydi nede çarığımız
Çarkın dişleri arasında el kaniydi ekmek
Onun bunun cebinde kalırdı alın terimiz
Yayvan yalan süslemelere boyun eğmedik
Onurumuzdu dik duruşumuz aykırılığımız
Öyle, yoktu kayıranımız kollayanımız falan

Çok çektik uslanma tezgâhlarında
Kaçak kitaplar okuduk şiirler yazdık
Ne fark eder tellerin içi dışı bir olunca
Havada kanat çırpan kuşlardı yoldaşımız
Gök bize yağardı yağmurda bizdik toprakta
Öyle, yeşerir boy atar taşınırdık harmanlara

Anlamadılar bir türlü tarlayı talan edeni
Çöktüler börtü böceğin serçenin ensesine
Kaç kez öldürdük korkularını korkulukların
Hep sindiler gölgesine gölgesinden kaçanlar
Öyle, ölürken fark etmediler kendi ölümlerini

Ahmet Coşkun

Özlem

Özlem

Öz eridi özlemlerinde göz kaldı
Gün oldu sözde bitti, ah sevgili
Yine de bir ulaşılmaz haz kaldı
Aşk yardan hediyesi, ah sevgili

Ahmet Coşkun

Özlemim

Özlemim

Nuh nebiden beri
Takvimlere kapandım
Yağmura sele tutulmuşum
Işılağım
Gözlerinin derine aş beni
Güneşin ışığın sıcaklığını vursun

As beni as sevdanın direğine
Nakış nakış işle darağacına
Ateşle sar yüreğine
Aşkın alev rengine
Elin olsun elim
El ele be gülüm
Dursun nabzım nefesim
Kendimde Ölü
Sende diriyim

Bu özlem bitirecek beni
Bitirmeden al beni

Ahmet Coşkun

Ahmet Coşkun

Özlemindeyim

Özlemindeyim

kokun gelir burnuma
gülistana gömülür gönül
açmaya gül utanır

gözlerin pervane döner başımda
deniz mavisı sahile vurur dalga dalga
ıslanan kum utanır

özlemin bir öpücük tadında
dudağımı yalar kuru rüzgâr
susamaya çöl utanır

efkar vurur akşam üstleri
bir yokluk sokar beni karanlığa
aysız gece utanır

sevdam başımdan aşmış
yakmış bütün ateşleri yakarış
benden uzak bir ben utanır

kafeste bir güvercin
çırpar kanadını kargıştan
kafes utanır

Ahmet Coşkun

Özne

Özne

yeşilide severim
mavi cizgilerim vardı
gün batımı kızılığında alı
ardında karanlığı bilirdim
ellerimle sökerdim şafağı
ben insandım bilirdim her halı
aklımı demir, yüreğimi kömür
edip, sürdürdüm bunca gam kederi
kimseden kalmadı bağ bahçe
ne hazine buldum nede akçe
azdan az, çoktan çok, alın teri
sevdim yaşamayı helalinden

sevdim güneşi ayı
sevdim dağ bayır yaylayı
sevdiğimle el ele dolanmayı
bölüşmeyi sevdim her lokmayı
sinemde erittim her bir darbeyi
sevdim bu çoluk çocuklu dünyayı
sevmedim hiç bir zaman ah vayı
kendim oldum kendim kadar oldum
ezilmedim ezmedim hiç karıncayı

Ahmet Coşkun

Padişahım çok yaşa

Gemilerin okyanuslar aşsada
Orduların tüm dünyaya taşsada
Bir lokma ekmek elinde aşsada
Etimi doğrarım el değmem haşa

Gelelim şu kalbimdeki inanca
Ejderha olsan atamazsın kanca
Benim ibadetgahımda bir karınca
Gl bahçende bir çöp taşımaz haşa

Seni görmüyorum sensin temaşa
ıkarsam seyrine hemen al aşa
lsen, lym çivi akmam naaşa
Padişahım çok yaşa demem haşa

Karaahmet bak sarıldığın ula
Allah nimetler bağışlamış kula
İstiflemişsin ambarında zula
İtirazım çoktur kfrm yok haşa

Ahmet Coşkun

Para

Para

‘Para ile sadet olmaz’
Kim demiş efendim bal gibi olur
Ben hiçbir fakiri mutlu görmedim
Gülüşü küçüktür sokaklarının
Caddeye çıkması bir hüzündür
Şehri dolansa evine yol bulup gelemez
Maaşı karşılarsa aşı kapı önüne çıkmaz
Ne su bedava nede hava Orhan baba

Aşk servete bakmazmış, hadi canım
Zenginlik gibi var mı gözünü sevdiğim
Altında araba bas gaza kış çıkar yaza
En lüks restoranda kur kallavi sofrayı
Diyarın en güzel kızı oturur karşında
Sonra kendini bulur bir kuyumcuda
Nereye ayak bassan herkes el pençe
Hiçde bakılmaz dengeye yaşlıya gence

Tenezzül etmem lafı raftan kalkalı çok oldu
Bu kapitalizm öyle bir mengene ki hiç sorma
Sıkıştırma sıkıştırma onur hasiyet çoktan yok oldu
Efendim ‘idealist’, onlar şimdi çok kapitalist
Para güç oldu, iktidar oldu, aşk sevda oldu
İnsan bozulmadı, piyasanın en artı değeri
Kolay harcanabilen tek bozuk para oldu
Yaşamak, bozulmakla ancak mümkün oldu

Sen getir parayı ben sana sunayım dünyayı
Yedi renk gökkuşağı yedi kat bilinmez semayı
Kaç haç kaç zekat kaç sadaka verdikçe vereyim
Emelsiz amelsiz ibadetsiz kurtarayım günahı
Parayla ne olmaz ki ah benim canım iki gözüm
Parayı bulmak için hele neler neler yapılmaz ki
Kalkmış şimdi çaysız çorbasız tumansız avam
Neymiş yırtılacakmış paçam bozulacakmış havam

Anayı kıza babayı oğula dedeyi toruna öldürten
Son nefesini verecekken doktora ölüyü diriltten
Şeytana pabucu ters giydirip bismillah dedirten
Elinde tutanı coşturup pervasızca kudurtan
Birinden bir dilede başın düşsün bıçaksız öne
Nasil bulurum diye koşturursun döne döne
Haydı söyle, yok öyle değil efendim böyle
‘ Para ile sadet olmaz’ eskidendi o eskiden

Ahmet Coşkun

Pare pareyim

Pare pareyim

Gönül dağlarında rüzgâr esiyor
Güzeller dökülmüş yolu kesiyor
Yârim küsmüş bürünüp susuyor
Gül kokusu karışmış yellere vay

Kaşın gözün hele gül gamzelerin
Damla değil o akan zemzemlerin
Öyle bakma yıkar beni ezmelerin
Gül değişmez bağvan güllere vay

Gel yanıma canım fedadır uğruna
Ateşten közleri mi bastın bağrına
Böyle yaşamak gitmez mi ağırına
Çalıp sesi veremedim tellere vay

Ah karaahmedin kanatsız turnası
Kutsal diyarlarda Bağdat hurması
Gün tutar orucu kurulmaz sofrası
Ölürüm söz söyletmem ellere vay

Ahmet Coşkun

Perişan turnam

acılar bağrımı söküp eziyor
gözlerim yollarda gelesin turnam
ecel şaşmış gün ortası geziyor
gözlerim yollarda gelesin turnam

tükenmez bu ellerin yaşı yaşı
kanu yaşla süslenmiş gözü kaşı
asidir eğilmez dağların başı
gözlerim yollarda gelesin turnam

kanadın mı kırık mevsimmi şaştın
yurdunda yuvanda hasreti açtın
hangi darda kaldın kime taçtın
gözlerim yollarda gelesin turnam

turnam havalar duman sis borandır
çırpma kanat katar katar kırandır
daim olmaz şol devranlar virandır
gözlerim yollarda gelesin turnam

sevdaya ahu ağıt karışan turnam
kuruyup çöllerde tutuşan turnam
sorarsan hallerim perişan turnam
gözlerim yollarda gelesin turnam

yavan yaban kalmış elde gidelim
gözlerimden akan selde gidelim
trkmz çalınsın dilde gidelim
gözlerim yollarda gelesin turnam

karaahmet yığın yığındır derdim
sevdadan aşındı sınıırım bendim
soyundum yıkandım adandım geldim
gözlerim yollarda gelesin turnam

Ahmet Coşkun

Pervane

Pervane

Emanet bedenim benden ayrı gezer
Ruhumda çiçeklenen gülistandır aşk
Canda cananın gül cemalinden bezer
Kudreti hikmeti haktan gelendir aşk

Sevgiliye methiyelerim ummana
Bakmayın siz başımda tüten dumana
Allah günü demir attığım bu limana
Her bir yiğidin nam u nişanıdır aşk

Erenler dergahında meşke müptela
Haram hoş şarabı çok görme abdala
Boş beyhude dolaşır sanma budala
Devri zaman elinde perişandır aşk

Ahmet Coşkun

Pinokya ve ben

Pinokya ve ben

Ne kadar ağır takılsam
Rüzgâra düşüyorum
Bu hafifliği hafife alma

İnkârda insaf et pinokya
Sırlı aynada gülüşlerin
Ne kadar somurtsan
Saklanmaz

El kıpırdar parmak değer
Bir elin bedenimde sanki
Baskı yapıyor baskı

Gökyüzü tutsağımı
Yüreğimde azatlığın
Sevda tükendikçe
Azapta

Sığıyorsun yıldız arası
Yörüngeden çıkma
Es kaza

Senin aklın uçuk firari
Aklımı kaçıracağım
Sende kalmış
Ne etsem

Ahmet Coşkun

Piskolojik sataşmalar

Piskolojik sataşmalar

çok atma alınan olur bakarsın
hele kurban gelsin eril meydana
bir saç bir başla adam bakarsın
dökelim şu akli gelsin meydana

düzeni bozanlar para satanlar
ahlakı bozanlar yoksul soyanlar
dulu yetimleri bi hal koyanlar
yüregın vicdanın baksın meydana

ne ararsan ara kamil insanda
şekil şemal gisi olmaz mizanda
kalbinde kalmalı dinde imanda
yürekten göz yaşı aksın meydana

kadın erkek diye sakın ayırma
sizden bizden diye sakın kayırma
hayrı da aybı da sakın duyurma
yükü inci mercan yıksın meydana

karaahmet dağıt gümüş saçları
nasipsizler tutmuş kale burçları
bize laf söylemek olmaz harçları
hak yolunda giden çıksın meydana

Ahmet Coşkun

Pişmanlık

Pişmanlık

Ateş benim içimdeydi
Seni yakan o ateş

Ben seni yolda bulmadım
Bir yerden satın almadım

İki göz bakışının doğurduğu çocuktu
Bizimkisi

Saman alevi değil
Güröl güröl yanıp korlaşan ve kül olan

Senin suçun yok benim andaval
Durmadan küle kibritler çakan

Öyle bir rüzgâr estirdim ki
Ne kül kaldı ne duman

Kime ne fayda pişman olmuşum pişman

Sen sözünü söylemiştin
Bendim laftan sözden anlamayan

İçimden gelmiyor dedi
İçimde çiçek açan

Ahmet Coşkun

Put

Put

aklımda öyle bir uçuk
tavana bakıyorum
beyazı kararıyor gözümde
duvarlar dalga dalga vuruyor
eşyalar dansta

üstümden kamyon geçmiş sanki
ağır
bir şey duymayacak görmüyecek kadar
kör ve sağır
yaban ve yabancı

köpek havlamaları var
bir kedi mi boğuluyor
karanlık galiba
gece uşuyor
taş kesmiş

dışarı çıkasım yok

Ahmet Coşkun

Raziye

Raziye

tavana sarımsak asmış
şeytanları kovsun diye
kapıya nal uğur getirsin diye
masanın üstünde yapma çiçek
eski sevgiliden gelen hediye
kendi halinde mutlu Raziye

kendinden emin Raziye
komşularla çıkar arada bir geziye
parkta çekirdek çıtlar dalar maziye
çok sevgilisi var ama bekar Raziye
şişleri şakır şakır örer bakıp diziye
yalnızdır yalnız yaşar Raziye

orta yaşları çoktan geçmiş
akranlarına on basar Raziye
düğünde halay başı ölüde taziye
koşup koşturur yardımım olsun diye
güldükçe yüzünde güller açıyor
dokunsan damlalar deniz aşar

bir yalnızlık abidesi Raziye
bahtı bohçasında saklı

Ahmet Coşkun

Renginde soluyor aşk

Renginde soluyor aşk

derinden en derininde dalgaya vuruyor
gözlerinin yosun yeşili dalgalar
yüzeğe
maviyi yırtıyor gök yüzü
mavi kırılıyor gecenin içine
duman buz dumanına
sabahı soluklayarak
yeşilleniyor ilk aydınlık
ağaça yaprağa çimene

uğultular
kuş çırpınışı güvercin sıcaklığı
halaylıyor kışı

nice yılların ötesinde gelen ses
avucunda civciv saklıyor
sevecen

uçuşuyor bir sevda karakedi çekişmesinde
kalp çarıntısı üst üste düşmüş zamana
yeşille siyah karışıkça karışıyor
aşk rengi sevdaya buladıkça
başka rengi yok renklerin
gözlerin gözlerin gözlerin
al götür beni
dibe

Ahmet Coşkun

Renklerin ihaneti

Renklerin ihaneti

Mavi göktür göğün mavisine varılmaz
Kan kırmızıdır lakin kırmızı kan değildir
Şema görünürde göze, semaya varılmaz
Öte ile beri arasında tek gerçek varlıktır

Kendi renginde var oldukça her şey
Dünya üstünde kurulur o güzel denge
Renklerin alışımı da karışımında güzeldir
Ton seslerinde güzelleşir ressamın elinde

Bir rengin üstüne çekebilirsin bir perde
Perdesi çekilince olduğu gibi durur yerde
Rengin kendini inkârı insanı düşürür derde
Siyahı beyaz, sarıyı yeşil gördüğün yerde

Düşün ve seyret bir gökkuşağı güzelliğini
Yeryüzünde değiştirebilirsin tüm yasaları
Yaratanın yasalarının sonsuzluğunda ölür
Renklerin ihanetidir gökkuşağının dağılması

Ahmet Coşkun

Ru.

Ru

göl kokan bağdayım aşka uçarım
göl sıkıp güllere bağ bağ göçerim
alıp satmam bir şey sergi açarım
kendimce yanarım duman içerim
alevlenir gökler sen göremezsin

dünya gani olsa bana geçerim
varlık yokluk değil nefsten kaçarım
varlığa gark ahal pay pay saçarım
sanma şu alemde garip naçarım
kanatsız uçarım sen göremezsin

acısız bedenim al mor ruhsarım
kul cenderesinde doyar kusarım
denizler içerim kanmam susarım
ellerim kalktıkça aşktan pusarım
halayda dönerim sen göremezsin

kol kola yunusla gezerim her dem
mevlevi dergahta dönerim sersem
her gülistanda var gülden hissem
gökkuşaağı sarmal renkli elbisem
gaip perde kalkar sen göremezsin

Ahmet Coşkun

Rüya bile

Rüya bile

Gözlerin düşer düşlerime
Gündüz güzüyle bakamadığım gözlerin
Uzak bir karanlığı yara yara gelir
Gelip beni geçer
Çırpınırım
Gözlerimi kaparım
Sıkı sıkı bir daha gel
Dua ederim
Yüzün belirsin içinde
Razıyım
Rüya bile
Uğra ara sıra uğra
Kararlıyım
Sıkı sıkı tutacağım
Bu sefer bırakmayacağım
Ellerim kollarım açık nöbette
Tetikte
Amade

Ahmet Coşkun

Rüzgâr

Rüzgâr

O Rüzgâr beni öyle bir aldı ki
Hiç kendime bir şey sormadım
Bıaktım kendimi esişine
Gözlerim gözlerin de
Yüzüne bakmaya
Sesini duymaya
Kalbim atışını
Heyecanımı

Bu kadın beni alıp götürüyor
Ruhumu gül bahçelere
Mis kokular içerisinde
Rengarenk düşlere
Gülücüklerle boğuyor
Sonra öpücüklerle
Ellerim terinde
Titriyorum

Dönüp bakmak istemiyorum arkama
Evveldi günden kalan kendime
Bırakmak istiyorum orda
Her şeye sırtımı dönüp
Dalıp güne
Seviyorum işte ilktir böyle canhıraş
Aşka koşuşum dörtnala doludizgin
Ayak değmemiş topraklara
Yeni bir keşfi
Sahiplenmeye
Evveldi gün düşün beni kayıttan

Yeni bir isim yeni bir ad
Yazın kader haneme
Bu günün tarihini
Yeni doğdu
Beni arayıp sormasın kimse
Hatırlanmak istemiyorum
Bir hafıza kaybında kalıp
Bir kadının kanatlarında
Hafifledim
Uçuyorum

Ahmet Coşkun

Rüzgâr gibi geçti

Rüzgâr gibi geçti

ay hilaline yıldızları doldurup
şafağı geceden söküp
güneşi avuçlayarak
(esti)

dağların yücesinden geçip
sulları dalgalandırıp denzileri
taşıra taşıra
çöl kumlarını savura savura
havada bulutları önüne katıp
yağdıra yağdıra
maviden yeşile gökkuşağına
orman türkülerine karışıp
(indi)

ılıdı
kesildi ışık şidetinde hızı
buz kesen ayazı
(dindi)

gömüldü aşkın bağına
gamzeli yanakta bir gülücük
hasretli dudakta bir öpücük
şirin dilde bir sözcük
seviyorum
(oldu)

Ahmet Coşkun

Sabır

Sabır

Bu gün tufanım
Bir tatlı gülümsemeye
İki tatlı sze muhtacım
Gökyüzü indirin üstüme
Yıldız dşeyin altıma
Ay'ı başucuma
Sevgili yanıma

Kuş uğmasın havada
Kervan geçmesin çölde
Yaprak kıpırdamasın ilde
Vuslat koynumda soğumasın
Ben lmeden güneş doğmasın
An itibariyle devinim yasak
Sıra benim

Benden sonra
Hayat devam etsin

Ahmet Coşkun

Sabır taşı

Sabır taşı

Bana bakıp uryan kalma yolcu
Alın terimi sıktım kirli bezlerle
Sesimin haps edildiği gün oldu
Uryandım cellat ayaklar altında
Bırak diye bir ses duymadım ki

Bir gençlik harcadım haşamat
Bir yoksul boğazında bir lokma
Bir yetime bir elbise olsun diye
Ömerden gelmesede bir adalet
Kimseyi yanımda görmedim ki

Öyle zor öyle acılar biriktirdim
Hesap sorulmazcasına kendime
Şimdiler gülistanda bahçevanım
Yaşlı kendi halinde bir garibanım
Geçmiş olsun deyip sormadın ki

Çatladım çatladıkça kırık parçalar
Yığıldı üst üste oldu koca bir dağ
Ey bana söz söyleyecek en son kişi
Bilirmisin ben kaç bin kez çatladım
Benim içindir deyip kafa yormadın ki

Ahmet Coşkun

Saç

Saç

kıvır kıvır kıvırcık
bir senedir uzuyor
bağlasam karo papazı
bıraksam faça kızı
şampuan jöle
sahne yıldızı
entel olalım derken
tel kadayıf olduk
kessek mi ne

boyum da kısa arkadaş
yedi cücenin utangacıyım
bir çuval da yün

kimi bedri Baykam diyor
kimi Ahmet Aslan
kimi hippı palyaço
herkes benzetir birine
biride bana benzetse
bu gün maçoyum
keseceğimde

el makasa varmıyor
bir de güzeller
arkadaş

Ahmet Coşkun

Saçma bir rüya

Saçma bir rüya

ruhum çıktı can özümden havaya
öyle olmalı yaşam başka sevdaya
tutsak oldum daldığım loş rüyaya
ayda bendim güneşte ben akıştım

yıldızdan at buluttan taht oturdum
kralmışım yer gök benim tuturdum
önce kuşlar börtü böcek susturdum
insan doldum böbürlenip takıştım

dağlar yıkıp balya balya üst üste
sular serpip damla damla yer piste
değiştirip ondan bundan heveste
doğa fitrat kanun evren çakıştım

fırsat geçti kestim astım dağıttım
ittten sürü kuş karıncam sağittim
ezdim bezdim karga kargış ağıttım
intikamdım aldım gittim sıvıştım

göğün kızı sardım beden kanatlı
dedim oldum ne var isem suratlı
karaahmet akar pay taht muratlı
âlem güzel daldım kaldım seviştim

Ahmet Coşkun

Sağanak

Sağanak

yıldızlar yağdırdı, üstüme birden
kayboldum ışıktan, ne gelir elden
bir göz öpüşünde, sırıl sıkılamım
kanat çırtım mavi, yürek içinde

nefesim tutuldu, nefsimden öte
can havline düştüm, aşka niyete
yüreğim sarınca, can ne kıymete
çırpınıp çırpınıp, kan ter içinde

damarlarımda kan, ışık hızında
hekim tutamıyor, eli nabzımda
helede sonradan, çıkan sızımda
azabım işkencem, ruhum içinde

kül bastım yarama, gül niyetine
ne giysem üstüme, çul niyetine
satsam satılmıyor, pul niyetine
kavrulup kanadım, sevda içinde

Ahmet Coşkun

Sahtelik boy boyu

Bakıyorum Şu insanlar haline
Kahr edip kendimi tutamıyorum
Yalan yüzde renklenir gülene
İki söz desem of kime kime ne
Dinliyorum susuyom yutamıyorum

Uyanık kurnaz olmuş namusuz
Her kırılığa bürünüyor usulsüz
Herkese aba biçiyor kusursuz
Secereyi çıkarsan arsız nursuz
Dünya mala öyle tapmış çulsuz
Evliya kılığında gezer utanıyorum

Nerde kemik var orda kara kedi
Onu ilgilendirmez kimsenin derdi
Din iman vatan sadece ona verildi
Diye diye insanın imanını gevred
Cehennemi unutup muradına erdi
Mavi atlas içinde ipek satamıyorum

Gel karaahmet asma kendin dara
Yaran halkın yüreğinde derin yara
Ölüm varsa var sultan ol sen mısırda
İyilik değil kötülük gelir ardın sıra
Öyle ki hak adalet sayılır kusura
Üzgünüm kendimi size katamıyorum

Ahmet Coşkun

Ahmet Coşkun

Sal beni gönül

Sal beni gönül

Sözüm var kulak asta eğil
Olura olmaza olma meyil
Bu hal gidişin hayra değil
Gidersen git sal beni gönül

Derin sulardan av avlama
Her güzel sevilmez tavlama
Şişip şişip kendin kavlama
Şökülür yürek telin gönül

Divane gezen sevda delisi
Kör kütük kalıp aşk kölesi
Menzil görüp varmaz ölesi
Kahırdır gurbet eller gönül

Karaahmet bir şark çocuğu
Adanmış halka halk çocuğu
Büyümez yürek dert çocuğu
Güzel günlere sabret gönül

Ahmet Coşkun

Ahmet Coşkun

Sana bakınca

Sana bakınca

eğince başını masumiyet akıyor
gözlerin güle sarıyor tatlı bakışını
gülücükle süslenmiş dudağın kıyısı
bembe karışıyor yanağın beyazına
söz saklıyor dilinin ucu kadifeden

saçların güneş yumağı ışın ışın
bir çift göz ateş yakıyor yeşilimsi
bakıyorum uçsuz bucaksız deniz
kulaçlanıyorum görünmez suda
başımı kaldırıyorum nefes almaya
gökyüzü akıyor içime mavi huzur

inci sayıyorum ağzının açık kısmı
aşk dökülüyor üstüm başım ıslak
sıkıyorum kurutmaya sıkımlık can
vucudum yeniden keşfe duruyor
parmak uçlarım saç tellerim titrek

uyukluyorum sayıklıyorum sana
bir ilk bahar çiçeklenmiş bir ağaç
dinlenmek için gölgesine uzanmış
başımın üstüne çakıyla çizik çizik
bir kalbe içinde iki harf ve bir ok
daha önce geçmiştim ki buradan

Ahmet Coşkun

Ahmet Coşkun

Sana dair

Sana dair

sen top oynardın
kapı önünde
ben ne çok geçerdim
sigara sigaraya eklerdim
ağzımın içi zehir
iyiki evlerin üstü bakkaldı
ne çok şey alırdım
ah bir top kaçtı verse
ayaklarımın dibine
eğilip almazdım
sen alayın diye
kızıl saçlarını sallaya
gözlerini bıçaklatıp
ah neler vermezdim
bir tek küfrüne

Ahmet Coşkun

Sana rast gelsin

Sana rast gelsin

Mektuplar yazıyor, derdini bana
Hep seni sevmiştim, kimler inana
Tövbeler etmişim, düşmem ağına
Söyleme söyleme, bana söyleme

Sokaklar şahidim, lambalar bekçi
Gündüzler eşğim, gece nöbetçi
İnanmıyorsan sor, karşı çiçekçi
Okuma okuma, maval okuma

Penceren kapalı, tülün açılmaz
Cilvenden nazından, vallah geçilmez
Gönlün var mı yok mu, tövbe seçilmez
Örme örme başa, çorabı örme

Aklım geldi başa, yandığım boşa
Sana dediklerim, gitmiyor hoşa
Zamanında yandım, döndüm sarhoşa
Eyleme eyleme, beni eyleme

Ahmet Coşkun

Sanki bana küstü

Sanki bana küstü

Sanki sevdiğim bana küstü
Yüreğime sancılı ateş düştü
Hey kuşlar verin bana muştı
Kursam bir sofraya akşamüstü
Şöyle kıyıda ayaküstü

Taştan bir masa düzeltsem
Üstünü gül çiçeğiyle bezetsem
Yolun başında onu gözetsem
Hey kuşlar haber verin bana
Gelmeden üstü başı düzeltsem

Derinden sarılsak kafes kafese
Dudaklar birleşse nefes nefese
Kapılsak ikimiz güzel bir hevese
Hey kuşlar artık ötelere uçun
İştigal etmeyin artık abesle

Ahmet Coşkun

Sarhoşum sarhoş

Sarhoşum sarhoş

sevda yolun çok zor imiş
geçemedim göz kor imiş
aşka düşen toy tor imiş
dünya sarhoş ben sarhoşum

gönlüm kaldı gülemedim
yar sevdanı bilemedim
başka sevda dilemedim
dünya sarhoş ben sarhoşum

ben giderim gelemem yar
yâri bulup sevemem yar
gözüm açsam bulamam yar
dünya sarhoş ben sarhoşum

gel sevdiğim gel gezelim
vakit varken gül dizelim
aşk sevdada bal süzelim
dünya sarhoş ben sarhoşum

gözün kaşın bela başım
geldi geçti bak şu yaşım
can yoldaşım ol sırdaşım
dünya sarhoş ben sarhoşum

Ahmet Coşkun

Sarıçiçek 1

Sarıçiçek 1

Sarı saçlar çimen gözler uçarı
Gönül bulamadı ondan kaçarı
Rüzgâr olup esti kışıma bahar
Ciğer parça parça çiziyor beyler

Yüreğe saplanır ok o gelende
Söz tükenir kurur dudak dilimde
Bir hayal canlanır loş zihnimde
Çiçekler gibi mis kokuyor beyler

Gözlerim yoluna bakıp duruyor
Yolda görünce bet beniz soluyor
Öyle sevgi şefkat can can bakıyor
Ölüyorum ölüm gidiyor beyler

Olaydım anadan hey be gencecik
Şu tükenen ömür vermez öncelik
Ver elin gidelim demek bencillik
Katlime bir ferman çıkarın beyler

Ahmet Coşkun

Ahmet Coşkun

Sarıççek 10 son

Sarıççek 10 son

Ah sarıççek ah
Kuşlar kanat çırpar
Benle süzülür gök mavide
Denizin ufkunda kızılışır akşam
Güneş uykuya ağır ağır yol alırken
Gül kokulu mehtaplar bekler
Aşk düşer yüreğime
Uyuyamam

Parmakların gül diken
Gözlerin sulu sepken
Nefesin camda kurur
Perde üstüne cepken

Ah sarıççek ah
Vurdum kendim çöllere
Dağlar devirdim yüreğimde
Yangınlar tutuşturdum sevdaya
Nehirlerle akıp karıştım deryaya
Şairleştım şiirlere karıştım
Aşk yakar yüreğim
Duramam

Sensin uykumu bölen
Sensin gözyaşım döken
Sensin boynumu büken
Sensin hasretim çeken

Ahmet Coşkun

Ahmet Coşkun

Sarıççek 2

Sarıççek 2

Hayalde gezinme biz gerçek uzağız
Sönmüş şinemde ki kül ateş sarıkız
Gökkuşığı renk yoktur siyahla akız
Bu aşk ölüme ferman yazar sarıkız

Yeşil gözlerin umman çimen çekiyor
Korkuyorum bakmaya ezip geçiyor

Sen bakınca yürekte ipler kopuyor
Kalp kanayıp damardan dışa akıyor
Ölüm dert musallada alnım öpüyor
Mesafeyi ar koymuş zaman sarıkız

Sevenler dergâhında aşk didişmede
Bu sevda cenderede can çekişmede

Felek bırakmaz bana gönül pazarı
Üstümüzden eksilmez büyü nazarı
Yazmışsa Mevla etme hiç ahu zarı
Yazması tez bozulur kulun sarıkız

İlkbahardır geçer gül gonca soluyor
Giyin kuşan zamanı sevdan ölüyor

Ahmet Coşkun

Sarıççek 3

Sarıççek 3

Çatırdar kurumuş gövdem dallarım
Şararmış solmuş al gül yapraklarım
Tutsak sürgün benim lal sevdalarım
Kevser/den bir yudum su sarıççek

Kaç koku kaç renksin aşka sevdalık
Ömrüme gençlik ol nurdan güzellik
Derler kapında kul kölen cennetlik
Bahtım bedbaht kader bu sarıççek

Gel Aslı olma ben Kerem yanayım
Sen Leyla olma ben Mecnun olayım
Düşüp derbeder har harap yanayım
Dergâh dergâh çekip hu sarıççek

Gönül bahçem susuz mevsimi kurak
Bürünmüş renklere gül açmış toprak
Yaslan böğrüne gel aç yelken bayrak
Kalbim kan damlar sar yu sarıççek

Ahmet Coşkun

Ahmet Coşkun

Sarıççek 4

Sarıççek 4

Gülömsüyor çiçek çiçek
Dudak dişlere geçecek
Ağızda bal var dökecek
Petek petek sarıççek

Rüzgâr olup eser cana
Ne varsa sevdadan yana
Doyamazsın kana kana
Yudum yudum sarıççek

Sevda kokar sarı güller
Ah çimen yeşil o gözler
Taşır mı ki benden izler
Yakar geçer sarıççek

Karaahmet gül böyledir
Yanar ateş kül böyledir
Aramızda tül böyledir
Kaldır kaldır sarıççek

Ahmet Coşkun

Ahmet Coşkun

Sarıççek 5

Sarıççek 5

Seni böyle süze süze
Nazar olup geldim göze
Yanmış tutuşmuş köze
Sözün var mı sarıççek

Doyamadım ki bakmaya
Cesaretim yok kalkmaya
Gönlümü sana takmaya
İzin var mı sarıççek

Yaşadı benle çok sevda
Çok sevdaya ettim veda
Bu can her sevdaya feda
Gözün var mı sarıççek

Gönül işte düştüm aşka
Soyadımdır benim çaşka
Söyle şu gençlikten başka
Kozun var mı sarıççek

Ahmet Coşkun

Ahmet Coşkun

Sarıççek 6

Sarıççek 6

Sorulmaz ki yolun yakın uzağı
Geçemezsin çokça engel tuzacı
Taşırısın sırtında dert gam azığı
Sevda yolu yamandır sarıççek

Bürünme aşktan ipekli urbaya
Öyle hoş sarhoş gelmişsin buraya
Kanatlanıp şu sineme konmaya
Sinemi derman sanma sarıççek

Senden değil yaralarım ezelden
Takdir yaratanın ne gelir elden
Azrail gelmiş gün sayar ecelden
Vakit mi var sevmeye sarıççek

Bana geç sana erken zaman kahir
Sevdan çiy çığlık çöker ağır ağır
Karaahmet düşkün sevdada mahir
Solumda saray senin sarıççek

Ahmet Coşkun

Sarıççek 8

Sarıççek 8

Sen böyle uzak durunca
Dünya değil kalbim durur
Damar şişer kanım kurur
Ah bu gönül sarıççek

Acım geçmez boğazımdan
Ölür söz çıkmaz ağızımdan
Türküler coşar sazımdan
Sevdan kokar sarıççek

Cümle âlem çıt çıkmıyor
Konuşurlar ses geçmiyor
Kimse bana yar biçmiyor
Düşman çoktur sarıççek

İstemezler sürsem demi
Sus pus takar ağza gemi
Sen toysun aşktan acemi
Candan sevdim sarıççek

Sen kalma karma karışık
Derler kalp kalbe dolaşık
Söyle kim sevdiğin maşuk
Karaahmet sarıççek

Ahmet Coşkun

Ahmet Coşkun

Sarıçiçek 9

Sarıçiçek 9

Adın dilimde sakız
Patlatsam el alam duyar
Atlatsam ağır aksak kanar
Herkes gülünü koynunda saklar
Yaban güller dağda açar sarıçiçek

Gözlerinin yeşilinde kaybolup
Baharlar kokluyorum uzaklardan
Ay düşüyor yüzüne alevle allanıp
Yıldızlar bağlanıyor sarı saçlarına
Bir mehtaba yatıyorum sarıçiçek

Ellerin kar beyazı parmak incecik
Boynun büküp gözlerini gözüme
Çakmak çakmak çakma öleceğim
Usulcadan kapat yüreğini üstüme
Ellerini ellerimle buluştur sarıçiçek

Sarıldıkça göğsüme bir huzur iner
Sarar bedenimi bin cennete değer
Diner ateş kalp çarpıntılarım diner
Senden başka beni kim sarıp sever
Solumda sen akar sıcacık sarıçiçek

Ahmet Coşkun

Ahmet Coşkun

Sarıçiçek final

sarıçiçek final

yeşil yağıyordu
sarıp götürdü mavi rüzgar
vucut ısım gökyüzüne yayıldı
yüreğimin pamukları takıldı yıldızlara
ben sevmeyi senin gözlerinde bıraktım

şimşeklerle yağın bultutlarım oldu
yumuşacık topraklara ekim öfkemi
yeşil gözlerinden fıskıran bahar ok'u
tütün kadayıfı saçlarında gül kokun
ben kavgayı senin gözlerinde bıraktım

sevda kokuyordu
yürüyüşün ellerin yüzün gülüşün
tüylerimin diken diken oluşunda aman
kalbimin zikzaklarında garip bir estrüman
ben kendimi senin gözlerinde bıraktım

Ahmet Coşkun

Savruluyorum

Savruluyorum

sevdalandım bir ahu gözlü ceylana
dağdan dağa ilden ile salladı beni
bir sevda kaç ölümü basar bağrına
sevda rüzgarlarında savruluyorum

göçtüm sılamdan evel gurbet ezeli
takatım dermanın yok varıp döneli
kimse beni tanımaz sormaz nereli
gün güne yıldan yıla devriliyorum

gençlik çağları dağlar gül çiçek açar
seven gözler yol bulup kor ateş saçar
gönül ferman dinlemez dağlara çatar
geçmiş güne yansımaz sorguluyorum

çalındı vakti zaman kıymet bilmedim
kör düğüm bağlı yollar çözebilmedim
dosttan tuzaklar söküp bozabilmedim
Eyüp sabrım sınavdan yoğruluyorum

tüter şu dağ dumanı söndüremedim
bir satır yazıp o yare gönderemedim
ah hain felek çarkın döndüremedim
hangi büyü muskayla bağlanıyorum

menzilin merteben ne uçsan varılmaz
ecel hoşa gitmez ya varsan can almaz
kaderin karaahmet kurtulmak olmaz
can cehennem ateşte dağlanıyorum

Ahmet Coşkun

Sazlı sözlü turnam

Sazlı sözlü turnam

Özlemin mi taştı hasret mi yaktı
Yüreğin sevdiğinden mi uzaktı
Buzda donda kanadın şaha kalktı
Düşmüşsün yollara perişan turnam

Şazlı sözlü turnam
Ötüşü közlü turnam

Yar mı bıraktın yaralı gurbette
Senmisin yaralı onulmaz dertte
Düşmüşsün yollara kar kıyamette
Ciğerimi kavurup durma turnam

Şazlı sözlü turnam
Ötüşü közlü turnam

Söyle turnam mevsimi şaşırdın
Bir başına ötüp ötüp yaşırdın
Ölmeden gelmeyi nasıl başardın
Yeşermedi çimen sazlıklar turnam

Şazlı sözlü turnam
Ötüşü közlü turnam

Ahmet Coşkun

Seher yelleri

Seher yelleri

Bir güzele tutuldum seher yelleri
Es bağına gül kokusun getir bana
Söküldü göğüs kafesimin telleri
Esip gözlerinden karayı çal bana

Bülbülüm ötemem kesildi avazım
Geçti yaz baharım kıştayım ayazım
Turna kanadında mevsimsiz niyazım
Esip yanaklarından alı çal bana

Gülden kelebek yaptırmış kollarına
Kessem önünü gül döksem yollarına
Ağzın açıp bir laf etmez hallarıma
Esip lal dillerinden balı çal bana

Neylesin karaahmet söyle neylesin
Gezip nerde bulayım yârin böylesin
Nerde bir güzel görsen orda kölesin
Esip ak göğsündeki gülü çal bana

Ahmet Coşkun

Sen aşık ol

Sen aşık ol

bir ışık yak şimdi daldaki gül
bülbul baysın renk cümbüşe
serenat sende haydi bu sefer
kokularını saç şarkı eşliğinde
çığ düşmeden yaprağa dala

beni görünce gözleri süzüp
biraz de sen asıl hatta laf at
varsın arsız yüzsüz desinler
sevmek nasıl bir şey sen tat
bu kasvet hırçınlık bana inat

saçlarıma takıl tarz filan de
bakışımı benzet glark filan de
vay ne cıvan ne centilmen de
bana biraz aşk biraz sevgi at
ıslık çal, ıslık çal düş peşime

yüz bulamaz kahrımdan yan
öyle beter aslı leyla sevdalan
yorgan döşek dergahlar dolan
adım dua olsun dilinde an an
hele bir sevdalan, bir sevdalan

Ahmet Coşkun

Sen bana gelsen

Sen bana gelsen

Sen bana gelsen buluttan atıma
Bindiğim gibi yıldızları toplarım
Ay'ı yakalayıp boynuna takarım
Ferhat olmaz ki sevda dağında

Sen bana gelsen ışığa hız olurum
Yerin altını denizin dibini yoklarım
Güneşi yakalayıp kalbine sokarım
Kerimin alevleri gül açar çevrende

Sen bana gelsen acı tarihe karışır
Eski sevdalar buhar olup uçuşur
Yeryüzünde gökyüzü bizi konuşur
Yeni sevdalar ekilir insan yüreğine

Sen bana gelsen bir yürek şen olur
Bir insan ölümden kurtulmuş olur
Ah sevdiğim dünya kurtulmuş olur
Her sevda bir efsane yaratır yeniden

Ahmet Coşkun

Ahmet Coşkun

Sen bana varmadın

Sen bana varmadın

dönüşü olmayan yol oldun yarım
peşinde koşmaktan düşüp yoruldum
sevdim kaldım sende ne oldu kârim
elde saz dilde söz deva bulmaz aşk

gökte bulut süzdüm damla yağmadın
sevda yaktım gece mehtap olmadın
göl oldum yıldıza söndün dolmadın
elde saz dilde söz deva bulmaz aşk

gül oldum meclise şiirler okudum
ne çilelerle mest bir aşk dokudum
sen bana varmdın ben hep aradım
elde saz dilde söz deva bulmaz aşk

Ahmet Coşkun

Sen ben ve kahve kokusu

Sen ben ve kahve kokusu

Kahvenin köşesinde
Elimde kahve fincanı
Güne hayıflanıp kaldım
Kulağımda su gürültüsü sesler
Senden kalan kahve kokusu ve
" Hadi kapat fincanı" sesin

Sen kahve seviyordun bense seni
"Birde sigaranı bana doğru üfleme" sesini
Sana gelirken karanfil çiğniyordum nedense,
Dayanamayıp yine de bir sigara yakıyordum
Tembihine rağmen gülüyordun hoşuma gidiyordu

Çiçek seviyordun nedense sarı tercihinde
Sarı saçlarınla uyumundan mı ne bilmiyorum
Az konuşurdun oldukça az, bense coşuyordum
Üç kez beş kez canım diye seslenişime sadece,
" ne" diye ince kadife tonunda ki sesin gelirdi

Gözlerin konuşuyordu
Kocaman parlak delice
Sevişirken farkına varıyordum
Gül kokun üstüme yağdıkça
Kendini bir boşluğa bırakışın vardı
" Sadece sev" diye haykırıyordu sanki

Tabi yoksun bilmiyorsun bilmem kaç sene oldu
Kaçınıcı kahve kaç sigara bilmiyorum kahve boşaldı
Gün günü böyle öldürürken bende ölüyorum sessiz
"Yalnız değilsin ki sen" diye hep taş vurdun durdun
Bir görseñ yalnızlığımı halime kedi köpek ağlıyor

İçimi yakan kor ateşten
Çekip kendimi kurtaramadım
Bir hastalık kör bir tutkunluk belki
Bu yaşanmışlığın ağır yükü sırtımda
Bulduğum yerlere ayak uyduramıyorum

Ahmet Coşkun

Sen benden vaz geçince

Sen benden vaz geçince

Bülbülüm sesim duyulmaz dalda
Gül solar gazeller savrulur yolda
Yanar kalırım bir cehennem korda
Aşk-ı sevda yazmaz kalem bir daha

Sallanır şu yer gök hava ayaza
Dağlarım karlanır morlar beyaza
Kopar bir zelzele tufan enkaza
Kararır güneşim doğmaz bir daha

Kör talih vurdu bu gül gülistanda
Buldum kendimi bir kara destanda
Ağlarım bahtsızım bir kabristanda
Bitmeyecek yastır gülmem bir daha

Karaahmet kıldan incedir boynum
Varsın yılan çıyan dolsun şu koynum
Ölmeden mezara bir hayat koydum
Sevmek zehir zıkkım haram bir daha

Ahmet Coşkun

Ahmet Coşkun

Sen beni bekleme

Sen beni bekleme

Beni ağustostan say böceği gibi
Rakam tutamıyorum ceplerim delik
Çarşı Pazar bana hayran hayran bakar
Tövbe bakmıyorum hata bazı bazı
Burnumu tutuyorum
Kokana akana

Böceği dedim de yemedim eğlenceyi
Bir çıplak soğuk hamam yakışanımız
Hani gözüm de kalmıyor değil
Fitratından mı derler ne
Yayda nefsi çekende
Pisipisi

Alfabe açtım harf kaçtı içime
Ondan kelimelerim çoğu eksik
Bir ikisini yer değiştirse felaket
Kaçanı uçanı yerine koysam
Zaptiyeler nöbet başı
Taşlı çorba zamanı

Sen beni yakalayamazsın çırpınma
İyisi mi hiç beni bekleme
Saf saf güldürüyorsun
Kesişmez yollarımız
Vira nere bira nere
Sen zıkkımlan

Ahmet Coşkun

Sen beni saklarsın dağlar

Öyle düşmüşüm
Yardan yarenden bıkmışım
Başımı alıp çıkmışım
Sen beni saklarsın dağlar

Yarın dizinin dibinde izim silinsin
Dost sohbetlerinde sesim kesilsin
Usandım candan böyle bilinsin
Sen beni saklarsın dağlar

Kaçan sende bulur mu dermanı
Kendim çıkardım kendime fermanı
Yüreğimde bitmeyen bunca isyanı
Sen beni saklarsın dağlar

Burnumda gül karanfil tütmesin
Yeşilim solsun mavim tükensin
Kimim nerdeyim kimse bilmesin
Sen beni saklarsın dağlar

Kalsın hasretim özlemim benle
Yalan dünya işim olmaz senle
Öleyim sevdası gözünde gidenle
Sen beni saklarsın dağlar

Ahmet Coşkun

Sen beni sevince

Sen beni sevince

bir güneş doğuyor pürüzsüz gökte
dağların şavkı vuruyor düze ovaya
bağlar gül doluyor çiçek her yerde
sen beni sevince bir başka güzel
sen beni sevince ben başka güzel

nehirler çağlayıp denizlere akıyor
tarlalar başaktan yorgun düşüyor
fabrikalar çift varidiyeyle çalışıyor
sen beni sevinece bir başka güzel
sen beni sevince ben başka güzel

çocuklar gülüyor uçurtma peşinde
Aslı uyuyor deliksiz Kerem döşünde
bir güzellik ki herkes işinde gücünde
sen beni sevince bir başka güzel
sen beni sevince ben başka güzel

ne gam tasa ne de dert keder var
herkes candan birbirine yaren yar
aşk mutluluk kazanç herkeste kar
sen beni sevince bir başka güzel
sen beni sevince ben başka güzel

sen beni sev ki bozulmasın düzen
bülbul bağada kol kola gülle gezen
bir ben kaldım seni uzaktan süzen
sen beni sevince bir başka güzel
sen beni sevince ben başka güzel

Ahmet Coşkun

Sen benim gönlüme yara açarsın

Sen benim gönlüme yara açarsın

Selamsız sabahsız gelip geçersin
Sevda çeşmesinden sular içersin
Sevdim diye kanat çırpıp uçarsın
Sen benim gönlüme aşkı saçar

Gül bahçe çiçeksın açarsın güne
Mis kokular saçar çıkarsın güne
Sevdadan türküler yakarsın güne
Sen benim gönlüme ırak kaçar

Şu dünya yalancı güldürmez güldür
Sönmeyen ateşim kül edip söndür
Eyleşmez yaram var eyletme öldür
Sen benim gönlüme yara açarsın

Sende bu güzellik borunu öttür
Karaahmet neyim varsa al götür
Senin olsun dünya keyfine tüttür
Sen benim gönlüme kara çalarsın

Ahmet Coşkun

Ahmet Coşkun

Sen bilme

Sen bilme

-I-
akşam üstü kanamalarda
ufkun kızılına aşık bu sevda
gülün kırmızısı türkülenmiş
maviyi yakmış alevine
kemancı incitme telde
ruhun ambiyansını

-II-
bırak da ağlasın
aksın sevgi gurubun aks'ına
ıslansın ince damlalarla yine
göğüs kafesinde hapis sevgili
belki şafakla gülümser güne
bir masal bu izbe

-III-
gülllerime çiğ düşmeden
bağladım yanık uçlu mendili
suskunum ayaz vurmuş dile
bal damlayan dillerden ayrı
söz bulunmaz enkazıma
bir avuç umut dize

-IV-
yıldız yıldız taşlanıyor
ay parçalanıyor yüzümde
dökülüyorum toprağa suya
yarla yatıp yalnız kalkışım
sensiz buluyorum sabahı
göl kıyısı lale sümbül

-V-
yarı açık gökyüzüm
ışık arıyorum voltalarda
genç düşlerimle yorgun yaşlı
güzelliğini ayna tut bana
ancak görürüm kendimi
sırrım sırında

-VI-
söndü ışıklar bir bir üstüme
çekildi dumanım közüm küle

çektđime hiç demedim çile
haşretinde paramparça sine
sığınaksız sağanaktayım
yinede sen bilme

Ahmet Coşkun

Sen bizim oraları bilmezsin

Sen bizim oraları bilmezsin

İlkbaharda çimenler gökkuşağına dönüşür
Mavi mi gözünün alabildiğine mavi
Sarı mı gözünün alabildiğine sarı
Ve kırmızı
Yeşiller arasında uzar gider çiçekler
Kendiliğinden topraktan armağan
Bir başka kokar gülleri
Sen bizim oraları bilmezsin

Ardından koyun kuzu salınır dağ eteklerine
Çobanların sopa döğüşü bir başka şakırdar
Öğlen uykusundayken sürü
Kaval sesleri sarar havayı
Çadır zamanı ova bir başka eğlence
Kış hazırlığında

Vardın mı kimsin demezler
Nerden geldin nereye gidersin de
Buyurun denir önce
Su koşturulur
Sofra kurulur
Minderin yastığın rahat mı yoklanır
Sen bizim oraları bilmezsin

İncinirler incitmemek için
Doğdukları günden itibaren incinmelerine rağmen
Bizim orda kimse düşmanını evinde kapısında vurmaz
Vurulacaksa vurulma kavga meydanlarına bırakılır
Anadan atadan gelenekten yürünür
Ağrı dağın hatırıdır Iğdır ovasının bereketi
Sen bizim oraları bilmezsin

Ahmet Coşkun

Sen bu yaranın merhemi değilsin

Sen bu yaranın merhemi değilsin

Sevda bağlarında açmış gllerin
Bülbülü mest eder dudu dillerin
Türküsü olmuşsun gurbet ellerin
Sen bu yaranın merhemi değilsin

Yar diye yoluna düştüğüm canan
Olmadin ya garip yüzüme bakan
Bir kuru bedenim ateşte yanan
Sen bu yaranın merhemi değilsin

Yanıp kul olduğum gider hoşuna
Çektiğim hasretler haram boşuna
Başımdan geçenler geçsin başına
Sen bu yaranın merhemi değilsin

Ahmet Coşkun

Ahmet Coşkun

Sen bütün baharlara bedelsin

Sen bütün baharlara bedelsin

Hiç sarışın sevgilim
Olmadı, olmamıştı
Hele yeşil gözlüsü
Sarışın yeşil gözlü
Görmedim ki olsun
Şeni gördüm ilk ve,
Aşık oldum işte
Kör kütük
Berbat

Sen dünyanın
En tatlı en şiirin
En can alıcı can koparanı
Bakıyor ya o güzler hani
İçinden geçip gidiyorum
Bir sonsuzluğa ağır derin
Kâinatta ne varsa yeşilleniyor
Ay yeşil yansıyor mehtapta göle
Yıldızlar yeşil yeşil çakılıyor yere
Gece yeşilden bir elbise giyiniyor
Şafağın kızılı yeşile çalıp geliyor
Güneşin ilk ışıkları yeşil düşüyor
Yeşil bulutlar üstünde yatıyorum
Yeşil çimenlerde yuvarlanıyorum
Yeşil rüyalar içinde geziniyorum
Yıl geçiyor ömür geçiyor
Her ne kadar bilmiyorum
Sarhoş yaralı kalıyorum

Gülümsemen yapışıyor
Üstüme, çırpınamıyorum
Gülmeler gül açıyor yanağında
Sarı teninde sarı çillerine karışıp
Gamzelerinden ballanarak akıp
Kadife sesinle gülümse deyişine
Karışırken, kaç kez ölüyorum
Yeşil gözlerin kıpraşırken

Ah sarıçiçek
İyi ki varsın
İyi ki sen beni sevdin
Hoş
Ben seviyecek adam değilim
Aksiyim kiskancım sabırsızım
Üstelik inat mı inadım
Ortalığı yıkar geçerim

Yanımda yakınımda
Gülümseyen melek duruşun
Öyle saf öyle temiz öyle duru

Durgun nehirler gibi akışın
Rahat ve huzurlu
Usul usul bakışın
Benden mi
Senden mi
Bu güven
Verişin

Sana yazmak
Seninle olmak
Var olmak
Demek

Ahmet Coşkun

Ahmet Coşkun

Sen geçersin zaman durur

Ŗu ttslenmiŖ akŖamların yok mu
ksrĞme tetikçi ah be Ankara
Hüseyin gazide mangal mı yaktın
Elmadağın rzagrı dağıtmıyor seni
Tkezliyorum artık yürümeye bak
Zaman sana yok onu bana sorsana

Kaç büyük taŖıdık Mamak plĞ
Kar vardı ya o kiŖ bir öğlen sonrası
Memleket meselelerini konuŖmaya
Son kertede (son ŖiŖede) döküldü
Devrimci Ferhat atlayıp arabasına
Tek baŖına daldı samsun asfaltına

Leylim leylim dŖtk gece yollara
Bir ben vardım bir ali birde yıldızlar
Gece bizden sarhoŖ bizden korkak
Döküldü üstümüze sessiz mahsun
Uzaktaki fabirkanın ıŖıkları açıktı
Beki karı atmıŖ içeri sıktı havaya

Kaç bin taban vay bastık boğaz içine
Karanlıkta kara bir cip geliyor deli deli
Hayrina atıverdi AbidinpaŖaya Ŗafakla
Sendin demi dağları delen deli fiŖek
Neyin hesabını sormaya geldin debe
Biz seni gmeli çok uzun zaman oldu

Ahmet CoŖkun

Sen kimi sevdin

Sen kimi sevdin

Saçların darmadağın perişan
Yüzün ani harabelerinden yıkık
Nasıl oldun böyle boynu bükük
Gezme muradı gözünde dökük
Ah be güzelim sen kimi sevdin

Baharı görmemiş güller misali
Kışları bitmeyen dağlar emsali
Ölü bir sevda zülüflerinde asılı
Gözler acıdan kederden tasalı
Ah be güzelim sen kimi sevdin

Böyle geçmesin gençlik çağların
Kendine güven çözülsün ağların
Düşme dillerine dostun ağıyarın
Yılanı çıyanı fırsat vermez yarın
Ah be güzelim sen kimi sevdin

Sevda bilmez sevdiğini kül eder
Düşme hayırsız alır köle kul eder
Dağılır umut hevesler külli heder
Topla kendin dengin bul bu sefer
Ah be güzelim sen kimi sevdin

Ahmet Coşkun

Sen sevda kokardın

Dağlar kekik kokanda
Çimenler gül açanda
Koşup ellerimi tutanda
Sen sevda kokardın

Bulutlar dökülünce yere
Yağmurlar karşırdı sele
Sırılsıklam sarılırdık elele
Sen sevda kokardın

Koşardık o kayalık koya
Dertleşirdik doya doya
Bitmezdi bu güzel rüya
Sen sevda kokardın

Ahmet Coşkun

Sen yakış bana

Seni kuruyorum kafam içine
İç kemirir ince fikirlerim var
Senden uzak saplantı rüzgâr
Savuruyor gün gün beni kora
Günyüzü görmez şiirlerim var
Adını koyamadığım isyanlar

Kırbaca sarılı kalem şaklanır
Mahmuzlar yüreğim dörtnala
Dehlendikçe işlenir ruhu cana
Gülerim yar yüzümü gül sana
Sen ışık ol ben gökkuşağı sana
Dert üstüne çok dertlerim var

Aşk bir bedene değil müptela
Derde gark eder çevirir abdala
Aşk halinden anlamaz bir kula
Kul köle olup düşünce bir yola
Beni sevmezsen de severim ala
Söyle, ben mi yakışmadım sana

Ahmet Coşkun

Sende git yalnızlık

Sende git yalnızlık

Gel bırakma elimi yalnızlık
Ne dostlar ne sevgililer kaçtı
Bir tek sen kaldın yanımda sadık
Bakıyorum senin moral bozuk
Sende mi sustun ne bu soğukluk

Suya fırlattığım taş sekmiyor
Bak ay mehtap sensiz çekilmiyor
Vakit geçip zaman hiç dolmuyor
Gözler hemen uykuya dalıyor
Senle her gece sabahlıyorduk

Yüreği neyle pekiştirecem
Kimle yanıp kimi çekiştirecem
Ben kime haber yetiştirecem
İçim kurudu kapandı çenem
Yapayalnızım şimdi yalnızlık

Ben sana hiç ihanet etmedim
İnan başka bir dost edinmedim
Vah ki ne vah sana da yetmedim
İşte şimdi gerçekten tükendim
Benim bir yalnızlığım bile yok

Ahmet Coşkun

Senide avutacak mezar

Kavlini bilmeyen vay kararsız
Huri melek olsanda ne yazar
Aşığa dünyadan geniş Pazar
Senide avutacak bir mezar

Günlerimi güllerle süsledim
Yüreğimde sevdanı besledim
Kahrını çektimde hiç küsmedim
Senide avutacak bir mezar

Güzelliğin yüreklerin harı
Ah o gözlerin dünyanın varı
Sen olmazsınki garibin yâri
Senide avutacak bir mezar

Karaahmet eğilde ha eğil
Halden bilmeze düştümü gönül
Yaşatmaz da öldürür bu meyil
Senide avutacak bir mezar

Ahmet Coşkun

Senin adın mutluluk

Senin adın mutluluk

üşütmedi kış günlerinde
sıcaklığın koynumda yandı durdu
seninle doydum yoksulluğumda
gülüşüne bir servet birikti
gözlerinde yaşamın her rengi
sarılışın bir cennet

baktıkça gökyüzüne
gündüz mavinin sonsuzunda
gece ayın yıldızın sihrinde
çocuklar tutarken elimden
sevinçler uçuşurken kalbimde
övünçler dolar güvenime

şehir kaynar baş ucumda
insan kalabalığına karışırken
hevesle dönmenin telaşında
eve ekmeksiz dönmeme hırsı
bir de yalnız kalma korkusu
kamçılادıkça azmimi

sen geçerdin gözüm önünde
parmaklırımın arasında sızarak
gülüş gülüş saçlarıma dokunup
belirir nazlı nazlı sallınışların
bal şeker sözlerle karşılaştım
direncim mutluluğum sığınağım

Ahmet Coşkun

Senin için

Ben
Güneşi söndürdüm
Ayı yıldızı kapattım
Senin için kendimi yaktım
Daha ne yapayım

Gül koklamayı bıraktım
Yeşile basmayı ret ettim
Bedenimi ateşte erittim
Daha ne yapayım

Kestim dünyayı yarım
Astım ömrümü sıırım
Etmedim burun kırın
Daha ne yapayım

Cehennemi cennet ettim
Dudak çözdüm anda bittim
Yandım kül oldum bittim
Daha ne yapayım
Ben

Ahmet Coşkun

Senmişsin

Senmişsin

Bu gün akıl p/azara çıktı
İlişti bir bankın kenarına
Aldı feleği karşısına çattı
Felek tüm suçu sana attı

Ahmet Coşkun

Sessiz ölüm korona

Sessiz ölüm corona

bir sessiz ölümdür çöktü
çin hindinden düşüp yola
bir kolu uzandı irak irana
bir kolunda italya ıspanya
yayıyor taşkın seller gibi
yayıyor esip Rüzâr gibi

virüs diyorlar bir hastalık
doktor hekim ilaç bilmez
elinde aciz kalmış ustalık
devletler ki kilit vurdular
devletin kapısına, kapalı

aşk esir düştü sevda köle
herkes sevdiğiyle el ele
kapanıp kaldılar hapis eve
ne çarşı ne pazar ne işler
sessiz bir ölüm koşturur
sessiz bir korku yüreklere

kimi ciddiye almıyor gibi
bu lanet cehennem dibi
gelince çöreklenir bedene
gelişi var gidişi senle öteye
en çokta güçsüzün üstüne

eller eldivenli yüz maske
sabusuz suya vurma fiske
iyi beslen güçlü kuvvetlice
moralini yüksek tut iyice
Allahtan çare tükenmez
insanlık bunuda yenecek

Ahmet Coşkun

Sessiz şarkı

güllerin kokusu kelebek raksı
solar gül yüzümde acının aksı
içimde çalıyor hüznün şarkısı
derin kuyularda kulağım seste

aşkın baharında gönül heveste
acıya dönüştü her bir nefeste
muradı sevdamız bir acı beste
kestin yollarımı koydun kafeste

biliyorum yoksun hiç olmayacak
derinimde boşluk hiç dolmayacak
inleyen bu kalbim hiç durmayacak
sevdanla öldüğüm mahşeri susta

Ahmet Coşkun

Sevda bu güzelim

sen baharla gel be güzelim
güneşin açtığı karın eridiği
dalların yeşillendiği zaman
çiçek çiçek açalım ovalarda
gönüle filiz düşsün sezelim

bir renk cümbüşünede gel
mucize sansın sevdamızı el
aksın heyecanımız taşsın sel
sarılalım birbirimize tel tel
pervane dağlarda gezelim

kerrem et kerem olsun adım
aşk uğruna yanmaya susadım
yok dünyada başka muradım
benki aşkım dünyadan ıradım
kevser ırmağına düş yüzelim

Ahmet Coşkun

Sevda durağı

Sevda durağı

Aynı masa aynı menü muhabbetti
Soramadım içinde kopan kıyameti
Ağzında çıkan tek cümlelik sohbeti
Bakıp uzaklara içten içte - laf etti
-güzeldi
Güzeldi ne oldu güzelim

Okul çağlarımız geçeli nicedir
Gençlik yüreğimizde bilmecedir
Aşk dediğın üç harf değil çok hecedir
Gülümseyip masum masum- laf etti
-mutlu ol
Mutluydun ne oldu güzelim

Ekmek gibi aş gibi su gibi
Sende uykusuzdun her zaman ben gibi
Ne zaman kurudu denizler göründü dibi
Kalkıp masadan tok tok - laf etti
-dost kal
Dostun ne oldu güzelim

Ahmet Coşkun

Sevda esiyor dışarılar

Sevda esiyor dışarılar

Giyinmiş türlü renk alları
Dağıtmış simsiyah saçları
Ay bükülmüş karakaşları
Döndürme başımda sevdayı

Gözler yıldız yıldız parlıyor
Hareler yandıkça harlıyor
Yangın yüreğimi karlıyor
Döndürme başımda sevdayı

Zamana bak sen şu zamana
Mevsim hasat değil harmana
Yenik düştüm gelmem amana
Döndürme başımda sevdayı

Çıkma karaahmet gezmeye
Güzeller toplanmış üzmeye
Sevenler sevgili süzmeye
Döndürme başımda sevdayı

Ahmet Coşkun

Sevda güzeldir

Sevda güzeldir

Geceye ay doğar gelişinde
Nazlanır yıldızlar sevişinde
Dağılır gül yaprağı gülüşünde
Sev sevdiğim sevda güzeldir

Ateşi söndürür sıcak nefesin
Gül bahçesinden güzel kafesin
Sevdikçe artar yaşam hevesin
Sev sevdiğim sevda güzeldir

Derde derman şifa gözlerin
Çok dilde konuşur tatlı dillerin
Bırakma kalsın elimde ellerin
Sev sevdiğim sevda güzeldir

Dünya denen üç gün beş gün
Edelim günleri bayram düğün
Aşk ile üstümüzde mavi göğün
Sev sevdiğim sevda güzeldir

Ahmet Coşkun

Sevda kurşuna benzer

Sevda kurşuna benzer

günde kalmaz güzel günler
kalkmış gelmiş yar hüzünler
bozulmaz bu fak düzenler
dök zülfünü sineme yar

sevda sekmez kurşun olur
tepmez tetik kendin vurur
mor sümbüllü bağlar kurur
gül kokun serp yareme yar

gül düşerse dal bükülür
kalpte kanar kan dökülür
çırpar rüzgâr kök sökülür
toprak sensin dalıma yar

karaahmet kara bahtım
kahpe felek devir tahtım
elde ne var döküp sattım
çare sensin ömrüme yar

Ahmet Coşkun

Sevda peşinde

Sevda peşinde

Karda kıştayım
Ayaz vurmuş güllerim
Çiçeklen ey ömrümün baharı

Uyuttum özlemleri
Koynumda buz hasret
Parmak uçlarım çekilmiş
Efkâr büyümüş gözlerimde
Çiçeklen ey ömrümün baharı

Bulut kovalamışım
Yağmur gözyaşımı çaldıkça
Hüzünlü şarkıların eşliğinde
Derman etmişim sol yanıma
Çiçeklen ey ömrümün baharı

Yanıp kül oluşt
Yürek tazelemişim
Azade etmişim ruhumu
Sönüp yıldızlara kaymışım
Çiçeklen ey ömrümün baharı

Yalnızım
Sonsuzun boşluğunda
Çiçeklen ey ömrümün baharı

Ahmet Coşkun

Sevda usandı

Sevda usandı

El değti döktü derdimi divana
Bu yara seninmiş vefasız gel gel
Kanadı içimde demedim sana
Duyduysan vefasız bekleme gel gel

Ben sana tutuldum evel ezeli
Ömrümün baharı kışa bezeli
Döküldü bağımın gülü gazeli
Kalmışım takatsiz virane gel gel

Aşkın nazından sevdamız usandı
Söyle sevdiğim bu nasıl isyandı
Yaşanmaz sevdayı alem kışandı
Vuslatı hasrete bırakma gel gel

Ahmet Coşkun

Ahmet Coşkun

Sevdadır hoşum sarhoşum

Sevdadan hoşum sarhoşum

Ol melek gönül kapımı çalar
Gül yüzünde gül gülücük saçar
Göğsümde kanatsız kuşlar uçar
Kapandım yeksaneyim yeksane

Tenime gül öpücükler konar
Dolanır başıma meyler sunar
Konuşmam gönül sesimi duyar
Çoşmuşum mestaneyim mestane

Gülistana düşmüş tatlı düşüm
Muradına ermiş garip kuşum
Başım yar göğsünde uyumuşum
Devrildim devraneyim devrane

Ahmet Coşku

Ahmet Coşkun

Sevdalandım beni aşka yaz

Sevdalandım beni aşka yaz

Kalktım baktım güzel havaya
Güneş vurmuş güller kokuyor
Bahar gelmiş dağa ovaya
Sevdalandım beni aşka yaz

Şimdi nisan mayıs ayları
Dal açmış tomurcuklar sarı
Eriyor mor dağların karı
Sevdalandım beni aşka yaz

Güzeller geçiyor kapıdan
Geçilmiyor süsten takıdan
Edalı nazlı bir çırpıdan
Sevdalandım beni aşka yaz

Gönül gelmiyor haya haya
Sevda istiyor doya doya
Atsam kendimi uzak koya
Sevdalandım beni aşka yaz

Bre karaahmet sen dellenme
Coşmuş ırmaklarda sellenme
Sel götürür seni söylenme
Sevdalandım beni aşka yaz

Ahmet Coşkun

Sevdalar süslüyor gönül dağımı

Sevdalar süslüyor gönül dağımı

Geceler uykuya gelmez derinde
Yüreğim kalkmış esiyor serinde
İnsem bağlara gül çimen üstüne
Sevdalar süslüyor gönül dağımı

Bindim aşk atına elde kementim
Rengârenktir çiçek elde demetim
Yâre biriktirdim sözüm sohbetim
Sevdalar süslüyor gönül dağımı

Gel hele gel yaslan deli göğsüme
El âlem bahane edip yüksünme
Sevdadan ordular gelsin üstüme
Sevdalar süslüyor gönül dağımı

Hey gidi karaahmet uçuyorsun
Gün ardı sevdalara düşüyorsun
Ne yürekmiş bu hala koşuyorsun
Sevdalar süslüyor gönül dağımı

Ahmet Coşkun

Sevdama

Sevdama

Ŗu deli gönlüme sevdadın güzel
Saçım taradığım aynadın güzel
Beyhude ömrüme faydaydın güzel
Tövbe etsem aşka, bulsam rehberi
Okusam kelamı içsem kevseri

Yanıktır ciğer dağlanır yürekte
Herkes sevdasını asar dilekte
Benim dileğim dövülür dibekte
Kime sorsam der cevabı felekte
Okusam kelamı içsem kevseri

Varsın kurulsun yaradan divanın
Yokki benim altın gümüş kervanım
O yar ile yarım kalan devranım
Dermanı yoktur çaresi bulunmaz
Okusam kelamı içsem kevseri

Ahmet Coşkun

Sevdan beni del eyledi

Sevdan beni del eyledi

Gece gündüz yakarışım
Benim sende sen bedende
Bu ne karmaşık karışım
Sevdan beni del eyledi

Süzülürüm damla damla
Günlerim doludur gamla
Geçmiyor sevda zamanla
Sevdan beni del eyledi

El atarım elim kalır
Çekip gitsem aklım kalır
Bu diyarda ölüm kalır
Sevdan beni del eyledi

Ben faniyim sen hayalim
Sana kalmaz dünya zalim
Perişan halım ahvalim
Sevdan beni del eyledi

Ahmet Coşkun

Sevdanın dili

Sevdanın dili

Kuşlar kanadını ırpınca
İsınır avuçlarımın içi ansızın
İçim bir hoş olur senli

Bahçelerin sarmaşığında gl sarkar
Kokun yayılır güne

aya tütüne tiryakiliğimden çok
şana hasta ve müptela bir sevdalık
Bu yalnızlık

Yağmura sarılıyorum
İçim ferah huzur dolu bir aydınlık

Ahmet Coşkun

Sevdaya demlenmek

Sevdaya demlenmek

Merhaba demiştim
Hal hatır etmiştik ayaküstü
Görüşelim demiştin gözlerinin içi gülerek
Bir heyecan sardı yüreğimi seni beklerken

Bir daha geldiğinde ne yapsam diye
Mesela güzel mi güzel giyinmeliydim
Güzel bir yere gitmeliydik gözlerden uzak
O gün bütün centilmenlik üstümde olmalı
Güleç bir yüzle seni karşılamalıydim

Seni gereksiz sorularla boğmamalıydim
Kendimi anlatırken de kekelememeliydim
Espri katmalıydim konuşmanın içine
Güzel gülmeliydim fazla abartmadan
Sana tatlı iltifatlar etmeliydim abartmadan

Sana şiiirden konu açmalıydim
Mesela sevgi yüklü birini fısıldamalıydim
Ben yazdım diye azda gururla gözlerinin içine
İkinci bir görüşme için istersen diye ekleyip
Çayı kahvesi güzel diye bir yer sunmalıydim

Kendimi ne çok hazırlamıştım geleceksin diye
Sen gelmedin hiç ama hiç gelmedin
Ben hep hazır bekledim

Ahmet Coşkun

Sevdayı süreceksin

Sevdayı süreceksin

Bin rüzgârın atına
Tutup yelesinden deli poyrazın
Dağ dediğin ne üç arşın beş arşın
Kartallar gibi süzül mavi gökyüzüne
Gül kokusu yayılsın her bir yöreden
Aşkınsın sen aşkın varisi
Yaradan aşkına

Mahmuzla sevdanı dörtnala
At terkine gül yüzlü nazlı yâri
Yalnız yollarda bırakma filintanı
Dindir dağ eteklerinde aşkı efkârı
Sıkacaksın atın itin topuk toynağına
Kanmayacaksın elin fesat oynağına
Sevdanın nikâhını kanla keseceksin
Koymayacaksın namerdi
Yanına yakınına

Hey gidi gözünü sevdiğim
Ne destanlar döktüm dile
Ne şarkılar ne türküler yaktım
Sana hep hasret hayran baktım
Var mı başka yar sevmek kitapta
Ölsek böyle kalsak böyle yazacak
Aşkımızın ölümsüz destanı

Ahmet Coşkun

Ahmet Coşkun

Sevemedim

Sevemedim

Sözle göz arası bakan
Bakıp yüreğimi yakan
Üstüme sevdalar yıkan
Eremedim sevemedim

Doğdum doğalı düştüyüm
Başımı koydum döştüyüm
Senin olduğun köşkteyim
Eremedim sevemedim

Yaralayıp öldürmeyen
Tutup elden kaldırmayan
İki cihan güldürmeyen
Eremedim sevemedim

Bir güzel girdi kanıma
Sevdası yetti canıma
Yaslandım kara yanıma
Eremedim sevemedim

Ahmet Coşkun

Ahmet Coşkun

Sevgi çiçeği

Sevgi çiçeği

Açılmıyor ağır göz kapaklarım
Rüzgârın esişinde bir göz ağrısı
Havayı kokluyor bulutun yükü
Dolaşıyor elim ayağım heyecan
Bu kalp çırpıntısı öldürecek beni

Işığı gölgeliyor uzadıkça zaman
Benim bağlar efendisi bahçıvan
Gamzen gül boyun lale göz safir
Bekliyorum aç susuz ve uykusuz
Aşk dergâhında gönlün varisi sen

Hasretim umudum sevgi çiçeğim
Sensiz zaman sonsuzda bir aman
Her boynuna sarılışımda ölüşüm
Çeliğe işlenmiş sevdan nakış nakış
Âklım yitik çiçekli rüyalaradayım yar

Nabız atışım ağız tadım göz ferim
Yoksa ayrılık mı yüzündeki kederin

Ahmet Coşkun

Sevgi günü

bu kavli kametin hikmetin bengisudadır
kuşandığın renk kuşağının rengi sudadır
duyulmaz nağmelerim inler dengi sudadır
sevgili sev beni ahımın ahengi asudadır
günlere isim koymadım zaman hep sanadır

saki ne bilir sadakatim meysiz sanadır
ömrüde koydum içine karı peysiz sanadır
bin kez doğsam yine oyum reysiz sanadır
alemde olmaz adım ünvanım arsız sanadır
günlere isim koymadım zaman hep sanadır

sen güle bakan dorukta güneş ay simadır
etrafın yıldız yıldız parlar yay simadır
ezelden beri dalında dikenim say simadır
ben değilim ölen sendeki aşk vay simadır
günlere isim koymadım zaman hep sanadır

Ahmet Coşkun

Sevince böyle oluyor

Sevince böyle oluyor

Gülen yüzün ömürlük doyumda
Tutuldum sevda aştı boyumda
Aklım başıma geldi sonumda
Sonunda aldığım kuru hava

Bıçak gözlerinle çıktın ava
Sandım ki sensin derdime deva
Bıraktım kendim sana bedava
Sonunda aldığım kuru hava

Gül kokusunu okla işledin
Sevgilim dedin beni fişledin
Etrafımda kim varsa kışladın
Sonunda aldığım kuru hava

Sazandım seçtin kaldım tuzakta
Nazında tuttun uzun kızakta
Hep yanındaydım öyle uzakta
Sonunda aldığım kuru hava

Kullanma miladım geçti işte
Ekilmeden yolup biçti işte
Gözlerim dalar boş hiçte işte
Sonunda aldığım kuru hava

Sevda neylesin serseri mayın
Derdini etme dünyaya yayın
Senin bu aşta bu kadar payın
Sonunda aldığım kuru hava

Ahmet Coşkun

Sevinesin

Sevinesin

Sırtımda taşıdığım yolların taşı toprağı
Sırtımı yatak ettim koynumu salıncağı
Şenin için bekledim sobası sönmüş ocağı
Ölme ölme diyordun öldürdün sevinesin

Başka bağda gül yok bağvan bekle bağımı
Ömür harcasan gezip bitiremezsin dağımı
Aşkınan açtım bağrımı ördüm sevda ağımı
Ölme ölme diyordun öldürdün sevinesin

Yanağına değdikçe silme izim derdin ya
Gözlerimde yaşın aksın silme derdin ya
Ben öleyim sen ölme neolursun derdin ya
Ölme ölme diyordun öldürdün sevinesin

Ahmet Coşkun

Sevme

Sevme

Kahrı çekilmez mi sevgilinin
Derdi sevilmez mi sevgilinin
Taştan yük olsa omuzlarında
Sevdasından gül açar bağrında
Seven seveni bir ömür taşımaz mı?

İçi acıyası gelir insanın içi
Böyle mi döner zaman sarkacı
Güzel günler dar zamanın ilacı
Yoksa kalmaz insanın takati direnci
Yaz bahar coşan hazana katlanmaz mı?

El ele verince aktın kıymeti yok
Kavli yürekte olmayanın sebatı yok
Sevmek adanmaktır birine ötesi yok
Yoluna baş koydun mu lamı cimi yok
Ahdinden ayrılan ahından utanmaz mı?

İleri atılıp gözü karartacaksın
Kendine sevgi dünyası yaratacaksın
Sevdanın ateşine kendini katacaksın
Sevme, madem böyle sevmeyeceksin
El kadar yüreğe sığan dünyaya sığmaz mı?

Ahmet Coşkun

Sevmek bir bilmece

Sevmek bir bilmece

Türkü söyledim sokağında gece
Yoluna döktüm güller günlerce
Koşturdum peşinden durdum delice
Yar duymaz yar dinlemez yar anlamaz

Yandan bakan pencere perde yanık
Yar yaslanmış mahzun yüzleri donuk
Kalmışım kapıda davetsiz konuk
Yar duymaz yar dinlemez yar anlamaz

Gülse güller açar bahardan önce
Odur dünyanın en güzeli bence
İnsan böyle mi dellendir sevince
Yar duymaz yar dinlemez yar anlamaz

Takında gel alın yeşilin olsun
Seven gönüller muradın bulsun
Sevdiğine sevinen güzel kulsun
Yar duymaz yar dinlemez yar anlamaz

Ahmet Coşkun

Sevmelere doy sevdiğim

Sevmelere doy sevdiğim

Sevmektir hayatın tadı
Kalpte çarpar yârin adı
Ceza kesmez müftü kadı
Sevmelere doy sevdiğim

Aşk yalana âşık inan
Yalan aşka ışık inan
Sevmek kutsal eşik inan
Sevmelere doy sevdiğim

Çağlayalım seller gibi
Dağda esen yeller gibi
Savrulalım küller gibi
Sevmelere doy sevdiğim

Öyküm masal uyut beni
Yalan dolan avut beni
Sende bir gün unut beni
Sevmelere doy sevdiğim

Ahmet Coşkun

Ahmet Coşkun

Sevmenin zamanı mı olur

Sevmenin zamanı mı olur

ah be gönül
havda bir güzel
kış güneşi salınmış güne
şimdi kardelenin açma zamanı
uzatıp ellerini incecik kökünden
göğüs kafesine alacaksın
gül kokar nefesi
temmuz akar bağrından
iliklerine

ah be gönül sevmenin zamanı mı olur
hasret sarınca cana özlem yakar bedeni

ne izet ikran
ne süslü sözler şatafat
odun sobasının dibine çökmüş gibi
çökeceksin nazlı yarin dizlerine
elin saçlarında dalıp gözlerine
geceyi saracaksın sevdaya
bir peri masalında

ah be gönül sende turna mevsimi
bende kış kıyamet

Ahmet Coşkun

Sevmeyim

Sevmeyim

-Tek derdim seni sevmek

Şimdi gecenin bin yarısı
Dert anlatacaksın yıldızlara
Yaprak korkar rüzgâra hışırdamaya
Ne olur ona selamımı götür dersin falan
Yok kalsın güzelim güneşi kiskandıran bakışın

Bir garip âdemim kendi halimde
Bilmem ki neler oluyor şu âlemde
Şairler sevda yazıyor yürekleri kalemde
Ne zaman aşk desem boza pişirilir tepemde
Yok kalsın ince belli bardakla çay gül bahçende

Tamam ben sevmeyim ya
Bıraktım her şeyi gidiyorum şehrimden
Sokakta huzur etsin çardaktaki gece lambası da
Evvvelsi gün geçende bu gün gelende ben değildim
Gelip gelip bana çatıyorsun bir yabancı havasında

Ellerin kolların boş
Saat saniye yollarımı bekler gözlersin
Biliyorum özlersin hem de ne çok özlersin
Taşıyamıyorsun bu kadar sevgiyi akşam erkenden
Sevmek dokunmaktır dokunmadan sevemem ki bende

-İyisi mı sevmeyeyim ben de

Ahmet Coşkun

Seyri yar narım

Seyri yar narım

Yol işte başka nerden geçeceksin
Geçiyorsun
Bakmamak için başın öbür yana
Geçip gidiyorsun
Öyle yaban yabancı

Ateş püsküren gözlerin yok
Gülücük saçan gül yüzün soluk
Hızlı adımların korkuluk

Bir çocuk taş atacak gibi
Bir çakkal laf atacak gibi
Bir it havlayacak gibi
Gece karanlığı gibi
Mezar gibi

Hayalin düşmüş
Hasretin kül savurmuş
Özlemin içinde kurumuş
Gülmeyince gamzelerin düşmüş
Birileri bir şeyler almış götürmüş

Bir kahri vicdan çöker üstüme
Ben durduğum yerde sadece durdum
Ok/ladın hançerledin baltaladın vurdun

Ya sen buradan geçme ya ben
Birimiz bu şehirden taşınmalı bence
Şen benim sevdami ben senin kahrını
Ölümüne taşırız da ikimize de yazık
Etme eyleme

Aynalar kırılmasaydı
Yüzlerimiz düşmeseydi yere
Dönüp basmazdık cam kırıklarına
Ayın şavkı vurmuyacak gölün suyuna
Yıldız dökülmeyecek gül yapraklarına

Bunca yağmur su sel
Bu ıslaklığı kurutmayacak güneş
Hiçbir ateş yakamayacak çalı çırpıyı

Bir şey var
Zamanın ruhu
Zamansız zamanları
Zaman bile af etmez
Zamanla

Ahmet Coşkun

Ahmet Coşkun

Sezdirme beni

Sezdirme beni

Yorulduğum kaldım yârim sevdanın çölünde
Yeter insafa gel boşa gezdirme beni
Ahu zarlardayım her seni gördüğümde
Bilinmeyen deryalarda yüzdürme beni

Gül kokusu sarhoşuyum evvel ahirde
Yüzüm yüzüne değeli kaldım kahirde
Kapandım kapına her sabah seherinde
Canım candan usanıyor bezdirme beni

Yanarımda sönmem alevimde közümde
Dünyayı verseler para etmez gözümde
Doğru yol arama haraminin sözünde
Dile düşürür âleme sezdirme beni

Giderim zalim felek muradım kalacak
Çektiğim bu dert hangi deftere sığacak
Sevdiğim hangi sevdada huzur bulacak
Bir kuru mezar taşına yazdırma beni

Ahmet Coşkun

Sıkı dur yüreğim

Sıkı dur yüreğim

dağ yüreğim
açmış beyaz kaysı çiçekleri
hircunda ayaz zemheri
ben seni severim ya

germiş yayını çarkı felek oku kınalı
bulutun içinde ay
güneş doğuruyor yüzün yar
bu diyar sevdaya güzergah
efkarım, yüreğimde ah
kuşanmışım cümle düşmalığı
ben seni severim ya

dağ yüreğim
dalda bülbül kesilmiş
şakiya şakiya ötüyor sabahın seheri
ben seni severim ya

ey her mevsim bahar sevdam
erit içinde karı geçirt fırtına boranları
yarın yanağı ibadet dudağı dua
dar geçitlerden geçeceksin ha
çengi cengi meydana
sıcak döker teri kanı
ben seni severim ya

dağ yüreğim
aşk bayrağını çek göğe
çelik sineni döve döve
ben seni severim ya

vurmuşum kendimi deli deli
umut çiçeklerini yüreğe ekeli
ensemde soluyor aşkın nefesi
sıkı dur yüreğim olma katı
sevda dağıtır her kasveti
yarın pamuk elleri
şirin dilleri

Ahmet Coşkun

Sılama

Sılama

Sen bir sevdasın ağrı eteğinde
Kopsam boran tipiyle gelsem

Kaysılar İğdir da çiçek dökende
Ovaya ilkbaharı eksem gelsem

Yaralansam çizik cizik kanasam
Tuzluca/nın tuzuna ilaç gelsem

Doğubeyazıtta Ehmedê Xanî
Yüklenip suçu günahı al gelsem

Karacaören yol boyu söğütler
Acem Azeri köyler geçip gelsem

Daha on dördünde sevdiğim kızı
Sağ mı ölümü acep bilip gelsem

Sevdiğin kıvırcık kuzu çobanı
Giyinsem abamı çıkıp da gelsem

Bir devri kapatıp bir devran açsam
Gökte yıldız kadar barışla gelsem

Şimdi bahardır gül çiçek yaylalar
Vadedir ruhu teslim etsem gelsem

Ahmet Coşkun

Ahmet Coşkun

Sılaya ses

Sılaya ses

Koyun kuzu yaydığım yaylalar
İğdir da beyazım Bayazıt kırmızı
Gözümde ırak emmi dayı hısım
Sevipte alamadığım sevdiğim var

Tuzluca kenarı tuzluk tepeler
Kağızmanda yola serili meyveler
Gurbete gidene suları serperler
Söyletme beni sılam sitemim var

Harfe tutduğum haraba köyü
Elimde okula taşıdığım tezek boyu
Kucak açan şivesi hoş acem soyu
Hakkımız geçtiyse de helalim var

Kazı lezzetli yol geçmez köyü
Selimden Sarıkamış a dere boyu
Ayaküstü ağladığım istasyon yolu
Astaflı köyünden haberim var

Karaahmet durmaz kanar yarası
Yüreğimle doludur akmaz şırası
Ana atamın kadim yurdu yuvası
Ankara'dan hasretle selamım var

Ahmet Coşkun

Sıra dışı

Sıra dışı

Bana ciddi Őeylerle gelme
Sıkılıyorum

Yeteri kadar dert cenderesinde derildim
Trajikomik Şu dũnya işleri usandırdı
Giderayak gũlmek eğlenmek
Muzipliğim ondan

Şu ayna benim canımı yakıyor çokça
Geçmiş onca zamanı yığiyor önũme
Soku sokuveriyor gözũme
Tel tel çizgi çizgi

Ve eksiler ve daha çok akılımin ziyanları
Yanılgıları en çok

Bir ayağım çukurda hikâyesi değil mesele
O taraflarda çok gezinmem korkusu da yok
Benimkisi başak kayıp edilmişliklerin ağrısı
Bıçak ağzı

Cennet cehennem değildi ki aradığım
Soluma kurdum sıratı

Ahmet Coşkun

Sırat

Sırat

Sorusuna atmış diye cevap verdim
Kafa bulma abi ya olsa olsa kırk falan
Tutuştuk mu pazarcıyla yaş pazarına
Ya birader yemine borcum mu var
Desem de nah diyor nih demiyor
Ver o zaman kafa kâğıdını görelim
Aldı hüviyeti sağa sola çevirdi bir
Döndü bir de benim yüzüme baktı
Vay be benden de genç görünüyor
Elli yedi ha

Ya ben abi hadi sende bir tahmin et
Söyle bir süzdüm gülümseyerek ağır
Ayaklarında spor yırtık bir ayakkabı
Pantolon kiremit rengi buruş buruş
Oldukça kirli balıkçı önlüğü biçimli
Sanırım çadır türünden kalınca bi şey
Kırmızı kalınca el örmesi tüylü kazak
Üstünde süet deri içi keçe yün gibi
Kabarık kalın yağmurlukla süslü mont
Kabadayı duruşlu

Yanaklarının çukuru gamze değildi
Şakağın kemikleri irice öne fırlamış
Yüz cildi buruş buruş oldukça sertçe
Dişleri ayrık kirli sarı oldukça sağlıklı
Çetin kışlardan çıkıp gelmiş gibiydi
Uzaktan görsem vardır elli falan
Derdim belki ama dinç duruyordu
Birader sen olsan olsan kırk filan
Dedim, elime kafa kâğıdını sıkıştırdı
Yirmi altı yaşında

'Hayat' dedi aldırmadan gülerek
Benim kadar kır saçlarını sıyırıp
Bize anadan babadan kalan yok
Nerelisin dedim tartı yaparken
'Van ama uzun zamandır gitmedim'
Senden para almayacağım benden
Olmaz dedim emeğin alın terin bu
'bizde dosta bedava güzel abim'
Para veremedim aldığım la kaldım
Kırılacak gibi değildi

Kendiliğinden sohbete koyulandık
O anlattı ben dinledim göz kulakla
Bir yandan elma portakal yerken
Dokuz çocuklu ailenin sonuncusu
İlkokul üçten kaçmış şehre habersiz
O yaşta bıkmış usanmış yoksulluktan

Şehir şehir iş iş dolaşmış durmuş
Kaç fabrika kaç şirketten kovulmuş
'Bıktım mücadeleden abi çekildim'
Pazarda pazarı akşam ettik

Aslında pazara işportaya aşınayım
Mapus çıkışı bir süreliğine yaptım
Bizim çocuklar pazardan çekinirler
Her zaman içlerinde tereddüt var
Çok kabalar argo konuşurlar diye
Hoş bende çok şahit olmuşumdur
Hele bir defasında biri ana dilinde
Bana sayınca güzellemeler güldüm
Aynı tonda ama nazıkçe uyardım
Özüründen kurtulamadım

Kim koyar böyle zor isimleri çocuklara
Adı Sırat mış, sırat gibi zorlu bir yolda
Herkes bir can taşır da ama nasıl taşır
Aklıma çok şey gelir daha yirmisinde
Fabrika kuranlar merdesese binenler
Yurt dışında okul diye cirit atanlar
Emeksiz emek avcıları üçkâğıtçılar
Kelli felli kırvatlı papyonlu takımlı
Baba artığı saltanat döküntüleri
Köşe başlarında

Onunda bir cezası varmış ne dedim
'Varlığa muhalefetten dava' demez mi
Şaştım böyle bir suç var mı bilmiyorum
Komünist diyecem iki lafından biri Allah
Aklıma bir davada beni sorgulayan adam
Geldi, makamı mevkisi yeri önemli değil
Baba varlığımı sayarken çok kızmıştı
'lan malınızı mülkünüz tarlanızda varmış'
Sen de kapitalistsin ne yazıp çiziyorsun
Anlatmak zor iş anlamıştım

Şunu anladım yada öyle olsun isterim
Sırat sıratı uçarak geçenlerden olacak
Bu yaşta bu görünüm bu olgunluk
Hayat mı yetiştirdi o mu yetişti hayata
Pazarın için de bir hatip bir koca bilge
Adil mi adil bir ermiş kadar gönlü bol
Ona buradan gönülden selamlarım var
Uzun zamandır bu çevrede göremiyorum
Belki başka bir zamanda başka pazarda
Başka bir abinin kafa kâğıdına bakıyor

Ahmet Coşkun

Sırdayım

Sırdayım

Kuruttu zemheri geldi soğuğu
Soldu gül çemen dağın doruğu
Đalında kaldı yemişin koruğu
Öpüp kokladığım güller ağlasın

Kanar yaralarım kanar ha kanar
Kandığım sevdalar tutuşup yanar
Eğilmiş sevdiğim zemzemi sunar
Sohbetine hasret diller ağlasın

Eğlen karaahmet yolun sonudur
Geldin gidiyorsun aynı konudur
Giydiğin dervişin beyaz donudur
Görünmez tabutum yerler ağlasın

Ahmet Coşkun

Sırrı kadem

Sırrı kadem

yağmur gibi yağıyorlar üstüme
duvara ilk resimleri çiziyorum
çağların eskimişliğinde
işreti ilk harfe dönüştürüyorum
boğuluyorum bir deniz
kaç yüz yıl yaşadayım

kitap okumadım
öyle ağır bir yük kitap taşımak
ilk alfabe adımı yazmışlığım
ilk ve son öğrendiğim hiçe
ummi bir seferberlik ki
büyüme

medrese cami yolu tutmadım
hiç dua bilmem
içimde bütün dinlerin ilahileri
sonsuz bir müzikal akışta
mest ediyor beni varlık
ibadette yorgunum

rüzgâra fırtınaya tutulmuş
ilk bahar seli köpüklenmiş sulara
var oluştan beri akıp gelen güne
mahzene kapatılmış bir alim
bilinmezlik öldürecek
bildikçe

gömüldüğüm bu zindan
hicretli ömür oruçlu dünya
harf yutup kelime heceler
bütün kuşlar bilge
kim eğitiyor kim öğretiyor
sırrı kadem benim

Ahmet Coşkun

Sitemkar

deniz tutar beni
vur beni dağlara karayel
tozunun toprağınan estir
içimdeki bu çığlığı sustur
göm yalnızlığın kuyularına
kanat açsın omzumda kuşlar

medeniyet çeberim ipten
insaniyet değerlerim bipte
çırpınıyorum en derin dipte

ektir bir yedi veren
göl olsun dağ bayır güveren
dalgalardır denizleri deviren
sevda çarkını döndürüp çeviren
aşk öldürürse sevda yaşatır
yerde güzel gökyüzü kadar

Ahmet Coşkun

Siyah beyaz

Siyah beyaz

asıl kız sendin bense figüran
sen başkasını ben seni severdim
gülüşlerini izeyi zileyi peşinden
iyi figürandım ama
sendelendiğine yanında bitiverirdim,
kapıp kolundan

sen gülerdin dünya bağı bahçe
ben ağlardım içten içe

en son hediyeni ben verirdim
mahcup mahcup hırsız gibi
kendimi yakıştıramazdım
sanki layik değilmişim
severdim korka korka
bilirdin sende

sen üzülünce bana ağlardın
ben hep sana

mutlurusun, ben olmadım

Ahmet Coşkun

Size Belediye baksın

Size belediye baksın

Bu şehri kurtaracağız
Yeni şehir yaratacağız
Sizlere çağ atlatacağız
Eh şimdi seçim hali

Sanki her yer işgalde
Umut satılıyor eşgalde
Herkes bizle meşgulde
Eh şimdi seçim hali

Önceki sonraki yenisi
Renkli giyinmiş hepsi
Gizlenmiş içinin hevesi
Eh şimdi seçim hali

Asfalt kırık yol çamur
Başlar yalandan tamir
Kapıya gelir ilgili amir
Eh şimdi seçim hali

Herkes bön bön baksın
Musluklar hırsıza aksın
Git sana belediye baksın
Eh şimdi seçim hali

Ahmet Coşkun

Solan gül yaprakları

Solan gül yaprakları

Küle döndü içimdeki ateşler
Savruldu gönlümün sevdaları
Görünmez oldu hayaller düşler
Kuruyup solan gül yaprakları

Bahçemde sarkan mor menekşeler
Penceremden taşan sevişmeler
Sevdana doyamadığım günler
Kuruyup solan gül yaprakları

Sevdik sevdalandık kana kana
Senden benle yandın yana yana
İki can birden kondu hicrana
Kuruyup solan gül yaprakları

Yaşamak gözlerimde damla yaş
Tükendi ömrümüz yavaş yavaş
Yalnızlığa kaldık dost arkadaş
Kuruyup solan gül yaprakları

Ahmet Coşkun

Son randevu

Son randevu

O başlattı savaşı
Kustu bir gece yarısı
Döktü bütün ateşlerini üstüme
Bütün kurşunlarını boşalttı içime

Büz kesti bedenim dört duvar içinde
Resimler kıpırdadı çerçevesinden fırlayıp

Ne deseydim demedim diyemedim
Gözlerimi sürdürdüm meydana cıvan mert
Yüreğimdeki çıkmadı ağızımdan bir türlü
Hani sen gül at diyorlar ya atamadım

Sevgi para gibidir çabuk harcanır
Kazanmaksa ağır işçilik

Ortada bir miras yoktu
Paylaşılacak bir şeyde yoktu
Ve paylanacak bir şeyde yoktu
İçimizdeki boşluktan başka

Bir şeyler vardı bitmiş tükenmiş
Bulamadığımız yerine koyamadığımız

Oysa ne cephelerde çarpışmışlığımız vardı
Ne çetin zaferler kazanmıştık muharebelerde
Hele de bir ilkbaharda dağlara bayrak dikişimiz
Eski dost düşman olmaz derler öyle olmuyor

Gün geliyor dost dediğinde düşman oluyor
Düşmanla dost olunur da dostla dost olunmuyor

Ahmet Coşkun

Sorar bizi

Sorar bizi

Hoca mektep sorma bize
Yazı gelir okur bizi
Nerden bildin deme bize
Biz okumadan yazarız

Var sayın siz bizi ümmi
Tufandayız Nuh'la gemi
Mevlanadan aldık demi
Kime sorsan bilir bizi

Bir bilinendir bilinmez
Öte dediğin görünmez
Ezel var olan silinmez
Sayfa sayfa çevir bizi

Sanma can cesediz burda
Yemiz çölde kuşa kurda
Talip olduk her bir derde
Sultan kadı bilmez bizi

Ölçümüz yoktur arşınla
Tartmayız gümüş altınla
Haşır neşiriz batınla
Haktır yola salan bizi

Ahmet Coşkun

Sorarım da sual etmezler

Sorarım da sual etmezler

Duyuramadım sesimi ben o sağıra
Terk ettim evi barkı çıktım dağlara
Yerim yurdum sığındığım mağara
Isınamadın yellere bana esiyor

Çıktım vadilerin arkların ağzından
Yemem içmem kestim boğazımdan
Kimse geçmesin yakın uzadımdan
Korunamadım seller beni basıyor

Dilimi kestim lal gezerim âlemden
Başıma ne geldiyse hepsi âdemden
Yâr da dâhil şikâyetim var rabbiden
Kurtulamadım diller beni kesiyor

Karaahmet yürüdüğün yollar taşlık
Her gelen harami istiyor bâç başlık
Kalmadı ne hurçta azık ne evde aşlık
Yerde cevap yok gökler bana susuyor

Ahmet Coşkun

Sorarsın

Sorarsın

Bağda açan gülün mis kokusu
Yeşerip dallanan ağaç dokusu
Gökkuşığı sevdanın buğusu
Gözümdeñ akan yaşa sor beni

Güneş ardın ay yıldız taburu
Bulut eyleme düşün yağmuru
Toprak suyla karınca hamuru
Tenim topraktır cana sor beni

Baktım âleme boğar yas beni
Hangi âlemdeyim tut sars beni
Aşk ağacına çaput as beni
Taşımdeñ açan güle sor beni

Ahmet Coşkun

Sorma

Sorma

Yıldız oynuyorum gece sekide
Güneşe gidiyorum yüreğimi soğutmağa
Suların kenarındayım taş zıplıyorum
Sorma iyi değilim yâr/sızım ayarsızım

Ekmek doğruyorum kuşlara caddede
Başiboş köpekleri seviyorum sokakta
Islık çalıyorum kalabalıklarda öylece
Sorma iyi değilim kendimi kendine bıraktım

Tuhaf bir göz düşmanlığı başladı bende
Kara gözlükler takıyorum gölgede gecede
Bayramlık kelimeler çıkıyor ağızımdan arsızca
Sorma iyi değilim özensizim düzensizim

Sakin ha gaflete düşüp beni bana sorma
Kendini yorma cebine bak kalbini yokla
Nerelerdeysen git oralarda dolaş iyice bak
Sorma iyi değilim fitilim tutuşur infilak ederim

Ahmet Coşkun

Söyle nece

Söyle nece

Tüm dilleri öğrendim hece hece
Romanca ormanca ve nice nice
Bir senin dilini öğrenemedim
Söyle nece konuşursun nece

Sahra çöllerinde Süleyman oldum
Sevda dergâhında yandım tutuştum
Ben kuşu karıncayı konuşturdum
Söyle nece konuşursun nece

Gün oldu ayla, gün oldu güneşle
Gülle çiçekle suyla ve ateşle
Uydum uyumsuzla sarhoşla keşle
Söyle nece konuşursun nece

Yar anlamıyorum ne olur söyle
Ömrüm sensiz geçip gitmesin böyle
Olan bir dille söyle sazla neyle
Söyle nece konuşursun nece

O dudağının kıpırdamasını
Gözlerinden taşan sözlerini
Ve bütün mimik hareketlerini
Söyle nece konuşursun nece

Bir senin dilinden anlamdım yar
Bu anlamamaktan çatlayasım var
Bütün dilsizler bana eder havar
Söyle nece konuşursun nece

Ahmet Coşkun

Suç kimde

Suç kimde

Hele gel anlat bizden fazla neyin var
Rabbim vermiş el ayak neyimiz noksan
Güzellik çirkinlik varsa soyunda var
Ölünce iki kefen giyen görmedim

Kul gazabıdır dünya üstüne çöken
Masum bebelerin gözünde yaş döken
Yoksul yaşlı gariban belini büken
Nuh nebiden beridir tufan görmedim

Ahmet Coşkun

Susarız

Susarız

bakışırız, sabah akşam, dağ aşar
solar rengi, gül çiçeğin, bağ şaşar
ay yıldıza, gök güneşe, bir koşar
çığlık çığlık, gönül razı, gül razı

bir kör düğüm, bağlanalı, şu bağa
gül sevdası, ah bağvancı, düş ağa
kıymam inan, bir enfes ki, şu doğa
bir koklasam, gönül razı, gül razı

susar çöller, susar bülbül, avaza
sevda selde, yanar elde, niyaza
ben değilim, her kim varsa, faraza
etsem sebat, gönül razı, gül razı

karaahmet, aşk halleri, doğunca
sıtma tutmuş, ateş alev, boğunca
iflah olmaz, gayri denir, çoğunca
nere gitsen, gönül razı, gül razı

Ahmet Coşkun

Susaya

Susaya

Harfler
Alfa/beynim içinde
Çeperleri yalıyor
İhlal ve ihtilal
İhmal

Kilidi atmışım suya
Kendim kendime yasak
Güvercin kokulu ellerim
Unutalı kelebek uçuşları
Çalıntı bir gülümseme
Yüzümün yanığı

Suyun yüzü gökyüzü
Ufkuma değiyor gözü
Bir hebaya d/aha mih
T/artmaz dağılır terazi
Sönmez ateş i közü

D/ilim avucumda
Kilitli

Ahmet Coşkun

Ahmet Coşkun

Sükünet

bu can bu ruh
bu bedene sığmıyor artık
dağların doruğu zılgıt çekiyor
ezik yüreğimde yanık türkü
burnumda polen kaşıntısı
geçen sonbaharın

şiiirin defansında kalem ağırlarken
beyin hücrelerimde unutulmuşluk
ilham perisi altın tepesinde sunuyor
algılıyorum gözüm önünde serpili
gökkuşağı gökyüzünün tamamı
yeryüzü ve bütün canlıları
geçmişten güne akıyor

hafızam hazinem zavallı
bakakalıyorum şaşkınlığımla
resam değilim resm edemiyorum
akıl defterimde son sayfa koparken
var oluşun karşısında ki zavallılığım
şiiiri ağlatıyorum öksüzlüğüme

kılıcın ucunda dünya
kuşun kanadında sevda
ben ne kadar çaresizim
ve ne kadar yalnız

Ahmet Coşkun

Şah benim

Şah benim

Aldanma gülün mis kokusuna
Ona rengi veren bülbül benim
Bensiz yatmazlar düş uykusuna
Güzeller şahının girdim koluna
Türküsu söylenen maşuk benim

Gözüme pervane döner gözler
Sohbet muhabbettin balı benim
Aşk benim devasın bende sezer
Şadı sarhoş olup muhtaç gezer
Meye kadeh sunu âşık benim

Günü serden geçer aşk seline
Damla damla terim akar benim
Ay doğar erkenden gül yüzüne
Bensiz can gelmez canın özüne
Güzeller şahına kuşak benim

Çevrilmez bensiz bu âlem çarkı
Önünden beklenen kapı benim
Dünyanı aydınlatır yüzüm şavkı
Sürüp gelen hayat benlen baki
Toprakta yeşeren başak benim

Ahmet Coşkun

Şair kokusu

Şair kokusu

Dört mevsim gül çiçektir
Gökkuşığı gibi renklenir
Evrene güzellik sağlar
Aşk kokar şair

Sevdaya ses aşka nefes olur
Yoksula yurtsuza kafes olur

Kendini adar kara kaleme
Tam tekmil çıplak dikilir âleme
Kitabında yoktur aman dileme
Memleket kokar şair

Şairi tanım bir tek mısradan
Uyandırır beni gaflet uykusundan

Ahmet Coşkun

Şair sevmesi II

Şair sevmesi II

-I-

Dünya onun oynar şıkır şıkır
Bülbül kıskanıp dallarda şakır
Gülü görür gülistandan hakir
Gazel okuyup gezer tam takır
Söyler de hecesinde yok olur

-II-

Aslı yoktur astarı tüller aya
Yıldız yıldız işler çemberi aya
Yüzü aydınlanır kamer aya
Damlası göle gölü deryaya
Sayar da zerresinde yok olur

-III-

Günü yaz bahar eder zemheri
Sorarsan sefam der gönül eri
Barınmaz bir yerde hep seferi
Dert gamla dolar ömür defteri
Yakar da alevinde yok olur

Ahmet Coşkun

Ahmet Coşkun

Şair şiir aşk memleket

Şair şiir aşk memleket

İp/im karakoyun yününden
Dalım kaysı ağacından olsun
Ölüm az memleket koksun

Keşke kolayca yazdığım gibi
Sırtlayıp taşıyabilseydim şiir
Yazmanın ağırlığı taşınmaz
Memleket üstüne birkaç söz
Aşka çeviriyorum kör yanımı
Kelebek uçuşu bir geçmişten

Bak kaç cephede kaç suret
Her birinde ayrı bir nişangâh
Uçurtmayla vursun çocuklar
En çok iğde ağacı çiçek açsın
Sevdalılar mendil bağlasınlar
Aşk varsa memleket güzeldir

Benim sevdiğim yeşili maviş
Gökten aldığı denize sermiş
Umutla bir bulata saklanmış
Yağsa kuşkanadından adalet
Kurusu kapıda kıtlık kıyamet
Heybemde gökkuşağı zulalar

Benim geceden öten bülbül
Dalımda memleket açar gül
Özgürlük ölümse vatan ödül

Ahmet Coşkun

Ahmet Coşkun

Şairlik

Şairlik

Şaire şiir çerez
Sabırsız beklemez

Rüzgâra asılır serserice
Yaprak hışirtısıyla
Bulutla sarılır
Yağmurca

Tomurcuk çiçeğe varmadan
Güle bezenir rengârenk
Karlara erimeden
Kardelen

Şair ne kâhin ne sihirbaz
Şeziler doğurur sessizce
Gök kubbede
Gökkuşağı

Çalemi darağacından
İpi yürek ucundan
Kendi asar kendi toplar
Gönlünce

Şair leyla/sız mecnun
Hikmeti haktan

Ahmet Coşkun

Şapşık

seni görür görmez dağılıyorum
tıpkı seni gördüğüm ilk gün gibi
sensizken içim içim ağlıyorum
içiyorum, acı acı içiyorum
halim ahvalim berbat
kurt kuş börtü böcek
seyrimde ağlıyor
gülüyorum

sen beni dağıtıyorsun
sen beni dağıttığını biliyorsun
kendimi toplayamıyorum

dağılıyorum bir gırdabın içinde
çözülüyorum silüetler silik gergefte
işlendikçe sökülen söküldükçe işlenen
kıyıları kulaç kulaç nefes nefes
sevda akıyor suya filim şeridinde
herşeyi pas geçiyorum acele acele
zikirde dönen derviş deminde
sallanıyorum

aramızda bir köprü var
geçecem, geçecem ama
adi sırat

Ahmet Coşkun

Şaşma gönül

Şaşma gönül

aldın başını gidiyorsun
kendini dağlardan aşır be gönül
fokurdayıp kaynıyorsun
kendini ummandan taşır be gönül
sığmadın koca aleme
var göklerde şaşır be gönül

alemin güzeli çoktur
kapanan yaraları kaşır be gönül
sevda ayaza benzer
ruhun bedenin üşür be gönül
ol sevgili yukarıda
hakkı gönlüne düşür be gönül

sevda güzeldir çiğ kalma
aşk dergahında kendini pişir be gönül

Ahmet Coşkun

Şevkat

Şevkat

belkide ilktir bir bilmeceyi
bildiği halde yeniden çözmeye kalkışması
insanın

insansız yaşırken insan kalbalığında insan
geç kalmışlığının azabında
şeytanmıydı azapta olan

insansızlığna neden isyan eder ki
zaten insansız bir yaşam sürmemişmiydi
tahtı tacında dünyanın

mermiler göğsüne boşalınca
merhamet dilemek her vurulmuşun
son hali

gözlerinde ilktir bir başka şevkat
yeni bir ufka yeltenmek ömrü vefa ederse
insan soyunun süküneti

kimin varlığı kime armağan
herkes kendi kuyusunda olunca darmadağan
görür avucunda ki felaketi

bu ilk değil ki
belkide son el uzatması el tutuşmanın

Ahmet Coşkun

Şiddetli sömürü

Şiddetli sömürü

Elinde yun dveci bekliyor
EĞirecek beni

AĞır sözleri hafif Őeylere harcadım
Ne çok harfi yan yana koyuyorsun
Tkettin bayram Őekerlerini yine
Yasak var küfürbaz harflere
Sıgara iyi geliyor kalbime
Dumandan bana ne

Sıkı giyin ha hasta olursun
Tav alın terime

Her odaya koridora ayrı terlik bu ne
Tak çıkar bak giy sonuncusu tahta
Yahu huzur yok mu bu evde
al bir Őunların kapısını
Her katta gürültü var
-biz de ocuk yok ki

Dolar konmuş üstüne
Bu hafta pazara gitme

Pijama giymeyi sevmiyorum
Kendimi tuhaf hissediyorum kallavi
Bırak Şu kontrolü üstümden sıkıldım
Kendime başka ev aacam galaksilerde
Bu dünyada bir yolunu bulur rahatsız edersin
Hep senin sesini duyuyorum ya benim sesim nerde

Ahmet Coşkun

Şifa bulsam

Şifa bulsam

bir arzu endam eyle, gönlüm şenlensin dilber
sefamız olsun sevmek, sevda-i aşk demlensin
al götür beni burdan, cihan şenlensin dilber
yorgun dargın viranım, sevda-i aşk demlensin

bahar salsan yüreğe renkten renge bezensem
tutkun mahmur gözlerim, gözlerinde gezinsem
bu ne efsundur dilber, şifa bulmam düzelsem
kurumuş gözlerimde, sevda-i aşk demlensin

kopsun fırtına boran, dağlara karlar düşsün
gül kokan nefesinden, payıma busen düşsün
kıskansın canlı cansız, sevdamız dile düşsün
sevdanın dergahında, sevda-i aşk demlensin

sen ki canım cananım, ey ömrüme revanım
bir kez sarılsan bana, cennet olur mekanım
seni can bilir canım, yok ki başka meramım
el sür kanan yarama, sevda-i aşk demlensin

Ahmet Coşkun

Şiir benim

Şiir benim

Sahipsiz köyde dövülen
Aşağılanıp sövülen
Suda geçerken övülen
Suya savrulan kül benim

Kardeşçe kardeş üflenen
Ölüp sokakta küflenen
Yaşarken ölü düşlenen
Avcılara ödül benim

Gözyaşını ferman eyle
Sür yarama derman eyle
Şiir yazayım seyran eyle
Darağacında gül benim

Olsun be aydın havası
Aydın şimdi yüz karası
Karaahmet söz sırası
Kula kul kalmış, kul benim

Ahmet Coşkun

Şiirin sustuğu

Şiirin sustuğu

Şimdi derin bir boşluğun
Orman içine çökmüşlüğü
Çınarlar devrilip üst üste
kökten filizlenip fışkıran
Soluyor gün ışığına doğru
Yalnız bir başına yasta
Şiirin sustuğu zaman
Tanrı tanıklığı

Uçurup en içten duaları
Güvercin kanadına sevda
Cennetin gül bahçelerine
Dimdik onurlu günahsız
Bütün sevgililer el sallar
Sessiz bir gururun telaşı

Şimdi hiç bir isim çehre
Taraf tanım aidiyet evre
Hükm etmez yürek acısı
Bir insan ve de bir can
Ara geçişinde evrenin
Avuçlarında üflediği
Gökyüzüne

Gün aşar ay doğar
Ne çok yıldız var
Ya Rabb

Ahmet Coşkun

Ŗu can

Ŗu can

Doğdum doğalı ağlar avutamam
İçinde kor yangınlar soğutamam
Dağdan dağa daldan dala uçuyor
Emanetin dert başıma kurbanım

Kim gördü kim okudu ezelini
Sevmek ister yârin en güzelini
Güz gelmeden döker bağ gazelini
Emanetin dert başıma kurbanım

Satarım alan bulunmaz pazarda
Kudurur da rahat durmaz mezarda
Kalmışım elinde her gün azarda
Emanetin dert başıma kurbanım

Ahmet Coşkun

Œu dağları katsam önüme

Œu dağları katsam önüme

Kınalı kuzular diyarı
Karlar eriyince baharı
Koyun kuzu sarar eteği
Œu dağları katsam önüme

EŒkıya inedir çekilmez
Pusu Kurdu kuŒu eksilmez
Yol bulup öteye geçilmez
Œu dağları katsam önüme

Yar mendili alan kaçmıŒtır
Düşmanını vuran sarmıŒtır
Kimsesizler yuva kurmuŒtur
Œu dağları katsam önüme

Kaçtı aşiretin uykusu
Yaban gülü kekik kokusu
Kalmadı bozuldu dokusu
Œu dağları katsam önüme

Karaahmet varıp görseydim
Œenovada çadır kursaydım
EŒ dostu yanımda bulsaydım
Œu dağları katsam önüme

Ahmet CoŒkun

Ŗu İğdirın dağ köyünde bir güzel

ne gneŖtir ne yıldızdır nede ay
insan suretinde güzel ne var say
gezdım Ankara İstanbul İzmir vay
Ŗu İğdirın dağ köyünde bir güzel

sabah seher dŖer yayla yoluna
Çifte gülle çift rkler koynuna
bakılmıyor narın selvi boyuna
Ŗu İğdirın dağ köyünde bir güzel

desem öte acem elinden değil
Azeri mi Kürt m Türk m hiç değil
inmiŖ gökten bura ona yurt değil
Ŗu İğdirın dağ köyünde bir güzel

baktım eda naza baldan yüzüne
diyemedim elden güzel bana ne
konuŖsam eğlense dŖsem izine
Ŗu İğdirın dağ köyünde bir güzel

karaahmet güzele güzelleme
de güzeli sevmek sevaptır değme
sakın ha nazarlardan böyle vme
Ŗu İğdirın dağ köyünde bir güzel

Ahmet CoŖkun

Tâğut yaylası

A canım
Hangi yarama tuz başacaksın
Yürek parça parça ağızda
Sevda kan kusuyor

Tâğut yaylasında Temmuz ağlıyor
Çiçekler dizilmiş dara
Hangi cehennem yakacakmış
Ermeden bahara

Bu yara öyle bildiğin yara değil
Gül de bastım külde
Geceye sarılmış göğün mavisi
Ay ağlar yıldız dökülür

Güneşin gözlerinden

Ahmet Coşkun

Talih

Talih

Ben yağmurken
Bulutsu bulutsu ağılardım
Çal çamur olurdu ayaklarım
Sonra bereket açardı yüzüm
Yeşillenirdi
Ellerim

Benim kıtlığım yediverenlerde
Bir başakta kaç tane var sayardım
Yonca tarlasında dörtlü arardım
Kar suyu kar eriyene kadar
Kururdum
Kalırdım

Mest olurdum çiçeklerin seyrinde
Huriler öpücük atıyor cennetten
Hangi akıllı götürmüş ta oralara
Hayalin tatlı oyunları varmış
Belki sıra bana gelmiş
Müptelayım ya

Varım varım
Ruhumu teslim etmeye

Ahmet Coşkun

Ahmet Coşkun

Taşınmışsın yüreğimden

Taşınmışsın yüreğimden

Öyle cız çıplak bırakıp gitmişsin
Böylede olur mu aniden habersiz
Gecenin bir vakti
Uykumu bölmüşsün rüyamın ortasında
Daha saçlarını örüyordum
Al yanaklarının pembesinde
Gözlerinle pişpirik oynuyorduk
Dünyanın bir ucunda

Kala kaldım pijama terlik evin içinde
Nasıl baş edeceğim ben bunca şeyle
Neyi nereye koyacağımı bilmeden
Giderken her şeyini bırakmışsın
Düzeltemiyorum toplayamıyorum
Kaldım bir karmaşanın içinde

Her yerde her şeyin dağınık göz önünde
Kıyamıyorum deşemiyorum perişanım
İtinayla öpüp severek ipeklere kokulara
Yükledim ağlayarak sevdanın vagonuna
Gözlerin düşecek diye çok kokuyorum
Kalbini arıyorum karmaşanın içinde
Bindim yükün üstüne şehri dolaşıyorum
Adres bırakmamışsın

Ahmet Coşkun

Tatlı bir kız

bu güzellik başka elden
kokusu kekik karanfilden
anlarmı ki bizim dilden
gülümsesem ürker keklik

yanak tombul alın tepik
pazar yeri çeker mekik
bu kız tatar gözler çekik
selam versem ürker keklik

saçlarını üçe bölmüş
şaldan kumaşa gömmüş
her yanında ağır gümüş
ıslık çalsam ürker keklik

gözler içe doğru fener
kalemle çilmiş her yer
tarihe bir seyrü sefer
okunmuyor ürker keklik

sabah sabah var bi hikmet
dur bakalım karaahmet
her güzele atma kement
evcil değil ürker keklik

Ahmet Coşkun

Tuhaf

Tuhaf

sürgün bir mevsim
kuru yaprak kırığı sokaklar
güz kızılı yollar talaş telaş
çağların gölgesi düşmüş güne
loş hava alkolsuz sarhoş naralar

yer altından tepinmeler
fay hatları kırılıyor kıtadan kıtaya
deniz dalga sırtlanmış çırpınıyor
gökyüzüne davul zurna sesleri
şenlik şaşkınlığında börtü böcek
bir yerlerde şerbet kaynıyor
bir yerler tütsüleniyor
dibi tutmuş kazanların

sihirbaz bayat numaralar sergiliyor
parmak arasında gül
şapkadan güvercin
gazete buruşturup atıkça
deste deste para dökülüyor
açlıktan kırılmış yığınlar
toklanıyor koklanıyor
tuhaf bir sevinçte

kılıç keskin kılıf süslü
bildiğin gibi değil bu yalnızlık
yığım yığım kalabalıklar
kayalar ufalanıyor recme
ara ki ölünü bulasın
bu sis pusun içinde

Ahmet Coşkun

Tutuklu

Tutuklu

Gözlerin tuttu beni
Kitlendim bir zindana
Ellerim boş çırpınıyor
Ayaklarım mih çakıldı
Sarıldı sanki etrafım
Gidemiyorum

Karardı gözlerim önü
Yüreğim bir hoş oldu
Bedenim sarhoş oldu
Yığıldım yerde kaldım
Ne oldu ne haldeyim
Bilemiyorum

Havada kuş sesleri
Güneş vurmuş güne
Bahçeler çiçek böcek
Bir güzel akışı hayatın
Sürüyor arkında zaman
Gülemiyorum

Tatlı dilli bal dudaklı
Apak al yanaklı dilber
Sarı saçlı cennet güzel
Dikmiş yemyeşil gözler
Kanım donuyor duruyor
Gülemiyorum

Yıldız düşüp ay kaçıyor
Işınlanıp gece geçiyor
Nakış edip gül biçiyor
Dönüp de beni seçiyor
Kalbim zavallı uçuyor
kaçamıyorum

Azat et azabım kurban
İçme kezzapım kurban
Telline mızrabım kurban
Verilmez hesabım kurban
Çek bana bir tırpan
Biçemiyorum

Ahmet Coşkun

Ahmet Coşkun

Tutuştum erenler

Tutuştum erenler

göl toplar bağında gülden nadide
bin bir cilve nazla döner rakssade
şavkı vurur göğe dağ taş pervane
kaç yangından kaçtın dili tövbede

ceylan gözler derya içimlik bade
kana kana içsem etsen müsaade
ah o gülümsemen aşktan ziyade
derdest olup kaldı gönül amade

bal yanakta damla olup ıslansam
ol göğsüne kolye olup yaslansam
ince belde kemer olup paslansam
sarhoşum körkütük pilot piyade

kapıldım destursuz aktım sel gibi
sallandım savrulduğ estim yel gibi
gurbet mekan oldum kaldım el gibi
şehadet getirttin, karaahmede

Ahmet Coşkun

Ahmet Coşkun

Türküle beni

Türküle beni

çek elini çek elimden
yaram kanar yara kanar
usandım elin dilinden
yanar ateş alev sarar

bağımda güllerim açmış
kokunsu yabana saçmış
sahipsizim bağvan kaçmış
yanan alev beni sarar

ahım kalmış karşı dağda
bir elin yağ biri balda
gittiğin şu kara yolda
söner alev külü sarar

türküle ağıtla beni
derdinle ağlatın beni
yad yabana katın beni
bu yangınlar seni sarar

Ahmet Coşkun

Umuda koşuyorum

Daha güzel günler, bol bereketli
Daha güzel aşklar, sade sadakatli
Daha güzel insan, bilge, maharetli
Daha güzel gelecek, güllü çiçekli
Daha güzel vatan, şanlı kuvvetli
Daha güzel ölüm, hak şehadetli

Daha güzeli düşünüyorum daha
Ardımda gelip yaşayacak olanlara

Ahmet Coşkun

Umut bendedir

Umut bendedir

Ŗu varlık denizi yüzen yzene
aklımı taktım ben bozuk düzene
çalmıŖ çıpmıŖ alıp doymaz gözüne
urba sende kalsın umut bendedir

tarifi bir baŖka gönlünce hoŖta
taŖ üstü taŖı yok mrnce boŖta
benliğinde bencil haksız savaŖta
kırk felsefesi var somut bendedir

hayrı hasenatı çok bol dünyada
tavaf etmediği yer yok dünyada
hiç uđramadđı yol yok dünyada
hazine sayıklar gömüt bendedir

fetva okur derde muska boyuna
cürüm cevazı var cennet yoluna
yasında görünmez koŖar toyuna
parmak sallar ama öğüt bendedir

Ahmet CoŖkun

Unutmak da bir umuttur

Unutmak da bir umuttur

Sevinçler saman alevidir
Durmadan ateş yakışımız
Zamanı an gibi geçirir
Acı kalan

Kalır ki her ağzını açtığında düğüm
Her gözünü yumduğunda karabasan

Kotları kâğıtta yok
Her şiirin bir yalanı
Her romanın gizlisi
Hayat doğal akar
Anlatılan artan

Pembe sularla yıkanıp mavi yapraklı,
Ağaç gölgesinde uzandığımız
Hiçbir suret aynısını vermez
Yüzü düzüne ters

Unutmak ve alışmak için
Umut aşılamiş yaratıcı
Genlerimizde iyi ki var
Umuttur sarıldığımız
Unutmaya

Ahmet Coşkun

Unutmak mümkün mü

Unutmak mümkün mü

Ne zaman ayaküstü uğrasam
Tam tekmil ayakta karşılardın
Bir sıcaklık basardı otururdum
Heyecanım dönüşürdü utanca
Kendimi suçlu hissederdim de
Nedense titrerdi el ayaklarım
'bir kahve içmeden bırakmam'
Beni bağlardı sandalye ucuna
Gül yüzündeki o gül kokusu
Kahve kokusuna karışırdı
İlk yudumda rahatlardım

Sana bakmaya doyamazdım da
Bakamazdım da gözlerinin içine
Eften püften konuşma yapardık
Kahkahalarla çınlatırdık ortalığı
Kesik kesik gözlerimiz kesişince
Anlardık karşılıklı koca boşluğu
Bu değildi ki konuşacaklarımız
Birden bir çaresizliğe dönüşürdü
Çaresizliğimizi anlardık sessizce
Kısa kalır, boğazımızda kalırdı
Muhabbetimiz

Sen yokken daha çok seninleydim
Saçlarının ipek sarısı dalgalanışını
Gözlerinin bir ceylanı andırdığını
Sarhoş eden bir rüzgârın estiğini
Ellerinin pamuktan yumuşaklığını
Merhaba da ellini bırakamayışım
Ben giderken yine gel deyişine,
Başımı eğerek usulca 'olur' deyişim
Ben gelmiyordum inan yalan değil
Bir şey vardı alıp beni sana getiren
Sen beni çekiyordun

Ahmet Coşkun

Unuttun mu

Unuttun mu

Bahar gelmiş başlar süslenmiş
Bülbül konmuş dalda dillenmiş
Ses ver sese canım sevdiğim
Gönül ferman bilmez bilenmiş

Aldım ipekler top top dürsen
Saçların gül sarmaşık örsen
Beni sevdiğin gün sevdiğim
İnsen bahçeye bir kez öpsem

Günler geçiyor gün ardına
Sudur akar zaman inadına
Gözüm gönlüm sende sevdiğim
Düşmez mi sevdiğin yadına

Kalmadı sabır sebatım yar
Karardı gözümde bu diyar
Derdime dermansın sevdiğim
Unuttun mu bir sevdiğin var

Ahmet Coşkun

Ahmet Coşkun

Unutur unuttur

Unutur unuttur

Bir vefa bekleme fani dünyadan
Ömrün ki farklı değil bir rüyadan
Sen uyanmasan da bu hülyadan
Bütün hülyalar seni bir gün unuttur

Sevdalanıp uğruna gezdiğin bu diyar
Kış yandığın yaza koştuğun her bahar
Göğsünde gül diye taşıdığın nazlı yar
Yüz çevirip değişir seni bir gün unuttur

Titreyip üstüne didindiğin çocuklar
Tütsün diye kendini yaktığın ocaklar
Gün gelir bom boş kalacak kucaklar
Sevdiğin çocuklar seni bir gün unuttur

Öyle zalimdir öyle haindir ki zaman
Ateş düşer her diyara vermez aman
Deprem zelzele olur bir mahşeri an
Anan baban da seni bir gün unuttur

Şalanı verirler taşınırsın omuzlardan
İsmin cismin silinir cümle kayıtlardan
Boşluğu tek geçersin tüm kapılardan
Devam eder dünya seni bir gün unuttur

Ahmet Coşkun

Usanmadın be gönül

Uslanmadın be gönül

Ey gönül deli gönül divane gönül
Dön yaşadığın kedere gama gömül
Sönmez mi içinde yanan ateş alev
Yıllar yıldız sen usanmadın be gönül

Kaç güzelle yandın bu kaçınıcı darbe
Kuşanıp zırhın gürzün çıkarsın harbe
Kaç sevgiliyi sevmeden koydun kabre
Has bahçen sevda mezarlığı be gönül

Aşkın rengi gökkuşağı seçilmez renk
Her güzeli sevip kendine etme denk
Yarda değil seven yüreğinde mihenk
Kalmadı yaz bahar son hazan be gönül

Ahmet Coşkun

Ahmet Coşkun

Uzağımdan geçen güzel

Uzağımdan geçen güzel

Uzağımdan geçen güzel
Glşlerin kaldı gitme
Yerin yurdun nere güzel
Kokuların kaldı gitme

Kaşın gözün cilveleşir
Sevda yürekte devleşir
Gönül hayalde sevişir
Bakışların kaldı gitme

Güler çıkar seyrangaha
Dşrp beni ey vaha
Geceler çıkmaz sabaha
Uykularım kaldı gitme

Karaahmet bir fukara
evreleyip ekme dara
Deli gönlüm ezel yara
Sevdalarım kaldı gitme

Ahmet Coşkun

Üstüm başım bela

Üstüm başım bela

bana bulutlardan yağmur gelmez
gelse ne fayda sırlıklamım ezeli
ben yaralı bir adamım yaramı bil gardaş

farkındayım gül bahçelerin
kumsala uzanmış güzellerin
kızgın güneş yanar tenimde
yanarda gün yüzü göremem

kavli beladan karaya bağlanmış
akort tutmaz kırık sazım sözüm
makamı kendime has türkülerdeyim gardaş

zindanlar çürüttüm ömrümde
intiharlar savuşturdum üstümden
emanete değil bedava yaşıyorum
benim konuştuklarım gökyüzünde

memleket içimde yara insan fukara
tahta kılıçla sipersizim çekildikçe dara
içim dışım her yerim kan akar gardaş

herkes bana bir ad takar dilinde
kılıç elinde tabanca tüfek belinde
halaya durdukça sevdam yolunda
kalem kırılıyor kellem avuçlarında

açlık orucuna takatim gücüm yok
zindanlar zapt edecek suçum yok
sürünsem dilenecek yüzüm yok gardaş

kimin iyisi başıma bela kimin ki dua
kimseden bir şey istemedim daha
derdim başkadır dilekçem yukarıda
derler ya 'benden uzak Allaha yakın'

dertlere yakın kendimden uzağım
hep güzel sözler oldu benim tuzağım
doğru bildiğim yol benim azığım gardaş

ay karası düşer geceye yıldız söner
hangi giden doruğa vardı da döner
yavaş yavaş kayıpta ufukta ki fener
mavi bir duşta yıkan söz değil hüner

Ahmet Coşkun

Vakitsiz ayrılık

Vakitsiz ayrılık

Bir aşk doğdu şu deli gönlüme
Yağmur yağdı dolu vurdu gülüme
Vaham serap oldu bakın çölüme
Ateşlerim söndü küllerim kaldı

Yüreğime onulmaz dert gam indi
Kurumuyor gözlerim yaşlar sindi
Sevdiğim gitmenin vaktimi şimdi
Koklamadım gonca güllerim kaldı

Gündüz تنها köşelere bağdaşım
Geceler karanlık yıldızla yoldaşım
Sevdayım ben çile çekmek uğraşım
Gerçeğe varmadım hayalim kaldı

Karaahmet turnalar göçmüş gitme
Kör duman olup havalarda tütme
Kanatsız uçmaya kalkıp kin gütme
Benim nazlı yarda muradım kaldı

Ahmet Coşkun

Vakitsiz sevda

Vakitsiz sevda

ahir ömrüm biterken
vurdu beni bir sevda
defter dürüp giderken
aldı gitti beni bir sevda
sevsem mi sevmesem mi

deli gönlüm firari
dinlemiyor ki uyarı
terk edecek bu diyarı
şaşmış pusulası ayarı
sevsem mi sevmesem mi

gönül seven güzelmiş
kış ortası bahar gelmiş
kuru dallar çiçek salmış
bir sevda ki bağı delmiş
sevsem mi sevmesem mi

aşklan sevdaya hürmet
kaşı gözü selvi boyu nimet
gülüşü yüzde demet demet
bıraksam kendimi emanet
sevsem mi sevmesem mi

yeni doğmuş divane
gönül pır pır pervane
sevmek her vakit şahane
bulamadım gönle bahane
sevsem mi sevmesem mi

Ahmet Coşkun

Var efendim var

Gönül gönül ahu zarım var
Yaryaralandım intizarım var
Giden gitti bak elde ne var
Estirdin beni rüzgârım var

Ah memleket diyar diyar
Bir anlatsam nelerim var
Yazdım üstüne imzam var
Estirdin beni rüzgarım var

Ah ekmeğim aşım uğraşım
Hainle sahtekarla savaşım
Kendimle kaldım başbaşım
Estirdin beni rüzgarım var

İnancımla beni kafir edenler
Bayrağımla beni hain edenler
O sıra sıra dizdiğiniz nedenler
Estirdin beni rüzgarım var

Karaahmet yatanada yatana
Gör güneşleri batan batana
Can feda olsun bin kez vatana
Estirdin beni rüzgarım var

Ahmet Coşkun

Var git yoluna

Var git yoluna

Yüreğinde yanar fener
Büyüler ay güneş söner
Güzellerde çoktur hüner
Kanmadan var git yoluna

Sevda dediğin güç gönül
Herkes atar bir suç gönül
Derdi yakıp gam iç gönül
Yanmadan var git yoluna

Diyar diyar gezip keşve
Benzetip kendin dervişe
Ruha çöken hüznü neşe
Sanmadan var git yoluna

Kaptırma gönlünü güle
Gül açmıyor her bülbüle
Sevda dergâhta kul köle
Kalmadan var git yoluna

Uçsuz bucaksız bu derya
Çok rüyalar çıkmaz hayra
Deme beni Mevlam kayra
Dalmadan var git yoluna

Bir garip kul karaahmet
Hayalinde var bir cennet
Takıpta boynuna kement
Salmadan var git yoluna

Ahmet Coşkun

Vargı

Vargı

voltalar sıkştı yürek içe
ışığı sönük gözler duvar kıskacı
aklarını dayarken yalnızlığına
tavan öbeğinde ruhun dalgalanışı
pencere pervazlarına hucumun
dışarı geceye yatmış
gece içimde ölü

bulutlar ard arda
şimşekler çarpıştırıyor
iç yağmurlarım şipil şipil
kalp ağrılarım jilet kesiği
oksijenini tüketmiş ciğerlerim
beden toprağına özlemlerim
ölüsünü gömüp çiçeğe sevdalı
son bahara

beyaz bir ayaz sarıyor
peşimde sürüklüyor gün ayı
takvim yapraklarından sıyrılıp
herkeste hayır hasanet
sıradan dönenler arafa
mahşeri kuyrukta
bende açlık

herkesin bir hesabı var
kimden hesap soracaksın

Ahmet Coşkun

Varlık

Varlık

Ben giderim beden kalır
Aynalara selam benden
Gül cemalim çürür kalır
Kalanlara haber benden

Varlık hakkın çeker alır
Ne ettiysem benle gelir
Ne dert ne de acı kalır
Ruhum çıkar gider benden

Tatlı güzel bütün anlar
Acı çektiğim zamanlar
Tanış yakın tüm insanlar
Gelir hesap sorar benden

Karaahmet bilinmezim
Daha size görünmezim
Vade yakın bu önsezim
Yalan dünya kopar benden

Ahmet Coşkun

Varmışı bir yokmuş

Varmışı bir yokmuş

Yürüyorum
Öyle kendimden bi haber
Şere serpe boş ve amaçsız
İçinde acı sözler

Sanki bir gecekonduyum
Harap bitkin dökük
Sırlı

Duvarı örüyorum
Çatı yıkılıyor üstüme
Onarıp döküyorum kiremitleri
Elektrik tesisatı kopuyor, bağlıyorum
Musluk kırılıyor, prizler bozuk

Nereye el atsam ağrı sızı
Kendi içimde duramıyorum
Ev değiştirmek taşımak kolayda
Kendini nereye taşıyıp değiştireceksin
Dünya mı değiştireceksin

Beyaz bembeyaz
Bir kış manzarasında öyle uzakta
Ağaçlar yapraksız rüzgâra emanet
Bacadan duman tütse de içi buzdan
Ev
Sessiz sakin

Uzakta kocaman bir şehir
Işıklar içinde binalar renk renk cümbüş
Kulaklarımda kahkahalar çocuk sesleri
İçinde ben

Saçlarını çekiyorum
Yüzü kavlak sümüklü bir kız çocuğunun
Annesinin cavlak çığırkan sesi yıkıyor ortalığı
Büyüyorum ölüme
Ne üste var ne başta
Öyle fukara

Ağır ağır adımlarla
Zamanın kanadındayım
Zaman dörtnala

Ahmet Coşkun

Vay dertli başım

Vay dertli başım

muradı dünyada koyup göçene
meyhaneler açtım aşktan içene
siper ettim göğsüm gelip geçene
oy sevdalı başım aklın yetmez mi

yüklenip sevdayı sırtımda heybe
koşarım seraptan seraba hey be
leylayi mecnunum deliye say be
oy sevgili bana ettiğın yetmez mi

mihman kalmışım şu gözün kaşın
çekip gidemedim vay dertli başım
dergahtan dergaha taşınır naaşım
fermanım elinden elin yetmez mi

karaahmet kalkmaz arada perde
gül kokan gül yüzlü yârim nerede
hüznüm hazanım rüzgârım serde
felek bu çektiğim sevda yetmez mi

Ahmet Coşkun

Vay vay gönül

Vay vay gönül

Kolaçan etme artık şu meydanı
Dudakdeğmez güzellerin gerdanı
Sarhoş eder çöle salar sevdanı
Aşk meclisinden öte kay kay gönül

Dağ eteğine indirdi yazı
Turnalar gidiyor bitirdi yazı
Bırak teli akordu bozuk sazı
Artık sana diyemem hay hay gönül

Gönül kuşu kanat çırpar havada
Karaahmet düşer kalkar kavgada
Yürü bre gözün kalmasın dünyada
Cennette huriler var vay vay gönül

Ahmet Coşkun

Vay vay gönül 2

Vay vay gönül

Dağ gibi sokuldun çöktün soluma kay kay gönül
Döndün bütün yükü yükledin bana vay vay gönül
Yanıp yanıp söndün bütün suç bana say say gönül
Ne dediysen eyvalla demedim mi hay hay gönül

Usanmadın dilenmekten kapılar çal çal gönül
Arı oldum petek petek dolandım bal bal gönül
Bülbül oldum dal dal kondum öttüm kal kal gönül
Ne dediysen eyvalla demedim mi hay hay gönül

Şıpsevdisin her güzele nağmeler sal sal gönül
Her aşkta çuvallayıp topladığın nal nal gönül
Düş yakamadan defini başka yerde çal çal gönül
Ne dediysen eyvalla demedim mi hay hay gönül

Haydi bana ey valla sana bay bay gönül gönül

Ahmet Coşkun

Vazgeçtim

Vazgeçtim

Kıyılar beni iyi tanır
Çok defa gidip geçmediğim kıyılar
Payıma düşen uçurumlar
Ayaklarıma hasretle çok yapıştı
Nefsimi çekip üstüne
Ölüm çıktı karşıma kaç çaresiz zamanda
İntiharın kelepçelerini çözdüm
Anahtarını attım derin sulara
Vaz geçtim

Ölmek öldürmek pay değil
Çok bekledim erketede titrek gecelerde
Gölgeleri tanımaya çalıştım gizlice
Ki karınca bilir yüreğimin her köşesini
Ayak yaralarımı emdikçe
Oysa bir kuş kadar etmezdi bir boğaz sıkırmak
Ejderha kesildiği zaman ellerim
Gökten yıldız koparırdı
Vazgeçtim

Kan davasından çaymış gibi
Başım önümde geçtim seyrangahı
Havale ettikçe halı havaleler geçirdim
Sevdiğim bir ceylanın ayak dibinde
Yuvada cıyaklayan civcivleri uçurmaya
Yaşamak su kadar temiz ekmek kadar aziz
Yüreğim kadar masum ve temiz
Dinledim sesini dinledim yaşamayı seçtim
Vazgeçtim

Ahmet Coşkun

Ve şeytan

Ve şeytan

uzaktaydı çok uzağımda
ben ondan hep koşe bucak kaçtım
zaman zaman el sallardı
gülümserdi
gel gel dermanın bende
zavallı kul dolanıp durma derdi

sonunda çaresiz merhabalaştık

her yalnız kaldığımda
koluma girip yarenlik etti
yolumdan çevirip yoluna soktu
oysa ben her akşam meleklerle yatardım
dualarım cennet bakışlıydı

ellerim çocuk saçı okşardı
yüreğim kedi köpek için ağlardı
sevdayi ipeklere pamuklara sarardım
incinmesin diye gül koklamaz
yaprağa elimi değmezdim

kanıma girdi
sende yap sende incit sende ağlat
intikamını al
bana makul geliyordu dedikleri
başkada çare bırakmadılar ki
melekler aradım durdum yok

ve
şeytana ruhumu teslim ettim

Ahmet Coşkun

Vefalı dosttur acım

Vefalı dosttur acım

Yüreğimin her kabarmasından
Kat kat katlanıp iki büklüm olur
Suratsızlığımdan ayna tuz buz
Gözyaşım kurşun gibi vururken
O bıkip usanmaz
Kedere keklik

Şu acıma acıyorum
Bıkip usanmadı taşır durur beni

El âlem kaç sevgili terk etti
Kaç bahar kaç zemheri geçti
Depremler savaşlar oldubitti
Nice devletler çöktü
Vakti gelmişler öldü
Çocuklar doğdu

Böyle vefalı kadim dost görmedim
Öyle kolumda koltuğumda gezer durur

Nasip değil her kula
Böyle vefakâr cefakâr dost
Yazıma serinlik kışıma sıcaklık
Hep yanımda nefesime ılıkılık
Acır insan acır böyle acıya
Tir tir titrer başucumda

Ah acım ah, şu bendesin yakışların yok mu
Öldürüyor beni

Ahmet Coşkun

Ver aşkın notasını

Ver aşkın notasını

Çıktığım şu sevda seferide sana hediye
Aşka sundum nefesimi aşkın o hevesine
Kuşlar misali yakalandım girdim kafesine
Açma sözümün üstünü kinayeyim kinaye

Ver aşkın notasını sazın teline ustadım
Sevdadır bu içip içip sarhoş olmak maksadım
Göz deryasında gönül kalmışsa, kalsın muradım
Sönmüş küllerim savrulmuş, divaneyim divane

Baharında kalmış çileyim, hazanlar neyime
Yaşamak bir başka hikaye, yazanlar neyime
Yaşayan gezen ölüyüm sor, mezarlar neyime
Feleğin zindanlarında, şahaneyim şahane

Ahmet Coşkun

Veryansın Şair

Veryansın şair

Artık başka bir şiir yaz şair
Ne çok yazdın aşk sevdaya dair
Bak memleket yanıyor cayır cayır
Ettiğin dualarda getirmedi hayır
Tarlada ekin bostanda sebze
Sofraya gelmiyor doğal ve taze
Yedi yabacından geliyor azığımız
Sebep olanları etsene kepaze
Emek diye bir şey varmış ya
Ayakların kokup ellerin terlermiş
Toprak öpermiş göğsünü
Şu bereketli toprakları sürsen
Yedi düvel doyar artar yılığa

Bırak geçmişi geçmiş huzurda
Övünme kimseyle haşa huzurda
Ölüden hayır umma zamanı değil
El âlem zapt etmiş gök yıldız ayı
Unut han hakanlığı köşkü sarayı
Neyi fetih ettiğin neye bedelin
Emeli bırak doğru olsun amelin
Şu insan kalabalığında bir el tut
Şu gökyüzü açıklığına bir umut
Şu kanayan yaraya sargı bez pamuk
Zulme susmak da yanında durmak
Set çek akmasın şu kanlı ırmak
Sen de el at yarın çok geç olur bak

Karaladığın şu kâğıtlar altın varak

Ahmet Coşkun

Vesselam

Vesselam

insanın şafkındadır nur
kendi süretinde vermiş
nur ile yoğrulmuş hamur
güzelik sendedir demiş

sunmuş ya nice güzellik
sende demiş her özellik
yasam değişmez ezellik
uyarsan ne ala demiş

misten kokular güldedir
güzelden sözler dildedir
bülbüle gam dikendedir
gülsen dikenini yol demiş

cehennen senin yüreğin
ateş söndürmek gereğin
yazar omuzdan meleğin
baskı yok izlerim demiş

insansan insanı üzme
haramın içinde yüzme
kibirlenme şaşma gezme
basıp otu ezme demiş

vesselam kainat benim
sendeki ten canda benim
sarsma güvenimi benim
hesabı sorarım demiş

haydi istediğini yap
gececeğin köprü sırat
takabilirsen çift kanat
ahada cennetim demiş

Ahmet Coşkun

Vur teline

Karganın derdi blblnen dalaş
Bülbülün sevdası glnen savaş
İpek yastığa düşünce iki baş
Vur teline teline bam teline

Gln koynunda gl kurudu
Sevenin gönlünde bitmez umudu
Elele verince tanımaz hududu
Vur teline teline bam teline

Biz yarız yareniz ereniz alemde
Hasedi hesabı bırak katıl sende
Böyle sürecek devran ne desende
Vur teline teline bam teline

Karayım saldım sevdamı denize
Söz gelip tıkanınca genize
Sal gitsin aldırma kerize
Vur teline teline bam teline

Ahmet Coşkun

Vurdum dağlara

Vurdum dağlara

bir hal oldu bana bilmem nedeyim
nere gitsem derdim kime deyeyim
bir ateş yanıyor sönmez neyleyim
yar koynumda yanar şu deli sevda

çıksam şu dağlara eşkiya gezsem
ceylan vursam avda maralı üzsem
şahlanıp düzünde güzeller süzsem
yar koynumda yanar şu deli sevda

hamle etsem cümle kervan soysam
altın gümüş akçe heybeme koysam
dünya benim desem şişinip doysam
yar koynumda yanar şu deli sevda

cege kalktım felek davran çarkına
vebal varsa tümümü senin boynuna
zincirler kopardım sığmam kabına
yar koynumda yanar şu deli sevda

Ahmet Coşkun

Yafta vurur softa bana

Yafta vurur softa bana

Nazlı yârim kafta bana
Hasret özlem rafta bana
Gün gelecek safta bana
Yafta vurur softa bana

Güzel çirkin birdir bana
Ayrık etmez dindir bana
Haksız olan kindir bana
Yafta vurur softa bana

Uzak değil menzil bana
Hak dediğin nazil bana
Kafa tutar rezil bana
Yafta vurur softa bana

Gül menekşe kokar bana
Börtü böcek bakar bana
Türkü şarkı yakar bana
Yafta vurur softa bana

Karaahmet gurur bana
Huri melek yürür bana
Hazmedemez vurur bana
Yafta vurur softa bana

Ahmet Coşkun

Yakar sevda

Ben yıkılmaz bir dağdım
Kendi devranımda çağ dım
Saplanıp sevda bağlandım
Çöl ettin ya vura vura

Yol gelip benden geçerdi
Aşk benden örnek seçerdi
Aynaydım terzi el biçerdi
Tuz buz ettin ya kıra kıra

Yar kapattın yüzüme kapıyı
Bozdun var olan bu yapıyı
Kendine çıkardın hak payı
Yaktın beni ya çıra çıra

Köz değil savrulmuş külüm
İçimde kanayıp solar gülüm
Bir gün yaşamak bin ölüm
Bıktım usandım ya dura dura

Ahmet Coşkun

Yakariş

Yakariş

Benden değil bu yaralar yaradan
Çıkar beni bir kenara yardan say
Madem biriz biri çıkar aradan
Bağrim ezelden yanık bahtıma say

Yardan yana kestin kısmet nasibi
Ektim biçtim tutamadım hesabı
Gönlün var mı bunca varın sahibi
Bağrim ezelden yanık bahtıma say

Karaahmet sayılmaz oldum kuldan
Kimi görsem diyor çıkmışsın yoldan
Bahtı bağlayan caydı mı sonradan
Bağrim ezelden yanık bahtıma say

Ahmet Coşkun

Yakariş II

Yakariş

beni kollarında sallayan dünya
bu muydu sunduğun o renkli rüya
mutlu olacaktım her mevsim güya
çile çektirecek kaç sabahın var

gönlümde küllenen vefasız dilber
zindanda geçiyor gam keder günler
bal kaymak ne gezer zehir öğünler
hakkın dergahında ahu zarım var

nimet rahmeti bol ol güzel mevla
Habil Kabilden mi kardeşlik evla
ölü neylesin meşık dirime helva
bu ne kıt kanaat çok tamahın var

dilim ezberim lal o gül yüzlü mah
çarkına yanmışım oy mah be mah
dervişim her adın bana beytulah
kıblene kurulmuş şol semahım var

Ahmet Coşkun

Yakıp geçti bir güzel

Yakıp geçti bir güzel

Allanmış pullanmış sallanıp gezer
Ak göğsün üstünde güllerin güzel
Bakışlar ceylan nakış nazla süzer
Güneş gölgelemiş gözlerin güzel

Sevdayı takınmış gamze yanaklar
İnci dişler balköpüğü dudaklar
Yürüdükçe dolar cadde sokaklar
Sevdadan silinmez izlerin güzel

Hangi elden toprağın nerden suyun
Kimsin kimlerdensin melek mi soyun
Sevdadan yanıp bükülmez mi boyun
Günde bin kez ölüm nazların güzel

Dolansın da karaahmet dolansın
Boşa geçen ömre versin veryansın
Gördüm mukaddes cennete aynasın
Resm edemez ressam yüzlerin güzel

Ahmet Coşkun

Yalnız

uzun gecelerin karanlığında
seni düşünüyorum
yıldız kayıyor
ay yürüyor

yetim kimsesizliğimde
kalabalık yalnızlığımda
kendimi avutuyorum

geliyorsun
rüzgar sessizliğinde
ağçların dal hışırtısında
urperiyorum hakikatinden

kalbim sıkışıyor kafesime
suğuklar doluyor nefesime
lal kalıyorum

uzun ömrümün yoksuluğu
kaybettiğim servetimin
elde kalan sermayesi
şu seher vakti

Ahmet Coşkun

Yalnızın yalnızlığı

Yalnızın yalnızlığı

Kendine üflenen sigara tanesi
Kendi içinde yanıp tükenir
Yalnız kendi ateşine âşık

Korkusu avuçlarında
Bir uzağın peşinde upuzun yolu
Gece gündüz kulaçlar

Ruhu kayb eder
Başkalarının dili ucunda
Sığınacak bir limanı yok güvensiz

Kendine ait olana yabancı
Yabancıya tanıdık bir dağılmış cephe
Savaşıp durur

Hem Donkişot hem Sanço Panço
Kendini koyar her birinin yerine
Yerine yabancı

Kalabalık özlemleri hep gözyaşdır
Ağlamak için bile semtine uğramaz
Katre kater donar içinde

Aşkın dilini çoktan unutmuştur
Sevgi sır olmuştur otağında
Baharı olmaz

Ahmet Coşkun

Yalnızlık bende yalnız

Yalnızlık bende yalnız

yıllar aylar günler bütün anlar
toplamaş hepsi birden bir arada
çullanmış üstüme öyle ağırım

kıs kıs gülüyor bana yalnızlık
çok kalabalık olmadın mı
beni bırakıyorsun

yalnızlık yalnız bırakılmaz
bırakır seni çekip giderim
kim bilir yalnız bir sevgili bulur
iki yalnız yapayalnız dertleşiriz
senin yükten kaburun çıkmış
silkin silkin dökülsün bit pirelerin

-bak şu muzurun yaptığına hele
densiz edepsiz

canmısın canlımısın görünürmüsün
benimle didişip durma yalnızlık
kendini yalnız görme sen yalnızlıksın

şimdi çıkarım cadde sokak
bas bas bağırırım bak
bak bak hala gülüyor
tribe bak tribe

kaldın mı odalarda tek başına
ışığa kelebek duvara yoldaş
pencereye sırdaş
aşık ve sarhoş

Ahmet Coşkun

Yan geceleri

Akşam serininde sahil boyunda
Elin elimde yürek scağında
Yatardık denize göğün koynunda
Aşka doyamazdık can geceleri

Gün telaşında gözlerim gözünde
Vakit geçmez donardım can özünde
Türküler yanar teller tezenede
Deniz sevdamızı an geceleri

Şimdi dağların ardında sevgili
Ne gl açar nede gün doğar belli
Kırgın gönlümde mazimiz temelli
zleme hasrete yan geceleri

Kesemdim rüzgar hoyrat hızını
Dindiremedim yürekte sızını
Dnmedi devran vermedi izini
Aşık rengini alan kan geceleri

Ahmet Coşkun

Yanarım

Karanlık gecede yıldız olsam
Karışsam bulutlara yağsam
Sellensem bentleri aşsam
Azgınlara afatlara heyhat
Kendimi yaksam umursamasam
Yansam yansam hep yansam

Dağların başında karlara ersem
Binsem rüzgar atına deli essem
Taşinsam kurak çölleri dersem
Olsam bu aşk ile çılgın sersem
Kendimi yaksam umursamasam
Yansam yansam hep yansam

Kavrulsam çekirdek çocuk ceplerine
Parkalarda eğlence dil dudak arasında
Dökülsem yerlere yollara topraklara
Dağılıp dağılıp yeşersem ekilip biçilip
Kendimi yaksam umursamasam
Yansam yansam hep yansam

Yandıkça yaralansan yaramla yaralansam
Akıp çaylara erişip nehirlere ulaşım denizlere
Düz ovalara yüksek dağlara bağlara bahçelere
Küllerimden doğsam bir şafak vakti ışıklarla
Kendimi yaksam umursamasam
Yansam yansam hep yansam

Ahmet Coşkun

Yandım

Yandım

bir cehennem verdin bana
gece gündüz yandım yandım
sönmez ateş sardın bana
helal haram yandım yandım

söz vermişim caymaz oldum
sensiz günler saymaz oldum

sevdan oldum gül dalında
hamak kurdum gel salında
şerbet akmış dal balında
tadamadım yandım yandım

söz vermişim caymaz oldum
sensiz günler saymaz oldum

seven seven, gönlü geven
ben mi oldum dizin döven
demedim mi bana güven
dilin kopsun yandım yandım

söz vermişim caymaz oldum
sensiz günler saymaz oldum

sevda çıram tütmüş yanar
karaahmet kanmış kanar
dağ devirmiş koca çınar
yar uğruna yandım yandım

söz vermişim caymaz oldum
sensiz günler saymaz oldum

Ahmet Coşkun

Yanıktır sevda

Yanıktır sevda

Gönlün efkarını dil ikrar etmez
Taşısan deniz deryalar kar etmez
Yanarda içinde ateş küllenir
Ah şu sevdalar vuslata sabretmez

Karda yürüyen nazik kardelendir
Ayazda yakalanırsan ar edendir
Mevsimi sollar nadide güldendir
Açılıp saçılır zaman fark etmez

Her doğan şartsız deftere yazılır
Kan gömleğin giyer süse bezenir
Er yokuşudur bu aşan kazanır
Kıyamet kopsa başına çark etmez

Hey gidi karaahmet sevdalanma
Seversen boş yerlerde oyalanma
Yük ağır çekemezsin hayıflanma
Pişman olursun ağlamak kar etmez

Ahmet Coşkun

Yanımdaki yangın

sığmaz onmaz oldum bir yerlere
hani uzklarda olsan da düşsem peşine
yangınımı versem yollara yellere
şu yanımda yakınımda
burnumun ucunda ki
hasret
vay vay vay ben sana bir şey diyemiyorum ki
kime ne deyim

gülüşün
selam verişin
arada bir hal hatır soruşun
günde bir kaç kez görüşüm
hayalde yüzbin kere görünüşün
yok yok her an saniye gözümün önünde duruşun
nasıl anlatıyım
bilmediğim

uçmuşum ben kanatsız
göçmüşüm derya deniz çöllere
aşka düşmüşüm kör kül olmuşum yanı başında
cürümüm cesaretim yok söz etmeye
sorduğun 'neyin var' senin
neyleyim
ah ah ah derdim ilacım dermanım
sana nasıl aşığım

desem deprem zelzele tufan
demesem başım çatlıyor duruyor zaman

Ahmet Coşkun

Yapma

Hani, gülüyorsun ya, yapma
Ağzında dişlerin dans ediyor
Dudakların bir kaleci edasıyla topluyor tek tek
Sonra yağmur damlasıyla ıslanıyor
Pembeleşiyor yanakların
Zemheri ayazında kalmış gibi

Hani, yürüyorsun ya, adım adım,
Edanla, bastığın yer yarılıyor
Ben düşüyorum fersah fersah nefessiz
Solunum cihazına bağlanmış akciğer hastası gibi
Ben ölüyorum
Yapma

Hani, bakıyorum ya, bakamıyorum
Mahşerden kaçıp, sırattan uçup, cennette düşmüş
Her zerrem ayrı ayrı ayrılıyor benden imanım
An saniye gün hafta ay hüznüm şen/aylardayım
Hani, büyü var ya, bu ne büyü
Yapma

Ben ölüyorum
Ben ölüyorum
Ben ölüyorum

Ahmet Coşkun

Yar arama

Yanık türküler yaktırma
Yârin mi var deli gönül
Ardından âlem baktırma
Yardan yaran belli gönül

Bülbülü süstü şen dilden
Bahçe budandı al gülden
Ah zar aldın nazlı yarden
Aksın gözün seli gönül

El avuca sığmaz kuldun
Kaybedince dertli oldun
Ee umduğunu mu buldun
Bozdun sazdan teli gönül

Gönül dağın karla boran
Ne arayan var ne soran
Yok sevdanı hayra yoran
Esiyor gamın yeli gönül

Ahmet Coşkun

Yar bana bana

Yar bana bana

kurdum hamakları gül çardakları
yardan yarelerim yar gülmez bana
süsledim otakları tüy yatakları
salarım haberim yar gelmez bana

gül yanağa aldım gülden allıkları
zülûf tellerine gonca yaprakları
nakış nakış serip hint ipekleri
giyinip kuşanıp yar varmaz bana

yarimin yüzüne yakışır gülmek
cenneti aladan bir güzel örnek
sevdanın sırrını ortaya sermek
oturup yanıma yar açmaz bana

karaahmet derler avunma boşa
canımdan can versem giderse hoş
diyebilsem bir kez gel bende yaşa
açıpta kolların yar sarmaz bana

Ahmet Coşkun

Yar bir dūşüm var

Yar bir dūşüm var

göl ektim bahçeme bakıp budadım
dost senin yolunda kendim adadım
uçamadım yurdumda kırık kanadım
hayaller kurarım yar bir dūşüm var

on iki ay bayram düğün bağırimda
sevencim hakikat sevdan çağrimda
ağlamam inlemem senli ağrimda
düşerim peşine yar bir dūşüm var

sen olunca hayalde yüzüm güleçtir
istersen özlemde her akşam içtir
sabah akşam çilen bana gül geçir
senli ömürlerde yar bir dūşüm var

gel karaahmet gel sevda hanına
bu handa çok aşık kıymış canına
giy derviş gömleğın değsin kanına
aşkın dergahında yar bir dūşüm var

Ahmet Coşkun

Ahmet Coşkun

Yar diye seni dilime dolalı

Yar diye dilime seni dolalı

Kendime düşmüşüm kendi içimde
Sevdaya kuşandım garip biçimde
Her günüm azap kahr içinde
Yar diye dilime seni dolalı

Ne memleket ne gurbet arıyorum
Arayıp kendimi bulamıyorum
Nefesim çekilip boğuluyorum
Yar diye dilime seni dolalı

Belime gökkuşağını saralı
şu yüreğim bin bir renkle yaralı
Yaz görmedim zemheriler sıralı
Yar diye dilime seni dolalı

Uzak diyarların bağında gülsün
Garip nasıl gelip dālına konsun
Karaahmet bu sevdadan mı ölsün
Yar diye dilime seni dolalı

Ahmet Coşkun

Ahmet Coşkun

Yar gelmiş halım sormaya

Yar gelmiş halım sormaya

Hasreti yürekten sökün
Mazinin belini bükün
Gülleri yollara dökün
Yar gelmiş halım sormaya

Hele durmayın tez kalkın
Dua okuyup mum yakın
Bayram edin kına yakın
Yar gelmiş halım sormaya

Nerdesin diye sormayın
Yol yorgunudur yormayın
Eğip büküp laf sokmayın
Yar gelmiş halım sormaya

Ben razıyım her şeye ha
Yeter gitmesin bir daha
Ölürüm çıkmam sabaha
Yar gelmiş halım sormaya

Ahmet Coşkun

Yâr kokusu bir başkadır

Yâr kokusu bir başkadır

Mor menekşe lale sümbül
Yâr kokusu bir başkadır
Esen rüzgâr şeyda bülbül
Yâr devası bir başkadır

Işığa pervane kelebek
Duanın sonunda dilek
Sineme çöken melek
Yâr nefesi bir başkadır

Çinin ilmi Hint ipeği
Şans denen uğur böceği
Mis kokan ana kucağı
Yâr hevesi bir başkadır

Hepsi birbirinden üstün
Sanmayın birine küstüm
Kınamayın eşim dostum
Yâr sevdası bir başkadır

Ahmet Coşkun

Yar vatana benzer

Yar vatana benzer

Oktan kiprikleri germiş yayına
Ol yüzü benziyor on dört ayına
Vuruyor sineme yaralar beni
Tel tel zülüfüne kurban olduğum

Gamzeler gülüşür al yanağına
Yanaklar karışımış bal dudağına
Benziyor göklerde al bayrağına
Alnında yıldıza kurban olduğum

Sallanda göreyim selvi revanım
Koyma beni çölde yaban yavanım
Soluduğun nefes temiz havanım
Giyin yedi renge kurban olduğum

Karaahmede sor sevda çekmeyi
Ol ceylan peşinde dağda sekmeyi
Diz çöküp önünde derdi dökmeyi
Yaraların sarsam kurban olduğum

Ahmet Coşkun

Yar vefasız

Yar vefasız

bahar geldi gül açtı yar zamansız
aldı sene günümü bir vefasız
dalımda gülü kaldı veremedim
hele bakın o yardan var mı haber

el yarama dokundu oy bir zaman
derman olup saracak vay ne zaman
vuruldu yaram derin ölemedim
hele bakın o yardan var mı haber

hal hatırım sormazsın haberin yok
sana yazıp yolladım haberim çok
bende haberin var mı bilemedim
hele bakın o yardan var mı haber

karaahmet kanlım olmadan gel
son baharın son gülü solmadan gel
bağlandı elim kolum gelemedim
hele bakın o yardan var mı haber

Ahmet Coşkun

Yar yarası sarılmaz yar yaradan

Yar yarası sarılmaz yar yaradan

Gözleri belalı bir güzel gördüm
Kaşı kirpiği kuşanmış cengini
Çekilip garip sipere gömüldüm
Yar yarası sarılmaz yar yaradan

Saçlarını katmış ibrişe örmüş
Su gibi akıyor cennetti görmüş
Demiş ki beni göremiyor körmüş
Yar yarası sarılmaz yar yaradan

Güzellerle muhabbettim eskidir
Her güzel yüreğime yük baskıdır
Başımda bütün sevdalar risklidir
Yar yarası sarılmaz yar yaradan

Divane gönül çekil git başımdan
Kurumadı bedenim gözyaşımından
Ben kaçırım sevda gelir peşimden
Yar yarası sarılmaz yar yaradan

Ahmet Coşkun

Yaraladı gitti yar beni

Çıkamadım gönül dağın içinde
Yaraladı gitti yar beni beni
Göze gelir türlü türlü biçimde
Yaraladı gitti yar beni beni

Nice sevda tuttum yaban ellerde
Tutar dedim tutmaz maya nerede
Bir belalı güzel saldı bu derde
Yaraladı gitti yar beni beni

Cahil ömrüm kör ateşte küllendi
Yandı yürek acı acı bilendi
Ecel geldi bir gülüşe süslendi
Yaraladı gitti yar beni beni

Karaahmet dellenme gel dellenme
Yazan yazın yazmış böyle söylenme
Böyle sevda ile gitmek ölüme
Yaraladı gitti yar beni beni

Ahmet Coşkun

Yaralarım var

Yaralarım var

Sen sefanda sallın kurban olduğum
Uğrun da can verip sararıp solduğum
Divan dergah sevdasıyla dolduğum
Benim benden öte yaralarım var

Bulandım duruldum suyun seline
Çarkında döndüm dolandım diline
Devrildikçe kalkıp tozdum yeline
Benim senden öte yaralarım var

Usandım kaldım dünya deryasında
Herkes e cennet kendi günahında
Günü bulmadım günün sonunda
Benim candan öte yaralarım var

Eremem âlemin bin bir sırrına
Kârım yoktur doğrasam zararına
Gönül koyulmaz gönül ikrarına
Benim sözden öte yaralarım var

Ahmet Coşkun

Yaralı gül

Yaralı gül

İğde kokusu sarmış bahçeyi
Kaysı çiçekleri apak açılmış
Kuşlar fısıldaşıyor sevdayı
Gönlümün sevinci yaralı gül

Bulut dediğin su olup yağar
Can olur güle dala toprağa
Can nefes verip kaldırır ayağa
Gönlümün sevinci yaralı gül

Gözünden dökülen her damla
Kanatıp can alır benden anla
Bu yaralar iyileşmez zamanla
Gönlümün sevinci yaralı gül

İçimdeki yara sana dermandır
Dudak kıpırda bana fermandır
Bilesin halim senden yamandır
Gönlümün sevinci yaralı gül

Ahmet Coşkun

Yaram

Bu yara, senin yaran
Ondandır sarmayışım
Kanasın istiyorum
Acıtsın istiyorum
Seni unutmayım diye

Alına gül diyorum
Narına kül diyorum
Zarına pul diyorum
Kendime kul diyorum
Sana tapıyım diye

Aya bakıyorum yüzün
Güneşe bakıyorum közün
Bağ bostan geziyorum kokun
Bir gör, bir dokun istiyorum
Gözlerim kapansın diye

İntiharıdır bu bülbülün
Kayalıklardaki nazlı gülün
Boşta kalır uzattıkça el'im
Bu sevda çok elim
Desinler, ölüm diye

Ahmet Coşkun

Yarama derman güzeller

Yarama derman güzeller

gözüm güzellere takıldı gitti
gönlüm dalgalanıp eridi bitti
tazelendi yaram kanadı gitti
esmer sarışını salınmış gider

allı morlu açmış gonca gülleri
şeker şerbet döner tatlı dilleri
rüya hayal gibi güzel günleri
efkar gamı bana yüklemiş gider

bağdaş kurup şu çeşme başına
alsam hepisini dizsem karşıma
ah varaydım şimdi genç yaşına
seçtiğim ceylanım darılmış gider

gidi karaahmet dünyadır fani
uç beş güzel ile eğletme canı
huriler de varmış sağlat imanı
güzeller cennette alınmış gider

Ahmet Coşkun

Yaramdan öp

çöl kumlarında ağarmış
çatlak dudaklarım
göz yaşlarım ıslatmıyor
kanıyorum oluk oluk
yarsan yaramdan öp
kınala beni ellerine

acımı sarma söze
işle beni ince ince öze
sevmek zor gelmez göze
düğüm düğüm ölümle
ölümü ölmeden öp
teninin kokusu nefesim

mezarda gül mu olur
kor ateşte kül mu olur
beden dediğin ne ki
ruhuma zulüm olur
beni görmeden öp
her şey hal olur

Ahmet Coşkun

Yaramı yarla sar doktor

Bitsin bu feryat figanım
Yara bereyle harmanım
Sende değil ki dermanım
Yaramla yara sal doktor

Yanağımda damla dondu
Attı benzim betim soldu
Gül dalıma baykuş kondu
Sustum tutuldu dil doktor

Nah şuramda bir kanama
Eşim dostum gel kınama
Kaderimden dert sınama
yanarım közüm kül doktor

Bağımdan dikenini gül et
Gönül bülbülünü şad et
Başımdan belayı def et
Olayım sana kul doktor

Ahmet Coşkun

Yardır yar

Yardır yar

İsterim yârinen hoşnut olam
Hep onunla nefes verip alam
İstemem dünyada yârsız kalam
Yardır yar aklım fikrim efkârım

Yar yakamın gülü üstüm süsü
Beni nahoştan koruyan tütsü
Bağrımı yârısa olmaz hiç küsü
Yardır çarşı pazar güzel eden

Yârsız insan bir hiç kör kötürüm
Yaşlanır paslanır beden cürüm
Sanki vade dolmuş bekler ölüm
Yardır yar neşem yaşam iksirim

Ahmet Coşkun

Ahmet Coşkun

Yâre giden yollar benimdir

Yâre giden yollar benimdir

Hey ağalar hey beyler
Çektim dünyanın pimini
İstemem kumaşını simini
Yâre giden yollar benimdir

Parselleyin pay edin
Yiyin için eğlenin yâd edin
İster vuruşun ister toy edin
Yâre giden yollar benimdir

Olmasın azığım ayranım
Nazından eridim kurbanım
Baldudak tatlı dile hayranım
Yâre giden yollar benimdir

Karaahmet yine buldu leylayı
Gözünden vurmuşum turnayı
Sırtıma vurup giderim sevdayı
Yâre giden yollar benimdir

Ahmet Coşkun

Yâre sitemim var

Yâre sitemim var

Akan sulara döktüğün o yaşlar
Revan ederdi yağdıran bulutlar
Sevdanla başlayan güzel umutlar
Derdini döktüğün deryalar nerde

Silmiştin vazgeç sevdadan diyeni
Gönül bu var mı sevip vaz geçeni
Başından alıp atmıştın peçeni
Uğruma ettiğin kavgalar nerde

Yeşerdi dağlar gül serpildi düze
Perdeler mi indi o gülen yüze
Hasretim hayalin görünmez göze
Anlattığın baldan sevdalar nerde

Var sevdiğim var mutlu diyarlara
Azar azar tazelenir bu yara
Karaahmet bahtın doğuştan kara
Doğru sandığım o yalanlar nerde

Ahmet Coşkun

Yaşamak azmi

Yaşamak azmi

Akbabalar çökmüş vadiye
Kartallar kanat çırpıyor
Karga çığırkanlığı
Bu baş ağrısı
Ben kimseyi öldürmem
Ben kimse için ölmem
Yaşam kutsal

Benim için yaşa diyor sevgili
Benim için yaşa
Beni yaşat
Ellerim güneşten ışık çalmada
Gözlerim sulardan nefes almada
Yıldızlara şarkı söylüyorum
Ay mehtapta

Ben göldeki kuğuları izliyorum
Bahçedeki gülleri kokluyorum
Gelip geçene selam veriyorum
Açık havada voltalıyorum
Yaşamı kattım önüme
Yaşamak istiyorum
Son nefesi

Ahmet Coşkun

Yaşamak bir nefes

Güneş pencereden sızmadı
Daha ortalığı toplamadım
Bir dağınığım ki sorma
Gözlerim çapağa
Dedim ya, aşk vakitsiz geldi
Hiçte alışık değilim

Ben hazır yemeğe pek ısınmadım
Lokanta restoran içime sinmez
Öyle çarşı Pazar gezerim
Kendim alırım nevalemi
Kendim pişiririm
İçime sine sine

Bilirim hangi tat hangi renk
Bilirim hangi memleketin toprağı
Kendim yıkarım meyve sebzeleri
Kendim soyar kendim doğrar
Kendim pişiririm
El kararı

Galiba nesli tükenenlerdenim ben
Adam sende altı ustu karın doyurmak,
Değilmi diyenlerden hiç değilim
Dünyaya her gün gelmiyoruzda
Her gün dünya sofrasındayız
Karın doymaz gönül dolmaz

Yaşamak sevda ise
Biraz ağır takılacaksın hayata
Vakitli olmalı yada vakit ayırmalı
Gelmeyeceksin aceleye

Ahmet Coşkun

Yaşamak kavgaysa dövüreceksin

Yaşamak kavgaysa dövüreceksin

Başını eğip gezinme ardır
Olsun karla boran üzülme
Dağların sevdaları vardır
Yüzün çevir göğe ezilme

Alnında güneş doğacak
Bağrında gül çiçek açacak
An geceden şafak sökecek
Doğrularda olmaz çözülmeye

Güven toprağına taşına
Eşin dostun arkadaşına
Sevdayla sarıl bas bağrına
Sirt verince başlar düzelme

Bırakma meydanı sahihsiz
Kendi kavganı ver rakipsiz
Senle yüce rabbin hesapsız
Kendini gör benim gözümle

Ahmet Coşkun

Yaşamı seveceksin

Yaşamı seveceksin

Ölüm senin katığın olsun
Ben yaşamı kutsuyorum
Hele hele en hak edenler
Çocukların olsun yaşam

İnsan yaşama hazırlanır
Ve dürüstlüğe hazırlanır
Ve de adillığe hazırlanır
Her halka mecburiyettir

Hayat dışı doğurgandır
Ağaç türlü türlü meyvedir
Toprak türlü türlü ekindir
Kadın allı güllü çocuktur

Ağaçları tek tek kesiver
Masum çocuğa sataşiver
Parkı bahçeyi betona ver
Durma dünyayı öldüröver

Dünya geniş ve zengindir
Herkeseye yetecek engindir
Ayırma her insan dengindir
Allahın her kitabı rengindir

Gel her gün çiçeğe dur
Gök sofrasında barışı kur
Hakkın yolunda sevda sür
İnan yaşamı seveceksin

Ahmet Coşkun

Yaz kalem yaz

Yaz kalem yaz

ah Şu benim güzel yurdum
kapın kapım gezdim durdum
her durakta bir ses duydum
yaz kalem yaz, yaz derdimi

boşalmıŐ köy göçen gördüm
yoksulluktan düşen gördüm
hak yemekten ŐiŐen gördüm
yaz kalem yaz, yaz derdimi

Şehrin desem bitmiş bataak
herkes yatmiŐ yorgan yatak
faiz borsan hep düz kontak
yaz kalem yaz, yaz derdimi

borçla yaşam dur diyen yok
üretmek yok tüketmek çok
üç beş zengin söktürür kök
yaz kalem yaz, yaz derdimi

Allah kerim deyip geçmem
gökte yağmaz yer ekmesem
tarlam camii kul görmesem
yaz kalem yaz, yaz derdimi

savaş salgın gün gün olur
hazırlıksız çok zor olur
hayıflanmak çok geç olur
yaz kalem yaz, yaz derdimi

haydi gelde dert paylaşak
doğru neyse görüp ulaŐak
elde ne var pay paylaşak
yaz kalem yaz, yaz derdimi

Ahmet Coşkun

Yazgıdan

yıldızlar sökülmüş yerinden
uykuda şafak erteliyor zaman
ümmeti umda kalmış kavimler
ayinsiz kurban veriyor peş peşe
dilimin ucunda dünyanın acısı
gömüldükçe yeşeren kalp sızısı
cennetin ayakları kesik

Âdem insan olalı
Harun Karun kardeşliği testte
süleyman ordusu karıncaya yol
derler ki İsa dillenmiş beşikte
minarelerde Muhammed sesi
kitaplar birbirini teyitte
bu kimin kavgası

kısdan hisseden kısalım
ben matamatıksel sayı asalım
hangi yazgıya bilmem misalım
fırtına esen beynimde uysalım
milyonlarca yıla uzar insanlık
nebilir nevilere seviler
zehir gibi masalım

Ahmet Coşkun

Yeni bir şey

Yeni bir şey

Bu hangi bıkkınlık anlayamadım
Yazıyor kardeşim yok mu usta yeni bir şey

Hayalperest bir savcı
Şöyle güdümlü bir hâkim
Parada küflenmiş bir vekil
Kendini satmış bir gizli tanık
Tahakküme sökölmuş bir devlet
Var var, yok mu işinin ehli bir cellat

İşsizliğin göbeğinde
İnsanlar çöplüklerden ekmek toplarken

Kadınları tekmeleyenler sırtırken
Yirmi yıl ülkeyi yönetirken aynı kafa
Otuz yıl belediye koltuklarında zevk/sefa
On dakika yağmurda şehirler felç olurken
Kurucuya küfr edip baltalayanlar bırakılırken
Her akşam karşımıza çıkıp bin yalan söylenirken

Gencecik fidanlar
Sınır boylarında heba olurken

Sürgünler ceza evleri var
Var var, işkence/haneler var
Asılsız belgeler hayali itiraflar var
Bir gece ansızın gelen infazlar var
Açlıkla terbiyeye mahkumiyetler var
Susarsan bir lokma ekmek bir esir hayat

Yok yok, yok kardeşim yeni bir şey
Varın siz huzur ve mutluluk içinde uyuyun

Ahmet Coşkun

Yeni sene

yeni sene

gitti benden gitti dost altmış sene
senesi seneden hesap soruyor
zulümler çektiğim dert bilinse ne
sürüklendim durdum bu zor seneler
herkese mutluluk getirsin sene

çamurlu yollarda dökük evlerde
dolanıp durdum da loş köşelerde
dermanda olmadım hiç bir derde
sürüklendim durdum bu kör seneler
herkese sağlıklar getirsin sene

kah sevda oldu kah ekmek kokusu
kah mücadeleda meydan türküsü
olmadı doğrudan gönlüm korkusu
sürüklendim durdum bu hor seneler
herkese sevdalar getirsin sene

karaahmet yandı küldür sevdalar
boş boşuna onca hır gür kavgalar
fidan ağaç oldu boldur meyvalar
sürüklendim durdum bu çor seneler
herkese bolluklar getirsin sene

Ahmet Coşkun

Yenidoğan

Herkesin bir iki karakolu
Üç beş gece de nezareti
Kavgası gürültüsü çoktu
Ama yine bir neşesi vardı
Her işe ayağa açık yoldu
Nerde olsa eski mahalle
Abiler vardı sahip çıkan
Sarhoşu leş gibi kokan
Milyar hayal kuran
Hırsızı can yakan

Fal bakan kurşun döken
Çakı çelik uslanmazları
Çakı falçata ful gezeni
Etek yerlerde sürünen,
Car cart sakız çatlatanı
Çar çatanı çöp çatanı
Falcısı cincisi yemcisi
Çöpçüsü hurdacısı
Hepsi başka âlem
Aşkları sinemalık

Eski Dörtüol cami önü
Çalışkanlar ortaokulu
İki mahallenin arasına
Uzanırdı Samsun yolu
Gözlem körler okulu
Baştanbaşa bir kavga
Bebesi böcüğü yaşlısı
Taş cam şişesi sopası
Erte güne varmadan
Aynı tas hamam

Çocukluğum gençliğim
Şene yetmiş beşe küsür
Dün uğradım ağızım açık
Dev binalar dev avm/ler
Vızır vızır sıfır arabalar
Gezdiğim yol sokaklar
Hepsi bir bir değişmiş
Yeller esmiş üstüne
Kimseyi tanımadım
Kimsede beni

Bir hayali hülya

Ahmet Coşkun

Yeşil yangın

bir yeşil salıncak ağaç arası
göğün mavisine taşıyor beni
gözlerin bana sevda sığınağı
tutuşur o yangın aşiyor beni

kesiliyor ses soluğum avazım
içimde çığlık çığlık lal ahrazım
zamana baş kaldırmış itirazım
sürüklüyüp koparıyorlar beni

uçuyorum ki kanatsız havada
gözlerin kaçırıyor gök semada
yan yana o imkansızlık revada
yeşil yağmurlar ıslatıyor beni

yeşil alevler sarar bedenimi
çekip çıkaramıyorum kendimi
ahirimde denkledimde dengimi
âlem melek sinsi sorgular beni

üstüme dökülüp kezzap yeşili
can çekişiyorum bağrım deşili
gökkübbede yeşil mezar eşili
ölüler kefenliyor zorla beni

Ahmet Coşkun

Yeter sardığın

Yeter sardığın

Nefes alıp vermeye hani dirlik
Kapisında kle olduğum pirlık
Şu dağlara kaçışımdır özgürlük
Çok yalanlar var yemine sardığın

Açmaz Şu ovanın kızıl glleri
Harman yerinde savrulur külleri
Ozan düşmüş kopmuş sazın telleri
Çok alanlar var yemine sardığın

Evvel zaman ahirime dokunur
Sevdiğim gelmiş yarama dokunur
Bir zehirli ağdır dostta dokunur
Çok talanlar var yemine sardığın

Ahmet Coşkun

Ahmet Coşkun

Yetmez mı gönül

Yetmez mı gönül

beni gülden güle koşturan gönül
şarkı türkü dilde coşturan gönül
kanlı sevdalarda deştiren gönül
he gönül de gönül usanmazmısın

dost düşmanı çiğner çıkarsın yüze
yokuş sapak yollar çıkmazsın düze
gülistan gezersin bakmazsın güze
he gönül de gönül usanmazmısın

kaç gül soldu bağda ağladın durdun
kaç yaz bahar geçti uğradın durdun
kaç aşk sevda oldu bağlandın durdun
he gönül de gönül usanmazmısın

çekilsen aradan yetmez mi gönül
bu deli sevdalar bitmez mi gönül
yenilen pes edip gitmez mi gönül
he gönül de gönül usanmazmısın

Ahmet Coşkun

Yine ahta bülbülüm

Yine ahta bülbülüm

konma bülbül konma Şu gl dalına
dal taşımaz kahrın gam efkarım var
aldanmam rengine sarkmam dalına
saramıyom gülüm gam efkarım var

incitme yaramı sevdam kanıyor
Şu felek hal bilmez omak sokuyor
bülbüller derdini gle döküyor
temiyom gülüm gam efkarım var

yaz baharlar yalan kışına gel gel
yolumuza konmuş aşılmaz engel
gel yüzünü görem ölmeden evel
lemiyom gülüm gam efkarım var

sevda döner aşka gl bahar olur
aşk sevdaya dönmez seven kahrolur
lmez deme canım sevenler ölür
sevemiyom gülüm gam efkarım var

karaahmet yansın karşı ki dağlar
el alemi neylem yar yaram bağlar
ben ölürsem söyle kim gelip ağlar
gelemiyom gülüm gam efkarım var

Ahmet Coşkun

Yine bayram geldi

Geldi çatı yine bir bayram
Hoş gelmiş boş gelmiş neyleyim
Çarşı Pazar süslenmiş seyran
Hoş gelmiş boş gelmiş neyleyim

Mağazalar ağzına kadar dolu
Kimi boş kimilerinin kolu dolu
Parası olana her şey dolu dolu
Hoş gelmiş boş gelmiş neyleyim

Sermayemiz yüklüdür hep katıra
Maaşın yarısı borca kalan fatura
Bayramlarda bile gelmeyiz hatıra
Hoş gelmiş boş gelmiş neyleyim

İşçi memur köylü çekiyor yükü
Lâayık gördükleri zıkkımın kökü
Beyler kavurmada geliyor koku
Hoş gelmiş boş gelmiş neyleyim

Karaahmet bayramınızı kutlar
Kalmaz bu makam mevki yurtlar
Gurulduyor midemizde aç kurtlar
Hoş gelmiş boş gelmiş neyleyim

Ahmet Coşkun

Yiyene bak yiyene

Yiyene bak yiyene

Dem vurur bendime densiz hırpani
Yokuşa sürersin düzü çalarsın
Ahvali evvelden bilmeyen fani
Paramın içinden yüzü çalarsın.

Sırtlanla geziyor nefis düşmanı
Çekilmiş damarı kurumuş kanı
Şana nasip değil cennet mekanı
Caminin içinden bezi çalarsın

Söz söyleme sakın kopar fırtına
Nedamet uğramaz gönül yurduna
Nerede şer varsa düşüp ardına
Gözlerin önünden gözü çalarsın

Kârı inkarı var düşmüyor maske
İnsan gıpta eder sallayıp keşke
Gönül nasıl dalar böyle bir meşke
Göğüs kafesinden özü çalarsın

Beğenmez seni de Allahın yozu
Onuncu köy onun, bırak dokuzu
Mangalda kül koymaz dumanlar tozu
Hakkın huzurundan gizi çalarsın...

Ahmet Coşkun

Yoktun vara gel

Yoktun vara gel

yetmez yandığım yetmez
serin sularından nara gel ha nara gel
vefası gözümde kalan vefasız
sevdiğin sevdadan yâr a gel ha yâr a gel

türkü şarkı eğlencede
gece gündüz meyde bara gel ha bara gel
geceyi yıldıza boğan
oy oturup ağlayanım zara gel ha zara gel

kaç hesap kaç kitap
gezindiğin bu hikmet kâr'a gel ha kâr'a gel
bir gün biter bu nimet
bu yazının turası var ar'a gel ha ar'a gel

karaahmet yusuf kuyusunda
Yakup gömleğine sara gel ha sara gel
yasın yasinini okumadan
gamsız göğsüne vura gel ha vura gel

Ahmet Coşkun

Yokuş

Yokuş

Kimsesiz kapıları rüzgâr çalar
Kalabalıkların ıssızında bir üşüme
Yanan her ışık aydınlık yola çıkmaz
Bacasında tüten dumanda keder
Ağlaşan sevişmelerde zaman
Gecenin koynunda aysız
Bir kız çocuğu dansında
Ağır sessiz döne döne

Her şafak söktüğünde söküğüyle
Alın teri sıcağı karınca telaşında
Gün güneş altında yanık kokusu
Makine sesinde tarladaki başağa
Türkülerinde acı bir tat demlenir
Anasından emdiği ak süt gibi
Zaman yitiminde kendine aç
Alnından göğse akar iliği

Bahçe avlusunda çocuk sesleri
Paçasına yapışırken ağır aksak
Yüzü giydiği allı güllü pazenden
Eski soluk güleç amade kadın
Kaş göz sofraya davet ederken
Adam yere doğru ağırca eğildi
'gelecek' dedi adam kadın ekşi
'Gelecek çocuklar' sen başla dedi

Oturup pencere kenarı yan yana
Yeni açmış beyaz kayısı çiçekleri
Rengarenk hanımeli iğde kokusu
Şaşalı şehrin caddeleri gökkuşağı
Uzayıp giden açık mavi gökyüzü
Saksıda soluyan sönük menekşe
Can çekişiyor balkon kenarı
Göz aydınlığında

Ahmet Coşkun

Yol beklerim sarıççek

Yeşil gözlü huri melek
Yokluğun yakıyor yürek
Vedayla gittin ne diyek
Nerdesin can sarıççek

Bayram oldu gülemedim
Bir tat tuz da bulamadım
Ben sana hiç doyamadım
Bir görün gel sarıççek

Yanakta gamzelerin nar
Gel de ol ömrüme bahar
Bir garip bekleyen var
Özlem hasret sarıççek

Karaahmet kuldur sana
Dünya malı puldur sana
Gönül daim yoldur sana
Yol beklerim sarıççek

Ahmet Coşkun

Yol dağları aşmalı

Yol dağları aşmalı

Kime sorsam Şu dağların ardını
Çöl gösterip tozup geçip gidiyor
Ben bilmem mi o dağların ardını
Yıkılın dağlar ardınız görünsün

Koroğlundan destur mu alıp gelek
PadiŐahtan ferman mı durup gelek
Kimden kaç ba alırsın verip gelek
Sökölün dağlar ardınız görünsün

Katarım pozunu duman tozuna
Kaf dağ burdan uzak değil ozana
Sen kork yüreğinde kalem yazana
Açılın dağlar ardınız görünsün

Hay senin çarkın akılsın hay felek
Sen neymiŐsin yılan ıyan engerek
Çan Őöhret Őervetin taban öperek
Dökölün dağlar ardınız görünsün

Ahmet Coşkun

Ahmet Coşkun

Yol Şiirleri

Yol Şiirleri

tedirgin bakışlar, salınıp iner
süzülür dereye, gelişi ceylan
eşarpı ipekten, gerdanı gerer
bakar sora sora, efkar birisi

rengine bezenmiş, İğdır ovası
çatlamış ayazdan, yüzde çilesi
yol Doğubayızıt Tuzluca arası
yolların seyrinde, bekler birisi

uşumuş başı kar, yüce ağrının
yun yumak sarılı, ince belinin
nazlıca mahçubi, suskun dilinin
bakmaya yasaklı, bakar birisi

avaz avaza, şu, çığrıtkan mavin
haydın karaahmet, uzakta evin
bak o bekliyenler, kavuştu sevin
kavuşmadan döner, yanar birisi

Ahmet Coşkun

Yol üstünde duran güzel

Yol üstünde duran güzel

Yol üstünde duran güzel
Durduğun yer, yer değil
Kaşın gözün kıran güzel
Durduğun yer yer değil

Bu yollarda gezmez ayık
Uzar gider orman çalılık
Etrafı dağlı taşlı kayalık
Durduğun yer, yer değil

Fırsat bulamasın kaçan
Yoksa belde mi tabancan
Vekil mayfacı mı amcan
Durduğun yer, yer değil

Ne hal bu genç yaşında
Şu süslü boyalı kaşında
Kimi bulacaksın karşında
Durduğun yer, yer değil

Puştun pususuna sinme
Elin atı arabasına binme
Yüreğime inecek inme
Durduğun yer, yer değil

Karaahmet kork geçme
Namert durur su içme
Bedava yolu kâr biçme
Durduğun yer, yer değil

Ahmet Coşkun

Yol vermez ayrılık

Yol vermez ayrılık

uzadı geceler uyanmaz oldum
gözlerim açılmaz dayanmaz oldum
sevdayı sarhoşum ayılmaz oldum
koynumda goncagül koklamaz oldum
bülbül bülbü bülbül ahuzardayım

kanayıp kandiğim gülün goncası
gül dökerdi yârim benden öncesi
şimdi düşte gezer dilde hecesi
ölümden betermiş gönül sancısı
bülbül bülbü bülbül ahuzardayım

nazlı yârim alıp dağlar aşmadım
bülbül gibi dala konup coşmadım
sevda yollarında mutlu koşmadım
kevser ırmağına dolup taşmadım
bülbül bülbül bülbül ahuzardayım

Ahmet Coşkun

Yolladı beni

Yolladı beni

gönül işte aldandı seher yeline
estim yaz baharda sevda seline
rengine aldanıp yaban gülüne
tatlı dil güzel huy balladı beni

sevdaimiş dedim gittim suyuna
günden güne acı verdi boyuna
bilemedim düştüm ateş kuyuna
yakam tutup sürüp salladı beni

hayallerim vardı bir bir kül oldu
güzel gün beklerken acı yol oldu
yandı gönül bağım kuru çöl oldu
soyup cehenneme yolladı beni

karaahmet her bir sevdayı anar
aşk ehlidir yürek aldanmaz yanar
gülmeyecek yüzü görmesin bahar
geçti gider ömrüm kanladı beni

Ahmet Coşkun

Yüregimin içi

Kaşın gözün siperindeyim
Gözlerin gözlerime değince
Namlunun ucunda
Son nefesi vermedeyim

Gücüm yetmedi söküp atmaya
Solumda sevda öğütmekteyim
Yüzümü çevirdim dağlara
Eşkiya düştüm

Kaval sesinde kavrulmuşum
Aksın raks eder şafaklarımda
Kurşun erir şakaklarımda
Sabahlara sıftah etmekteyim

Ne gün ekmek kokusu
Ne gül bahar müjdecisi
Ne de yaşamak sevinçli
Yanık bir türkü yüregimin içi

Ahmet Coşkun

Yüz kere iki bir

Yüz kere iki bir

sevdayı başıma saran
benden derin mi yaran
gül solunca dal kırılmaz mı
bir vefasız çıkarsa adın
vefasız vefa aramaz mı

sevda alınıp gidilmez ki
kaldığı yerde yanıp tüter
sen gidince sanma ki biter
kökü sarsılır bağ bahçelerin
ne dal yeşerir ne gül biter

aşkların en hası gelse
gökte huriler inse
yerden periler çıksa
dünya güzellerle dolsa
gönül gülümsemez ki

iki bir olunca ikiye dönmez
yeniden dünyaya gelinmez
gül solar sevdası solmaz
ekip biçemeyeneler oy
o ömrün hasadı olmaz

Ahmet Coşkun

Zalim bir zaman

Zalim bir zaman

Yazı göstermeyen kışıma bakın
Temmuzda karları yağdırır anam
Gün görmeden geçen yaşıma bakın
Gözlerim yaşları sağdırır anam

Düştüğüm şu zaman susamış cana
Lokma bulunmuyor ekmeğe bana
Kim kalmış ki kimin derdine yana
Aç sussuz havasız boğdurur anam

Kâr etmiyor sözüm dediği dedik
Sineme vur ha vur açıyor gedik
Her bağda kurulu kağıttan beylik
Çelikten boynumu eğdirir anam

Öldüğümü duymaz devrana bakın
Kayda geçmez dirim fermana bakın
Habersiz paylanmış harmana bakın
Ak bırakmaz çamur değdirir anam

Ahmet Coşkun

Zalim Dünya

Hakkın mı var helal desem
Lokma vermedin ki yesem
Çıplak gezdim ten elbisem
Kime kaldın bana kalsan

Doğdum doğalı koştur koş
Sanma sende yaşamak hoş
Günah sevap cennetin boş
Kime kaldın bana kalsan

Çocukların gözü yaşlı
Ağlar canım kalem kaşlı
Canavarsın yedi başlı
Kime kaldın bana kalsan

Her yanı kan zülüm dünya
Görmedim bir güzel gün ya
Derdim kahrım kanar derya
Kime kaldın bana kalsan

Ahmet Coşkun

Zamansız

Zamansız

Açmayalım yeni cephe
Kazmayalım siper sote
Üst üste vurulup öte
Edemeyiz yarına söz

Dert yüreğimi kavurur
Rüzgâr külümü savurur
Yarınlar kurşunla vurur
Edemeyiz yarına söz

Her cephede bir yenilgi
Silmez bunu hiçbir silgi
Kadersiz bu heyecan ilgi
Edemeyiz yarına söz

Ben can kırığı ateş köz
Yaralar içimde göz göz
Sense cam kırığı tuz buz
Edemeyiz yarına söz

Ahmet Coşkun

Zehir zıkkım zaman

Zehir zıkkım zaman

Kurumuş toprak taş kesmiş
Kurşun sıkıyor dane dane
Ne gül ne diken üstünde
Külden kükürtten kokusu
Ölü tohumlar taşıyor gün

Havada kuş zehirlenmesi
Yer bir karınca helakında
Nuh gemileri ateşe vermiş
Kurtuluşa bilet kesmiyor
Tanrı isyanında isyankar

Su azmış kudurmuş kalkmış
Yun ki Yunmaz yutkunmaz
Cehennemi zebani mevsim
Bir tsunami yutkunmasında
İnsan göçeli yer yüzünden

Ahmet Coşkun

Ahmet Coşkun

Zeus

Zeus

Seni bir savaş doğurdu Zeus
Olsa olsa kanın kılıcı
Tanrının tanrısı olur mu
Bu rahatlığı anlıyorum
Őizin çok tanrınız var
İŞi pay ediyor

Yoksa kolay mı
SavaŐı yönet
Barışı yönet
AŞkı yönet
Ekmeği pay et
Dua et

Afroditin gözyaşları
Parisin aşkına değil
Herkül de ölür
Her kul gibi
Havva kızıl elmayı yediğinde
Hera ders veriyordu olimpos da
Truva atı mülteci dolu
Sen bu denizleri bilirsin
Ezelden kan gölü

Bizim bir tek tanrımız var
İŞi zor

Ahmet Coşkun

Zindan

Zindan

Gecenin nesi var
Küs bana akşamdan
Birazdan küs gidecek şafağa

Vesvese benimkisi kim var ki peşimde
Gözlerim kelepçe burnum burğu yeri
D/ilim kilit
-Ya gidin ya
Zırza gecik, sürgü çekik, kapalı işte
-ha anladım beni açacaksınız
Yok öyle küstüm
Askıda

Davul zurna çaldım
Yene okuyamadı muallim

Açık yer kalmadı
Karanlık ne kadar büyük
Çarşaf gibi üstümüze giyinik
Düğünde dürülecek diyorlar
Evlenen yok ki
Böyle giderse zürriyeti kesilecek
Ye bir lokma
Çanımda sütlaç çekti
Üstüne nar ekşisi
Yoksa sıkılmış s/uyu
Daneden haz etmem

Bu çağ renk körü
Gündüzün nesi var
Beni yukarı ç/ekin
Bir heves

Ahmet Coşkun

Zor arkadaşlık

Zor arkadaşlık

Biz aslında iki esnaftık
Satardık vitrinde ne varsa
Zaman zaman oturup çay içerdik

Söz var ya "kim der ki ayrıalım ekşi"

O hırdavatçıydı
Hep bulurdu bir somun bir vida
Bir şeyi bir yere monte ederdi
Gülümseyerek

Eklerdi sonunda 'vardır her bir şeyin çaresi'

Bense sakatatçı
Çaresiz olan bendim
Hiçbir parçayı bir yere koymazdım
Hangisine elimi atsam kanlanırdı elim

Bulamazdım hiçbir şeyin çaresini

Ahmet Coşkun

Zulamda sevda var

Zulamda sevda var

yağlı kurşun sıkmış dağlar içimi
göğsüm kanında yarin perçemi
öyle bir çıkmaz ki yoktur seçimi
bir can taşırında her gün ölüyor

söktüm yüreğimi attım sanıyor
çilekeşim çilem derdim bitmiyor
gücüme gidiyor gücüm yetmiyor
derinimde yaram kanlar akıyor

kimin ahı varsa gelsin vereyim
benim ahım kimde bende bileyim
sevda koydu beni zora neyleyim
herkes karşı çıkmış zora sokuyor

kim o hükümrandır verir cevazı
gül kafeste hapis çıkmaz avazı
duvar kapı kimse almaz niyazı
zulamda sevdalar dağlar yıkıyor

Ahmet Coşkun